Ramtha

RUHUMUZUN BİLGELİK YOLCULUĞU

Fireside Dizisi, Cilt 2

AKAŞA®

Ramtha

RUHUMUZUN BİLGELİK YOLCULUĞU

Fireside Dizisi, Cilt 2

Çeviren:
Semra Ayanbaşı

AKAŞA®

Kitabın Orijinal Adı: ***Ramtha: The Fireside Series - Volume 2, Making Contact: Our Soul's Journey and Purpose Through Life***
(comprised of Vol. 2#3 Making Contact: Our Soul's Journey and Purpose Through Life – 2002 ed., Vol 2#4 Buddha's Neuronet for Levitation Opening the Lotus of a Thousand Petals 2006 ed., Vol 2#5 Who Are We Really 2006 ed., Vol 2#6 Gandalf's Battle on the Bridge in the Mines of Moria 2002 ed., Vol 3#1 When Fairy Tales Do Come True 2003 ed.)

Copyright © JZ Knight 2002, 2003, 2006.
Bu Kitabın Türkçe Yayın Hakları,
Akaşa Yayın Dağıtım Tanıtım Ltd. Şti.*'ne aittir.*

Bu çeviri Ramtha tarafından verilmiş özgün bir öğreti olan İngilizce, gözden geçirilmiş baskıya dayanmaktadır; kaçınılmaz olarak mesajın bir bölümü çeviride kaybolmuş olabilir.
Bu kitabın tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, JZK, Inc'nin bir bölümü olan JZK Publishing'in yazılı izni olmadan fotokopi, ses kaydı ya da herhangi bir bilgi depolama sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik hiçbir şekilde yeniden üretilemez ya da aktarılamaz.
Bu kitabın içeriği JZ Knight'ın ve JZK, Inc'nin izniyle, ABD Copyright Ofisi tarafından kaydedilmiş bir dizi manyetik kayıt olan Ramtha Diyalogları®'na dayanmaktadır: Bant 327.02, Discovery of the Soul and the Book of Life, 18 Şubat 1996. Copyright 1996 JZ Knight. Bant 328.2, The Neuronet to the Levitating Buddha. Flower of 1000 Petals: The Resolve to Human Conflict, 6 Mart 1996. Copyright 1996 JZ Knight. Bant 353, In the Beginning Level 1, 3 4 Mayıs 1997. Copyright 1997 JZ Knight. Bant 375, Master of the Bridge: The Revolution of Self, 12 14 18 Şubat 1998. Copyright 1998 JZ Knight. Bant 304, Preserving One's Self. 6 Şubat 1991. Copyright 1991 JZ Knight. Bant 387, In the Beginning, 12 13 Eylül 1998. Copyright 1998 JZ Knight.
Ramtha®, Ramtha Dialogues®, C&E®, Consciousness&Energy®, Fieldwork®, The Tank®, Blue Body®, Twilight®, Torsion Process®, Neighborhood Walk®, Create Your Day®, The Grid®, Become a Remarkable Life®, Gladys℠, Analogical Archery℠, Conquer Yourself℠ ve Mind As Matter℠, JZ Knight'ın tescilli markalarıdır ve onun izniyle kullanılmıştır. Ramtha'nın öğretileri hakkında daha fazla bilgi için şu adrese başvurabilirsiniz: Ramtha's School of Enlightenment, PO Box 1210, Yelm, WA 98597, USA. www.ramtha.com

Kapak Tasarımı: *Dilara Arın*
Basım: *Avcı Ofset / Matbaa Sertifika No:12001*
Davutpaşa Cad. İpek İş Merkezi No:2/13 Topkapı İstanbul
Kapak Basımı: *Karadeniz Basım Ltd. Şti.* ***Cilt:*** *Evren Ciltevi*
Yayıncılık Sertifika No:10544 ISBN:978 975 6793 94 7
AKAŞA *Yayın Dağıtım Tanıtım Tur. Dış Tic. Ltd. Şti.*
Lamartin Cad. No:40 Asma Kat Taksim İstanbul
Tel: (0212) 235 99 73 Fax: 235 99 70 (www.akasa.com.tr)
İkinci Basım: İstanbul, 2018

ÖNSÖZ

Fireside Dizisi, Ramtha tarafından öğretilen en yeni ve önemli konuları içeren bir kütüphanedir. Bu öğreti dizisi Büyük Çalışma'nın -Ram'ın öğretilerini seven- tüm öğrencileri için tasarlanmıştır. Bu dizinin ayrıca Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nun öğrencileri ve Ramtha'nın öğretileriyle ilgilenen ve onlara aşina olan herkes için bir öğrenim gereci olması da amaçlanmıştır. Otuz yıldır Ramtha realitenin doğasını sergileyişini -ve onun çeşitli disiplinlerle uygulanışını- sürekli ve metodik olarak derinleştirmiş ve genişletmiştir. Yayıncı okurun Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'ndaki bir seminere katılmış veya Ramtha'nın başlangıç sınıfına verdiği bilgiye aşina olduğunu varsaymaktadır. Bu giriş bilgisi Ramtha'nın *A Beginner's Guide to Creating Reality* adlı kitabında bulunmaktadır.*

Okurun bu öğretilere aşina olabilmesi için bu kitaba Ramtha tarafından kullanılan bazı temel kavramların bir sözlüğünü de ekledik. Bu kitapta ayrıca Ramtha hakkında JZ Knight tarafından yazılan ve tüm bu öykünün nasıl başladığını anlatan kısa bir tanıtıma da yer verdik. Bu öğretiden ve onun üzerinde düşünmekten zevk almanızı dileriz.

* *A Beginner's Guide to Creating Reality,* Üçüncü Basım (Yelm: JZK Pub lishing, a division of JZK, Inc., 2004). Bu kitap Akaşa Yayınları tarafından ya yınlanacaktır. (Ç.N.)

İÇİNDEKİLER

JZ KNIGHT'IN ÖNSÖZÜ: HER ŞEY NASIL BAŞLADI / 9

BÖLÜM 1: BAĞLANTI KURMAK: RUHUMUZUN YAŞAM YOLCULUĞU VE AMACI / 17

RUHUMUZUN MİSYONU VE GENETİK TEKÂMÜL / 19
Özümüzün Sesini Ayırt Etmeyi Öğrenmek / 22

RUH ÇATIŞMA VE DEĞİŞİMİN PEŞİNDEDİR / 25

KABİLENİN YASASI VE HAYATTA KALMA İRADESİ / 31
Ruh Neyi Aramaktadır? / 35

BARBARLIK VE UZLAŞMA GERİDE BIRAKILDIĞINDA / 37

SONUÇ:
YAŞAM ARMAĞANINI GÖRMENİN İKİ ANAHTARI / 43

BÖLÜM 2: BUDA'NIN LEVİTASYON NÖRONETİ: BİN YAPRAKLI LOTUSU AÇMAK / 47

BEYİNDE LOKALİZE OLMUŞ BİLİNÇ HALLERİ / 49

YAŞAMINIZ DENEN ANITSAL SARAY İÇİN İNŞAAT MALZEMELERİ / 53
Bir Düşüncenin Nörobiyolojisi / 58

HAVAYA YÜKSELME - REZONANT ALANDA BİR DEĞİŞİM / 63

HAVAYA YÜKSELEN BUDA'NIN VE LOTUS ÇİÇEĞİNİN GİZLİ SEMBOLİZMİ / 69

GÜDÜNÜZ TEKÂMÜL ETMEKTEN ÇOK, HAYATTA KALMAK OLDUĞUNDA / 77
İstenmeyen Duygusal Sinir-yollarının Bağlantısını Kesmek / 81
Duygusal Bedeninizi Yenmek ve Kendinizi Yenmek / 83

BİR ÜSTADIN AHLÂKİ GÖREVİ: BİLGİYİ UYGULAMAK / 87

SON SÖZ: METAGRAMLAR - BEYNİN GİZLİ BİR DİLİ / 91

BÖLÜM 3: BİZ GERÇEKTE KİMİZ? / 95

SİZ TANRI OLDUĞUNUZU BİLMİYOR MUSUNUZ? / 97

BİLİNÇ VE ENERJİ REALİTENİN DOĞASINI YARATIR / 105
Bilinç, Enerji, Zihin, Düşünce ve Beyin Arasındaki Fark / 107
Zihin İlk Çocukluk Döneminden İtibaren Nasıl Gelişir? / 109

ENERJİ İNCELEMESİ / 117
Belirsizlik Prensibi ve Gözlemci Etkisi / 118
Atomik Parçacıkları Anlamak / 121

REALİTE NEDİR / 123
Kişiliğin Nöroneti / 125
Benlik Sevgisi Olarak İfade Edilen Değişim / 126
Gözlemci Kuşkuculuğu da, Açık-Zihinliliği de Tezahür Ettirir / 131

ÖĞRENCİ HAZIR OLDUĞUNDA, ÜSTAT ORTAYA ÇIKAR / 135

BÖLÜM 4: Bir Üstadın Gerçek Öyküsü: GANDALF'IN MORIA MADENLERİNDEKİ KÖPRÜDEKİ SAVAŞI / 139

NEŞE VE KAHKAHANIN KUTSANMIŞ MEKÂNI / 141
Bir Üstadın Bildirisi / 141
En Büyük Şeyler Hafif Bir Kalple Başarılır / 143

SİZ ASLA ÖLMEDİNİZ / 145
Büyük Kentin Kapılarındaki Gözlemci / 147
Bir Üstadın Gizli Bilgisi: Benlik Simyası / 151

GÖZLEMCİ VE GANDALF'IN KÖPRÜDEKİ SAVAŞI / 155
Tuhaf Kuantum Dünyadan Kanıt / 160
Beyninizin Kullanılmayan Yüzde Doksanının Haritasını Çıkarmak / 162
Hücresel Biyoloji ve Düşünce Bağlantısı / 167
Bedeni İyileştirmek ve Gözlemci Haline Gelme Sanatı / 169

GERÇEK ÜSTATLIĞIN VE KENDİNİ-YENMENİN GÜZEL BİR SABAHI / 175

BÖLÜM 5: PERİ MASALLARI GERÇEKLEŞTİĞİNDE / 181

KUŞKU - OLAĞANÜSTÜ OLANIN ÖNÜNDEKİ TEK ENGEL / 183
Kapalı-Zihinli Olmanızın Nedeni / 185

KADİM BİLGELİK OKULUNUN ÖZÜ / 191
Görüntülerle Öğretim / 194
Benim Odaklanışım Neden Enerjiyi Çökertip Realiteye Dönüştürmüyor? / 196
Anahtar Zihniyetinizi Değiştirmektir / 199

SİNDERELLA VE ANKA KUŞU MASALLARI / 203
Gece Saat On İkide Hayal Değişir / 205
Anka Kuşunun Yanması / 207

NİYETİN HORMON MOLEKÜLLERİNE AKTARIMI / 211
Niyetin Sonuçları / 212
Ne Yediğiniz Değil, Ne Düşündüğünüz Önemlidir / 214

KALICI DEĞİŞİM YARATMAK / 219
Bilim ve Arkeolojideki Gizli İpuçları / 222
Tırtılın Bir Kelebeğe Dönüşmesi Benzetmesi / 224
Tanrı'nın Kusursuz Simetrisi: İçiniz Nasılsa Dışınız da Öyledir / 225

RAMTHA'NIN KANALLIK VE KENDİ ÇALIŞMASI İLE İLGİLİ BİLİMSEL AÇIKLAMASI / 227

RAMTHA'NIN SÖZLÜĞÜ / 233

ŞEKİLLER

1. SİNİR HÜCRESİ BAĞLANTILARI / 58
2. NÖRONLARIN ATEŞLEMESİ VE SİNAPTİK YARIK / 59
3. FREKANS DEĞİŞİMİ GRAFİĞİ / 63
4. AVALOKİTEŞVARA'NIN MANTRASI
OM MANİ PADME HUM – LOTUSTAKİ MÜCEVHERİ GÖR / 73
5. NÖRONLARIN ATEŞLEMESİ VE SİNAPTİK YARIK / 113
6. YAZILI DİLİN HOLOGRAFİK EVRİMİ / 115
7. BİR DALGA VE BİR PARÇACIK OLARAK ENERJİ / 117
8. ÇİFT-YARIK DENEYİ / 120

JZ KNIGHT'IN ÖNSÖZÜ: HER ŞEY NASIL BAŞLADI

"Başka bir deyişle, Ramtha'nın bütün odak noktası buraya gelip size olağanüstü olmayı öğretmektir."

Benim ismim JZ Knight ve ben Ramtha'nın mesajlarını verirken kullandığı bedenin sahibiyim. Ramtha ve ben iki farklı varlığız. Onunla ortak realite noktamız benim bedenimdir. O benim bedenimdeyken bir biçimde aynıymışız gibi görünsek de, gerçekte aynı görünmeyiz.

Çocukluğumdan beri zaman zaman kafamın içinde sesler duyar ve harika şeyler görürdüm, öyle ki bunlar hayatımda normal şeyler haline gelmişti. Psişik bir insan olan ve görmekte olduğum şeyleri asla kötülemeyen bir anneye sahip olacak kadar şanslıydım. Hayatım boyunca harika deneyimler yaşadım, ama en önemli deneyimim Tanrı'ya duyduğum derin sevgiydi ve bir yanım bunun ne olduğunu anlıyordu. Hayatımda daha sonra kiliseye gittim ve Tanrı'yı dinî doktrinin bakış açısından anlamaya çalıştım, ama bu konuda epey zorluk yaşadım, çünkü bu bakış açısı benim hissettiğim ve bildiğim şeyle bir tür çatışma içindeydi.

Ramtha, doğduğum günden beri hayatımın bir parçası olmuştu, ama ben onun kim ve ne olduğunu bilmiyordum; sadece, benimle birlikte yürüyen harika bir kuvvetin bulunduğunu biliyor ve üzüntülü olduğum zamanlarda -büyürken epey acı çekmiştim- benimle konuşan bu varlıkla olağanüstü deneyimler yaşıyordum. Onun sesini çok net bir biçimde duyabiliyordum. O, benim hayatımda bir sürü şeyi anlamama yardım etti ki bu yardım sadece tavsiyelerde bulunmanın çok ötesindeydi.

Ramtha, 1977'de, bir Pazar günü öğleden sonra ilk kez karşımda belirdi. O sırada eşimle birlikte evimizin mutfağında oturmuş, kartondan piramitler yapıyorduk. O piramitlerin altında, uzun bir yürüyüşe çıkarken sırt çantamıza koyacağımız yiyecekleri kurutuyorduk. O karton piramitlerden birini gülerek kafama taktığımda, mutfağın öbür ucunda boyu iki metreden daha uzun olan, ışık saçan, güzel ve güçlü yapılı bir var-

lık belirdi. Öğleden sonra saat 2:30'da böyle bir şeyin mutfağınızda belirmesini beklemezsiniz. Hiç kimse böyle bir şeye hazırlıklı olamaz. Böylece, Ramtha o gün kendini bana gösterdi.

Ona söylediğim ilk şey, "Sen çok güzelsin. Sen kimsin?" oldu. Güneş gibi parlayan bir gülümsemesi vardı. Olağanüstü yakışıklıydı. Konuşmaya başlayarak, "Benim ismim Aydınlanmış Varlık, Ramtha ve buraya hendekten atlamanıza yardım etmek için geldim" dedi. Benim basit bir insan olarak ilk tepkim yere bakmak oldu, çünkü yere adeta bir bombanın bırakıldığını düşünmüştüm. O günden itibaren, Ramtha hayatımın değişmez bir parçası oldu. 1977 yılında bir sürü ilginç şey vuku buldu. O sırada küçük olan iki oğlum ve kocam Ramtha ile tanıştılar ve bazı inanılmaz fenomenleri deneyimlediler.

O yıl daha sonra, Ramtha, bana kim olduğunu öğrettikten ve ben bunu biraz zorlanarak anladıktan sonra, bana, "Senden bir dizi kitabı bulup okumanı istiyorum, çünkü o zaman benim ne olduğumu anlayacaksın" dedi. Bu kitap dizisinin adı *Ölümsüz Üstatların Yaşam ve Öğretisi* idi. O kitapları okudum ve Ramtha'nın bir biçimde o varlıklardan biri olduğunu anlamaya başladım ve bu onun ne olduğu konusunda beni o sırada rahatsız eden endişelerden kurtardı.

Ben Ramtha'yı anladıktan sonra, o, iki metreyi aşkın boyu ve tüm güzelliğiyle salonumdaki kanepeye rahatça oturup benimle konuşarak ve öğretisini sunarak uzun zaman harcadı. O zaman fark etmediğim şey, Ramtha'nın benim soracağım her şeyi ve onları nasıl yanıtlayacağını önceden bildiğiydi.

1977'den beri Ramtha benimle, sadece onun hakikiliğini değil, tanrısallığımızla ilgili şeyleri de sorgulamama izin veren bir biçimde, sabırla ilgilendi; bana öğretti, dogmaya ya da sınırlılığa yakalandığımda onları aşmamı sağladı. Ve ben ona hep, "Sen çok sabırlısın. Bu kadar sabırlı olman harika bir şey" dedim. O, karşılık olarak gülümser ve "Ben otuz beş bin

yaşındayım, o kadar zaman başka ne yapabilirsin ki?" derdi. Ancak on yıl önce, onun benim ne soracağımı zaten bildiğini ve bu yüzden o kadar sabırlı olduğunu anladım. Ama harika bir öğretmen olarak, o bana kendi sorularımı bulup ifade etme fırsatı veriyordu. O, gerçek bir öğretmen olarak, benimle mağrur bir tarzda değil, bazı şeyleri kendi kendime idrak etmeme izin verecek bir biçimde konuşacak zarafete sahipti.

1979'dan beri Ramtha'ya kanallık yapmak müthiş bir deneyimdi. Ram 210 cm. boyundadır ve üst üste iki cübbe giyer, onu hep o cübbelerle görmüşümdür. Onlar aynı cübbe olmalarına rağmen, çok güzel oldukları için onları görmekten asla bıkmazsınız. İç cübbe kar beyazıdır ve onun ayaklarına kadar uzanır, dış cübbe ise güzel bir mor renktedir. Ben bu cübbelere yakından baktım ve onların gerçek kumaş değil, bir tür ışık olduklarını gördüm. Ve bu ışıktan cübbeler saydam görünmelerine karşın, yine de size gerçek giysilermiş gibi görünüyor.

Ramtha'nın teni tarçın rengidir. O gerçekten kahverengi, beyaz veya kırmızı değil, hepsinin bir karışımıdır. Ramtha, içinize işleyen derin siyah gözlere sahiptir; o gözlerin gerçekten içinizi gördüğünü hissedersiniz. Ramtha'nın kuş kanatları gibi görünen kalkık kaşları vardır. Köşeli bir çenesi, güzel bir ağzı vardır ve size gülümsediğinde kendinizi adeta cennette hissedersiniz. Düşüncesini sergilemek için çok etkili bir biçimde kullandığı uzun elleri ve parmakları vardır.

Ramtha, o dönemde bana bedenimden çıkmayı da öğretti; bu, kendisinin çekişiyle ruhen bedenimden çıkıp bir tünele girdiğim, o tünelin sonunda bir ışık duvarına toslayıp geri çekildiğim bir süreçti. Bu süreçte, bir yandan da günlük yaşamın gereklerini yerine getirmek, evimle ve çocuklarımla ilgilenmek ve bedenimin dışında geçirdiğim zamanı kaybetmeye alışmak gerçekten zordu. O sırada ne yaptığımı ve nereye gittiğimi anlamıyordum, bu yüzden bir sürü uygulama çalışması

yaptık. Bu uygulamaya sabah saat onda başlıyorduk ve o ışık duvarından geri döndüğümde saat 16:30 oluyordu. Kendimi burada kaybettiğim zamana göre ayarlamakta gerçekten zorlanıyordum. Böylece Ramtha ile, onun bana bu işi nasıl yapacağımı öğrettiği uzun bir zaman geçirdik, bu bazen eğlenceli bazen de korkutucu bir süreçti. Onun size doğru geldiğini, sizi bedeninizden çekip çıkararak tavana doğru fırlattığını ve "Oradan manzara nasıl görünüyor?" dediğini, sonra sizi bir tünele soktuğunu -belki bunu bir sonraki düzeye açılan bir kara delik olarak tarif edebiliriz- o tünelin sonunda o ışık duvarına çarpıp belleğinizi yitirdiğinizi hayal edin.

Ramtha'nın o süreçte beni yapmaya hazırladığı şey, bu enkarnasyondan önce yapmayı kabul ettiğim bir şeydi. Benim bu yaşamdaki kaderim sadece evlenip çocuk sahibi olmak ve iyi yaşamak değil, daha önce plânlanan şeyin gerçekleşmesini sağlamak için zorlukları aşmaktı ve bu plân Ramtha denen olağanüstü bir bilinci de içeriyordu.

Ramtha'ya kanallık etmek için giyinmek de mizahî bir durumdu. İlk kez bir celse yaptığımızda, kiliseye gider gibi bir etek ve topuklu ayakkabılar giymiştim. O durumda Ramtha'nın kendi yaşamında hiç giymemiş olduğu resmi bir giysi ve topuklu ayakkabılarla nasıl göründüğünü hayal edebilirsiniz.

İnsanlarla konuşurken, onların benim Ramtha olmadığımı, bizim iki ayrı varlık olduğumuzu ve benimle konuşurken, Ramtha ile değil, benimle konuştuklarını anlamalarını sağlamak gerçekten zordur. Son on yıl içinde bazen bu benim için büyük bir zorluk olmuştur, çünkü insanlar bir insana tanrısal bir zihnin verilebilmesinin, ama yine de o insanın ondan ayrı olabilmesinin nasıl mümkün olduğunu anlamazlar.

Sizin, Ramtha'yı benim bedenimde görmenize rağmen, bunun benim bedenim olduğunu ve Ramtha'nın bana benzemediğini bilmenizi istedim. Onun bu bedendeki görünüşü, aslın-

da kim olduğunun önemini azaltmaz. Şunu da bilmelisiniz ki, ben sizinle konuşurken, siz bana Ramtha'nın söylediği şeyler hakkında sorular sormaya başladığınızda, ben sizin neden söz ettiğinizi hiç anlamayabilirim, çünkü ben bedenimden ayrıldığımda, bilinçli olarak hatırlamadığım başka bir zamana ve yere giderim. Ve Ramtha sizinle ne kadar uzun bir zaman geçirmiş olursa olsun, benim için bu belki üç-beş dakika olacaktır. Ve bedenime geri döndüğümde, bir günün büyük bölümü geçmiş olur ve ben onu yaşamamışımdır. Ben Ramtha'nın size ne söylediğini işitmemişimdir ve onun burada neler yapmış olduğunu bilmem. Geri döndüğümde bedenim çok yorgun olur. Bazen, merdivenden çıkıp giysimi değiştirmek ve günden geriye kalana hazırlanmak bile benim için zor olur.

Ramtha bana, onları görmemiş olan insanların hayal bile edemeyecekleri bir sürü harika şey göstermiştir. Ben bu süreçte bambaşka bir evreni gördüm, olağanüstü varlıklarla karşılaştım ve yaşamın başlayışına ve son buluşuna tanık oldum. Saniyeler içinde nesillerin doğuşlarını, yaşamalarını ve ölmelerini izledim. Bilmem gereken şeyi daha iyi anlamama yardımcı olması için bana tarihî olaylar gösterildi. Diğer enkarnasyonlarımdaki bedenlerimin yanında yürümeme, kim olduğumu, nasıl olduğumu görmeme ve ölümün öbür tarafını izlememe izin verildi. Bunlar, hayatımın bir yerinde onlara sahip olma hakkını kazandığım, aziz tuttuğum, ayrıcalıklı fırsatlardır. Onlardan başka insanlara söz etmek, bir bakıma, onların büyüsünü bozar; çünkü o yerlerde hiç bulunmamış olan insanlara onun ne olduğunu anlatmak zordur. Onlara bunları anlatmak için elimden geleni yaparım, ama yine de bunu yapmakta yetersiz kalırım.

Ramtha'nın (Aydınlanma Okulu'ndaki) öğrencileriyle çalışma tarzının nedeninin onları asla gölgede bırakmamak olduğunu da bilirim. Bir başka deyişle, onun tüm amacı buraya

gelip size (müstakbel öğrencilerine) olağanüstü olmayı öğretmektir. O bunu yapmıştır. Ve fenomenler üretmek onun işi değildir. Eğer o size bazı ulaklar (mesajlar) göndereceğini söylemişse, bunlar gerçekten önemli mesajlar olacaktır. Önünüzde marifetler sergilemek ona göre bir şey değildir. Böyle şeyler hâlâ tapınılmaya ihtiyaç duyan bir guru olan bir avatarın gereçleridir ve bunlar Ramtha için geçerli değildir.

Böylece Ramtha size öğretecek, sizi yetiştirecek ve sizin fenomenler yaratmanızı sağlayacaktır. Bir gün siz bunları tezahür ettirebildiğinizde, bedeninizden ayrılabildiğinizde ve gerçekten sevebildiğinizde, o sizin hayatınıza girecektir, çünkü siz o zaman Ramtha'yı oluşturan şeyi paylaşmaya hazır olacaksınız. Ve Ramtha'yı oluşturan şey, basitçe, sizin olacağınız şeydir. O zamana kadar, Ramtha özenle ve sebatla çalışır, sabırlıdır ve o olmayı öğrenmek için bilmemiz gereken her şeyi tümüyle bilir ve anlar.

Size söyleyebileceğim tek şey, eğer Ramtha'nın sunumuyla ilgileniyorsanız ve onu göremeseniz de onu sevmeye başlıyorsanız, bu iyi bir işarettir, çünkü bu sizin için önemli olan şeyin ruhunuzun bu enkarnasyonda sizi ortaya çıkarmaya zorladığı şey olduğu anlamına gelir. Ve bu sizin beyninizin sinir-hücresi-ağındaki kayda aykırı olabilir. Kişiliğiniz size karşı çıkabilir, bu konuda sizinle tartışabilir; ama bu tür bir mantığı, ruhunuz sizi bir deneyime sevk ettiğinde, tüm çıplaklığıyla görebilirsiniz.

Eğer yapmak istediğiniz şey buysa, sabırlı olmanız, odaklanmanız ve gerekli çalışmayı yapmanız gerekecektir. Bu çalışma başlangıçta çok zordur, ama eğer onu sürdürme kararlılığını gösterirseniz, bir gün bu öğretmenin sizin içinizi dışınıza çıkaracağını söyleyebilirim. Bir gün efsanelerdeki üstatların yapabildiklerini işittiğiniz tüm o olağanüstü şeyleri yapabileceksiniz. Çünkü yolculuk budur. Sonuçta bu yetenek, in-

san formu içinde uyanan bir Tanrı'nın realitesidir.

Şimdi bu benim yolculuğum ve tüm hayatım boyunca da öyle oldu. Eğer o önemli ve gerçek olmasaydı, sırf bazı insanların bir Yeni Çağ deneyimi yaşamaları uğruna yılın büyük bölümünü bedenimin dışında, farkındalıktan yoksun bir biçimde geçirmezdim. Bu bir Yeni Çağ deneyiminden çok daha büyük bir şeydir. Ayrıca, bunun meditasyon ya da yoga yapmaktan çok daha önemli olduğunu da söylemeliyim. Bu, tüm yaşamlarımız boyunca her noktada bilinci değiştirmekle ve olabileceğimiz her şey olabilmek için zihinlerimizi sınırsız hale getirebilmekle ilgilidir.

Şunu da bilmelisiniz ki biz sadece sergilemeye muktedir olduğumuz şeyi sergileyebiliriz. Onu yapmamı ne engelliyor diye sorarsanız, sahip olduğumuz tek engel, kendi sinir-hücresi-ağımızın kuşkusuna rağmen teslim olmayı, izin vermeyi ve kendimizi desteklemeyi başaramayışımızdır. Eğer kuşku karşısında kendinizi destekleyebilirseniz, o zaman büyük bir atılım yapabilirsiniz, çünkü yolunuzu kesen tek engel kuşkudur. Ve bir gün siz de tüm bu şeyleri yapabilecek ve benim görmeme izin verilmiş olan her şeyi görebileceksiniz.

Böylece, burada size hitap etmek, var olduğumu göstermek, yaptığım şeyi sevdiğimi ve bu öğretmenden çok şey öğreneceğinizi ve öğrenmeye devam edeceğinizi umduğumu belirtmek istedim.

– JZ Knight

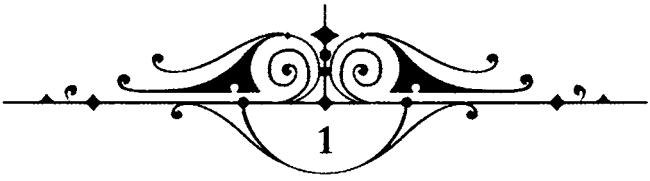

1

BAĞLANTI KURMAK

RUHUMUZUN YAŞAM YOLCULUĞU VE AMACI

RUHUMUZUN MİSYONU VE GENETİK TEKÂMÜL

Varlığımın Tanrısı varlığınızın Tanrısı'nı selâmlıyor. Bu güzel sabaha hayatın şerefine bir bardak su içerek başlayalım.

Sevgili Tanrım,
beni arzuladığım
yaşam serüveniyle
ebediyen doldur.
Yemin ederim ki
ben ölmeyeceğim,
senin bağrının Özü'nde
sonsuza dek yaşayacağım.
Öyle olsun.

Sizin sevginizi tanrısal odaklanmayla insanlığınızın ıstırap ve zorluklarının üstüne yükselttiğiniz anlar doğru anlar olarak kabul edilir ve ruhunuzun, Özünüz'ün ve bedeninizin tam bir mutluluk ve vecit hali içinde yükselmesini sağlayan da budur. Siz o anları kaçırdığınızda biz gerçekten üzülürüz.

Bugünün öğretisine gelince, bu gerçek olarak görülmeyecek olan bir derstir; o biyolojiyi ve nörolojiyi de içeren bir felsefe olarak görülecektir. Bu dersi bitirdiğimizde, onunla ilgili olarak bazı varsayımlarda bulunacağız. Eğer bu öğretiyi özümserseniz, onun içinizde bazı telleri titreştirmeye başladığını görebilirsiniz.

Bu öğretiyi ancak eğer o size göreyse anlayabilirsiniz. Öğreti size uygun gelir, içinizde bazı telleri titreştirir ve siz "Bu tam olarak beni açıklıyor; benim yaptığım bu" diyebilirsiniz. Eğer böyle olmazsa, siz ya bu öğretiyi dinlemiyor ve işitmiyorsunuzdur ya da onu kabul etmek için gerekli alçakgönüllülüğe

ve anlayışa sahip değilsinizdir.

Bugün inceleyeceğimiz şeyi bir süredir zaten inceliyorduk. Bugün tüm bilgiyi bir sıraya sokmaya ve birbirine bağlamaya çalışacağız ki son analizde ruhun ve bedenin gizemini anlayabilin ve ruhun ne olduğu, yeniden enkarne olma amacı, yaşamdan ne kazandığı konusunda bazı yanıtlara ulaşabilin.

Anne rahminde büründüğünüz beden ruhun gelecekteki davranışını nasıl etkiler? Onlar nasıl bir araya gelirler? Biyogenetiğinizin hayatını mı, yoksa ruhunuzun ve Özünüz'ün hayatını mı yaşadığınızı nasıl anlayabilir ve aradaki farkı nasıl belirleyebilirsiniz?

Bu derse ruh denen gizemden söz ederek başlayacağız. Ruh, bireyin tüm involüsyon ve evolüsyon yolculuğunun bilgelik olarak kaydolduğu Yaşam Kitabı'dır. O sizin Yaşam Kitabınız'dır. Bu Yaşam Kitabı'nın ilk bölümü "İnvolüsyon: Kütleye Yolculuk ya da Meleklerin Düşüşü" başlığını taşıyacaktır. Yaşam Kitabı bir amaca yönelik yaratım için bir rehberdir. Bu ilk bölümün önsözünde şöyle yazacaktır: "Yaratıcı Yasayı Uygulamak; Bilinmeyeni Bilinir Kılma Misyonunu Gerçekleştirmek. Benim yolculuğumun tüm olayları ve serüvenleri sonsuza dek burada kaydedilir."

Böylece ruh bir tür seyir defteri gibidir; her bir spiritüel varlık Sıfır Noktası'ndan,* birinci bilinç düzeyinden itibaren bir ruha sahip olmak zorundadır, çünkü ruh bilinci hatırlanabilir biçimlerde kaydeder. Bir ruh olmadan ilerlemeniz asla mümkün değildir. Dolayısıyla ruh Öz'ün (Spirit) belleğidir.

Evet, ruh bir kitaptır ve bu kitabın ilk bölümü "İnvolüs-

*Ramtha bazı özgün terimleri defalarca kullandığı için, onları her seferinde o sayfanın altında bir dipnot olarak açıklamak yerine, okuru kitabın arkasındaki Ramtha'nın Sözlüğü'ne yönlendireceğim. Bundan böyle, yanında yıldız işareti gördüğünüz sözcüklerin açıklaması için (eğer o sayfanın altında onu açıklayan bir dipnot yoksa), lütfen Ramtha'nın Sözlüğü'ne bakınız. (Ç.N.)

yon Serüvenleri" olarak adlandırılabilir. Bu, Sıfır Noktası'ndan ve yedinci-kattan* en yavaş ve yoğun frekans düzeylerine ve kütleye yapılan bir yolculuktur. Bilinç ve enerji -bizzat bilincin titreşimi düşerek maddeye dönüşmesi noktasına kadar- yavaş bir zaman, mesafe ve uzay yaratmıştır; böylece biz zamanı yoğunlaşıp katılaşma noktasına kadar yavaşlatmışızdır. Bu yolculuk sadece bu yavaşlamış zamanı yaratmak için değildir; o, bilinç ve enerji maddesini fiziksel atmosfer formuna sokmak ve onu yaşam denen modellere dönüştürmek içindir de. Sonra bu yoğun, yavaş uzayda yaşam modelleri ve ruhumuzun tercihini gerçekleştirmemizi sağlayan potansiyeli yaratmışızdır; bu tercih Tanrı ile birlikte-yaratanlar olmak, bilinmeyeni bilinir kılmak, yaratmak, yaratılanı deneyimlemek ve sonra onu dağıtmaktır ki enerji sonuncusundan daha gelişkin bir biçimde yeniden oluşturulabilsin ve ifade edilebilsin.

Bunun bir örneği geçmişten bugüne dek insan formunun -maymunumsu insandan, zaman boyunca yavaş yavaş değişerek bugünkü Homo-erektus'a dek- geçirdiği evrimdir. Bu evrimi gözünüzde canlandırdığınızda, başlangıçta kendimizi madde denen yoğun zamana bürümenin ve sonra o bedenle çevreyle etkileşime girmenin ve yaratım deneyimi için o çevrenin modellerini yaratmanın bizim işimiz olduğunu görebilirsiniz. Ancak, geçmiş geçmiş haline geldiğinde artık yararlı olmaz. O artık yararlı olmadığında, Tanrılar olarak bizim işimiz geçmiş yaratımı dağıtmak ve onu yeni bir model olarak yeniden oluşturmaktı ve bu yeni model de bize daima daha büyük bir yeniden-oluşturma noktasına kadar meydan okuyacaktı. Biz yaşam-formunu daha da gelişmiş bir model olarak yeniden-oluşturduğumuzda, kendimiz için meydan okuyucu bir deneyim yaratmış oluruz. Biz zihnimizle uyumlu bir çevre yarattığımızda ve onu bu düzeyde deneyimlediğimizde, o sonra geçmiş haline gelir; o zaman bizim Tanrılar olarak (insanları, olayla-

rı, yerleri, zamanları ve şeyleri içeren) geçmişi dağıtmamız gerekir ki onu küllerinden yeniden canlandırabilelim ve geçmişin daha da gelişkin bir yeniden-oluşumu olarak yaratabilelim. Bunu anlıyor musunuz?

Bu harika yolculuğun nedeni yaşamı yeniden-oluşturmak için tüm sonsuzluğa sahip olabilmemizdir ve böyle yaparak kendimizi de yeniden-oluştururuz. Peki, hepimiz madde âlemine indiğimizde kusursuz değil miydik? Kusursuzluk bir sınırlamadır ve eğer ona erişilirse, çok geçmeden kusurlu hale gelecektir, çünkü zihin onu daima aşacaktır. Bunu anlıyor musunuz? Öyleyse çocuksu bir perspektiften sorulan "Eğer biz zaten kusursuz idiysek, neden Tanrı'nın gözünden düşmemiz (cennetten kovulmamız, madde âlemine inmemiz) gerekiyordu?" sorusunu "Biz Tanrı'nın gözünden düşmedik, biz bu yolculuğa O'nun inayetiyle giriştik" diye yanıtlayabiliriz. Gerçekten bu düşüş bir günah değil, bir zorunluluktu ve burada bulunma nedenimiz Tanrı zihnini yaratıcı potansiyelin derinliklerine taşımaktır. Biz kovandaki arılar gibiyiz. Kovanın kendisini yeniden-oluşturmak için çalışıyoruz. Anlıyor musunuz?

Özümüzün Sesini Ayırt Etmeyi Öğrenmek

Ruh bizim bilinçli bir gözden-geçirme yapmamızı sağlar. Bizim Özümüz enerjiye akan, zihnin katmanlarına çekilen bilinçtir. O zihin katmanları ta başlangıçtaki yedi-düzeyli Düşüş'ün gizemlerini içerir. Ruh, yaşanan anı tüm sonsuzluk boyunca belirginleştiren, kristalize edendir.

Ruh olmasaydı, hangi yönde çalışacağımızı ve işlev yapacağımızı bilemez, bir yöne sahip olamazdık. Ruhumuz bizim seyir defterimiz ve kılavuzumuzdur. Yeniden-oluşturma, yeniden-şekillendirme konusunda yardıma ihtiyaç duyduğumuzda ruhumuza başvururuz.

Ne yapacağınız konusunda Özünüz'e, bilincinizin Özü'ne danışmak, ondan akıl almak için içinizdeki o küçük sesi dinlemeniz gerekir. O ses bir enerji girdisidir. Enerji girdisi aslında size ruhunuz tarafından sunulmuştur ve size takip edeceğiniz yönü göstermektedir. O yol haritasıdır.

Eğer ona sahip olmasaydınız, bedensel rezilliğe düşerdiniz. Bedensel rezillik basitçe sizin sadece bedeninizin size emrettiği realiteye izin vermenizdir. Bu bedensel, şehevî hayvan haline gelmektir. Beden hayvanîdir; doğa âleminde yaşamak için öyle olmak zorundadır. Siz rezilliğe düştüğünüzde, bu yolculuğunuzun ruhsal dürtülerini değil, genetiğinizin içgüdülerini takip ettiğiniz anlamına gelir. O zaman durum karmaşık hale gelebilir, çünkü o zaman ruhunuzun sesine nasıl kulak verebilirsiniz? Ve sadece beyninizin düşünceleri tekrarlaması ile ruhunuzun sizinle iletişim kurup gideceğiniz yönü bildirmesi arasındaki farkı nasıl ayırt edebilirsiniz?

Öyleyse ruh sizin bir enkarnasyondan diğerine taşıdığınız bir pakettir. Her enkarnasyona bu ruh paketini taşırsınız. Ruh sizin genetiğinizin rezilliğinin ötesiyle meşgul olmanızı sağlar. Her yaşamın sonunda o yaşamı ışık katında gözden geçirmeniz gerekir ve onunla tartılırsınız. Peki, bu tartımı kim yapar? Tanrı (Öz) ruhu bedene karşı tartar. Ruh enkarnasyon esnasında yaratmasına ve yeniden-oluşturmasına izin verilmiş olanı sergiler.

Ruhun -geçmişin yeniden oluşturulması olan- bir yeniden -oluşturma noktasına erişmesine izin verilmesi gerekir. Peki, bu nasıl mümkündür? Belki tüm yaşamınız boyunca siz bedensel, şehevî doğanızın içgüdüleriyle yaşamışsınızdır ve tüm çevreniz bedensel doğanıza dayalı olmuştur. Siz bedensel doğanıza dayanarak insanlarla ilişki ve etkileşime girmişsinizdir, ama tam ölmeden önce, bedensel doğayı aşan bir biçimde karşılık vermenizi sağlayan bir şey vuku bulur; işte, "gerçek anı"

denen o an ruhun anı, ruhun saatidir.

Bedeninizin ölümünden sonra ruhunuzun yaşamını gözden geçirirken sabırsızlıkla beklediğiniz şey, bu dünyada yararsız olan şeyi ne kadar iyi dağıtabildiğinizi ve onu yeni bir paradigma, yeni bir model, yeni bir düşünce olarak yeniden-oluşturabildiğinizi keşfetmektir. Aradığınız şey budur, çünkü sizin bu dünyadaki yolculuğunuz geçmişe yapışmak değil, onu bırakmaktır. Bu bir fetih yolculuğu gibidir. Siz insan bedenini yenmek için buradasınız. Bunu yaptığınızda ve ruhunuz bedeninize nüfuz ettiğinde, bedensel doğanızı etkilediğinde, genetiğinizin mirasını yeni bir beden formunda aktarabilirsiniz. Sperminizi ve yumurtanızı bir araya getirip kendi bedeninizin küllerinden bir bedeni yaratır, yeniden-oluşturursunuz, çünkü enkarnasyonunuzda geliştirmiş olduğunuz ruh bir sonraki enkarnasyona yeni bir genetik form olarak geçirilecektir. Böylece insanlığın tohumuna ilk baştakinden daha büyük bir katkıda bulunmuş olursunuz. Buna yeniden-oluşturma süreci denir.

RUH ÇATIŞMA VE DEĞİŞİMİN PEŞİNDEDİR

Bu konuya girmeden önce bir giriş yapalım. Bugün siz Batı kültürünün içinde yer alıyorsunuz. Bir Güney kültürü, bir Doğu kültürü, bir Kuzey kültürü vardır. Bu kültürler Dünya'yı güzelleştiren şeylerdir, çünkü Dünya farklı çiçeklerin bir bahçesi olarak görülmelidir; çünkü aynılık durgunluktur ve Dünya kara kütlelerini kültürel varlıkların süslediği bir cennet bahçesini temsil eder. Kültür, sosyal olarak kabul edilebilir bir kabilenin fiziksel nesli anlamına gelir; o kabilenin temel yasaları (1) onların çevrelerinde tanrısal-olanı tanımayla ilgili spiritüel yasaları ve (2) kabilenin -kültürün, dinin ve yasanın varlığını sürdürmesi için bağlılığı talep eden- bir hiyerarşiyi tanıyan yasalarıdır.

Bunlar bir ruhun, tüm kültürü Batı kültürünün tamamen zıddı olan ve bilimin kibri tarafından cahil, geri ve çağdışı olarak görülen bir kabileye gelmesini sağlar. Ama neden bir ruh bilim ve teknoloji cennetini bırakıp kendini tamamen spiritüel -olana adamış olan bir soyu, bir kabileyi seçer? Bu ruhlar neden beyaz tenleri, mavi gözleri, sarı saçları, kızıl saçları, kara gözleri, esmer bedenleri geride bırakıp siyah bedenlere girerler? Çünkü ruh, sorumluluk sahibi ve vazifeşinas bir kâtip olarak, kendi yolculuğunu -geçmişi bir beden olarak yeniden oluşturma şeklinde- kaydetmeye çalışır.

Böylece, bir ruh Einstein olarak yaşadığı enkarnasyondan sonra Borneo'da bir kabilede ebelerin ya da bir büyücü hekimin yardımıyla bir erkek çocuğu olarak doğabilir, sünnet edilebilir, pis kokulu yağlarla yıkanabilir ve toprağın üzerinde büyüyebilir. Bu kadar çok yeniden-oluşturmuş böylesine zeki bir ruh sonunda bir kabile ortamında neden enkarne olur?

Çünkü bu ruh kabileye kültürünü zenginleştirme, dinini ve yasasını uygarlaştırma, başka bir deyişle kabileyi yeniden-oluşturma fırsatını getirir. Bir ruh bunu yapmakla neden ilgilenir? Çünkü bu, genetiğin konuşması yerine, ruhun konuşmasını sağlar. Anlıyor musunuz?

Birçoğunuz bugün bu durumdasınız; sizler zeki insanlar, aristokratlar, âlimler, asilzadeler olarak yaşamış olan çok gelişkin ruhlarsınız. Sizler kusursuz nitelikte hayatlar yaşadınız. Ve böyle bir ruhu nasıl saptayabileceğinizi biliyorsunuz. Onlar genellikle çok baskın biçimde genetik olarak programlanmış bir ailede, bir kabilede doğarlar -bir aile de bir kabiledir- ve genetik olarak kabileleri gibi olmaya eğilimli olsalar da, kesinlikle farklıdırlar ve bu fark şaşırtıcıdır. Aranızdan kaçınıza bu tanıdık bir durum gibi görünüyor? Siz de kendi kabilenizde bu durumda mısınız? Bu harika bir şeydir, çünkü o farklılıkta aktif genetik enerjiden daha baskın olan aktif bir ruh enerjisi vardır.

Peki, bir ruh bunu yapmayı neden istesin? Çünkü sizin aile kabileniz engeller sunar; o, genetiği umutsuzluk noktasına kadar zorlayan bileşenler sunar ve bu ruhun doğmasını sağlar. Bu size yanlış gelebilir, ama ruh çatışma peşindedir. Ruh bir ateş-yakıcıdır. Genetik ise itfaiyecidir.

Ruh çatışma ister, çünkü ancak böyle bir savaşta onun tüm silahlarını kullanmasına izin verilir. Anlıyor musunuz? Ruh gerçekte bir savaşçıdır; o Mahşerin Dört Atlısı'ndaki (soluk renkli atlı olan) ölümdür. Bu sembolik olarak şu anlama gelir: Bir ölüm sürücüsü olan ruh eski doğayı öldürür ve onu yeni doğaya dönüştürür -ya da yeni doğa olarak yeniden oluşturur.

Böylece, aktif bir ruha sahip olan bir kişi genellikle kabilesindekilerden çok farklı olan biridir. O genetik olarak kabilesindekilerle aynı potansiyellere sahip olabilir, onlara çok ben-

zeyebilir. Ama siz bir ailede sahip olduğu genetik eğilimlere karşı çıkan bir kişiyi görebilirsiniz. "Karşı çıkan" derken, onun huzursuz, asla durup dinlenmeyen bir ruh olduğunu kastediyorum, çünkü o durduğunda genetik bir zaman kalıbı içinde uykuya dalacaktır.

Bazı insanlar doğduktan hemen sonra en büyük berraklığa, yani farkındalığa sahiptirler. Onlar çevreyle özdeşleşmezler. Onlar rüzgârın binicileridir ve bu çevrenin bir parçası olmak için buradadırlar. Küçük bebekler -bedenlerinin mekaniği bunu yetişkinlerin yapabildikleri gibi ifade edemese de- çok bilinçli ve farkındadırlar; bedenin mekaniğinin gelişmemiş ve kullanılmamış olması ruhun o zaman -insan yaşamında başka her zamandan daha çok- mevcut olmasını sağlar.

Sonra hayatta bir fırsat ortaya çıkar. Sanki ruh uykuya dalar ve genetik yönetimi devralır. Tekrar enkarne olmuş herkes için norm budur. Ergenlik çağında -ki eski çağlara kıyasla şimdi ergenlik çağı çok daha erken başlamaktadır- kutupluluk duygusal fırtınası meydana gelir. Kutupluluk erkekleri ve kadınları, kızları ve oğlanları tanımlar. Bu yüzden ruhun insanın bedenindeki ve yaşamındaki mevcudiyeti çok azalır, çünkü beden artık üreme çağına girmektedir; böylece enerji omurganın dibindeki kundalini enerjisine dönüşür ve tüm bedeni üreme yönünde aktive eder. O zaman ruh tamamen sessizleşir.

Daha sonra, özellikle otuz beş yaşından sonra altın çağ gelir ve ruh insan bedeninde canlanmaya başlar. O, insan yaşlandığı ve olgunlaştığı için canlanır. Ruh bedenin aptal ve küstah olmasına izin vermiştir. Bedenin mahremiyetini paylaşmasına izin vermiştir. Bedenin her şeyi yapmasına izin vermiştir. Sonra, insan yaşlanıp olgunlaştığında, bir sabah ruh konuşmaya başlar ve bu bir dürtü olarak hissedilir. Sanki birisi size bir şeyler fısıldamakta, ama beyin sözcükleri anlayamamaktadır. O bir istek, bir dürtü, bir huzursuzluktur.

Ruhun doğuşu bir bedenin doğuşu kadar çarpıcı olabilir. Ruh genetik mirasın yoğun zarını yarıp geçerek doğmak zorundadır. O herkesin tutum dediği yoğun nöronet (sinir-hücresi-ağı) programını yarıp geçmelidir. Böylece, ruh genetik/ çevresel/nörolojik eğitimin yoğun tabakalarını yarıp geçer. O ana dek beden kendi bölgesini sahiplenmiştir ve ruh bu sahiplenilmiş bölgede doğmak zorundadır. Ve ruh çok nadiren sevinç içinde doğar. O çoğunlukla haraplık içinde doğar; o "ruhun karanlık gecesi"nde doğar. Bu ruhun mücadelesidir.

Burada aslında söylediğim şey şudur: Ben ruhun dürtülerinden söz ediyorum ki o Öz'ün belleğinin ortaya çıkışıdır ve böylece bir savaş meydana gelir. Bu savaş insanın tüm yaşamı boyunca sürebilir. Bu savaş manik-depresif (kendini bazen heyecanlı ve güvenli, bazen de çok çökük hisseden) insanlar yaratır. O gerçekten depresif insanlar yaratır. Mutsuz, sabırsız, öfkeli, çabuk kızan insanlar yaratır. Bu size aşina geliyor mu? Çünkü doğan ruh işgal ettiği insanın zihinsel tutumuna aykırıdır. Şimdi ruhun kendini duyurmasının zamanıdır.

Hayatta hiçbir mutluluk bulamaz görünen, birçok konuda düş kırıklığına uğramış olan insanlar içlerinde büyük bir boşluk hissedebilirler; o büyük boşluk ruh için uygun andır, çünkü kişi kendi çözümlerinin ve hayvanî içgüdülerinin sonuna geldiği, kırılıp parçalandığı anda yeni bir cenneti ve yeni bir Dünya'yı doğurur.

Öyleyse ruhun doğuşu nedir? O ruhun öne çıktığı ve kendi iradesini insanın beynine ve zihnine empoze ettiği andır. O çoğunlukla insanın -ruhun onu yeniden oluşturabilmesi için- geçmişini yok etmesi anlamına gelen bir iradeyi empoze eder. O kendini yakıp küllerinden yeniden doğan anka kuşunun öyküsüdür. O bu anlama gelir.

Ruh o zaman yapması gereken tek önemli şeyi yaptığında, nur ve ışık içinde doğduğunda, insan tam bir huzur, sükû-

net ve vecitsel bir mutlulukla dolar ve böylece ruh amacını gerçekleştirmiş olur. Ruhun Tanrısı tarafından yapması için buraya gönderildiği.işi yapmak için insanlığın kabuk bağlamış formunu yendiğinde getirdiği gibi büyük bir mutluluğu getirebilecek hiçbir para yoktur; hiçbir kadın, erkek, kabile, kültür ve din yoktur.

KABİLENİN YASASI VE HAYATTA KALMA İRADESİ

İnsanlar genetiğe-aykırı bir ipliğe sahiptirler ve bu aykırılık doğanın en iyi ve en güçlü türlerin hayatta kalmaları yönünde kuvvetli bir eğilime sahip olmasıdır. Böylece doğa kendi âlemine güçlü bir yaşama iradesini, türlerin güçlü bir hayatta kalma iradesini aşılamıştır. Ve doğa, ruhun ziyaret ettiği ve yeniden-oluşturduğu çevreyi üretmeye devam etmek için, bir tanrıça olarak, âlemini daima temiz ve güçlü tutmalıdır ki Tanrı tarafından döllenebilsin, onun türlerinin rahmine ruh ekilebilsin.

Doğa özgün bir çevre sağlar, bu çevrede onun iradesi tüm başarılı türlere üreme ve koşullara uyum yeteneği bakımından hâkimdir. Onun türlerinin içinde koşullara uyum yeteneği derin bir biçimde mevcuttur. Buna sahip olmayanlar yok olurlar.

Uygar insanda, onun kabile kültüründe güçlü bir hayatta kalma ihtiyacı vardır. Kabilenin hem din, hem de yasa olan merkezî bir çekirdeğin çevresinde kurulmasının nedeni budur ve yasa basitçe kabilenin beslenmesi, hayatta kalma yetenekleri için desteklemeyi kabul ettiği şeydir.

Kabile doğası kabilenin kurallarına uyulmasında ısrar eder. Bu uyum olmazsa kabile sistemi yıkılır. Bunu anlıyor musunuz? Eğer herkes kabilenin kurallarına uyar, kabilenin dinini, yasasını tanır, kabile için avlanır, yiyecek toplar, insanları beslerse; eğer herkes işbirliği yaparsa, o zaman kabile tarım, hayvancılık, tıp, sosyal olaylar, çocukların dünyaya getirilmeleri, onların büyüyüp evlenmeleri ve daha fazla çocuğu dünyaya getirmeleriyle gelişip zenginleşir. Gelişip zenginleşmeyen bir kabile yok olur, çünkü onların zinciri sadece en zayıf halka kadar güçlüdür.

Bu doğa ile çok yakın ve kabul edilebilir bir kontrattır. Böylece herhangi birinizin dünyadaki herhangi bir kültürün doğru bir uyuma sahip olmadığını söylemeniz hem uygunsuz hem de cahilcedir, çünkü tüm kültürlerin Dünya üzerinde cennet bahçesini yaratmak için ruhu o kültürlere çeken uyumluluğa ve çeşitliliğe sahip olmaları gerekir.

Bu hayatta kalma ipliği insanda çok güçlüdür. İnsanın yaşama ve üreme iradesi eşittir. Hayatta kalma iradesi sizin kabilenizin yasalarına ve dinine uymanız gerektiği anlamına gelir ve eğer bunu yaparsanız korunursunuz. Böylece insan unsurunda bir araya gelip sosyalleşme ve anlaşma ihtiyacı vardır. İnsan unsurunda onun vasıtasıyla uygarlaştığı ve dolayısıyla üretken hale geldiği bir liderlik ve yasa ihtiyacı vardır.

İnsanlığı birbirine bağlayan bu kuvvet onun kurtuluşuna da yol açabilir, yok oluşuna da. Eğer kabile tekâmül etmez ve değişime uyum sağlayamazsa, o zaman doğa kabileyi yok eder. Bunu anlıyor musunuz? Bu doğanın işidir. Güçlü-iradeli bir kişi söz konusu olduğunda, onu yargılamakta acele etmemeli, o insanın yaşamında hangi iradenin sahnelendiğini kendinize sormalısınız. O hayatta kalma iradesi midir? Eğer öyleyse, bu, bu varlığın kabileye uyum sağlamakta sorunlar yaşadığı anlamına gelir. Onun doğası, kabul edilebilir olmak için uyum sağlamaktır, ama ruhu buna karşıdır. Onun ruhu yeniden-oluşturmak istemektedir. Anlıyor musunuz?

Çoğunuz ruhunuzun hiç ortaya çıkamadığı enkarnasyonlar geçirdiniz, çünkü siz genetik olarak -o kabileyi tehdit ettiği için- zihin berraklığını ve bağımsızlığı yasaklayan bir kültürde bulunuyordunuz, böylece tüm hayatınızı korku içinde yaşadınız. Ruhunuzdan dürtüler aldınız, ama onlara asla karşılık vermediniz. Böylece insan yaşamı döngüsünü geçirdiniz: Doğdunuz, yasayı ve dini öğrendiniz, üreme kültürel talebine uydunuz, dünyaya çocuklar getirdiniz; siz bir tüccardınız, bir

asilzadeydiniz; çocuklarınızı yasaya ve dine katı bir uyumluluk içinde yetiştirdiniz. Yaşlandıkça, yavaş yavaş bilgeliğiniz kıvılcımlanmaya başladı, ama hiçbir şey yapmamak daha iyiydi, çünkü artık geçti ve sonra öldünüz. Böylece bir beden olarak harika, zorlayıcı-olmayan bir yaşam geçirdiniz. Öte yandan ruhunuz tüm yaşamınız boyunca bastırılmıştı, çünkü o herhangi bir katkıda bulunmamış ya da hiçbir şeyi değiştirmemiş, yani çevresini yeniden-oluşturmamıştı.

İnsanlar spiritüel bir yaşamı aramaya başladıklarında içlerinde, dördüncü mühürde (kalp merkezinde) bir çağrı hissederler. Bu çağrı şöyle der: "Bu kültürde bir kadının ya da bir adamın yapabileceği her şeyi yaptım. Yolculuk yaptım, birçok karşı-cinsle yattım, yedim, içtim, hastalandım, onu yaptım, bunu yaptım. Peki, hayatın anlamı nedir?" Böylece, siz hayatın anlamını sorgulamaya başlarsınız.

Siz sadece bir kabile üyesi misiniz? Belki o kabilede ünlüsünüzdür. Belki kabileye bağımlısınızdır, çünkü tüm kabile size tapmakta, sizi sevmektedir ve böylece kabileyi yeniden-oluşturmak iyi bir şey olmayacaktır, çünkü o zaman sevginin temellerini sarsmış olursunuz ya da siz öyle düşünürsünüz.

Spiritüel yaşamın çağrısını hissetmeniz içinizdeki savaşçının uyanmasıdır; o kendi yaşamını aramaktadır. Yolculuğunuzda o sizi kabilemsi tutumlara sahip olan insanlara ve onların bulundukları yerlere götürür; o spiritüel bir kabiledir, ama yine de bir kabiledir.

Böylece yolculuğunuzda siz spiritüel olarak geliştiğiniz anı sabırsızlıkla beklersiniz, ama kimse bunun ne anlama geldiğini bilmez. O sizin geçmişi geride bıraktığınız, geçmişi Şimdi' de yeniden-oluşturduğunuz andır. "Gerçekten aydınlanmış bir varlık geride hiçbir ayak izi bırakmaz" sözüyle kastedilen şey aydınlanmış bir varlığın hiçbir geçmişe sahip olmadığı, çünkü onu Şimdi'den yeniden-oluşturmuş olduğudur. Anlıyor musu-

nuz? Böylece spiritüel yolculuk, aslında kendini yaşamını tehdit edebilecek çevrelerde bulan bir insanın yolculuğudur. Ve o kendini böyle bir çevrede bulduğunda kaçar, çünkü onun yaşama arzusu değişim arzusundan daha büyüktür. Ruh ise değişim anlamına gelir.

Siz değiştiğinizde ve kabileye geri döndüğünüzde ne olur? Kabile size öfkelenir; siz onların yasalarını ve anlaşmalarını ihlâl etmişsinizdir ve sorunlara neden olmaktasınızdır. Kabilenin istikrarı sizin uyum sağlayamamanız yüzünden sarsılmıştır. Güçlü-iradeli kişiler kabileye geri döndüklerinde çoğunlukla taviz vererek uzlaşırlar. Felsefeye özde değil, sözde bir bağlılık gösterir, ama asla herhangi bir kafesi sarsmazlar. Onlar asla kabile tarafından dışlanacak kadar çok değişmezler. Ne dediğimi anlıyor musunuz? Onlar kendini-gerçekleştirmiş spiritüel varlıklar olmak yerine, diplomatlar olurlar. Bir arzuya sahiptirler, ama bedensel olarak güçsüzdürler. O bedeni değişime sokamazlar, çünkü o bedenin hayatta kalmaya yönelik gücü, yeniden-oluşma ihtiyacından daha büyüktür. İşte bu yüzden spiritüel bir yolculuktaki çoğu insan ailelerini, arkadaşlarını ya da dünyanın kabulünü asla aşamazlar. Onlar genellikle mutsuzluk içinde ölürler, çünkü onların saati gelmiş ve o saatte -bu kabilenin yasalarını ihlâl ettikleri için günahkâr sayılmak, toplum dışına itilmek, aforoz edilmek anlamına geldiğinden- ruhlarını doğuramamışlardır.

Genetik anlaşmanın gücünü geçersiz kılabilecek bir spiritüel iradeye sahip olan çok fazla insan yoktur. O zaman siz tüm yaşamınızı ruhunuzu ortaya çıkaracak gücü bulmaya çalışarak geçirirsiniz, sizin spiritüel yolculuğunuz böyle olur. Ama bunu tüm yaşamınız boyunca başaramayabilir ve hayatınızın sonunda şöyle dersiniz: "Bu hayatta spiritüel yaşamı aradım, ama spiritüel yaşamın ne anlama geldiğini anladığımda, ona uyacak gücü ve cesareti gösteremedim, çünkü hayatımı, ser-

vetimi, ailemi ve itibarımı kaybetmekten çok korktum." Böylece, ruh bedenden ayrılır ve siz ışık katında geçmiş yaşamınızı gözden geçirmeye gidersiniz.

Ruh Neyi Aramaktadır?

Öyleyse ruh neyi aramaktadır? O, Tanrısı'nın şöyle diyen sevgisini gerçekleştirmek için oradadır: "Yapmış olduğun her şeyi hatırla, çünkü o bellekle yeni yaşam-formları oluşturabilir, onları yeniden şekillendirebiliriz; böylece yaşamı -içinde yeni düşünce âlemlerini deneyimlediğimiz ve yarattığımız- değişen bir durum olarak yaratabiliriz."

Ruh o zaman o geçmiş yaşamını gözden geçirir ve o yaşamda amacını gerçekleştirmek, her şeyi yeniden-oluşturmak için doğmaya fırsat bulamadığını anlar, böylece başka bir bedene çekilir. Eğer ruh çok güçlü değilse, eğer Öz çok güçlü değilse, ama kişilik güçlüyse, kişilik başka bir bedene çekilecek ve ruhun bu konuda fazla söz hakkı olmayacaktır. O zaman ruh ana rahmindeki ceninde yeniden doğmaya çalışır. Ceninin genetiğiyle çalışarak, genetiğin enerjisini besler, ama bebek oluştuğu anda, ruh ona spiritüel benliğin belleğini aktarır ve bebek bir süre o anıyı barındırır. Bebeğin sonra ebeveynlerinin kollarında çaresiz bir biçimde yatıp orada bulunma nedenini içeren spiritüel belleği korumaya çalışması gerekir ve tüm bu süreçte kabilesel ebeveynlerinin yüzlerinde onun hayal gücünü yadsımasında ve şımartılan bir çocuk olmak uğruna aptal olmasında ısrar eden bir ifade yer alır. Bu size aşina geliyor mu?

Öte yandan, eğer ruh ortaya çıkar ve varlığa meydan okur, programını ona dayatırsa, bir kişilikler savaşı başlar. Burada varlığın zihnini yeniden-oluşturacak olan bir ruh vardır ve onun başarısı bu olacaktır. Böylece ortaya çok sorunlu insanlar çıkar. Çünkü burada gelecek kuşaklar uğruna bir

zihniyeti, bir zihinsel tutumu yeniden-oluşturmaya azmetmiş olan bir ruh vardır. Neden olmasın ki? Ruh bu hayatta yaptığı şeyin meyvelerinin tadını iki yüz yıl sonra çıkarabileceğini görebilir.

Böylece ortaya kaotik ve istikrarsız bir hayat çıkar. Burada bir şeyi elde ettiği anda mutsuz olan bir kişi vardır. O sevgiyi bile kabul edemeyen bir kişidir, sanki ruhu bunu istememektedir, çünkü eğer kişilik sevgiyi kabul ederse huzur içinde uykuya dalacaktır; afsunlu suları içecek ve unutacaktır. Sanki ruh, bir fırtına gibi, bu bireyi sevgi ve huzur hissedeceği tek zamanın (kabileselliğe karşı) bireyselliğin doğduğu zaman olacağı bir noktaya doğru itmektedir. Bu doğum çok güçlü bir sevgi yaratır. Ve doğum gerçekleştiğinde, ruh başarıya ulaşmış ve o insan ona gelecek kuşaklar ve ruh için yeni bir genetik tohum vermiş olur.

BARBARLIK VE UZLAŞMA GERİDE BIRAKILDIĞINDA

Siz bu katı yenene kadar bir Mesih, bir Tanrı/erkek ya da Tanrı/kadın olamaz, daima bir insan/kaba-madde türü olarak devam edersiniz; çünkü yenmeniz gereken şey odur. Siz Düşüşünüz'den beri dördüncü kattan daha yüksek bir katta bulunmadınız. Burada adeta hipnotize oldunuz, bu kata dolandınız. Siz büyük durgunluk yaratmış olan kültürlerin atalarıydınız. Sizin işiniz kendinizi tam olarak yeniden-oluşturmaktır ki bu en sonunda insan türünün yeniden-oluşturulmasına götürecektir.

Bu sözleri dinleyen ya da okuyan sizler de bunun dışında değilsiniz. Herhangi biriniz ya da hepiniz Doğu uygarlığını kuran zihinler olmuş olabilirsiniz. Belki siz Hindu inancını oluşturanlardınız. Belki Mısır'ın yasa yapıcılarıydınız. Belki kadim Yunanistan'ın geometri bilimine katkıda bulunanlardınız ya da belki Roma'nın Sezarlar döneminin güç yapısına katılmıştınız ve sonra o güç yapısını Roma İmparatorluğu'nun Hıristiyanlık döneminde yeniden-oluşturmuştunuz. Belki siz onun bir parçasıydınız.

Böylece, kendinizi tamamen yeniden-oluşturana ve o süreçte insanı ilkel kültürlü kabileyi değil, görünen ve görünmeyen insan unsurlarının boyutlarını deneyimleyebilecek kadar özgürleştirene dek bu kattaki işinizi asla yapamayacağınızı görebilirsiniz. Bu -çoklukta güvenlik olduğundan- ne pahasına olursa olsun kabileyi ya da uygar kültürü bir arada tutması gereken öfkeli insanlara karşı yeniden-oluşturulacak yavaş bir süreçtir. O gelip ölüm korkusuna dayanır. Ölüm korkusuna karşı çıkmak ve yeniden-oluşturmak kudretli bir eylemdir.

Yaşamın sürekliliğine inanmayı reddeden, Tanrı'nın uzay

kadar sonsuz olduğunu kabullenmeyi reddeden kaç uygarlığın sizinkinden daha ileri uygarlıklar yaratmış olduğuna bakın. Sizin uygarlığınız insan türünün destansı tekâmül noktasındaki yüksek düzeyleriyle kıyaslandığında barbarca (medeniyetsiz) görünebilir.

Kapalı-zihinliliğe (yeni düşüncelere ve bilgiye kapalı olmaya) neyin neden olduğuna bakın. Kapalı-zihinlilik uygar kültürün belirtisidir. O kabilesel anlaşmanın, ortak görüşün belirtisidir. Kapalı-zihinlilik sürekliliği garanti eder. Açık-zihinlilik (yeni düşüncelere ve bilgiye açık olmak) ise bir ailede, bir ulusta, dünyada anarşiyi ve kabilenin çöküşünü garanti eder. Kapalı-zihinlilik uygarlıkları bir arada tutar.

Siz ne kadar kapalı-zihinlisiniz? Siz neye inanmaya ve neyi düşünmemeye cüret edersiniz? Siz neyi düşünmeye ve neye uyum sağlamaya cüret etmiyorsanız, ruhunuz kendinizi ona açmanız için size baskı yapacaktır. Sizin inanmadığınız şey ruhun peşinde olduğu şeydir; o yeniden-oluşturmaktır: En kötü günah olan cahil bir genetik çizgiyi bilgili olarak yeniden-oluşturmak; bilgi kazanmanın kontrolü yitirmek anlamına gelmediğini garanti etmek; ebeveynlere, eğer çocukları yüksek eğitim almak yerine dünyayı görmeyi seçerlerse, çocuğun dünyadaki yolculuğunun, deneyim değil sadece felsefe sağlayan her eğitime eşit olduğunu garanti etmek; onların açık-zihinli olmalarını sağlamak; çocukları belirli bir uygunluk geleneğini izlemediği için onda başarısızlık korkusu, aşağılanma kaygısı ve başkaları ne der endişesi yaratmak yerine, onun sevgi ve destekle gitmesine izin vermelerini sağlamaktır.

Böyle bir kadim düşünüşü ve kadim kabulleri yeniden-oluşturmak Tanrı'nın işidir. Yeniden-oluşturucular asla zarar vermezler, ama daima onlara zarar verilir. Onlara zarar verenler kimlerdir? Onların kötülük yapacaklarından çok korktukları için onlara kötülük yapanlar; açık bir zihni yok edip,

sonra bunu iyi bir eylem olarak adlandıranlar...

Yeniden-oluşturanlar geçmişi yeniden yaratmazlar. Bir yeniden-oluşturucu yüksek düşünüş sürecinde ilerici biridir. O sizi ya da çocuklarınızı bedenini satmanın çıkmazına gönderecek biri değildir. O, insanları uyuşturuculara yönlendirmez. Çocukları köleliğe göndermez. Bir yeniden-oluşturucu özgürleşmesini sağlayan değerleri yeniden-oluşturur ve onun özgürlüğü daima en yüksek zirveyi aramak olacaktır. Özgürlük düşüşle değil, yükselişle ilgili olacaktır.

Karşınızda böyle bir gizem olduğunda, o kişinin bedeniyle değil, Tanrısı ile muhatap olduğunuzdan emin olabilirsiniz. Karşınızdakinin dönüşümü yöneten bir ruh olduğundan emin olabilir ve bu insanlar gerçekten nadir olduklarından, onun karşısında huşu duyabilirsiniz.

Bir yeniden-oluşturucu olan ruh hem korkutucu, hem de huşu vericidir; çünkü bazılarınıza göre onlar ne yapacağı belli olmayan, kontrol edilemez ve tehlike arz eden ruhlardır. Yeniden-oluşturucular bir anlamda böyledirler. Böylece onlar, bağımsızlık rüzgârıyla hareket eder göründükleri için huşu verici olmalarının yanı sıra, korkusuzdurlar da. Bu sizin başınızı derde sokabilir. Sonuçta toplum dışına itilebilir, bir zamanlar itibar gördüğünüz meclislerden dışlanabilirsiniz. Bu ruhlar bu hayatı bitirip ışık katında gözden geçirdiklerinde, bu insanlık atını harika bir biçimde sürmüş ve arkalarında bir nebze değişim bırakmış olduklarını görürler. Bu değişim dünyaya getirdikleri çocukları ya da onların yürüyüşüne tanık olan insanlar vasıtasıyla olsa bile, bu insanları değiştirecektir ve onlar bunu bilirler. Onların bir kişiyi etkilemeleri yeter. Evet, onların sadece bir kişiyi etkilemeleri yeter.

Onlar o zaman insanlıktan çok ruh gücünde gelişirler ve bu dünyaya tekrar geldiklerinde Özleri'nde o kadar güçlüdürler ki insana hâkim olmuşlardır. Onlar ruhları ve Özleri ile ça-

lışan bilinçli varlıklar olarak bu dünyaya geri dönerler. Tüm eylemlerinde Yaşam Kitabı'na (ruhlarına) başvururlar. Onlar bu dünyada daima yukarıda ve yalnızdırlar, çünkü bedensel hayvana çekici gelen onlara çekici gelmez. Onların güzel ve kudretli bulduklarını insan hayvan öyle bulmaz.

Bu insanlar sonra Tanrı'nın elçileri olarak bu dünyaya geri gelirler. Onlar Tanrı'nın melekleridir. Onlar enkarne olmuş üstatlardır. Onlar, eğer o hayatta insanlığa karşı önyargılarını tam olarak yeniden-oluşturmayı öğrenmeleri gerekiyorsa, geri gelecek ve tüm insanlığa özverili bir biçimde hizmet edecek, yollarına çıkan herkese sevgi ve ışık vereceklerdir; onlar bir topraktan geçen peygamberler de olabilir, doğanın etkili biçimde değişimi için çalışan varlıklar da.

Bunlar sizin hayran olduğunuz insanlardır, onlar zulüm gördüklerinde, işkence gördüklerinde ve yakıldıklarında, ağlamaz ya da hayatları için yalvarmazlar, çünkü hayatlarına zaten sahiptirler, o onların ruhlarıdır ve bugün kendilerinden alınanları yarın yeniden yaratabileceklerini bilirler. Böylece, bir kavgaya neden olmak yerine, zulüm görmelerine izin verir ve asaletleri içinde gerçek-olanı ebediyen barındırırlar. Onlar zihnin yeniden-oluşturucularıdır.

O enkarnasyon sona erdiğinde, onlar geri gelirler. Onlar yalnız varlıklardır ve tam olarak bağlanmış bilinç ve enerji olarak geri gelirler. Onlar ruhlarının yolculuğunu tamamlamışlardır. Yeniden-oluşturmuşlardır; bedeni yenmek için mücadele etmiş, insanlığa çocuklar vermiş, evrensel yasaları değiştirmişlerdir ve genel olarak hayat ve doğa onların mevcudiyetiyle armağan almıştır. Şimdi onlar son kez geri gelmişlerdir.

Onlar herhangi bir şey için değil, ihtiyaçsız bir hayat yaşamak için geri gelmişlerdir ve bunu yapacaklardır. Onlar hayatı ihtiyaçsız olarak yaşadıklarında ne olur? Bedenine bağlı olmayan bir ruhu hayal edin. Bir yabanıl kuşta yoldaşlık bu-

lan, bir akbabada duyarlılık bulan, bir solucanda güzel bir yumuşaklık bulan bir ruhu hayal edin. Bir meşe ağacının uzun gövdesi karşısında sevinç hisseden bir ruhu hayal edin. Bu şimdi tüm hayatı kendisi olarak gören bir varlıktır, böylece o artık sadece bedeniyle değil, tüm kozmosla özdeşleşir. Bu bir yere gitmek istediğinde, olağandışı bir yere değil, zaten bildiği bir yere giden bir varlıktır, çünkü o Tanrı'da birlik içindedir. Ve bu varlıklar ölmez, sadece gözden kaybolurlar. Titreşimleri o kadar yükselir ki, onlar gözden kaybolurlar. Onlar burada ihtiyaç bedeninde kök salmazlar. Onlar özgürleşmiş ve yukarı doğru uçmaktadırlar. Onlar ilerlemektedirler.

Sonra onlar şaşırtıcı, hayal edilemez uygarlıklarda, yeniden-oluşturma sürecini daha yüksek bir düzeye çıkaran ve barbarlığı, bencilliği, öfkeyi, taviz vermeyi ve insan kimliği ihtiyacını çoktan geride bırakmış başka bir kültürde tekrar doğarlar. O zaman onların ruhları evolüsyon kitabını (en yavaş frekans ve kütle düzeyinden, en yüksek bilinç düzeylerine ve Sıfır Noktası'na, yani yuvaya geri dönüş yolculuğunu) tamamlar.

SONUÇ: YAŞAM ARMAĞANINI GÖRMENİN İKİ ANAHTARI

Siz o zaman -bu ister anneniz, babanız, kardeşiniz, isterse komşunuz, arkadaşınız, sevgiliniz, toplumunuz olsun- hayatınızdaki herkesin size iki fırsat verdiğini anlamaya başlarsınız. Yaşamın armağanlarını görmenin daima iki yolu vardır; onları ya ruh düzeyinden ya da genetik düzeyden görürsünüz.

Eğer bunu anlarsanız, o zaman yaşamınızda ortaya çıkan kaosun nedeninin genetik hoşgörüyle değil, ruhsal hoşgörüsüzlükle yaratılan değişim rüzgârları olduğunu görebilirsiniz. Ve bu değişiklikler fiziksel bedeni sonraki enkarnasyon için değiştirir.

Böylece herkes size meydan okur. Eğer hayatınızda size tüm sorgu noktalarında meydan okuyan hiç kimse yoksa, o zaman siz barış-yapıcı olursunuz, çünkü barış-yapıcılar aslında hemfikir oldukları şeyleri kendilerine çekerler, çünkü kabile uzlaştırıcı üyelere sahip olmalıdır; kabile anlaşma içermelidir. Öyleyse, eğer sizin yaşamınız huzur doluysa, bu sizin insanlığınızın huzuru mudur, yoksa Özünüz'ün huzuru mudur?

Eğer siz insanlığınızın huzuruna sahipseniz, bu genelde sizin sizinle aynı fikirde olan, sizden hoşlanan ve sizin hoşlandığınız insanların girmelerine izin verdiğiniz bir kutuda yaşamış olduğunuzu gösterir. Hoşlanmadığınız insanların bile sizinle yaşamalarına izin verirsiniz, çünkü insanlar başkalarını yargılamayı severler ve onların hayatlarında öyle olmadıklarını kendilerine hatırlatabilecek insanların bulunmaları çok önemlidir. Ve genelde ortaya çıkan bu tür bir kendini-beğenmiş duygusuzluk bir ilişkideki sihri yok eden tutumdur.

Eğer siz hükmetmeye ihtiyaç duyuyorsanız, şunu bilin ki, hükmetme ihtiyacı kültürel bir yasadır. Eğer boyun eğmeye ih-

tiyaç duyuyorsanız, o da kültürel bir yasadır. Öte yandan, eğer her ikisini de tercih etmeme eğilimindeyseniz ve onlarla savaşmayı da istemiyor, ama bir birey olarak gelişmek istiyorsanız, uyandığınızda bunu gerçekleştirebilirsiniz.

Uyanmamış olan insanların yaşamlarında düşmanlar, dostlar ve sevgililer vardır ve tüm bunlar onları bir kutuda tutar ve onlar uygun davranmadıkça kutuyu kaybedeceklerini kendilerine hatırlatırlar. Ama onlar zorbalardır, çünkü oradaki herkesle -hepsinin kabul ettiği- psişik anlaşmalar yapmışlardır. Bu gizli bir toplumdur ve onlarla aynı fikirde olmayanlar bu kabilesel gizli-toplumdan dışlanırlar.

Ruh bunu bilir. Ve ruh yavaş yavaş doğarken, bireyde çok gayri-bencil/bencil bir yerden kaynaklanır görünen şaşırtıcı bir bilgelik sadeliği gelişir. Bir ruhun doğumu bilgeliğin konuşmasıdır ve bilge olan bir kişi, daha önce öğrendiğiniz gibi, yaşamı Gözlemci'nin ve ruhun perspektifinden gören bir kişidir. Bunu yapanlar hiçbir bağlılığa ve kopukluğa sahip değildirler; onlar sadece vardırlar. Bu bilge olmak için insanın güvenliğinin süslü koşum takımına ihtiyaç duymayan bir bireyin ruhunun ortaya çıkışıdır. O sadece kendisi olarak konuşan ruhtur.

Siz burada bir kabile olmak için bulunmuyorsunuz. Siz burada yaratmak ve yeniden-oluşturmak için bulunuyorsunuz. Bilinmeyeni bilinir kılmak için buradasınız. On buçuk milyon yıldır Dünya üzerinde birçok kültür var olmuştur. Siz henüz insan bile değilken olağanüstü gelişkin ve güzel kültürler buraya gelmiştir. Onlar gelmiş, yapmış ve gitmişlerdir. Sizin bundan yararlanmanız gerekir. Evet, Dünya olağanüstü zihni, olağanüstü bilinci ağırlamıştır. Eğer bunu anlarsanız, şimdi var olan kültürler yerine, değişimi seçen bir varlık olabileceğinizi de anlayabilirsiniz.

Siz bu dünyada birçok kültürden insanlarla karşılaşmak

istediğinizi söylersiniz. Ben de diyorum ki hepiniz bu dünyadaki tüm kültürlerde enkarne oldunuz. Eğer gerçek bir Gözlemci olsaydınız ve geriye dönüp her bir kültürdeki din ve yasa mirasını inceleseydiniz, hepsinin size çok aşina geldiğini görebilirdiniz. Eğer bedeninizle çok ilgilenme eğilimindeyseniz, kendinizi Babil, İran, Yunanistan, kadim Mısır, kadim Güney Amerika gibi yerlerde bile görebilirdiniz. Sizin rahatına düşkün bir yaratık olduğunuzu ve sizi zorlamadığı, tam tersine rahatlattığı için birçok yere geri dönmüş olduğunuzu görürdünüz.

Dünya güneşin çevresinde binlerce yıllık bir döngü içinde döner. Bu gezegenin güneşin tüm yörüngesel dereceleri etrafında döndüğü binlerce yılda destansı değişimin bir parçası olmak isteyen ruhların gelip katıldığı muazzam çağlar yaşanmıştır. Dünya güneşin çevresinde dönmeye, yörüngesel derecelerden geçmeye, böylece huzurlu ve çalkantılı zamanlar geçirmeye devam etmektedir.

Dünya'nın doğal momenti, enkarne olan ruhlara kaosun ya da huzurun ortasında değişime odaklanma yeteneği veren değişim devrelerinden geçmektir. Ekinoksların (gün-tün eşitliklerinin) temel bir nedeni vardır. Dünya'nın tamamlanması bu kadar uzun zaman alan bu kadar büyük bir yörüngeye sahip olmasının bir nedeni vardır, çünkü o size, tekâmül eden Öz'e sadece barış ve bolluk zamanlarında değil, kaos ve yoksunluk zamanlarında da yaratma yeteneği sunmalıdır. Böylece Dünya kendi değişim biyolojisinden geçer, kendi doğal ruh ihtiyacını yerine getirir ve onun bunu kendi devresi içinde tamamlaması gerekir.

Ruhun yolculuğu ile insanın yolculuğu arasındaki farkı öğrenmeyecek olan varlıklar vardır ve onlara çok travmatik ve dramatik bir jeofiziksel/jeolojik/kozmolojik değişim sunulacaktır. Bu farkı öğrenmiş olanlara ise uygun bir biçimde yaşa-

ma ve doğayla birlikte var olma konusunda yeni gelişimler getiren yeni bir çağ armağanı sunulacaktır.

Böyle bir zamanı neden yaşamalısınız? Çünkü bunu yapmak ruhun arzusudur. Bu insanın arzusu değildir; insan korkar. Ruh korkusuzdur. Ruh böyle destansı zamanları arar, enerjiyi kaostan geçirmek bir üstadın ustalığıdır ve ruhun aradığı budur.

Bunu yapamayıp hemen gidenler ışık katında geçmiş yaşamlarını gözden geçirirken kabileye uymanın, doğaya sırtlarını dönmenin, bağımsızlığı ve kendine güvenmeyi savunanlara sırtlarını dönmenin yanlışlığını göreceklerdir. Onlar bu dünyaya geri döndüklerinde doğayı koruma ve hazırlıklı olma konusunda daha bilinçli olacaklardır, çünkü her şeyin değişebileceğini ve doğa yasalarına göre, değişime uymayanların yok olacaklarını ve hayatta kalanların Dünya'nın yeni nüfusunu oluşturacak seçilmiş varlıklar olduklarını içgüdüsel olarak bileceklerdir.

Sevgili Tanrım,
varlığımın güneşi,
bugün öğrenmiş olduklarım için
sana teşekkür ediyor
ve bu bilgiyi
özgürlüğüm olarak kutluyorum,
çünkü şimdi bedenimle değil,
Özüm'le özdeşleşiyorum.
Tanrım Özüm'ü yeniden dirilt.
Öyle olsun.

2

BUDA'NIN LEVİTASYON NÖRONETİ

BİN YAPRAKLI LOTUSU AÇMAK

BEYİNDE LOKALİZE OLMUŞ BİLİNÇ HALLERİ

Merhaba, güzel üstatlar. Varlığımın Tanrısı varlığınızın Tanrısı'nı selamlıyor.

Sevgili Özüm,
Kutsal Varlık
senin âlemin ve gücün
her şeye kadirdir.
Sevgili Özüm,
kaderimi yeniden ele alman
ve yeniden yaratman için
mütevazı ruhumu
sana teslim ediyorum.
Sevgili Özüm,
senden hayatımda
ebediyen var olmanı istiyorum.
Öyle olsun.

Ben beyni bir bütünü oluşturan bölümler olarak anlatırken, her bir bölümün farklı bir bilinç halini içerdiği hiç aklınıza geldi mi? Bu mantıklı olmaz mı? Eğer öyle olmasaydı, tüm bu farklı bölümleri içeren bu harika organizmaya neden sahip olasınız? Ya beynin her bir bölümü özellikle belirli bilinç alanlarına uyumluysa? Örneğin, yetenekli psişikler (medyumlar, duru-görürler, duru-işitirler, duru-sezerler) orta-beyinle çalışırlar. Burada ilginç olan, onların normal günlük faaliyetlerinde neokorteksle çalışmalarıdır. Onlar bulaşık yıkamak gibi -bir alışkanlık haline geldiği için yapılması çok az odaklanmayı gerektiren- sıradan bir işi yaparken, birden, otomatikte çalışan neokorteksten orta-beyne geçerler. Böylece, en sıradan işleri ya-

parken birden en olağandışı bilgiyi alırlar. Siz hem bir psişik olup, hem de odaklanmış bir entelektüel olamazsınız. İkisi birbiriyle bağdaşmaz.

Çok yetenekli psişikler onları gözlemleyenlere biraz karmakarışık, hatta biraz sahtekâr görünürler; çünkü onlar neokortekslerini kullanarak dolaşır, tökezler, bazı soruların yanıtlarını bilmez, gidip loto oynar ve asla kazanamazlar. Bu bir paradokstur, değil mi? Onlar şans oyunlarını asla kazanamazlar, ama birden bir bilinç haline geçip en olağandışı şeyleri bilebilirler. Onlar neden tutarlı, istikrarlı değildirler? Çünkü onlar beyinlerinin farklı bölümlerini hiç öğrenmemişlerdir. Bilinç hallerinin nasıl hızlandırılıp canlandırıldığını bilmezler. Kimse bilmez. Böylece onlar tıpkı sizin gibi günlük hayatlarıyla ilgilenirken o yeteneği kullanmaya çalıştıklarında, bunu neokorteksle yapmaya çalışırlar. Peki, neokortekse uyum sağlayan bilinç akımı orta-beyne uyum sağlayan aynı bilinç akımı mıdır? Hayır.

Bu şu anlama gelir ki, bu olağandışı yeteneğe sahip olan bu sıradan kişi bu yeteneği günlük olarak sürdüremez. Siz bulaşıkları gelecekte nasıl yıkayabilirsiniz? Başka bir deyişle, eğer o tüm gün boyunca orta-beyinde yaşayarak günlük işlerini yaparsa, o zaman en sıkıcı ve gereksiz geleceği yaratıyor olur; çünkü o (yaratıcı) orta-beyin odaklanışı ve yüksek bantlı* kızılötesi ile bulaşık yıkıyor, evi süpürüyor, banyoları temizliyor olur ve böylece sonraki iki haftada yapacağı bu olur.

Psişik insanların paradoksal davranışı hakkında söylenebilecek çok şey vardır. Onlar test edildiklerinde, yani sınandıklarında, neredeyse daima başarısız olurlar. Kuşkucular hemen o kişinin bir sahtekâr olduğunu söylerler, çünkü onlar neokorteksin uygulanabilir kullanımında test edilirler ve neokorteks orta-beynin sahip olduğu kapasiteye sahip değildir. Eğer psişikler disipline edilmiş, muazzam miktarda bilgi edin-

miş ve farklı bilinç hallerine geçmeyi öğrenebilmiş olsalardı, bir emirle orta-beyne geçebilir ve o hal içinde testlerde asla başarısız olmazlardı. Ama korku, gözdağı, zor durumda bırakılma sonucunda, yani spiritüel olarak zayıf olduklarından, onlarla daima alay edilecektir. Öte yandan, bir gün sizin MIT'ın* en titiz testinden geçeceğinizi umuyorum. Siz bilinç halleri arasındaki farkı öğreneceksiniz, böylece o hallere girdiğinizde, akış sizinle olacak ve o halin dışına çıktığınız anda ondan çıktığınızı hissedeceksiniz.

Alan-çalışması yapmak ve Boşluk** üzerinde odaklanmak sadece kartınızı çitte bulmayı öğrenmekten çok daha büyük uygulamayı içerir. Daha büyük uygulamalar değişik bilinç hallerini tanımlamayı öğrenmek ve onlara erişebilmektir.

Beyin biliminde, beynin farklı bölümlerinin farklı titreşim frekansları yaydıkları saptanmış ve bunlar kaydedilmiştir. Beynin frekans değiştirerek geçtiği haller alfa, beta, teta ve delta halleridir.

Eğer bilim Taş Devri teknolojisiyle, bu ilkel kaynakla beyin-dalgası faaliyetini ölçebiliyorsa, bu size beynin bir tür vites sistemiyle çalıştığını da söylemelidir. Siz vites değiştirdiğinizde frekansın değişmesinin nedeni, onun bir bilinç akımını barındırmasıdır. Bu geleneksel bilim değildir. Geleneksel bilim beyni bilincin yaratıcısı olarak saptamak ister. Bilimcilerin kafası bilincin ne olduğu, zihnin ne olduğu ve beynin ne olduğu konusunda karışır, ama her nasılsa beynin tüm bu fenomeni ortaya çıkarmaktan sorumlu olduğunu düşünürler. Modern bilimin -beyne akan bilinç düzeylerinin bulunduğu ve bey-

*MIT: Cambridge, Massachusetts'deki *Massachusetts Institute of Technology* (Teknoloji Enstitüsü) 1865'de kuruldu. Bu dünyaca-ünlü üniversite önde gelen bilimsel araştırmalarıyla tanınır. O laboratuarı bir öğretim yöntemi olarak takdim eden ilk okullardan biriydi.

** Alan-çalışması ve Boşluk terimlerinin açıklaması için Ramtha'nın Sözlüğü'ne bakınız. (Ç.N.)

nin esasen bir alıcı/aktarıcı olduğu- fikri o zaman beynin neden farklı titreşim frekanslarında çalıştığıyla ilgili olarak epey mantıklı gelmeye başlar. Bilimciler, bir kanıta sahip olmamalarına rağmen, bunu gerçekten kabul edecek cesareti gösterdiklerinde, bu insanın mutsuzluğunu ve ıstırabının büyük bölümünü açıklamaya yardımcı olacaktır.

YAŞAMINIZ DENEN ANITSAL SARAY İÇİN İNŞAAT MALZEMELERİ

Neokorteks bir armağan ve bir lanettir. O bir armağandır, çünkü o henüz aktif-olmayan çok büyük bir bölgedir. Siz beyninizin onda birinden azını kullanırsınız, geriye kalan bölümde ne olup bitmektedir? Evrim şöyle bir tutuma sahiptir: Eğer siz bir şeyi kullanmıyorsanız, onu kaybedersiniz; bu yüzden evrim sürecinde altıncı ayak parmağınızı ve beden kıllarınızın büyük bölümünü kaybetmişsinizdir. Evrim çevrenin ve sizin ona karşı tutumunuzun organizmanızda biyolojik değişimi emrettiğini söyler, öyleyse siz beyninizin büyük bölümünü neden yitirmediniz? Eğer siz beynin onda birinden azını kullanıyorsanız, geriye kalan bölüme neden hâlâ sahipsiniz? Onu gereksiz yere taşımanız külfetli değil mi? Neokorteks, uygun biçimde kullanıldığında, tam bir Tanrı üretecektir; çünkü neokorteks bedenin farklı unsurlarda işlev yapmasının yükünü üstlenmesinin yanı sıra, kiralayacak geniş bir ofis alanına da sahiptir. Çünkü neokorteksin sizin içinizde veri, yani bilgi toplayan organ olması gerekir.

Neokorteks girdileri depolamaya hazır büyük bir bilgisayar olarak orada bulunur. O zaten en büyük hazinenin, ortabeynin üzerinde yer almaktadır. O asla daha mükemmel hale getirilemez, sadece geliştirilebilir. O zaten olabileceğinin en iyisidir. Bu neokorteks taht yaratılmış en harika kaynağın üzerinde yer almaktadır. O daha fazla anıyı barındırmak için orada bulunmaktadır. Onun bunu yapmasının gerekmesinin nedeni, sizin her şey hakkında daha fazla bilgiye sahip oldukça, o bilgiyle daha büyük sinirsel bağlantılar, yani yeni paradigmalar veya düşünce modelleri oluşturabilmenizdir. O yeni düşünce modelleri gelecek zaman-çizgisini yaratacaktır.

Eğer siz bilgi toplamazsanız, güçsüz, verimsiz, yoksul bir biçimde yaşarsınız. Bilgiyi büyük mimarın, yani orta-beynin ve beyinciğin kullandığı aletler ve inşaat malzemeleri olarak düşünün. Büyük mimar sizin -tanrısal, tarihî anıtınız olan- yaşamınız için görkemli bir saray inşa etmek ister. Sonra o yukarıya, depo odasına (neokortekse) çıkar; orada fareler cirit atmaktadır ve her tarafı örümcek ağları kaplamıştır; büyük mimar tasarıma sahip olduğundan, ne tür inşaat malzemelerine sahip olduğunu görmeye çalışmaktadır. Peki, o orada ne bulur?

Siz herhangi bir konuda ne kadar çok şey biliyorsunuz? Başka bir deyişle, siz orada bir Tanrı'nın yararlanabileceği, parçaları bir araya getirerek büyük sarayın temelini oluşturabileceği ve onu inşa edebileceği ne tür bir bilgiye sahipsiniz? Büyük mimar ne tür inşaat malzemelerine ihtiyaç duyacaktır? O, Tanrı'nın bu güzel sarayı inşa etmek için ihtiyaç duyduğu -kireçtaşı, mermer, kaymaktaşı gibi- tüm yapı taşlarını kazıp çıkarabileceği zengin bir taş ocağı olmalıdır.

Burada kireçtaşı, kaymaktaşı ve mermerin yerine değişik bilgileri geçirin. Siz kuantum mekaniği hakkında ne kadar bilgiye sahipsiniz; atom-altı alanlar hakkında ne kadar bilgiye sahipsiniz? Bu konuda bilgi sahibi olmayı umursuyor musunuz? Atom-altı alanlar tüm yaşamın görünmeyen temelleridir. Atom-altı alanlar sadece parçacıklar değil, enerjidir de ve onlar Gözlemci marifetiyle maddenin nasıl bir araya geldiğini açıklar. Bu konuda ne kadar bilgiye sahipsiniz? Eğer çok fazla şey bilmiyorsanız, olası aletlere hemen erişme yeteneğine sahip olamazsınız, çünkü tüm inşaat aletlerinin kaynağı atom-altı âlemdir. Eğer siz bu konuda bir şey bilmiyorsanız, o zaman o alanda zayıf olacak ve yapı taşlarını kazıp çıkaramayacaksınız demektir. Peki, ne olacaktır? Siz "Bende hiç yok" diyeceksiniz.

Tanrınız da size diyecektir ki: "O zaman sana kendi uyuyan dehanın uyanışını içeren bir geleceği vermemizi nasıl bek-

lersin? Eğer senin beyninde bunu sağlayacak uygunluk ve inşaat malzemeleri yoksa, sana harika bir yaşamı nasıl verebiliriz?"

Siz diyebilirsiniz ki: "Ben ona sahip değilim, ama epey ilişki incelemesine sahibim. Sarayın dışındaki erkek ve kadın heykellerini nasıl inşa edeceğimi biliyorum."

"Hepsi bu kadar mı?"

"Evet, bu kadar."

Siz fizik hakkında ne kadar çok şey biliyorsunuz? O size sıkıcı gelse de, eğer o yaratmak istediğiniz şeyin ayrılmaz bir parçasıysa, onun yapı taşlarıysa, onu öğrenmenizin zamanı gelmemiş midir? Sizin bir matematikçi olmanız gerekmez, çünkü matematik olanı tarif eden bir dilden başka bir şey değildir.

O zaman, bundan sonra size geçmişinizi dağıtmaktan söz ettiğimde, benim neden söz ettiğimi tam olarak bileceksiniz. Geçmişiniz beyninizde bulunan ve şimdiki yaşamınızı bir arada tutan nöronet (sinir-hücresi-ağı) modelleridir. Suçluluk, utanç, yetersizlik, zorlandığınız her şey şu anda yaşamınızı - hatta hayatınızdaki insanları- bir arada tutmaktadır. Böylece ben size geçmişinizi değiştirmekten ve dağıtmaktan söz ettiğimde, benim geçmişin nöronetinin fişini çekmekten, ama onun tüm bilgelik kaynaklarını korumaktan söz ettiğimi bilmelisiniz. Siz onun fişini çekmeli ve dağılmasına izin vermelisiniz.

O zaman, Gözlemci nöronetin programını sildiği anda, tüm o insanları, sorunları ve yetersizlikleri hayatınızda bir arada tutan enerji kalıplarının, dolayısıyla çevrenizdeki tüm dünyanın parçalanıp dağıldığını görürsünüz. Siz bunu bilirsiniz, çünkü parçacık biliminin kuantum alanının nasıl çalıştığını anlarsınız. O zaman bana bakıp "Ben hazırım. Öyle olsun" diyebilirsiniz. Eğer bunu bilmeseydiniz sizin söyleyeceğiniz şey "Sana güveniyorum" olurdu. Bana güvenmek? Bunu neden yapmak isteyesiniz? Neden kendinize güvenmek istemeyesiniz? Ben

sizin öğretmeninizim. Neden sizin güven yükünüzü taşıyayım? Onu sizin taşımanız gerektiğini düşünmüyor musunuz? Bu bir Tanrı olmaktır.

Eğer ben size geçmişinizi dağıtacağımı söylesem ve siz bu alanın nasıl çalıştığı konusunda hiçbir şey bilmeseniz, ne olur biliyor musunuz? Nöronetinizde bir korku, bir şeyi kaybetme korkusu ortaya çıkar. Bu kafa karışıklığına neden olur ve sizin bilinçaltınızdaki tutumları daha da sıkı tutmanıza yol açar. Onlar üzerinde odaklandığınızda ne olur? Onlar günlerce beyninize hâkim olur ve siz o konuda düşünmeyi bırakamazsınız. Ağlamaya başlarsınız, endişelenirsiniz, dişlerinizi gıcırdatırsınız, tırnaklarınızı yersiniz. Bunu hep görürüm.

Korku hayatta kalmanın kökeni değil midir? En mutsuz insanlara bile "Sizin geçmişinizi yok edeceğim" dediğiniz anda onlar sizi öldürebilirler. Örneğin, onlar "Benim yeme bozukluğum var" derler. Onlara "Öyle mi? Öyleyse sana onu ortadan kaldıracak bir ulak* yollamama izin ver" dediğinizde sizden nefret edebilirler. Onlar ondan kurtulmak istemezler. Sadece o konuda övünmek isterler.

Böylece mutsuz insanların hayatlarındaki soruna bir çözüm, onu düzeltecek olağandışı bir bilgelik sunsak da, onlar bilinmeyen yerine mutsuzluğu tercih ederler. Onlar rahatlama yerine üzüntüyü tercih ederler. Hayatlarındaki her şeyi değiştirmek için gerçekten sıkı çalışırlar, ama iş tutumlarını değiştirmeye gelince hiçbir şey yapmaz, yüzeysel değişikliklerle yetinir, "Kendimi şimdi çok daha iyi hissediyorum" derler. Tutum hâlâ oradadır, onlar onda küçük değişiklikler yapsalar da, asla tamamen yok etmezler.

Eğer siz gerçekten süper-bilincin üstatları olacaksanız, zamanın üstatları olmalısınız. Bu, insanın geçmişinin yükünü de kapsar, çünkü geçmiş asla değiştirmediğiniz eski giysileri giymeniz ve neden hep pis koktuğunuzu merak etmeniz gibi-

dir. Geçmişiniz aynı kokuyu yayar ve siz onu yoğun bir biçimde üzerinizde taşırsınız.

Eğer neokorteksinizin sizin için yeni bir gelecek yaratması gerekiyorsa, onun bunu yapmasını sağlayacak kaynaklara ihtiyacı vardır. Neokorteks bilgi kütüphaneleriyle dolmayı bekleyen devasa büyüklükte boş bir ofis alanıdır. Sizin kesinlikle kuantum mekaniğini incelemeniz gerekir. Bunu yapın. Yabancı bir dili öğrenmeniz gerekir. Müzik aletleri çalmayı öğrenmeniz gerekir, çünkü bu beynin sağ ve sol yarıküresini aynı anda geliştirmeye yardımcı olur. Beyin, hücreler ve hormonlar hakkında öğrenebileceğiniz kadar çok şey öğrenmelisiniz. Bilmediğiniz şeyi okuyup öğrenin, notlar çıkarıp onları inceleyin ve burada size öğrettiğim gibi, incelemenizin sonunda ne öğrendiğinizi tarif eden bir karikatür çizin. Eğer bunu yaparsanız beyniniz zenginleşir.

Neokorteks şimdiye dek az miktarda bilgiye sahip olmuştur. O sizin alışkanlıklarınız tarafından ele geçirilmiştir. Siz onu sadece günlük ritüele uymak için kullanırsınız. Onu cinselliğiniz için, dış görünümünüz için, imajınız için kullanırsınız, ama bilgi edinmek ve hayatınızı değiştirmek için kullanmazsınız. Eğer sahip olduğunuz yegâne aletler güzel görünmek, güzel kokmak, iyi yemek yemekse, eğer beyninizde taşıdığınız tüm şey bunlarsa, kendiniz için ne tür bir saray inşa edebilirsiniz? Büyük mimarın ikilemi budur.

Şunu aklınızda tutun: Siz daha fazla şey bildikçe, daha fazla cehaleti yok edersiniz ve daha fazla cehaleti yok ettikçe, yaptığınız şeyle ilgili kabul ve inanç düzeyiniz yükselir. Bu şu anlama gelir: Neokortekse göre, sizin bir kaderi kabullenebilmeniz sadece ona ne kadar inandığınıza bağlıdır ve ona ne kadar çok inandığınız onun hakkında ne kadar çok şey bildiğinize bağlıdır.

İnsanlar bilmedikleri şeyi kabullenmeye çok eğilimli de-

gildirler. Çoğu insan çok dar bir kabul bandına sahip olduğunu kabul etmekten hoşlanmaz, ama çoğu böyledir. Siz kabul ettiğiniz âlemde, kabul ettiğiniz şeyi kolayca tezahür ettirebilirsiniz. Eğer o âlemin dışına çıkarsanız, istediğiniz şeyi yaratmakta zorlanırsınız. Öyleyse şimdi doyurucu miktarlarda bilgi edinmenin gerekliliğini anlayabilirsiniz. O zaman, ben size geçmişinizi dağıtmaktan söz ettiğimde, siz bunu yapısal ve sinirsel bir görüş noktasından anlarsınız, böylece anlayışınıza bir kayıp korkusu eşlik etmez. Geçmişinizi dağıttığınızda, onu alışık olduğunuzdan çok daha büyük bir şey olarak yeniden-oluşturabilirsiniz.

Bir Düşüncenin Nörobiyolojisi

Eğer neokorteks dilin, duyuları deşifre etmenin ve dille tarif etmenin hâkim alanıysa, o ayrıca tutumun da yeridir; öyleyse şimdi tutumların ne olduğunu inceleyelim.

Şekil 1: SİNİR HÜCRESİ BAĞLANTILARI

Şimdi Şekil 1'e bakın. Sinir hücreleri biraz mürekkepbalığına benzer, beyinde bir sürü küçük mürekkepbalığı vardır.

Sinir hücresinin kısa uzantıları (dendritler) diğer nöronlar, diğer sinir hücreleri için kenetlenme istasyonlarıdır. Aşağıda birbirine bağlı üç sinir hücresinin çizimi yer almaktadır; bu çizimi beyindeki nörosinaptik kalıbın inceleme modeli olarak kullanacağız.

ŞEKİL 2. NÖRONLARIN ATEŞLEMESİ VE SİNAPTİK YARIK

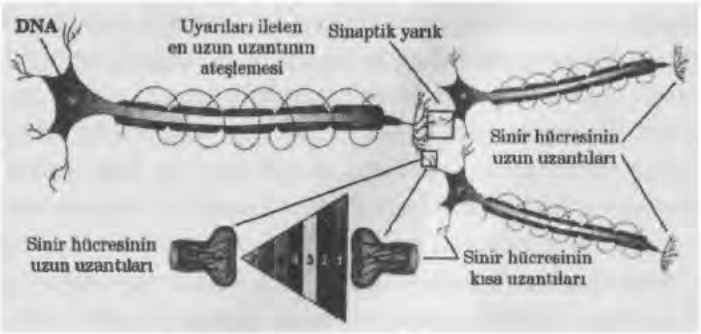

Farklı kuantum düzeylerindeki ateşlemenin düşünce üretmesi

Eğer tüm sinir hücreleri nörosinaptik yarıkta ateşliyorlarsa, eğer onların yaptıkları tüm şey ateşleme ise, hepsinin birbirine bağlı olmasının amacı nedir? Bu sadece beyindeki bir şimşek fırtınası mıdır? Nöronların beyinde hologram meydana getiren bu niteliği nedir? Bu sinir hücresi, aksonunun (uyarıları ileten en uzun uzantısının) dışında ve içinde manyetik bir akış yarattığı için -ki o aslında aksonu boyunca bir kıvılcım göndermektedir- bu nöronların tüm aksonlarının aynı kıvılcımı ilettiklerini mi varsayıyorsunuz? Başka bir deyişle, onların hepsi -bujilerin yaptığı gibi- aynı kıvılcımı mı içerir?

Bir sinir hücresinin aksonunun üzerinde açılıp kapanan minik kapılar vardır. Bir sinir hücresinin içinde bulunan şarj pozitiftir, çünkü onun içinde dışında olandan daha fazla pozitif molekül vardır. Dışında daha fazla negatif şarj vardır. Sinir hücresinin kolu, akson çok uzundur, çünkü o aslında kimyasal bir fabrikadır ve içinde tüm bu negatif ve pozitif parçacık şarjları vardır. O dinlenme halindeyken, nöronlarıyla birlikte ateşleme yapmazken, net bir pozitif şarja sahiptir. O elektriksel bir varlıktır.

Akson boyunca iletilen şarjın devinirliğini yaratan şey onun çevresindeki beyin sıvısında da şarjlı parçacıkların bulunmasıdır, ama onların net dinlenme hali negatif şarjlıdır. Böylece siz dinlenen pozitif şarja ve dinlenen negatif şarja sahipsinizdir. Akson boyunca bu minik engelli kapılar vardır ve açılan her kapıya karşılık dışarı bırakan bir kapı vardır. Bu parçacıklar için dışarıdan aksona akmak için bir kapı vardır ve aksonun içinde parçacıkların dışarı akması için kapılar vardır.

Soma (bir aksonun hücre bedeni) ve sinir hücreleri yığını bir elektriksel şarjı kışkırttığında -ki bu onun zarında bir şimşek çakması gibidir- kıvılcım akson boyunca iletilir. Kıvılcımın ilerleyebilmesinin tek yolu her iki taraftaki net elektrik şarjlarının birbirine karşı koymasıdır ki bu şarj başlar başlamaz, kapıların açılıp negatif parçacıkların içeri akmasına izin vermesi ve aynı anda başka bir kapının açılıp pozitif parçacıkların dışarı akmasına izin vermesidir. Böylece elektrik elde edersiniz. Bu aksonun çevresinde hareket eden ve salınım yapan bir elektrik akımına sahip olursunuz. Bu minik kapılar metabolizmaya göre açılıp pozitif parçacıkları dışarı bıraktığında ve negatif parçacıkları içeri aldığında, kıvılcım -dönen elektrik gibi- akson boyunca ilerleyerek sinaptik yarıktaki başka bir sinir hücresinin kısa uzantısına (dendrite) doğru ilerler (bkz. şekil 2). Bu şarjlı kıvılcım nörondan çıkınca serotonin enzim-

lerini ateşler ve salar. O ateşlediğinde, bir dendrit o sinir hücresinden gelen nörotransmitteri (sinir hücresi sinyallerini aktaran kimyasalları) alır. Bir alışveriş sürüp gider. Bu elektriksel şarj akson boyunca ilerlerken kapılar onun ardından kapanmaya başlar. Şarj akson boyunca ilerlerken, akson -çevresinde net negatif halin (parçacıkların) aktığı- net pozitif dinlenme haline geri döner.

Ben burada en büyük sinir-sistemi-bilimcilerinin bile açıklamakta çok zorlandığı bir bilimi açıklamaya çalışıyorum, çünkü onlar nöronların ateşleme faaliyeti içinde holografik bir görüntüyü nasıl üretebildiğini gerçekten bilmiyor, bunun nasıl olabileceğini anlamıyorlar. Bunu size böylesine basit bir düzeyde göstermek, bunun nasıl mümkün olabileceğini anlamak için yeterli bilgi edinmenizi sağlayabilir.

HAVAYA YÜKSELME – REZONANT ALANDA BİR DEĞİŞİM

Nöronun nasıl bir şarj yaydığını anladıktan sonraki adım şarjın kendisine bakmaktır.

(Öğrencilerden birine hitap ederek) Musiki Üstadı, bu soruyu sen yanıtla. Si-bemol bir ses dalgası olarak şöyle görünür (şekil 3). Eğer sağdaki ses dalgası soldaki dalgaya dönüşürse, buna ne neden olur?

Müzikçi: Buna frekans değişimi neden olur.

Ramtha: Bu neye doğru bir değişim olur?

ŞEKİL 3: FREKANS DEĞİŞİMİ GRAFİĞİ

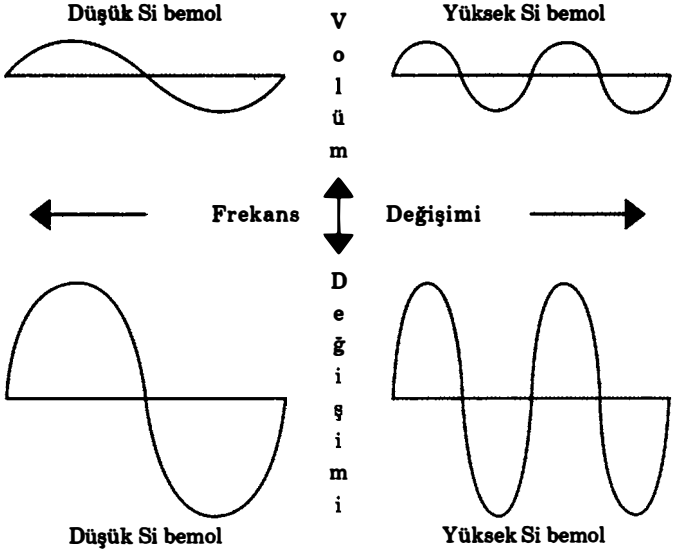

Müzikçi: Daha düşük bir frekansa doğru.

Ramtha: O hâlâ si-bemol müdür?

Müzikçi: Sanmıyorum.

Ramtha: O ne olur?

Müzikçi: Başka bir armonik ses.

Ramtha: Ama o aynı si-bemol müdür?

Müzikçi: O daha yüksek bir oktavdaki bir si-bemoldür.

Ramtha: Öyleyse o gerçekten si-bemol müdür? Bana söylediğin bu mudur?

Müzikçi: Sanırım, evet.

Ramtha: Sanıyor musun? Biz bir sesi, bir tonu alıp abarttık. Bu onun daha yüksek bir ses mi, yoksa farklı bir frekans mı olduğu anlamına gelir? O aynı frekans değildir. Eğer aynı olduğunu düşünüyorsan, o zaman bu paradoksu bana açıkla. O si-bemoldür ve daha yüksek bir sestir, ama aynı frekans değildir. Çünkü sesin yükselmesi onun titreşim frekansının değişmiş olduğu anlamına gelir.

Bunun önemli olmasının ve bir karışıklık, bir paradoks içermesinin nedeni şudur: Ben sizin havaya yükselebileceğinizi, bu olasılığı bu okulda anlattığımda, havaya yükselme (levitasyon) artık bir mit olmaktan çıkıp felsefenizin ayrılmaz bir parçası haline gelecektir. Ondan söz ettiğimizde, onu başarmanın bir yolunun olacağından emin olabilirsiniz. Teorik olarak, bir varlık havaya yükseldiğinde, bunun nedeni onun bantlarının* rezonant alanını değiştirmiş olmasıdır. O, aslında, halen içinde bulunduğu zaman/uzay boyutundan daha yüksek olan bir frekans baloncuğu tarafından kapsanır. İçinde bulunduğunuz zaman/uzay boyutunu daha basitçe ifade etmek gerekirse, bu yanınızda oturan herkesin sizinle aynı hızda titreşmesi anlamına gelir. Onların hepsi si-bemoldür. Siz ne kadar aydınlanmış olduğunuzu düşünürseniz düşünün, eğer o kişiyi görebiliyor, koklayabiliyor ve ona dokunabiliyorsanız, o

si-bemoldür. Bu onun sizinle aynı frekansta titreşmesi anlamına gelir.

Eğer siz havaya-yükselme kadar şaşırtıcı bir şeyi kabul edecekseniz, bazı geleneksel görüşleri değiştirmeniz gerekir. Eğer onları değiştirmezseniz, asla havaya yükselemezsiniz. Bu gerçek dehadır. Odaklanmanız üzerinde çalıştıktan sonra size havaya nasıl yükseleceğinizi öğreteceğim. Yapmanız gereken şey halen içinde bulunduğunuz rezonant alanı değiştirmektir.

Burada unutmadan şunu da söyleyeyim: Alan fenomeni hakkında okuduğunuz her metinde bunu hatırlayın. Alan fenomeninin örneği radyasyon, mikrodalga alanları ve elektromanyetik alanlardır. Beni dikkatle dinleyin: Tüm alanlar bir bilinç akımının ürünüdür. Onlar bilinç fenomenidir. Öyleyse bilinen ve bilinmeyen tüm alanlar bilinç akımlarına tâbidir. Şimdi sahip olduğunuz ve farklı bilinç akımlarına uyumlanabilen en büyük hızlandırıcı, en büyük gaz pedalı nedir? Beyin. Bunu aklınızda tutun.

Havaya yükselebilmek için, halen içinde bulunduğunuz rezonant frekans alanını değiştirmeniz gerekir. Bu şu anlama gelir: Eğer siz bu (şekil 3'teki) grafiğin üstündeki si-bemolseniz ve biz sizin grafiğin altındaki si-bemol gibi titreşmenizi sağlarsak, siz hâlâ si-bemol olursunuz, ama frekansınız değişir. Frekansınız yükselir. Başka bir deyişle, biz sizin rezonant frekansınızı değiştirmiş oluruz. Siz hâlâ si-bemolsünüzdür, çünkü biz hâlâ size dokunabilir ve sizi görebiliriz, ama biz o alanı hızlandırmışızdır. Biz o alanı sizin işitebileceğiniz değil, ama görebileceğiniz şekilde yükseltiriz ve böylece frekans farklı olur, ama siz hâlâ si-bemol olursunuz. Bu bir paradokstur. Ama eğer siz, o fizik bilimine aykırı olsa da, bu paradoksu kabul etmezseniz, bilimcilerin bilmedikleri şeyi asla deneyimleyemezsiniz.

Biz burada kabul edilmiş düşüncenin çerçevesi içinde ça-

lışmayacağız. Biz bilimin bildiğinin ötesine geçeceğiz. Ama siz rezonant alanınızı hızlandırmayı öğreneceksiniz. Bu (aura alanınızı oluşturan) bantları* manyetik bir akışa sokar. O zaman bantlarınız adeta yerçekimi-yiyicileri olurlar. Aura alanınız yerçekimsiz alan haline gelir, çünkü o artık si-bemolde titreşmemektedir. O daha yüksek bir armonikte titreşmekte, dolayısıyla yerçekimini tüketmekte ve varlığın havaya yükselmesini ve orada kalmasını sağlamaktadır. O aslında sizin çevrenizdeki si-bemol alanları -yerçekimsizliğe izin veren ve havaya yükselmeyi mümkün kılan- bir enerji vorteksine sokmaktadır.

Burada başka bir paradoks vardır. Ben neden rezonant alanı değiştirerek yaratılan rezonant alanın yerçekimini yediğini söyledim? Ben neden si-bemolden yaratılan yeni alanın, değişmiş olsa da, hâlâ si-bemol olduğunu söyledim? O neden yerçekimini yer? İşte size bir ipucu: İncil'de anlatıldığı gibi, üç havarisi Yusuf oğlu İsa'yı o çarmıha gerilmeden önceki gecelerden birinde bir tepenin üzerinde Musa ve İlyas peygamberlerle birlikte görmüştü. Daha sonra İsa zavallı cahil havarilerine ilginç bir şey söylemiş, "Şimdi bana dokunmayın" demişti.

Havariler "Neden? Sen parlıyorsun!" demişlerdi.

İsa da, "Ben halen bu dünyadanım, ama bu dünyada değilim" demişti.

"Sen bu dünyadansın, ama bu dünyada değilsin?"

Bu sözler sizi iki bin yıl boyunca meşgul etmeliydi. İsa, orada farklı bir alan yaratmış olduğunu ve böylece başka bir boyuta, aynı anlayışta olduğu varlıklarla konuşabileceği zamansız bir boyuta geçtiğini söylüyordu. İşte bu yüzden o "ölmüş ve yeniden-dirilmiş" varlıklarla konuşabilmişti, çünkü havarileri onu görebilseler de o bu dünyada değildi. O "Bana dokunmayın" derken, "Eğer bana dokunursanız sizin enerjinizi tüketirim, çünkü ben o kadar hızlı titreşiyorum ki -halen için-

de bulunduğum alandan dolayı- zamanı ve uzayı yiyip tüketiyorum" demek istemişti.

Si-bemol belirli bir alana sahip olduğu için si-bemol olabilir. O orada yaşamak için kira ödemektedir. O si-bemol olmak için o zamanı ve uzayı kiralamaktadır. O değiştiği ve dönen bir alan haline geldiği anda -hâlâ kendisi olsa da, tamamen garip bir hale geldiği anda- çevresindeki her şeyi yiyip tüketir, çünkü onun çevresindeki her şey yerçekimine gümrük vergisi ödeyerek o yeri işgal etmektedir. O değiştiğinde, çevresindeki tüm yerçekimini yiyip tüketir, çünkü onun uzayı daha önce işgal ettiği düşük titreşimli uzaydan daha yüksek frekansta titreşmektedir. O, bu zamandan olmasa da, (genişleyip) bu zamanda var olmak için, halen içinde bulunduğu zamanı yiyip tüketmektedir.

Öyleyse eğer birden siz artık yerçekimsel bir alanda oturmuyorsanız ne olur? Eğer birden Yerküre'nin sizin üzerinizdeki çekimi yok olsa, size ne olur? Bu teorik olarak mümkün müdür? Bu her gün olur. Siz rezonant frekansınızı değiştirdiğinizde, içinde bulunduğunuz alanı değiştirirsiniz ve o alan odaklanan bilince göre esnek hale gelir. Bu alanla üst üste gelen o alan bir yerçekimsiz alan olacaktır, çünkü o kendi yüksek rezonansını sürdürmek için yerçekimini yiyip tüketecektir.

HAVAYA YÜKSELEN BUDA'NIN VE LOTUS ÇİÇEĞİNİN GİZLİ SEMBOLİZMİ

Beyin çok-boyutludur, aynı anda birçok dünyada var olabilme harika özelliğine sahiptir; çünkü o rezonant alan enerjisi denen şeyin iletkenidir. Neokorteksiniz kızılötesi frekansında görüntüler oluşturabilir, düşünceler aslında geleceğin levitasyonlarıdır, çünkü onlar burada ve şimdi, gerçek zamanda var olmakta, ama frekansları -geleceğin atası olan- başka bir dünyada bulunmaktadır.

Sizin, gezegenin hertzine göre titreşen ağır, üç-boyutlu bir nesne olarak, kütleyle aynı stabiliteye sahip olmanızı sağlayan uygulanabilir levitasyon biliminden söz ettim. Eğer siz birden alanınızı değiştirseydiniz, o zaman sizi oluşturan kütle de değişirdi. Siz hâlâ siz olurdunuz, ama başka bir frekansta titreşiyor olurdunuz. O zaman siz hâlâ dünyadan olurdunuz, ama dünyada olmazdınız. Başka bir deyişle, biz sizi görebiliriz ve siz hâlâ falanca kişi olursunuz, ama dünyada olmazsınız, çünkü siz artık buradaki yerçekimi ve fizik yasalarına tabi olmazsınız. Böylece yerden beş metre havaya yükselebilirsiniz. Biz sizi görebiliriz, ama siz bu zamanda çevrenizdeki zamanı yiyip tüketmektesinizdir. Ve orada otururken, aslında gelecekte bulunmaktasınızdır. Bir gün lineer geleceğiniz olacak olan başka bir zaman boyutunda bulunmaktasınızdır.

Eğer bu geçerli ve teorik olarak mümkünse, biz burada tamamen yeni bir modelden söz etmekteyizdir; lotus çiçeğinin üzerinde havada süzülen Buda sembolü sadece incelenecek güzel bir mandala değildir. O aslında size o yoğun odaklanma haliyle havaya yükselebileceğinizi gösteren kodlanmış bir sembolizmdir. Ama lotus çiçeğinin üzerinde süzülen Buda sembolü neyi temsil eder? Buda'nın şimdi ölümsüz bir zaman-çizgi-

sinde yaşadığını. O orada havada süzülmektedir, ama o aslında binlerce yıl gelecekte yaşamaktadır, çünkü o beş bin yıl önce görülmüş olsa da, kendi zaman-çizgisinde gideceği iki bin yılı daha vardır.

Onun yerçekimi yasasına meydan okuyarak tam bir huzur içinde havada süzülmesi sembolü Buda'nın düşüncesini de temsil eder. Buda ayrıca oluşturulmuş bir düşünceyi de temsil ediyordu ve bu en yüksek düşünce formunun beyinde tam bir huzur içinde bulunduğuydu. Ona üçüncü göz denir ve Buda üçüncü gözü temsil ediyordu. Onun size sessiz sembolizmle söylediği şey, düşündüğünüz her şeyin havaya yükselen Buda'ya eşit olduğuydu. Eğer bu okulda yerden beş metre havaya yükselebilen bir kişi olsa, o zaman o kişinin çevresinde meditasyon yapan herkes o varlıkla aynıdır, çünkü yüksek bantlı* kızılötesinde çalışan yerçekimsizliği içeren bir düşünce oluşturmak Buda'ya ya da yerçekimsiz alanda süzülen size eşittir, çünkü düşünce Buda ile aynı şeydir.

Buda, tasarlanarak yaratılmış düşüncelerin uzak gelecekteki bir zaman-çizgisinde yaşadıkları ve kafanızdaki düşüncelerin dışarıdan görülememelerinin nedeninin onların gelecekteki bir zamanda yerçekimsiz bir alanda yaşamaları olduğu gerçeğini temsil ediyordu. Bu durumda, uygun ve sürekli biçimde oluşturulan düşüncenin neden aslında bir Buda -ya da havaya yükselmeye başlayan bir arketip- olduğunu anlayabilirsiniz. O bunu yaptığında, yüksek-bantlı kızılötesi içinde havada yükselir, bu yüzden uzak gelecekten doğru bugünü etkiler. O düşünce o zaman, enerjiyi yönlendirmeye ve yoğunlaştırarak -burada form yaratacak- parçacıklara dönüştürmeye başlar. Böylece levitasyon, neokorteksin orta-beynin desteğiyle yapabileceği en iyi şeye eşittir.

Bu durumda siz, "Dur hele, sen bizim düşüncelerimizin havaya yükseldiklerini mi söylüyorsun?" diye sorabilirsiniz.

Evet, tam olarak bunu söylüyorum. Ama siz neden havaya yükselmediğinizi biliyor musunuz? Çünkü düşüncelerinizin havaya yükseldiklerini bilmiyordunuz. Şimdi bunu bildiğinize göre, bu sizin zamandaki esnekliğinizle ilgili fikri tamamen değiştirebilir, çünkü beyin bir düşünceyi kızılötesi frekansta yansıtır -o yüksek bir ses dalgasında titreşecek bir si-bemol yaratmaktadır- ve düşünce modeli burada başınızın üzerinde yer alır. Kafanız aslında onu yansıtmaktadır. O başınızın üzerine yükselmektedir. Kimse onu göremez. Ama eğer siz kızılötesi bantta* olsaydınız, yükselen bu düşünceyi görebilirdiniz. O, eğer bir süre orada tutulursa, çevresindeki yerçekimsel alanı yemeye başlar. Bu sizin için ne anlama gelir? Bu bir fikrin sizin geçmişinizi yiyip tüketebileceği anlamına gelir.

Onu bu şekilde düşünün, çünkü biz nöronların (sinir hücrelerinin) bilimine ve onların bu asil işi nasıl başardıkları konusuna gireceğiz. Eğer beyin milyonlarca nöron vasıtasıyla bir kıvılcımı ateşliyorsa, her bir kıvılcım çalınan bir harptaki bir akor gibidir. O titreşir ve -holografik olan ve üç boyutlu olarak analiz edilebilecek- bir görüntü üretir. Beyin bunu yapacak kapasiteye sahiptir. Hologram nerede meydana gelmektedir? Yansıtılan hologramın kaderi nerededir? Siz onun başınızın içinde olduğunu düşünürsünüz, ama o aslında başınızın üzerindedir.

Siz burada yaptığınız Alan-çalışması* sırasında çitte asılı kartınıza odaklanarak yürürken, eğer bunu doğru biçimde yapıyorsanız, bir üstadın havaya yükselirken bulunduğu aynı rezonant alanda bulunan bir hologram yaratıyorsunuz. Bir hologram olarak düşünce-formu ile, havaya yükselen bir üstat arasındaki tek fark sizin o üstada dokunabilmeniz, onu hissedebilmenizdir. O, titreşim frekansını değiştirmeye, yerçekimini yiyip tüketmeye başlar, ama siz yine de onu görebilirsiniz. Siz bir düşünceyi göremezsiniz, ama o oradadır ve havaya yük-

selen bir üstatla aynı yerçekimsel alanı işgal eder ve onlar yan yana otururlar. Buda'nın lotusun üzerinde havaya yükselmesi sembolünün amacı Buda'nın düşüncesinin levitasyonda da bulunduğunu size göstermekti.

Siz o üstadı hâlâ görebilirsiniz, ama o parlamaktadır. O bu dünyadan gibi görünebilir, çünkü o hâlâ sizin tanıdığınız kişi gibi görünmektedir, ama o bu dünyada değildir, çünkü o şimdi yüksek (hertz bandından daha yüksek olan) kızılötesi bandında* yaşamaktadır. Onun görüntüsü kalır, ama o görüntü sadece üstadın yeni ayrıldığı zaman-akışından beslendiği için kalır.

Eğer üzerinde yeterince uzun zaman konsantre olursanız tek bir düşüncenin hayatınızı değiştirebilmesinin nedeni, siz bir düşünceyi (hologramını oluşturarak) başınızın üzerine yükselttiğinizde, beynin (çalışma biçimi gereği) gelecek-Şimdi' de çalışmasıdır. Böylece siz bir hologram oluşturursunuz ve o yükselmeye başlar. Eğer onu orada uzun bir süre tutarsanız, o zaman-çerçevesi boyutundan da beslenir. Öyleyse, düşüncenin alanı neyle beslenmeye başlar? O çevresindeki yerçekimiyle beslenmeye başlar. Peki, onun çevresindeki yerçekimi nedir? Sizin geçmişiniz.

Şimdi bu müthiş olgunun nasıl gerçekleştiğini fiziksel olarak tarif edeceğim ve bu beyinle ilgili kitaplar okuduğunuzda -ki bunu yapmanızı istiyorum- ortaya çıkan birçok sorunu çözecektir. O kitaplar bu alana girmeye başladığında bu konuşmayı hatırlayın. Nöronların ateşlemesi, kolektif nöronet, holografik görüntüler -ve onların beynin içinde olmadıkları, başın üzerine yansıtıldıkları- konusunda söylediklerimi hatırlayın. Onların (hertz bandından daha yüksek olan) kızılötesi bandında bulunduklarını anlayın. Tüm bunları anlayın, çünkü bu bilgiyi başka bir yerde okumayacaksınız, ama o kitapları okuduğunuzda boşlukları burada öğrendiğiniz bilgiyle doldurabi-

leceksiniz. Bu bilgiyi ve bu okuldaki geleceğinizin nasıl -yerden beş metre yüksekte- görüneceğini öğrendiğiniz için çok mutlu olacaksınız.

Kadim Budistlerin bin yapraklı lotus çiçeğini meditasyon odağı olarak kullanmalarının nedeni şuydu: Onlar tomurcuk ile başlar ve yavaş yavaş yaprakları açarlardı. Bin-yapraklı lotus çiçeği üzerinde günbegün dikkatle ve tekrar tekrar odaklanarak yapılan meditasyonlar sonunda aydınlanmaya yol açardı. Bir çiçeğin aydınlanmaya yol açması ilginçtir, ama onların çağlar boyunca size sembolizm yoluyla söylemeye çalıştıkları şey nedir? Basitçe şudur: Eğer bir öğrenci her gün zihninde bir lotusun yapraklarını açar ve o lotus gittikçe büyürse, onun lotusun merkezinde mücevheri (aydınlanmayı) bulacağı vaat edilir. Üstatların öğrencilerine yaptırmaya çalıştıkları şey -ki o gerçektir- şuydu: Öğrenciler bunu yaptıkları her gün, küçük bir nöronetle (sinir-hücresi-ağıyla), başlarının üzerinde küçük bir alanı işgal eden küçük bir fikirle başlarlardı. Ertesi gün bunu yaptıklarında, biraz daha ileri giderlerdi. Daha fazla yaprağı sayar ve bu vizyonu başlarının üzerinde tutarlardı. Sonraki gün daha da ileri gider ve daha fazla yaprağı sayarlardı. Onların görsel meditasyonda bin yaprağı sayabilmeleri yaklaşık iki yıl alırdı.

ŞEKİL 4: AVALOKİTEŞVARA'NIN MANTRASI
OM MANİ PADME HUM – LOTUSTAKİ MÜCEVHERİ GÖR

Böylece başın üzerinde lotusun tomurcuğu başlar. Her gün öğrenci lotusun yapraklarını açar ve bin yaprağın hepsini açabildiğinde orada bir mücevher belirir. Bu görevi başarabilmek için, öğrenci olağanüstü beyne başvurur. Beynin bin yaprak görüntüsünü yansıtması için yüz bir nöronun ateşlemesi gerekir. Eğer sizin bin yaprağı saymanız gerekiyorsa, ne kadar çok nörona ihtiyacınız olacaktır? Muazzam miktarda. Öyleyse sonunda, bin yaprak açıldığında neden bir mücevher bulacaksınız? Çünkü bin-yapraklı bir lotus hologramını yaratabilmek bir trilyon nöronu gerektirecektir.

Bu geçmişi yiyip tüketmek değil midir, çünkü bin-yapraklı lotus hologramını yaratmak için gereken o nöronların geriye kalanını başka nereden elde edeceksiniz? Bunun için sağ beyninize (beynin sağ yarıküresine) başvurup onun sandığını açmanız gerekmeyecek mi? O sandığı açıp şunları dışarı çıkardığınızı hayal edebilir misiniz: Güvensizlik, kıskançlık, savaş, kuşku, başarı, başarısızlık, yoksunluk, önyargı, acı... Evet, siz bin-yapraklı lotus hologramını yaratmak için onları tüketeceksiniz.

Bin-yapraklı lotus üzerinde meditasyon yapmanın gizemini anlıyor musunuz? Ortaya çıkan mücevher, onun alanı -kişiliğinize ve geçmişinize uzanan sinirsel yolların bağlantısını kesip- büyüyerek geçmişinizi tamamen yiyip tüketmiştir. Bu mücevher tamamen açılmış Tanrı'dır. Başınızın üzerinde havaya yükselen bu bin-yapraklı lotusun tüm geçmişinizi yiyip tükettiğini, kişiliğinizin her parçasını alıp kızılötesi bantta olağanüstü bir nöronet vizyonu yaratacak sinirsel-yolu geliştirmek için kullandığını ve onun şimdi geleceği etkilediğini hayal edin. Bu durumda gelecek Tanrı'dan başka ne olabilir? O Buda'dan başka ne olabilir?

Her bir sinir hücresi sahip olduğu kıvılcımın frekansını akson vasıtasıyla iletme derecelerinde bir uzmandır. Beyinde-

ki her bir sinir hücresi biraz farklıdır. Bir sinir hücresinin atomik biyolojisi komşusununkinden biraz daha farklıdır. Bu her küçük nöronun aynı (elektriksel) kıvılcımın farklı bir fazını iletme kapasitesine sahip olduğu anlamına gelir. Bir kıvılcımın fazlarını düşünün. Eğer kıvılcımı bir duvar olarak düşünürseniz, fazları o duvarı oluşturan farklı kesme taşlar olarak düşünebilirsiniz. O zaman her bir nöron (sinir hücresi) fazlarda bir uzmandır. Sarı renk gerektiğinde, sarı armonik fazı -o rengi vermek için o fazı nasıl ateşleyeceğini bilen- uzman bir nöron grubudur. Böylece beynin tüm askerlerinin aslında o kıvılcımı iletmekte uzmanlar olduklarını görebilirsiniz. Onlar o kıvılcımı ilettiklerinde, tüm bir görüntünün bir foton parçasını temsil etmektedirler. Onlar kendi uzmanlıklarından bir frekans fazını yansıtmaktadırlar ve hepsi bir araya geldiğinde bir görüntü oluşur.

Bu, bu kadar basittir. Eğer beyindeki tüm nöronlar aynı anda aynı frekans kıvılcımını iletseler, o zaman beyaz körlük yaşardınız. Hiçbir tanım, ton, renk ya da derinlik olmazdı. Görüntüye üç-boyutlu yaşam ve bütünlük vermek için bu nöronların her birinin faz/frekans ateşlemesinde kendi uzmanlıklarını aktarmaları gerekir.

Tüm bu sinir hücrelerini içeren neokortekste, aksonun ilettiği şarja göre, bu nöronların her biri farklı biçimde faz ateşler. Bu fazlar daha yüksek, daha düşük, daha yavaş ve daha hızlı olabilir. Eğer bu sinir hücrelerinin birbirlerine nasıl bağlandıklarını görseniz, onların birbirlerinin farklı bölümlerine bağlandıklarını ve her bir nöronun bu faz ateşlemesinde komşusuna yardım ettiğini görebilirdiniz.

GÜDÜNÜZ TEKÂMÜL ETMEKTEN ÇOK, HAYATTA KALMAK OLDUĞUNDA

Tüm evrende siz duygusal sinir-yollarında uzmanlar olarak görülmelisiniz. Duygusal sinir-yollarından, beyin konusunu anlatmaya başladığımda, beynin esas işinin tüm organizmanın hayatta kalmasını sağlamak olduğunu anlatırken söz etmiştim. Hayatta kalmayla ilgili olarak, beyinde bir ana anahtarlama seti vardır. Siz tüm bu duyguları ve tutumları -acı, güvensizlik, önyargı, korku, savaş, kuşku, başarı, başarısızlık ve yoksunluğu- doğduğunuz andan itibaren biriktirmişsinizdir. Bunlar esasen sizin kişiliğinizin temelini oluşturan şeyi temsil eder ve hepsi hayatta-kalma kodu altında başlar.

Eğer siz (şekil 2'deki) bu üç nöronu bir mikrokozmos olarak alırsanız, o zaman tüm bu duyguların ve tutumların yaratılmış olduklarını, çünkü onların esasen hayatta kalmayı sağlamak için yaratılmış sinir-yollarını temsil ettiklerini anlayabilirsiniz.

Eğer hayatta kalmayı açıklama noktası olarak kullanırsanız, zihninizdeki bu (acı, güvensizlik, korku, savaş, kuşku, başarı, başarısızlık, yoksunluk önyargı gibi) duyguları ve tutumları gözden geçirin, onları hayatta-kalmaya bağlayın ve şöyle söyleyin: "Ben neden güvensizim? Çünkü ben risk almaktan hoşlanmıyorum. Neden risk almak istemiyorum? Çünkü hayatımı tehlikeye atmaktan korkuyorum." Eğer bunu kabul edebilirseniz, o zaman kişiliğinizin zayıflığının temel veçhelerinin nasıl gelişmiş olduğunu anlamaya başlarsınız.

Bunu kendinizle ilgili olarak biraz aydınlatıcı bulmuyor musunuz? Dahası, eğer korktuğunuz şey hayatta kalamamaksa, bu kötü duygular daima devreye girer ve hayatı dayanılmaz hale getirirler. Ancak bu, organizmayı korumak için böy-

le yapmak beynin sorumluluğunun bir parçasıdır. Bu bir tür, doğanın dediği gibi, en güçlünün hayatta kalmasıdır. Böylece eğer bu tutumları ve duyguları hayatta-kalma açısından gözden geçirirseniz, onların hepsinin hayatta kalma olgusuna bağlı olduğunu görebilirsiniz.

Bu tutumların her biri muazzam miktarda bir nöroneti (sinir-hücresi-ağını) işgal eder. Siz bunun farkında olsanız da olmasanız da, yaptığınız her şey bu tutumların zemin düzeyine bağlıdır. Böylece, eğer sizin yaptığınız her seçimin, yaptığınız her bildirimin ve yaptığınız her şeyin kökenine, nedenine inseydik, orada bu temel nöronetleri bulabilirdik. Sevgi tarafından güdülendirilmek yerine, hayatta kalmak tarafından güdülendirilmenizi biraz rahatsız edici bulmuyor musunuz? Hayatta kalmak söz konusu olduğunda, sizin canınız daima en değerli can olacak ve siz hayatta kalabilmek için her ahlâki yargıyı satacaksınızdır. Bu insanlığın en büyük çöküşlerinden biridir ve ağır tekrardoğuş çarkında aydınlanmış bir üstat olmanın bu kadar uzun zaman almasının nedenidir, çünkü herkes günlük ekmeği uğruna başkalarını satmaya gönüllüdür. Ben bunu dehşet verici bulurum.

Eskinin gerçek şehitleri kimseyi satmayanlardı, kaypak davranmayanlardı, diplomatlık yapmayanlardı. Onlar, acımasız olsalar da, durgunlaşmış uygar bir kültürdeki -gerçek tartışma ve karışıklık yaratan ve tüm o kötü tutumları gizleyen yumuşak maskeleri kıran- canlandırıcı rüzgârlardı.

Ben, "Eğer bir insan tüm dünyayı kazanır, ama ruhunu kaybederse ne kazanmış olur?" deyişini çok severim. O ne kazanmıştır ve ruhunuzu kaybetmeniz mümkün müdür? Eh, bir tür mümkündür, çünkü eğer siz tekrardoğuş yoluyla size sağlanan ruh gündemini yerine getirmezseniz ve o gündemi hayatta kalma güdüsü uğruna satarsanız, bir enkarnasyonda ruhunuzu kaybedersiniz. Ölüm zamanınız geldiğinde ve ışık ka-

tında geçmiş yaşamınızı gözden geçirdiğinizde, o hayatta Kutsal Öz yerine, beden için yaşamış olduğunuzu görürsünüz.

Öz, bu tutumların hiçbiri değildir ve bunun nedenini anlayabiliriz, çünkü eğer o bilinmeyeni bilinir kılmak için buradaysa, bu tutumlarda bilinmeyen ne vardır? Her şeye kadir bir Tanrısal Öz nasıl olur da kendini kıskanabilir? Her şeye gücü yeten bir Öz nasıl olur da yoksunluk içinde olabilir? O nasıl nefret edebilir? Orada nefret edecek ne vardır? Onun hayatta kalmaya ihtiyacı yoktur, o hayatta kalmanın kaynağıdır.

Sizin Özünüz en yüksek ahlâkçıdır. Dahası, Özünüz sizin hayatta kalmayla hiçbir ilgisi olmayan, ama tekâmülü ateşleyen motorlarla her türlü ilgisi olan sınırsız veçhenizdir, çünkü tekâmülü ateşleyen motorlar gerçekten de bilinmeyeni bilinir kılma yeteneğidir. Onun gündemi budur, ama insanlar günlük ekmekleri için didişip çekişmekte ve bunun için tüm o aşağılık yöntemleri kullanmaktadırlar. Bu hepinizin içinde vardır.

Öğretiler bakımından sorunlu hale gelen şey, bunun sizin hayatınızın muazzam bir bölümünü işgal etmesidir. Öz açlık çekmektedir. Siz asla bir öğünü kaçırmaz, ama Özünüz'ü açlıktan öldürürsünüz. Buradaki sorun budur. Siz insanlığınıza ve insanlığınızın nöronetine o kadar çok karışıp bulaşmışsınız ki Özünüz'ü açlıktan kıvrandırıyorsunuz. Bu yüzden size sessizce oturup bir lotus tomurcuğu üzerinde -onun tüm yapraklarını görsel olarak üretene dek- odaklanmayı öğretmek gibi aşırı yöntemlere başvurmamız gerekiyor. Ancak bunu yaptığınızda Öz beyne hükmedebilir ve insanlığı ortadan kaldırabilir. Bunu yapmayı neden isteyesiniz? Çünkü eğer sizin hedefiniz sınırsız, mucizevî, ölümsüz bir varlık olmaksa, o zaman insanlığınızdan kurtulmanız gerekir, çünkü o sizin yaptığınız her şeyi baltalayacaktır. Dahası, siz tekâmül yerine, hayatta-kalmaya odaklanacaksınız. Siz hayatta kalmaya odaklandığınızda, bolluk enerjisi yerine, yoksunluk enerjisinden kaynaklanırsınız.

Bunu biliyor muydunuz?

Şimdi şu korkutucu mesaja kulak verin: Eğer siz hayatta kalma ihtiyacı üzerinde odaklanıyorsanız, hayatınızda hemen ne ortaya çıkacaktır? Daha önce sözünü ettiğimiz liste: Acı, güvensizlik, korku, savaş, kuşku, başarı, başarısızlık, yoksunluk, önyargı. Bu size aşina geliyor mu? Siz gerçekten ihtiyaç duyduğunuz bir şey üzerinde odaklanmaya başladığınız anda, birden duygusal beden bir ordu gibi ortaya çıkıp yolu üzerindeki her şeyi kesip biçmeye başlar. Siz sabah öfkeli bir halde uyanır ve bunun nedenini bilmezsiniz. Rüyanızda bir kediyi tekmelemiş, aşçıyı işten kovmuşsunuzdur, arabanızın lastikleri patlamıştır. Tüm bunlar nereden gelmiştir? Sizden, çünkü bu esasen hayatta-kalmaya bağlıdır. Böylece siz ihtiyaç üzerinde odaklanmaya başladığınızda, bu yoksunluk içinde olduğunuz anlamına gelir. O, hayatta-kalmayla ilgili tüm diğer şeylerle ilişkilidir. Sizin nöronetiniz, hayatta kalmak için, bağlı olduğu şeyi ateşlemeye başlamıştır ve öfkenizin nedeni budur. Arkadaşınızın refah ya da başarısından dolayı mutlu olmak yerine, sahte bir tavırla "Senin için gerçekten mutluluk ve gurur duyuyorum" dersiniz, ama alttan alta onun cesaretinden nefret edersiniz. Onun sahip olduğu şeyleri hak etmediğini düşünürsünüz. Onu kıskanır, gizlice ondan nefret edersiniz. Peki, tüm bu duygular nereden gelmiştir? Onlar hayatta-kalma güdüsünden kaynaklanır. Böylece her ne zaman siz ihtiyaç duyduğunuz bir şeyi tezahür ettirmek üzerinde odaklansanız, bu tabloyu ortaya çıkarırsınız ve onun nedeni budur.

Biz bu işkencenin tüm kapsamını ele alacak kadar uzun bir zamana sahip değiliz, ama sonuçta onun insan ürünü olduğunu ve hayatta kalma güdüsünden kaynaklandığını söyleyebiliriz, çünkü siz doğru olduğunu bildiğiniz şey yerine, ihtiyaç duyduğunuz şey için kendinizi satarsınız.

İstenmeyen Duygusal Sinir-yollarının Bağlantısını Kesmek

İşte bu yüzden Yusuf oğlu İsa şöyle demiştir: "Dinleyin, eğer gözünüz kötülüğü görmeye devam ederse, gözünüzü çıkarıp atın. Eğer eliniz kötü şeyler yapmaya devam ederse, onu koparıp atın. Eğer bacaklarınız hapishaneye doğru koşmaya devam ederlerse, onları kesip atın." Ne yazık ki, ondan sonra bir sürü keşiş bu sözleri gerçekten ciddiye almış ve kendini-hadım-etme günün emri olmuştu, çünkü erkeklik organları onların "kutsallığını bozuyordu." Böylece, bu sorunu halletmişlerdi...

Burada kastedilen şey sizin bu nöronetlerin bağlantısını kesmenizdir. Beyniniz o kadar etkilidir ki siz bir şey üzerinde odaklanmaya başladığınızda, beyin vites değiştirir ve o nöronet devreye girer. O neye benzer? O orada, kızılötesi bantta* üç boyut içinde yer almaktadır. O tüm o düşünceleri ateşlemektedir. Onlar başınızın üzerinde oturmakta ve geleceğinizi etkilemektedir ve siz ihtiyacınız olan şeyi elde etmek yerine, bir sürü saçmalıkla karşılaşırsınız.

Sizin onların bağlantısını kesmeniz, onları kesip atmanız, onlarla başa çıkmanız gerekir, ama bunu nasıl yapabilirsiniz? Budistlerin bu konuda harika bir çözümleri vardır: Oturup bin-yapraklı lotusun açılması üzerinde odaklanmak. Çılgın bir Batılı kafasını kaşıyacak ve "Bunun güvensizlikten kurtulmakla ne ilgisi var?" diye soracaktır ve Budist "Her türlü ilgisi var" diyecektir.

Bir insan bunu neden yapsın? Çünkü er ya da geç, eğer o değişmeyi samimiyetle istiyorsa, çevresindeki alanı yiyip tüketen ve -vizyonu bitirmek için- nöroneti tüketen bir düşünce hologramı yaratacaktır. Ve o yavaş yavaş, kesin olarak o bağlantıyı keser.

Bilim hızlandırılmış çekimlerle şunu kanıtlamıştır ki, yeni bir düşünce sürekli olarak barındırıldığında, dendritin sinaptik yarığındaki bu küçük nöronlar büzüşmeye başlar ve en sonunda elektriksel bağlantı kurana kadar başka bir yerde askıda kalırlar. Sizin bu nöronetin elektriksel bağlantısını kesmeniz gerekir. Hiçbir üstat bu tutumların beyninde var olmasına izin veremez. Üstatlar bunu dikkatle düşünmüş oldukları odaklanmış bir düşünce yaratarak yapar, tanıdık bir düşünce geldiği anda onun yerine oluşturdukları lotus çiçeği vizyonunu geçirirler. Korku, endişe, yoksunluk düşüncelerini düşünmeye başladıkları anda, bunu fark ederler.

Yoksunluk bir duygu olarak ortaya çıkmaya başladığında, onlar onun yerine yeni bir düşünceyi geçirir ve -eski düşüncenin bağlantısı kesilene kadar- yeni düşünce üzerinde odaklanmayı sürdürürler. O zaman duygusal beden yavaş yavaş yatışıp sakinleşmeye başlar. Daha sonra, onlar kıskançlık hissetmeye başladıkları anda, bir lotus çiçeği vizyonunu zaten hazırlamışlardır. Bir dahaki sefer duygusal olarak kızmaya başladıklarında, bu vizyon veya bu düşünce-formu üzerinde odaklanmaya başlarlar. Onlar beyinlerini bağlantıyı-kesmeye ve bu katedrali inşa etmeye zorlamaktadırlar ve onu inşa ettiklerinde, duygusal beden yatışıp sakinleşmeye başlar. Onların bunu otuz gün boyunca yapmaları gerekebilir, ama otuz günün sonunda en nihayet nöronet çatışmasını bilgeliğe dönüştürerek çözüme ulaşmış olurlar. O nöronetin beyindeki bağlantısı kalıcı olarak kesilmiştir ve o artık sadece bilgelik olarak tutulacaktır, çünkü bilgelik hipokamp tarafından uzun-vadeli bellek olarak içerilir. Burada artık insanın zihinsel aparatının günlük olarak çalışan bir parçası yoktur. Yavaş yavaş siz tüm bu tutumların bağlantısını kesmeye başlarsınız ve hepsinin bağlantısını kestiğinizde onların yerine yeni düşünce modellerini geçirir ve nöroneti yeniden şekillenmeye zorlarsınız.

Duygusal Bedeninizi Yenmek ve Kendinizi Yenmek

Bunu yapmayı istemelisiniz. Kendinizi yenmeyi istemelisiniz. Ben (otuz beş bin yıl önce, Atlantis'te) henüz bir ergenken Bel Shanai bana o büyük kılıcı vermiş "Al, Ram, git kendini yen" demişti. Kendimi yenmek tam olarak bugün size öğrettiğim şey anlamına geliyordu ve ben en sonunda nefretimin, öfkemin, içerlememin ve cehaletimin bağlantısını kestim, onların yerine doğadan aldığım dersleri geçirdim. Yıllar içinde, tek bir hayatta enerjim öfkeden aydınlanmaya geçti. Ama ben bunu istedim.

Siz bunu yapmayı istemelisiniz. Ben ilk başta kuşkumu bırakmak, onun yerine vizyonumu geçirmek istemedim, çünkü biraz güce sahip olmak istiyordum. Eğer kuşkumu vizyonuma teslim edersem, gücümü de teslim edeceğimi düşünüyordum. Bu insanlığınızı korumanızın özüdür. Kuşku sizin taşıdığınız bir kılıçtır. Siz onunla istediğiniz her şeyi kesebilirsiniz ve bunu yapmak çok kabul edilebilir olacaktır. Ama ben ancak onu fırlatıp atarak ondan kurtulduğumda, artık kuşku duymadığımda rüzgâr olabildim.

Bu konuyu duygulara dair bir açıklamayla bitireceğim; duygular fiziksel bedenin içindeki duygusal beden dediğimiz şeydir. Beyinle ilgili öğretiden sonra siz duygunun sinir-yolu ateşlemesine göre hücre refleksi olduğunu anlamaya başlayabilirsiniz.

Siz şimdi insan dramında sorunlu bir ikilemin bulunduğunu görebilirsiniz; beynin bedeni koruma ihtiyacı onu hayatta tutma ihtiyacına dayanır. Hayatta kalmanın himayesinde, kişiliğin temeli bu çeşitli duyguları ortaya çıkarır ve onlar değişik derecelere sahiptirler, çünkü onların sinir merkezleri veya nöronetleri biraz farklıdır. Hatırlayın, bir sinir hücresinin

aksonu (uyarıları ileten en uzun uzantısı) doksan ile yüz yirmi santimetre uzunlukta olabilir. Böylece talamustan çıkarak tüm bedenden geçen bu sinir lifleriyle, beyindeki her bir nöronetin bedende kassal ya da hücresel bir reflekse neden olduğunu görebilirsiniz.

O bunu yaptığında, eğer siz bir öfke nöbeti geçiriyorsanız, o zaman beyniniz vuku bulmuş olan bir şeyin geri-tepmesini ateşliyordur. Bu bedende bir savaş/sıvış sendromunun meydana gelmesine neden olur. Öfke duygusu bedeni savaşmaya ya da sıvışmaya hazırlar ve o bunu sinirlerin kasları, tendonları kasmasına neden olarak, böbreküstü bezlerinin kan dolaşımına -bağırsak işlemlerinin durmasını, tüm kanın duygusal bir savunma için kaslara hücum etmesini sağlayan- adrenal hormonu salgılamasına neden olarak yapar. Böylece duygusal beden bu nöronet programlarının her birine bağlanır ve programın kendisi bir koddur. Bunu yapmamak bedenin elinde değildir. Beden beyinden bu sinyalleri alır almaz, ona göre karşılık vermek zorundadır. Böylece kalbiniz hızla atmaya başlar. Siz yumruklarınızı sıkmaya başlarsınız. Bir gerginlik ve stres haline girmeye başlarsınız, çünkü bedeniniz beynin duygusal sinir-yoluna karşılık vermektedir.

Beden beynin ayrıca başın üzerine yansıttığı bir hologramın da alıcısıdır. Bu hologram sadece sizin deneyimleyeceğiniz gelecek kaderi yansıtmamaktadır, o fiziksel bedende gecikmeli bir tepkiye de neden olmaktadır. Ben size bedenin geçmişte yaşadığını söylemiştim, çünkü şimdide beyinde vuku bulan şey bedende gelecekte vuku bulur ve onu en son alacak olan bedendir. Siz öfkelenmeyi bıraktıktan çok sonra bedeniniz hâlâ terlemeye devam eder. Biz bunu duygusal beden olarak adlandırırız.

Bu nöronetlerin her biriyle, belirli derecede bir fiziksel tepki gerekir: Ağlama, öfke, stres, mutluluk. Hepiniz bu hisleri

iyi bilirsiniz. Bir kişi duygusal bir döngüye girdiğinde, onun çevresindeki bir şey bu düğmelerden birine basmıştır. Bu da kişinin bedeninde fiziksel bir tepkinin meydana gelmesine neden olur. Bu fiziksel tepki ağlamak, depresyon, öfke, değişken veya tutarsız davranış olabilir. Bu arada beyindeki nöronet kızılötesi hologramı geleceğe yansıtmıştır. Siz duygusal bir hal içindeyken, günler geçtiğinde siz şimdi iki gün önce yarattığınız şeyi deneyimlemeye başlarsınız ve bu sizin daha çok üzülmenize neden olur. Her şey bir anda üzerinize çöker. Döngü budur.

Öyleyse neden ağlıyorsunuz ve neden mutsuzsunuz? Bunu siz yaptınız. Onu değiştirin. Ağlamayı neden bırakamıyorsunuz? Eğer bırakmazsanız, sadece döngüyü sürdüreceksinizdir. Dahası, üzücü bir gelecek yaratacaksınızdır.

Eğer bu travmanın bağlantısını kesmezseniz size olacak olan şey şudur: Geçmişte yaşayan bu beden savaşabilmek için aç kalmaktadır, o hücre reseptörlerini besinlere kapatmaktan çok yorgun düşer, bu yüzden ona verdiğiniz her besini almayı reddeder ve yağ olarak depolar. Bu durumda beden çökecek ve sizde bir potansiyel olarak bulunan her hastalık bedende gelişecektir, çünkü beden şimdi asit-bazlı bir çevrede yaşamaktadır.

Bir insan mutsuz olduğunda, bunun nedeni onun -onunla her gün geleceğini yaratmayı sürdürdüğü- bir nöronet duygusal döngüsüne yakalanmış olmasıdır. Bu okuldaki herhangi bir üstat adayının bu bilgiyi bilerek bunu sürdürmesi mazur görülemez.

BİR ÜSTADIN AHLÂKİ GÖREVİ: BİLGİYİ UYGULAMAK

Bildiğiniz şeyi bildiğiniz halde uygulamazsanız, bir üstat olarak adlandırılmaya lâyık olmazsınız, çünkü yeni bir paradigma yaratabilmek ve onun üzerinde odaklanabilmek için gerekli bilgi ve bilgelik size verilmiştir. Bedeninizin bir gün daha ağlayacağını, ama yeni düşüncenin sizin tarafınızdan oluşturulmuş olduğunu anlayın. Duygusal beden sakinleştiğinde, o duygunun nöronetinin bağlantısı kesilmiştir. O zaman sizin ona neyin neden olduğunu aramanız gerekmez. Neden sizin içinizdedir. Siz nedeni düzelttiğinizde, çevre de buna uyacaktır.

Eğer burada öğrendiklerinizi uygulamazsanız, bir üstat olarak adlandırılmaya lâyık olmazsınız, çünkü size öğrettiğim tüm bu bilgi, ne kadar harika olursa olsun, o zaman sizin için sadece boş bir felsefe olarak kalacaktır. Eğer siz bir sonraki öğününüzden daha büyük değilseniz, o zaman yaşam oyununu kaybetmişsinizdir, çünkü insanlığınız uğruna Özünüz'ü ortadan kaldırmışsınızdır. Dahası, hangi bedenle doğmuş olursanız olun, eğer bedeninizi bu yaşam döngüsünün nihai kaderi olarak kabul ederseniz, spiritüel bir üstat olamazsınız. Siz harika bir bilgeliğe sadece sözde kalan sahte bir bağlılık gösteren ve onu uygulamayan bir insansınızdır.

Hiç kimse doğduğu gibi kalmak zorunda değildir. Buradaki herkes sadece günlük yaşamını etkileyen genetiği değiştirmekle kalmaz, ama davranışını da değiştirebilir, dolayısıyla DNA'sının özelliklerini ve bedenini değiştirebilir. Kimse bana "Ben neysem oyum" dememelidir, çünkü şimdi buradaki herkes yaşamını değiştirme kapasitesine sahiptir.

Şunu hep ilginç bulmuşumdur: Ben Atlantis döneminde halkımla birlikte savaşırken, çevreyi de -görünmesini istedi-

ğim biçimde görünmesi için- yok etmekten hoşlanırdım. Benim aydınlanmam içsel çevremi yok ettiğimde ve dışsal çevreyi rahat bıraktığımda gerçekleşti ve çevre çok güzelleşti.

İnsanlar dünyalarını yok etmekten ve onu kendilerine uyacak biçimde değiştirmekten hoşlanırlar. "Ben böyleyim. Tanrı beni böyle yaratmış" derler. Bu onların cehaletini gösterir. Bu tür insanlar çevreye, doğaya savaş ilan etmek isterler. Onlar yaradılışla savaşıp onu kendilerine uydurmak isterler, böylece orada bir kılıçla koşturup tüm yaşamı kısırlaştırırlar. Doğayı kendilerini yansıtacak şekilde şekillendirirler. Kendilerinin değişmelerinin gerektiği akıllarına hiç gelmez, oysa onlar değiştiklerinde çevre de değişecektir. "Tanrı beni böyle yarattı, öyleyse ben dışarı çıkıp her şeyi olmasını istediğim gibi değiştireceğim" diyen bu insanlar Öz'de yoksul insanlardır ve asla bir üstat değildirler.

Eğer insanlığınızı kabul ederseniz, onu seçerseniz, Özünüz'ü açlıktan öldürürsünüz. Eğer bedeninizi seçerseniz, o sonuçta ölüp mezara girer, siz tekrar doğmak zorunda kalırsınız ve sonraki bedenin neye benzeyeceğini Tanrı bilir. Eğer daha fazla spiritüel ve daha az fiziksel olmaya başlamazsanız, sonsuza dek yaşama şansınız sıfırdır.

Siz spiritüel bir kişi olduğunuzda, yoksunluk içinde değil, bolluk içinde yaşarsınız. Siz spiritüel bir kişi olduğunuzda, güvensizlik diye bir şey olmaz; sadece yaşam vardır. Siz spiritüel bir kişi olduğunuzda, iyi ya da kötü diye bir şey yoktur; sadece tekâmül vardır. Siz spiritüel bir kişi olduğunuzda, başkalarının kendinizi iyi hissetmenizi sağlamalarına bağlı olmak zorunda değilsinizdir, çünkü Öz'de buna hiç yer yoktur. Siz spiritüel bir kişi olduğunuzda, olağanüstü bir zekâya sahip olduğunuzu görüp çok şaşıracaksınız. Siz yine beşerî bir kişi olduğunuzda ise, o zekânın kaybolduğunu görüp şoke olacak ve umutsuzluğa kapılacaksınız.

Hiç kimse bedenini davranışı için bir mazeret olarak kullanmamalıdır. Siz değişmeyi ve içinde bulunduğunuz bedenden daha büyük olmayı öğreneceksiniz ve inayetinizle o bedeni değiştirerek, geçicilikten kurtararak ölümsüz hale getireceksiniz. Sizin nasıl göründüğünüzü değil, nasıl düşündüğünüzü önemsediğiniz gün benim etkileneceğim gün olacak. Öyle olsun.

Bu gece, uyumadan önce yarınınızı yaratmanızı istiyorum. Kendinizi sabah günün getireceği şeyden ötürü sevinç içinde uyanıyor, öğrendiğiniz tüm bilgiyi uygulayabiliyor ve onda gerçeği bulduğunuz, o işe yaradığı, düşük benliğinizden daha büyük hale gelmenin bir yolu gerçekten bulunduğu için çok mutlu olarak görün. Yarın için bunu yaratın. O gerçekleşebilir.

Sizi sevdiğimi ve verdiğim bilgiyi tam olarak uygulayacağınız günü şimdiden kutladığımı bilmenizi istiyorum. Öyle olsun.

SON SÖZ:
METAGRAMLAR - BEYNİN GİZLİ BİR DİLİ

Ramtha: Bu gece yeni bir şey öğrendin mi?

Müzikçi: Evet. Sesin yüksekliğini artırmanın frekansı değiştireceğini bilmiyordum.

Ramtha: Elbette değiştirir.

Müzikçi: Piyanoda bir tuşa bastığınızda, o ses yumuşarken, armonik seste bir bükülme olduğunu biliyorum. Ama aynı notayı sadece daha yüksek sesle çalmak Do, Re, Mi, Fa ve Sol, hertz ve kızılötesi vb. gibi mi olur? (Ramtha burada yönetmen Spielberg'in 1977'de çektiği *Üçüncü Türden Yakın Karşılaşmalar* filminin melodisini mırıldanır.) Ama bunlar beş farklı armoniktir. Onlar ses perdeleridir.

Ramtha: Ama onlar yüksek sesle çalınmamış mıydı?

Müzikçi: Evet.

Ramtha: Bak, sesin artık onu işitemeyeceğin kadar yüksek olduğu bir nokta vardır. Ses yüksekliği gerçekte sadece bir örnektir. Herkes ses perdesini anlayabilir, ama hiç kimse görünmezliği anlayamaz. Eğer bir ses perdesini en yüksek düzeyine çıkarırsak, o ortadan kaybolacaktır.

Müzikçi: Ama o ses perdesi değişmez mi?

Ramtha: Asla.

Müzikçi: Sen film melodisi örneğini verirken ses perdesini yükselttin. Öyleyse frekans ses perdesini yükseltmiyor; o ses gücünü (volümü) yükseltiyor, öyle mi?

Ramtha: Evet. Ama kaç tane frekans vardır?

Müzikçi: Eh, sayısız frekans vardır.

Ramtha: Kesinlikle. Ve onların her biri bir yüksek, bir de düşük uca sahiptir.

Müzikçi: Ve hepsi ses gücüne mi eşittir?

Ramtha: Ses gücüne, ama sesten daha çok onun enerji yayma yeteneğine. Sesi bir mecaz olarak kullan.

Müzikçi: Benim daha önce Liste'ye odaklanmaya eşlik etmesi için hazırladığım, bilinçaltıyla algılanan si-bemol kaydımın* sesi çok düşüktü. Bu durumda o nasıl büyük bir etki yapabilir?

Ramtha: O büyük bir etkiye sahiptir, çünkü o yüksek olmayarak en etkilidir. O kabullenme ritminizi yavaşlatır.

Müzikçi: Anlıyorum. Kafamı karıştıran diğer şey senin tahtada çizdiğin dalgalardı (frekans değişimi grafiği, s. 63). Benim bildiğim, daha sıkı dalgalar daha yüksek frekansa, daha gevşek dalgalar daha düşük frekansa eşittir. Sen önce sıkı bir dalga, sonra gevşek bir dalga çizdin ve onun yüksek frekanslı olduğunu açıkladın, ama o düşük bir dalgaydı.

Ramtha: Nereden biliyorsun?

Müzikçi: O daha gevşek bir banttı. Daha fazla alan vardı.

Ramtha: Sevgili varlık, eğer biz onları alıp bir akordeon gibi daraltarak bir araya getirsek, o aynı frekans olurdu. O sadece farklı olurdu. Bir gün bugün öğretmeye çalıştığım şeyi anlayacaksın. Çoğu insan her şeyin lineer ifadelerine takılır, oysa onların her şeyin tüm farklı zamanlarda aynı anda var olduğunu anlamaları gerekir. Öyleyse biz nasıl si-bemolü on ikinci boyuta çıkarırız ve o hâlâ si-bemol olur?

Müzikçi: Onun ses gücünü artırarak.

Ramtha: Onun frekansını artırarak.

Müzikçi: Ama ses perdesi çok yükseldiğinde onu insan kulağıyla işitemediğimiz bir nokta vardır.

Ramtha: Ve ses perdesi çok düştüğünde onu işitemediğiniz bir nokta da vardır.

---

* *Ancient Echo with "The List" Subliminals* (Yelm: Majestic Productions, 1995) ve *The List on the Deschutes River with Frog Chorus* (Yelm: Ramtha's School of Enlightenment, 2005).

Müzikçi: Öyleyse aradaki fark nedir?

Ramtha: Si-bemol işitilemeyecek bir biçimde çalınabilir. Tüm notalar böyle çalınabilir.

Müzikçi: Bunu anlamayı gerçekten istiyorum. Bir armonik sesin ne olduğunu biliyorum. Frekansın ne olduğunu biliyorum. Notaların ne olduğunu biliyorum, ama onları anlamıyorum.

Ramtha: Neden bunun üzerinde odaklanmıyorsun?

Müzikçi: Alıp okumaya çalıştığım tüm kitaplar anlaşılmayacak kadar matematiksel.

Ramtha: Onları unut. Çaldığın her notanın aynı anda birçok zamanda var olabileceği üzerinde düşün. Size öğrettiklerimden yola çıkarak, notaların farklı bir zamanda var olabilmeleri için frekanslarının değişmesi gerektiğini anlayabilirsin. Si-bemolü tüm yedi düzeyde hayal et, ama o hâlâ si-bemol olacaktır. Onu bu şekilde düşün.

Müzikçi: Ben bir alanda müzik çaldığımda, müziği daha yüksek sesli çaldıkça, onun o alandaki her şey haline geldiğini biliyorum.

Ramtha: Kesinlikle.

Müzikçi: Böylece onun o alandaki ağır-basan frekans olacağını ve nasıl herkesi o frekansa çekebileceğini anlıyorum.

Ramtha: Kesinlikle.

Müzikçi: Öyleyse sen (*Üçüncü Türden Yakın Karşılaşmalar*'ın tema notaları gibi) armonik bir ses ortaya koyduğunda, o beş nota nedir? Neden belirli notaların ardışıklığı, birbirini izleyişi beyinde farklı şekiller oluşturur? Metagramları ne oluşturur? Örneğin, sen Mozart'ın, Çaykovski'nin müziğinden söz etmiştin...

Ramtha: Onlar beyindeki gizli bir dildir. Onlar beynin belirli metagramlar oluşturmasına neden olurlar. Bir metagram sesin neden olduğu bir hologramdır. Sesler bunu yaptıkların-

da, onlar aslında dinleyicinin başına gelecek sembolik bir kader yaratmaktadırlar, ama dinleyici bunu bilmez. Mesaj armonik bir ses formunda gelir, armonik ses nöron düzeyleriyle rezonansa girdiğinde, o nöronlar bu kutsal kalıpları oluşturmak üzere ateşlerler.

Bu gece tüm nöronların farklı biçimde faz yaptıklarından söz ettim. Böylece farklı sesler ortaya çıkacaktır. Si-bemolün farklı frekansları farklı nöronların karşılık vermesine neden olacaktır. Aynı nöron si-bemolün düşük bandına karşılık verdiği gibi yüksek bandına karşılık vermeyecektir. Anlıyor musun?

Beyindeki nöronlar o kodu nasıl ateşleyeceklerini bilirler. Bu yüzden nöron parmaklarını bir klavyenin tuşları olarak düşün.

Müzikçi: O kalıpları hangi armonik seslerin yaratacağını nasıl keşfedeceğim?

Ramtha: Neden onun üzerinde odaklanmıyorsun? Bilinç ve enerji realitenin doğasını yaratmaz mı?

Müzikçi: Evet.

Ramtha: Dahası, ben bu gece size bilgi edinmenin daha büyük bir realiteyi meydana getirdiğini söylemedim mi? Öyleyse bunu sorduğunda, birçok bilgi yoluna çıkacaktır.

Müzikçi: Öyle olsun.

Ramtha: Öyle olsun, Musiki Üstadı.

3

BİZ GERÇEKTE KİMİZ?

SİZ TANRI OLDUĞUNUZU BİLMİYOR MUSUNUZ?

Varlığımın Tanrısı varlığınızın Tanrısı'nı selâmlıyor.

Biz bir araya geldiğimizde birbirimizi Tanrı adına selâmlarız. Evet, bir Tanrı vardır, ama daha önemli olan şey Tanrı'nın bugün sizinle ilişki kurması, Özünüz'ü yükseltmesi, zihninizi öğreneceğiniz şeye açması, ruhunuzu gelen bilgi ve deneyimi kabul edip yükseleceğiniz şekilde açmasıdır.

Böylece, bizim duamız budur:

Sevgili Tanrım,
bana yaşam vermiş olan
ve amacımı barındıran
Gizemli Varlık,
bugün hayatımı kutluyorum.
Bilgimin genişlemesini
arzu ediyorum.
Bedenimin iyileşmesini
arzu ediyorum.
Buna izin veriyorum.
Bugün hayatımın değişmesini,
senin benim hayatım için amacını
gerçekleştirebilmeyi arzu ediyorum.
Tanrım hayatımı kutsa.
Öyle olsun.

Ben Aydınlanmış Varlık, Ramtha'yım. Ben kendimi bildim bileli varım. Ben gerçek bir öğretmenim ve bilimcilerinizin yaptıkları bilimsel testlerle saptadıkları gibi, ben gerçeğim.

Benim burada olma nedenim şudur: Çok uzun bir zaman önce, insanlığın dar-kafalılığı ve bağnazlığı dünyaya hâkim ol-

madan önce, benim halkımdan birçok kişi yaptıkları büyük fetihlerden sonra yaşamlarını sürdürme ve huzurlu bir kıtaya yerleşme fırsatı bulmuştu. Ben o zaman bu kattan yükselerek onları geride bıraktım. O zamanlar gideceğim yeri bana önceden anlatan hiçbir kitap ya da televizyon kanalı yoktu. Hiç kimse sen oraya gidemezsin ya da onu yapamazsın demedi ve böylece ben buradaki hayatımı bitirip yoluma devam ettim.

Doğadan başka, bana neyi nasıl yapacağımı öğreten bir öğretmenim olmadı. Ben bir doğa gözlemcisi ve en sonunda da onun aşığı oldum ve sonra buradan ayrıldım, çünkü burada bana meydan okuyacak bir şey kalmamıştı. Halkım burada kaldı, çünkü onlar yaşamak, çocuk büyütmek, gelecek kuşakları yetiştirmek, topraklarını ekip biçmek, mal mülk edinmek istiyorlardı. Ayrılmadan önce onlara "Bir gün geri geleceğim. Siz birçok yaşam geçirdikten sonra benim gittiğim yeri görüp deneyimlemeye hazır olduğunuzda size o yeri ve oraya nasıl ulaşacağınızı göstereceğim" dedim. Ve bu sözümü tuttum.

Buraya çok yaratıcı bir biçimde dönmeyi plânladım, çünkü zaman içinde sizler muazzam önyargılar oluşturmuş ve onları kuşaklar boyunca ruhunuzda taşımıştınız. Bu önyargılardan birisi Tanrı'nın sadece erkekler tarafından kabul edilebilir olduğu, kadınların erkeklerden daha aşağı olduğu, dolayısıyla cennetin krallığının onlara verilmediği, sadece erkek cinsiyeti tarafından onlara verilebileceği idi. Ne saçmalık...

Bugün dünyanızda Tanrı'dan daima erkek zamiriyle söz edilir. Onun "tek çocuğu" (İsa) da bir erkekti. Ve o kısırlaştırılmış rahipler saf-olmayan kadınlar ile kutsalların kutsalı arasında çevirmenler ve yorumcular olarak duran "erkekler"dir. Bunların hepsi zırvadır. Modern çağınızda bile kadınlara bir maldan ya da yatılacak bir yaratıktan başka bir şey olarak davranmaya karşı hâlâ bir direnç vardır. Eğer siz önyargılar tarafından engellenmişseniz, gerçek olanı bilemezsiniz.

Ben geçmişte benim gittiğim yere gelmeyi ve bir ordu yönetmeyi çok istemiş olan bir varlık (JZ Knight) kanalıyla buraya geri döndüm. Şimdi onun arzusu gerçekleşmiştir. Ve bu ordu otuz beş bin yıl önceki ordudan çok daha zorludur. Burada bizim savaştığımız şey kapalı-zihinliliktir, yeni düşüncelere ve bilgiye kapalı olmaktır. Bu öğreti tüm dünya için değildir. O, onu gerçekten öğrenmek isteyenler içindir.

Tıpkı sizin gerçek kimliğinizin bedeninizle hiçbir ilgisinin olmaması gibi, benim kimliğimin de bu bedenle hiçbir ilgisi yoktur. Ben burada bir kadın bedeninde tam bir bilinç olarak bulunuyorum. Bir süre benim çevremde bulunmuş olanlarınız benim geçmişte bir erkek olduğum konusunda hiçbir kuşku duymazlar, ama burada ayrıca benim bilincim ve Özüm de bir kadın bedeniyle iş görmektedir. Bu varlığın beyni bir bilgisayardır ve ben irademi onun beyinciğinde yer alan bilinçaltına yerleştiririm ve o tüm bedeni yönetir.

Siz bana baktığınızda Tanrı'nın tamamen bir erkek ya da bir kadın olduğunu söyleyemez, ama Tanrı'nın her ikisi de ve hiçbiri olması gerektiğini söyleyebilirsiniz. Mesaj budur. Bakın, Tanrı'nın cinsiyetle ya da bedenle hiçbir ilgisi yoktur, ama kişisel görüşle her türlü ilgisi vardır. O, spiritüel benlik dediğimiz şeydir.

Böylece ben bu dünyaya geri döndüm ve sıradan, basit bir kadın vasıtasıyla -o gerçek moda olup rağbet görmeden önce- büyük bir gerçeği ortaya koydum. Benim söylediğim şey şuydu: Siz kim olduğunuzu bilmiyor musunuz? Tanrı olduğunuzu bilmiyor musunuz? Neden başka türlü düşünüyorsunuz? Tanrı olmadığınızı kim söylüyor? Ben sizin öyle olduğunuzu söylüyorum. Öyleyse bunu idrak etmek ve tezahür ettirmek için ne yapmalısınız? Bir birey olmalısınız. Bunu kim olduğunuzu ve ne olduğunuzu bilerek yaparsınız. Herkes aynı hastalığa sahip midir? Herkes aynı yoksunluğa sahip midir? Herkes

aynı ihtiyaca sahip midir? Hayır.

Orada şaşkın bir sessizlik içinde oturarak bu bilgiyi kilisenin Pazar okulunda kendilerine öğretilen bilgiyle bağdaştırmaya çalışan dinleyicilerin bir yanı söylediklerimin gerçeğin ta kendisi olduğunu bilir. Ancak onların başka bir yanı bilgiyi rasyonelleştirmeye çalışır. "Rasyonelleştirme" derken, verilen bilgiyi yargılamayı, onun hakkında bir yargıda bulunmayı kastediyorum. Bu yanlarınızı öğrendiğinizde, hangi yanınızın en yüksek âlemde açıkça bir övgü olan şeyi hemen yadsımak istediğini görebilirsiniz.

Sizin ebedi bir Öz olduğunuzu, bedeninizden daha fazla bir şey olduğunuzu, tüm yaşamınız boyunca elde etmek için çalıştığınız şeyden daha fazla bir şey olduğunuzu neden yadsımak isteyesiniz? Bunu neden reddetmek isteyesiniz? Bunu dikkate bile almayı neden istemeyesiniz? Tanrı'nın içinizde yaşadığını yadsımak, sınırsız bilgiye, sınırsız sevgiye, sınırsız güce erişme yeteneğinizi, eski zamanda "cennetin krallığı" denen şeyi tezahür ettirme yeteneğinizi yadsımaktır. İlk başta bu toplantılara katılan insanlara bu müthiş gerçeği söylediğimde onlar şöyle karşılık veriyorlardı:

"Ertesi sabah kalkıp da ben Tanrı'yım diyemem."

"Neden olmasın? Bunu neden yapamayasın?"

"Şey, birileri beni duyabilirler."

"Duysalar ne olur?"

"Çok ileri gittiğimi düşünebilirler."

"İleri gitmelisin. Mesele de bu zaten."

Size verdiğim mesaj kendi hayatımda öğrendiğim şeydir. Hayat ölümle ilgili değildir. Bunu bilmenizi istiyorum. Hayat bir sofu olarak yaşamak, sadece Tanrı olarak görmeye çalışmak da değildir, çünkü bunu yapmaya çalıştığınızda ayrı olarak kalırsınız. Hayat ve Tanrı sözcükleri birbirinin yerine kullanılabilir. Onlar âdeta aynı şeydir. Sonra bu insanlar "Eh, öy-

leyse ben Tanrı'yım" dediler ve tıkandılar, heyecandan konuşamadılar. Sonra ben onlara harika şeyleri nasıl yapacaklarını öğrettim ve onlar harika şeyler yapabildiler. O zaman onlara bunu kimin yaptığını sordum. Onu ben yapmamıştım, öyleyse kim yapmıştı? Bunu yapan sizin içinizdeki Tanrı'ydı. Bu işte bu kadar basittir.

Ben size gerçeği söylediğim için burada ünlü ve kötü-ünlü oldum. Bu gerçeği bilmek ne anlama gelir? Sizin asla erişip yararlanmadığınız bir yanınızın bulunduğu anlamına gelir ve bunun tüm o göz boyayıcı metafiziksel zırvayla hiçbir ilgisi yoktur. O Yeni Çağ değil, eski çağdır.

Beyniniz sizin her şeyi bilmediğinizin somut bir kanıtıdır. O beynin onda birinden de azını kullandığınızı biliyor musunuz? Onun geriye kalanı neyi beklemektedir? O bir şeyi beklemektedir. Einstein bile beyninin tüm kapasitesini kullanmamıştır. O kapasite neyi bekliyor olabilir? O sizin daha iyi günlerinizi henüz görmemiş olan yanınızı, sınırlı kişiliğinizin yadsıdığı o her şeyi bilen yanınızı beklemektedir. O yanınız uyanmakta, bunu idrak etmekte ve "Benim daha büyük bir yanımın olduğunu biliyorum. Onun devinimini hissettim, ama ona nasıl erişeceğimi bilmiyorum. Kuşkularımı nasıl bir kenara bırakacağımı bilmiyorum. Rasyonel zihnimi nasıl bir kenara bırakacağımı bilmiyorum" demektedir. Öyleyse size rasyonel zihninizin size ne kazandırdığını soruyorum. O size emekliliğinizi kazandırdı. İyi bir iş kazandırdı. Ama o ilişkilerinizi sürdüremedi ve yaşlanıp ölmenizi önleyemedi. Hastayken bedeninizi iyileştiremedi. Onu aşan bazı şeyler vardır.

Sizin Tanrı olduğunuzu duymak size gerçekten harika gelir, ama buradan çıkıp gittiğinizde bunu unutursunuz, çünkü o ticari dünyada işe yaramaz. O orada sadece bir felsefedir. Ama ya ben size beyninizi açmayı, düşünceyi bedenlemeyi ve realiteyi tezahür ettirmeyi öğretmişsem? O zaman bunu ya-

pan rasyonel benlik mi olur? Asla. O irrasyonel (akıldışı) benliktir, çünkü Tanrı sınırsızdır ki bu sizin de sınırsız olduğunuz anlamına gelir.

Öğrenciler, özellikle bu zamanda, okulda her şeyi öğreniyor ama öğrendikleri her şeyin teori olduğunu anlayamıyorlar. Onlar dış dünyaya çıkıp o teoriyi uygulamaya, hayata geçirmeye çalışıyorlar. Bir bilgisayar bilimcisinin hamburger pişirdiğini hayal edin; onun bunu yapması zordur. Böylece bugün size söylediğim şeyler sizin için henüz gerçek değil, sadece bir felsefedir. O benim gerçeğimdir, çünkü ben onu kazandım, ben o oldum.

O ne zaman sizin gerçeğiniz olacaktır? Benim size söylediğim şeyin işe yaradığını ne zaman bileceksiniz? Daha önce asla yapamadığınız bir şeyi yapabildiğiniz zaman. O zaman gerçeği bileceksiniz. Eğer bundan aldığınız tek gerçek buysa, o her şeye değecektir, çünkü o "Ben olağanüstü şeyler yapabilirim ve Tanrı benim üzerimdeki üstün zekâlı ve yetenekli kişiler değildir" diyen küçük bir tohumdur. "Üstün zekâlı ve (tanrı vergisi) yetenekli bir kişi" diye bir şey yoktur. Sadece bilmeyi seçenler ve seçmeyenler vardır.

Ben sizin Tanrı olduğunuz gerçeğini tüm bu yıllar boyunca tekrarladım. Buraya kaç kişinin gelip beni dinlediğini, öğrendiğini ve şimdi dünyada bunu yaşadığını biliyor musunuz? Tanrı'ya şükür, birçok kişi. Mesele onların benim takipçilerim olmaları değildir. Mesele ben buradan ayrıldığımda onların nereye gidecekleridir? Siz beni takip edemezsiniz, bu imkânsızdır. Takipçiler (müritler) asla bir şey öğrenemezler. Öğrenciler ise daima öğrenirler. Bir öğrenci öğrenmeye ve sınanmaya gönüllüdür. Takipçiler asla sınanmaz ve asla öğrenmezler. Ve guru da zaten bir şey bilmez, böylece o takipçilerine herhangi bir şey öğretmeyecektir.

Bu gerçeği benimsemiş olan birçok varlık vardır. Siz on-

lara bakıp da, "Bu imkânsız. Tanrı'nın senin içinde olduğunu nereden biliyorsun?" diyemezsiniz. Siz onlara bakıp, ileri gittikleri için, kendi içlerindeki -daima orada olan- bir şeye dokunmuş oldukları için onların değerini düşüremezsiniz. Onlar onu nasıl adlandırırlar? Onu Ana/Baba Prensibi olarak adlandırırlar. "O benim Kutsal Özüm. O benim içimdeki Tanrı. O benim yüksek benliğim. Ben sınırlılıklarımdan daha büyüğüm" derler. Onlar bir gerçeği bilirler. Siz o gerçeği henüz bilmiyorsunuz.

Ben hâlâ burada öğretiyorum, çünkü insanlar -her nasıl düşünürlerse düşünsünler- henüz değişime hazır değildirler. Ben burada dünyayı değiştirmek için değil, bilmek isteyen bireylerden az sayıda üstat oluşturmak için bulunuyorum. Hepsi bu kadar. O üstatlar, bir sabah uyanıp "Hayat daha fazla şeyi içeriyor ve ben onu kaçırıyorum" demiş olan sıradan insanlardır. Onlar işlerini bırakmamış, kediye tekme atmamış ya da eşlerini terk etmemiş olan insanlardır. Onlar "Beni mutlu etmek eşimin, kedimin veya yaşadığım yerin işi değil. Bunu yapmak benim işimdir. Hayatta daha fazla bir şeyler olmalı" diyen bireylerdir. Ve onlar bu bilgiye çekilen varlıklardır.

Onlar kendileriyle ilgili her şeyi öğrenirler; beyinlerinin nasıl çalıştığını, bedenlerinin nasıl çalıştığını, hayallerinin neler olduğunu, fiziği ve realitenin nasıl zihinle yaratıldığını öğrenirler. Onlar tüm bunları öğrenir ve yaşamlarına uygularlar. Ben burada bunu yapmak için bulunuyorum. Hiç yoktan bir realite yaratabilen, bir dokunuşla hastaları iyileştirebilen, dikkate değer şeyler yapabilen bu insanlar tüm dünyaya ışık olurlar.

Onlar sıradan insanlardır. Sizler sıradan insanlarsınız. Ve neredeyse oraya ulaşıyorsunuz. Aranızda bu şeyleri neredeyse yapabilen varlıklar var ve onlar da kuşkucuydular. Hepsi kuşkucuydu. Öyle olmak kolaydır. Zor olan kabul etmektir. Öl-

mek kolaydır. Kendilerini öldürmekte olan ve yeni bir yaşama geçeceklerini düşünen insanlar vardır; bu saçmalıktır. Ölmek kolaydır. Yaşamak zordur, ama o Tanrı'nın armağanıdır.

BİLİNÇ VE ENERJİ REALİTENİN DOĞASINI YARATIR

Bilinç ve enerji realitenin doğasını yaratır. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musunuz? Siz ne düşünüyorsanız osunuzdur ve ne düşünüyorsanız hayatınız öyledir. Bu size nasıl geliyor? Bu çok doğrudur, ama biraz Yeni Çağ kavramı gibi gelir, değil mi?

Bilinç oldukça yeni bir terimdir. Benim zamanımda böyle bir terim yoktu. O gizemli bir terimdir, çünkü o her yazarın onun olmasını istediği herhangi bir şey olabilir. O gizemli bir terimdir, çünkü o öz-farkındalığı, Öz'ü, zihni ve benliği açıklamaya çalışır. Herkesin bu terimle mücadele edişini izlemek güzeldir. Bu terim bir armağandır. Onu kullanmak isteyen herkes -başkası onun yanlış olduğunu söylemeden- kullanabilir, çünkü onun tanımı asla gerçekten anlaşılmamıştır.

Başlangıçta siz tümüyle bilinç ve enerjiydiniz, var olan tüm şey buydu. Bu bağlamda, o ne anlama gelir? O sizin bilinç, yani farkındalık, yani Öz olduğunuz anlamına gelir. O sizin -bilinç ve enerjinin kâtibi olan- bir ruha sahip bir yolcu olarak birçok kez enkarne olmuş, birçok yaşam geçirmiş olduğunuz anlamına gelir. Ruh tüm enkarnasyonlarınızın kâtibi olarak adlandırılır. Eğer siz bilinç -ki o sizin farkında olduğunuz anlamına gelir- ve enerjiyseniz -ki o sizin hareketli ve değişken olduğunuz anlamına gelir- ve eğer siz başlangıçta her şey idiyseniz, o zaman neden aşağıya, bu gösteri katının, madde dünyasının karanlığına ve batağına indiniz? Bu hayatın amacı nedir? O, zihin kazanmaktır.

Zihin o sözcüklerden biridir, değil mi? O çoğu kez beyinle karıştırılır. Zihniniz beyniniz değildir. Zihin çoğunlukla bilinçle de karıştırılır, ama öyle değildir. Bilinç ve enerji zihnin ebe-

veynidir. Ama zihin bilinmeyeni bilinir kılmanın bütünüdür.

Böylece, başlangıçta siz bilinç ve enerjiydiniz, Boşluk'taki, yani engin bir hiçlikteki ışık saçan varlıktınız, ama hiçbir şeyin farkında değildiniz. Eğer sizin farkında olduğunuz tüm şey hiçlikse, o genel bir yer olur. Ama o genel yer size "Git bilinmeyeni bilinir kıl. Benim kim olduğumu, ne olduğumu keşfet" dedi. Siz de "Peki, bunu yapacağım. Ama nereden başlamalıyım?" dediniz.

"Başlamakla başla."

Bunun ne anlama geldiği üzerinde düşünün. İşte zihin o noktada yaratıldı. Bilinç ve enerji "başlamak" sözcüğünü düşündüğünde, o sözcüğün ne anlama geldiğiyle ilgili hiçbir referans yoktu, ama o düşünceye daldı. Bilinç ve enerjide düşünceye dalmak kendi içine dönmektir, böylece siz içinize döndüğünüzde ve -ne anlama geldiğini hiç bilmediğiniz- "başlamak" sözcüğünü düşündüğünüzde, düşünme eylemi başlamanın tanımlayıcı tanımı oldu. Bilinç ve enerji şimdi bir zihne sahip olmuştu ve zihin "başlamak"tan oluşuyordu. Nasıl olur da Boşluk, o engin hiçlik bir zihne de sahip olabilir? Bizim yolculuğumuz bilinmeyeni bilinir kılmaktır ve her hiç yoktan bir şey yaratma eylemi bir zihin, bir anı üretir.

Bunu ne kadar uzun bir zamandır yapıyorsunuz? Yaklaşık olarak on buçuk milyon yıldır. Siz on buçuk milyon yıldır bu katta, bu dünyada her enkarnasyonda yeni bir bedenle yaşıyorsunuz. Neden Öz'ün bir bedene ihtiyacı olsun? Çünkü bu kat bilinç ve enerjiden ağırdır. Bu kat bilinç ve enerjinin ürünüdür. Bu kat bir zihindir. Siz bu kata neden inmek istediniz? Bilinmeyeni bilinir kılmak için, çünkü daha önce hiç burada bulunmamıştınız. On buçuk milyon yıl önce bu kata "düştünüz." Ona madde katı denir ve sizler onun yaratıcılarısınız. Öyleyse kendinizi maddesellik içinde kaybetmenizin amacı onu bilinir kılmaktır ve onu sadece kendiniz için bilinir kılmanız

gerekse bile bu yeterli olacaktır.

Öyleyse zihin bir enkarnasyonun ödülüdür. Öyleyse siz bilinç ve enerji olmaktan, zihni işlemden geçirmeye nasıl geçersiniz? Zihin ne'den oluşur? Zihin düşünceden oluşur. Bu da başka bir kafa karıştırıcı sözcüktür, değil mi? Siz bir düşüncenin ne olduğunu gerçekten biliyor musunuz? Siz birisine "Seni düşünüyordum" derken, bunu düşüncenin mekanizmasını hiç anlamadan söylersiniz. Düşünmek ve düşünce nedir? Siz bunu her zaman yapar, o konuda uzmanmış gibi konuşursunuz, ama değilsiniz.

Bilinç, Enerji, Zihin, Düşünce ve Beyin Arasındaki Fark

Bilinç, enerji, zihin, düşünce ve beyin arasındaki fark nedir? Belki siz düşüncenin düşünmek olduğunu ve düşünmenin öz-farkındalık olduğunu düşünmüştünüz. "Bilinç budur. Bilinç düşünmektir ve ben ayrıca bilincin zihin olduğunu da düşünüyorum." Hayır, bu böyle değildir. Bir düşünce donmuş bir andır, bir bilinç anısıdır. Eğer bilinç ve enerjiyi bir akım olarak görürsek, o zaman beyin o akımın kısımlarını fotoğraflama ve onları dondurma kapasitesine sahiptir. O fotoğraf anına düşünce denir.

Siz bilinç ve enerjisiniz. Zihin sizin misyonunuzdur. Düşünceler zihni oluşturur. O zaman aradaki mekanizma nedir ve zihin lokalize midir? Zihin lokalize değildir. Ayrılamaz derecede birleşik olan bilinç ve enerji her şeydir. Onun potansiyeli her şeydir ve "her şey," potansiyel olarak, onu tanımlar, ama onun yolculuğu kendinden yaratmaktır. Yaratma eylemi bir zihin üretir ve sizin Tanrı zihnine kattığınız şey odur.

Siz on buçuk milyon yılda çok şey öğrendiğinizi düşünebilirsiniz. Evet, öğrendiniz. Bu madde katına birinci kat denir

ve fiziksel bedeniniz bu kat için gereken bedendir. Her katın veya düzeyin kendi bedeni vardır. Her düzeyin kendi beyni vardır. Başka bir deyişle, üzerinde belirebileceğiniz yedi kat veya düzey vardır ve hepsi zaman (denen titreşim frekansı) tarafından belirlenir. Böylece bu salonda iş başında olan altı düzey daha vardır. Siz o düzeylerde bulunabilecek bedenlere sahip olmadıkça o düzeylere gidemez, onlara katılamazsınız. Hepiniz diğer düzeylerde bedenlere sahipsiniz ve halen sahip olduğunuz bu yedi-düzeyli bedendir.

Biz, hep birlikte, bu yeri ve zamanı yarattık. Buradaki her şeyin titreşim hızı çok yavaştır. Zihni şekillendirmeyi sürdürebilmek için size, öz varlığınıza yabancı olan bir bedende bulunmanız gerekir. Bunu anlamanızı istiyorum. Siz olan Öz bu bedeni yaratmış olsa da, o bu beden değildir. Bu beden sizin bu enkarnasyonda büründüğünüz giysidir. O çok güzeldir, çünkü o yaratılmış ve asla kopyalanamayacak olan en harika makinedir. Bunu neden yaptınız? Çünkü bilinç ve enerjinin bu gezegenle ve bu zamanla somut bir ilişki ve etkileşime girebilmesi için sizin bu koltukla aynı hızda titreşen bir bedende bulunmanız gerekiyordu.

Neden tüm bu sıkıntıya girmeniz gerekiyordu? Bu bedendeki en değerli varlığınız olan beyni elde etmek için. Onu şöyle düşünün: Yüzünün ne kadar güzel veya çirkin göründüğü konusunda kaygılanan hepiniz bu beyin bu kadar büyük olduğu için minnettar olmalısınız, çünkü aksi takdirde o yüzü nereye asabilirdiniz? Eğer bu beyin sadece sizin aktive ettiğiniz, kullandığınız kadar büyük olsaydı, o zaman kaşlarınız ve gözleriniz aşağı kayardı, çünkü beyniniz çok büyük olmazdı. Bu beyin sizin en büyük varlığınızdır.

Sizin tüm enkarnasyonlarınız, yaratılmış olan her varlığın, her bakterinin tüm enkarnasyonları, bir zihin üreten her şeyin tamamı Tanrı zihni olarak adlandırılır. Oysa size Tanrı

zihninin meleklerin zihninden oluştuğu öğretilmişti, değil mi? Melekler akıl'lı varlıklar değildirler. O zaman bu çok akıllı bir Tanrı olmazdı. Tanrı zihni sadece insanlarla da ilgili değildir. O yaşamış olan her kuşla, her virüsle de ilgilidir. Her ağaç zihin üretir. Bizim Tanrı zihni dediğimiz budur. Peki, siz bu zihne sahip misiniz? Evet, hepiniz ona sahipsiniz. O beyincikte, sürüngensi beyinde yer alır. Beynin o bölümünün adı beyinciktir; o bilinçaltının ve Tanrı zihninin yeridir.

Zihin İlk Çocukluk Döneminden İtibaren Nasıl Gelişir?

Hepimiz burada enkarne olduk, bu bedenin yaratılmasına yardımcı olduk ve onu kendi-kendini-sürdürebilen bir beden kıldık. Biz bunu yaptık ve bu Tanrı zihninde yer alır. Bu beden Tanrı zihninin bir parçasıdır. Ama bunun sizin için çok önemli olmasının nedeni insan beyninin bir biyo-bilgisayar olmasıdır. Bu zorlayıcı bir bildirimdir, ama gerçektir. O bir bilgisayardır, çünkü -siz olan- bir bilinç akımı bedeni kuşatır ve o daima bu beyinden geçer. Enerji dalgalı hareket eder, inip çıkar. İşte bu yüzden ona yılan enerjisi (kundalini) denir. Sizin bilinciniz ve enerjiniz bu bedeni bir arada tutar. Böylece şimdiki bedeniniz sürekli olarak bir bilinç akımı ve önceki zihin tarafından kuşatılır ve ondan etkilenir.

Sizin enerjinin içinden geçebileceği, özellikle yüksek düzeyli süptil enerjiyi ateşlemek ve almak için yaratılmış olan ve o enerjiyi alıp beyindeki çok küçük bir yerdeki elektriksel ateşlemeye aktarabilecek kadar süptil olabilen bir şeye sahip olmanız gerekiyordu. Bilinç akımı daima beyincikten neokortekse doğru akar. Neokorteks yeni beyindir. O cahil beyindir. Siz daha yeni başlıyorsunuz. O bu enkarnasyonda bu fiziksel bedenle doğmuş olan yeni beyindir.

Kafanızın arkasındaki beyin, yani beyincik ise şaşırtıcı ve hayranlık verici bir varlıktır, çünkü o her genetik çizgiden geçer (kuşaklar boyunca aktarılır) ve değişmez. Fizikçileriniz onu yaşlı sürüngensi beyin olarak adlandırırlar. Bu çok güzel bir beyindir. Eğer siz bir usturayla bu beynin -tırnağınızın altına koyabileceğiniz kadar- küçük bir parçasını sıyırıp bir mikroskobun altına koyacak olsaydınız, son derece şaşırtıcı bir şey öğrenirdiniz. O küçük parçada tüm neokortekstekinden daha fazla birbirine-bağlı sinir hücresinin bulunduğunu görürdünüz. O çok granül ve çok sıkıdır. Bu dünyaya gelen çocuklar -programlama gereği- bu beyinle doğarlar. O her kuşak tarafından miras alınır ki siz -o bedene taşıdığınız tüm bilginizle birlikte- Tanrı zihnini taşıyabilesiniz. İşte bu yüzden bilinçaltına eriştiğinizde Tanrı zihnine erişiyor olursunuz. O sizin burada neden bulunduğunuzu tam olarak bilir. O sizin buradaki gündeminizi ve burada neden tekrar enkarne olduğunuzu bilir.

Neokorteks ise çevrenin ona öğrettiğinden başka bir şey bilmez. O sizin bilgisayarınızdır ve bu bilgisayarla siz kendinizi zamanda dondurursunuz. Bu nasıl işler? Alın bölgesindeki ön lobunuz çoğunlukla üçüncü göz olarak adlandırılır. Ön lobun çok önemli olmasının nedeni, orada tutulan, imgelenen düşüncenin gerçekleşmesi, realiteye dönüşmesidir.

Sizin, doğduğunuz andan itibaren, bu bedende kalmayı isteyip istemediğinize karar vermek için bir yılınız vardır. Bir yıl sonra biz sizin kalmaya karar verdiğinizi varsayarız. Çoğu çocuk dört aylık olduktan sonra, özellikle birinci yılı bitirdikten sonra çok zekileşmeye başlar ve bu onun Özü'nün bu bedende kalmaya karar verdiği anlamına gelir.

Bir yaşından itibaren öğrenim çok hızlanır. Siz olan Öz sadece dinlenir ve çocuğun yaptığı tüm şey görme, koklama, tatma, işitme ve dokunma duyuları vasıtasıyla öğrenmektir. Her şey bu duyular tarafından tanımlanır, çünkü çocuğun işi

çevrenin anısını beyinde oluşturmaktır. Çocuklar çok hızlı öğrenirler. Eğer çocuk onun zihnini sınırlamayan ve çevreyi algılamasına izin veren harika bir ebeveyne sahip olacak kadar şanslıysa, o zaman bir dahiye sahip olursunuz. Ancak, eğer ebeveyn çevreyi belirlerse, o zaman sadece ebeveynin veya bebek bakıcısının bir kopyasına sahip olursunuz.

Çocuğun gördüğü, kokladığı, tattığı ve hissettiği her şey bir nöronetle (sinir-hücresi-ağıyla) beyne kaydolur. Bedendeki duyuların beyinde bir nöronet üssü vardır. Beyin milyarlarca sinir hücresinden oluşur. Onlar bilgisayarın içeriğidir. Öz, çocuğun o nöroneti geliştirmesine izin verir ve nöronlar beyinde çok fazla hareket ederler, böylece zihninizi ve fikrinizi değiştirmeniz mümkündür.

Bu harekete geçirilene kadar Öz (Spirit) bedenin kontrolünü üstlenmez. Kastettiğim budur. Çocuklar spiritüel benlikleri aktive olana kadar nadiren realiteyi yaratırlar, çünkü çocukluk nöronları beyinde anı formunda bir araya getirmekle ilgilidir. Çocuklar etkileşime girerler. Onlar yaratmaz, etkileşirler. Onlar okula giderler, birisi onlara ne yapacaklarını söyler, onlar onu ezberlerler. Her gün hayata katılırlar, onu yaratmazlar. Siz, Öz olarak, beyni aktive etmeye karar verene kadar spiritüel benliğin aktive olmamasının nedeni nedir? Çünkü siz burada realiteyi yaratmak için bulunuyorsunuz ve realitenin yaratılması zihni geliştirir.

Bir an şunun üzerinde düşünün: Beyninizde sarı rengi aktive etmek ve ateşlemek için on bin nöron gerekir. Bir an için sarıyı, sarı bir şeyi düşünün. Şu anda yaklaşık on bin küsur nöron beyninizde ateşleyerek size sarı rengi sunuyor. Siz onu nasıl görüyorsunuz? Siz sarıyı gözünüzle mi görüyorsunuz? Onu görsel korteksinizle mi görüyorsunuz? Bir çocuk olarak bunu nasıl öğrendiniz? Bir çiçeğin rengini gördünüz ve birisi size çiçeklerin çiçek olduklarını, ama belirli renklerin be-

lirli çiçekleri oluşturduğunu söyleyip durdu ve siz onun anlamını çözdünüz. Sizin ilk anılarınız renklerle ilgilidir ve bu yüzden siz -rengi filtreleyerek beyne aktarabilecek ve böylece onun bir bağlantı kurmasını sağlayacak- gözlere sahipsiniz.

Siz bir kez sarıyı elde ettiğinizde, kırmızı üzerinde çalışır ve sonra kırmızıdan yeşile geçersiniz. Birçoğunuz çocukken birileri size "Hayır, o yeşil" deyip durana kadar çimenlerin sarı renkte olduğunu düşünmüşsünüzdür. Onlar böyle deyip durduklarında, siz çimenlerin sarı olmadığını ayırt etmeye başlamışsınızdır. Öğrenim böyle gerçekleşir. Tüm çocukluk yaşamınız boyunca sizler kâşiflerdiniz. Çocukluğun böyle olması gerekir, sizin olgunluk çağına gelene dek bir hayli şeyi keşfetmeniz ve öğrenmeniz gerekir.

Bu mantıklı da gelir, değil mi, çünkü bu ayrıca tekrardoğuşla ilgili bazı soruları da yanıtlar. Eğer siz daha önce yaşamışsanız, neden geçmiş yaşamınızı hatırlamadığınız hep tartışılmıştır. Dahası, eğer siz daha önce yaşamış ve sağlam bedenli biri olmuşsanız, bu hayatta yürümeye başlamanız neden bu kadar uzun zaman almıştır? Ve nasıl olur da hiçbir şeyi bilmezsiniz? Nasıl olur da hâlâ bir şeyleri bilmezsiniz? Çünkü bu beyin bu yaşama aittir. Geçmiş yaşamınızda başka bir beyne sahiptiniz. Bu yeni bir yaşamdır ve bu sizin her şeye yeniden başlamanız gerektiği anlamına gelir.

Öz her şeyi, tüm bunları bilir. O beyni bir teknik olgunluk ve zamansal olgunluk hali içine sokmaktadır. Bugünkü çocukların bildiklerini elli yıl önceki çocuklar bilmiyorlardı. Eğer siz elli yıl önce yaşayıp ölmüş olsaydınız, bugün tekrar doğmak isterdiniz, çünkü elli yılda zihinde olağanüstü ilerlemeler olmuştur ve siz burada bunun peşindesiniz.

Böylece şimdi siz nasıl okuyup yazacağınızı biliyorsunuz. Hesap yapmayı biliyorsunuz. Renkleri biliyorsunuz. Zihniniz güzel sanatlar yönünde gelişti. Sesi nasıl yaratacağınızı

biliyorsunuz. Nasıl iletişim kuracağınızı biliyorsunuz. Sonra bazıları ebeveynlerinize ait olan küçük önyargılarınız tüm bunlara eklenir. Şimdi artık bir sürü şey bildiğinizden, Özünüz uyanır.

ŞEKİL 5: NÖRONLARIN ATEŞLEMESİ VE SİNAPTİK YARIK

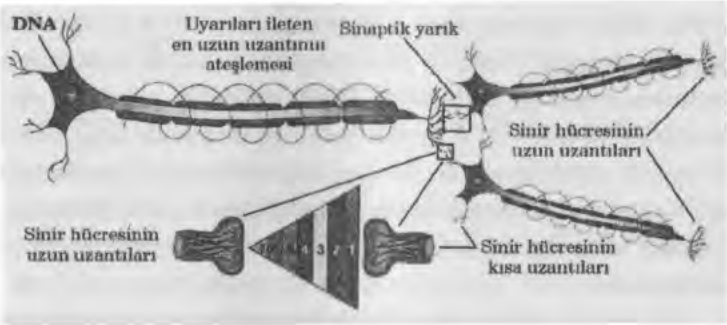

Farklı kuantum düzeylerindeki ateşlemenin düşünce üretmesi

Beyninizde böyle milyarlarca nöron vardır. Onlar çok sayıdadır, karmaşıktır ve yaratıcıdır. Sinaptik yarık bilginin geldiği yerdir. Öz, beynin ne zaman hazır olduğunu bilir, siz şimdi aydınlanmaya hazırsınızdır. Öz devreye girer ve beyni tersateşler ki bu şimdi bedeninizin çevresindeki enerji akımının beyinden geçmeye başlayabileceği ve beynin o akımı ateşlemeye ve tecrit etmeye başlayacağı anlamına gelir. Bir bilinç akımının uzun olduğunu ve beynin onu çok küçük parçalara ayıracağını ve onu zaten bilinene bağlayacağını veya beyinde hareket ettireceğini hayal edin. Beyin şimdi Öz'ün bilincinin haritasını çıkarmaktadır.

Öz (Spirit) bir bilinç akımından geçer ve beyin ateşlemeye başlar. Bu bazılarının vizyon, aydınlanma, ilham dedikleri

şeydir. Tüm bunlar spiritüel bedenden kaynaklanır. Onlar neokorteksten kaynaklanmaz. Öz bir bilinç akımından geçer ve beyin onu dondurur ve haritasını çıkarır.

Burada bulunmanızın nedeni nedir? Siz Vecit Katı'nda* oluşturduğunuz bir gündemle burada doğdunuz. Burada yapacağınız bir şey var: Bitmemiş işinizi bitirmeniz, yaratmaya devam etmeniz, bilinmeyeni bilinir kılmanız gerekiyor. Son enkarnasyonunuzdan kalma işinizi bitirene kadar ilerleyip bilinmeyeni bilinir kılamazsınız. Öyleyse gözler önüne serilecek ilk akım ne olacaktır? Geçmiş enkarnasyondan kalan bitmemiş iş. Beyinden geçen ilk akım odur. Onun beyinden geçen ilk akım olmasının nedeni, Öz'ü içeren bedenin bitmemiş işini bitirip etkileşime girebileceği bir yere yönlendirilmesinin gerekmesidir. Bitmemiş işinizi tamamen bitirdiğinizde, artık bilinmeyeni bilinir kılabilir, daha önce asla yapmamış olduğunuz şeyi yapabilirsiniz.

Öyleyse beyinden geçen ilk bilinç akımı son enkarnasyondan kalma bitmemiş işinizdir ve beyniniz onun her bölümünü fotoğraflamaya başlar, çünkü beyin bir bilgisayar olarak hologramlar yaratır. Düşünce yanınızda oturan kişiden daha fazla boyuta sahiptir. Çocuğun beyninin yarattığı her düşünce holografiktir ve çok görseldir.

Beyin o zaman ön lobunda -düşünmek denen- bir dizi hologram üretir. Düşünmek hologramların art arda ateşlenmesinden başka bir şey değildir. Beynin dille, sözlerle düşünmemesi ilginç değil midir? Bilgisayarın bildiği tek dil sembolizmdir ve bu bizzat beyin tarafından ustaca yaratılmıştır. Beyinde görüntüleri -bedenin ifade etmesi için- sözcüklere çeviren bir dil merkezi vardır.

Beyin bir bilgisayardır. Birinin de bilgisayar programcısı olması gerekir. Bu birisinin evde bulunması gerektiği anlamına gelir. Düşünce holografiktir ve formları temsil eden bir nö-

ŞEKİL 6: YAZILI DİLİN HOLOGRAFİK EVRİMİ

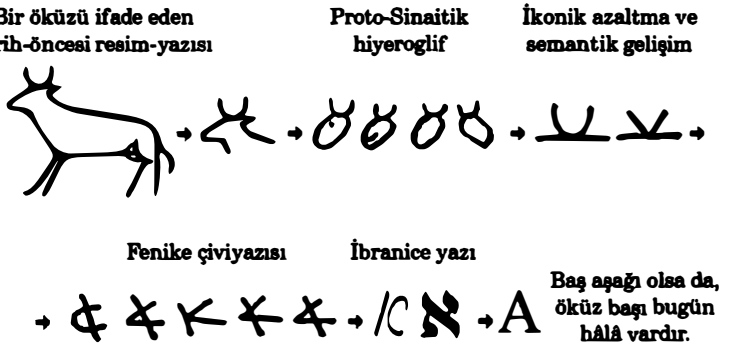
Bir öküzü ifade eden tarih-öncesi resim-yazısı
Proto-Sinaitik hiyeroglif
İkonik azaltma ve semantik gelişim
Fenike çiviyazısı
İbranice yazı
Baş aşağı olsa da, öküz başı bugün hâlâ vardır.

ronet tarafından üretilir. Örneğin, sarı rengi üreten aynı nöronet "yuvarlak" nöroneti ve "parlaklık" nöroneti ile birleşebilir ve bu üçü ateşlediğinde ortaya güneş çıkar. Biz on bin küsur nörondan oluşan sarı nöronetini alıp bir yarım-ay nöronetiyle birleştirip biraz gölge ekleyebiliriz. Şimdiye kadar, üç beyin ateşlemesi dizisi oluşturmuşuzdur, çünkü ona şekil eklediğimiz anda o başka bir şeyi faaliyete geçirir. O kimyasal tada dayanan bir nöroneti faaliyete geçirir. Çok geçmeden sarı renk bir muza aktarılır. Böylece sarı hem (bir güneş olarak) ısıtır, hem de (muz olarak) yenebilir. Beyin için bu böyle işler. Bunu alıp hayatın her bölümüne koyabiliriz, öğrenmiş olduğunuz her şey değiştirilebilir, başka şeylerle karıştırılabilir ve farklı görüntüler üretebilir. Hiçbir şey mutlak değildir.

Düşünce bir hologramdır. Var olduğunu zaten bildiğiniz bir hologram üretmek için neden bu kadar çok sıkıntıya giresiniz? Tüm bu sürece bilinç ve enerji denir. Bu bedendeki süreçtir, çünkü eğer siz o hologramı beynin ön lobunda tutarsanız (orada görüp imgelerseniz) ve başka hiçbir şeyin onu engellemesine izin vermezseniz, iradeyle bir düşünceyi tutuyor

olursunuz. Bu, bir düşünceyi tutma arzusu size özgüdür, çünkü bunu yaptığınızda bir şey vuku bulur. Bedeninizi kuşatan ve tüm diğer enerjilerle birbirine bağlı olan farklı frekanslarda dalgalanan enerji alanıyla çevrili o düşünce tüm bu enerjiyi çökerterek parçacıklara dönüştürür.

ENERJİ İNCELEMESİ

Şimdi enerjiyi inceleyeceğiz. Katılık nerede devreye girer? Çok eskiden, hepimiz yeni başladığımızda, katı hiçbir şey yoktu. Katılık yüzeyseldir. O gerçekten bir illüzyondur. Siz onun her şey olduğunu düşünürsünüz -ve öyle düşünmeniz gerekirama Öz böyle düşünmez. Sizin bir bedene sahip olmanızın nedeni bedenin katılıkta ısrar etmeye, bir şeyin gerçekliğini görmeye azmetmiş olmasıdır; çünkü beden onu tatmak, koklamak, görmek ve hissetmek ister. Onun yapması gereken budur.

Şimdi tüm çevrenize bakın ve salondaki boşluğu algılayın. O boşluk nedir? O boşluğu ne işgal etmektedir? Enerji. Ve bedeniniz de dahil olmak üzere, gördüğünüz şeyler çökmüş, parçacığa dönüşmüş enerjidir.

ŞEKİL 7: BİR DALGA VE BİR PARÇACIK OLARAK ENERJİ

Hareket halindeki enerji **Bir atomik parçacık**

Hiçbir şey -bilinç ve enerji olan- ilk neden dışında var olmaz. Hiçbir şey onun dışında değildir. O hiçlik, boşluk üzerinde eylemdir. Tüm güç, tüm zihin, tüm yetenek onun içindedir. Siz yukarıdaki dalga çizimine bakıp "Bu benim" diyebilir ve doğruyu söylüyor olursunuz, çünkü bu dalga frekansı enerjidir.

Tüm enerji şekillendirilmeyi beklemektedir. Çevrenizdeki

her şey zaten çözülmüştür ve geri dönüp onu çalıştırmaya devam etmek bir tür sıkıcı bir görevdir. Serüvenli olan şey sizinle benim aramdaki henüz çözmediğiniz boşluktur. O bu enerjidir. Bu henüz üzerinde düşünülmemiş ya da eylemde bulunulmamış, işlenmemiş bir potansiyel alanın bulunduğu anlamına gelir.

Enerjiyi nasıl yönlendirebileceğini anlamak isteyen herkes kuantum mekaniğini incelemelidir. Kuantum mekaniği size katı madde diye bir şeyin olmadığını söyler. Bu doğrudur. Onun katılaşmasının tek yolu enerjinin çökmesidir, bir şeyin onu çökerterek bir parçacığa dönüştürmesidir.

Belirsizlik Prensibi ve Gözlemci Etkisi

Enerji dalgaları hem aktif dalgalar, hem de parçacıklardır. Parçacıklar ve enerji aynı şeydir. Hangi gizemli şey bu serbest akan varlığın birden kütleye dönüşmesine karar vermiştir? Enerjinin çökerek parçacık formuna girmesine neden olan şey Gözlemci'dir; bu terimi bilimciler kullanmıştır. Gözlemci kimdir? Sizsiniz. Bilimciler enerjinin ve parçacıkların aynı şey olduğunu bilimsel olarak kanıtlamaya azmetmişlerdi. Onlar küçük bir test düzenlediler ve o tam düşündükleri gibi sonuçlandı. Bilimciler dahiler olduklarını düşündüler. Testleri defalarca tekrarladılar ve onlar aynı şekilde sonuçlandı. Bilimciler "Bakın, size söylemiştik, enerji bir parçacıktır. Arada hiçbir fark yoktur" dediler.

Newton'un keşfettiği fizik yasalarını (göreceliği hesaba katmayan klasik fiziği) benimseyen fizikçiler bu sonuca kuşkuyla yaklaştılar, çünkü onlar bunun nasıl olabileceğini anlayamadılar. Onlar için, bu sadece düz bir çizgidir ve o bir yerde sona erer. Böylece onlar da aynı testi düzenlediler, ama bunu o testin belirsizlik prensibi doğrultusunda sonuçlanacağı dü-

şüncesi ve beklentisiyle yaptılar. Ve öyle oldu. Fizikçiler bu testi tekrar yaptılar ve sonunda "Bakın, enerji dalgalarının kütle olmakla hiçbir ilgisi yoktur. Kütle ve enerji dalgaları iki ayrı şeydir" dediler. Sonra diğer ekip gelip aynı testi yaptı ve testin sonunda enerji çökerek kütleye dönüştü.

O zaman az sayıda pratik zekâlı bilimci bir şeyi anladı. Onlar enerjinin, tam olarak, alanı gözlemleyen Gözlemci'ye göre davrandığını fark ettiler. Başka bir deyişle, onlar enerjinin ne yapacağını düşünüyorlarsa, enerji daima onu yaptı. Böylece herkes haklıydı. Eski klasik fizik haklıydı ve yeni aydınlanmış fizik de haklıydı. Biz herkesin gerçeğini kabul edemez miyiz? Siz klasik fizikçi değilseniz, bu harika bir haberdi.

Işık fotonlarının nasıl bilinçli olduklarını size göstermek istiyorum. Bilimciler başka bir test yaptılar. Onlar ışığın onların konuşmasını duymasını bile istemediler. Kurşun kaplı bir odaya girdiler ve şöyle konuştular: "Yapacağımız şey şu: Biz bir lazer ışını göndereceğiz, ama onun önüne bir levha koyacağız. Onun alt tarafında iki ince yarık açacağız ve ışık fotonları o levhadan geçip arkadaki film levhasına çarptığında onları görebilecek ve haritasını çıkarabileceğiz, çünkü o noktada onlar katı bir nesneye dönüşecek ve orada izlerini bırakacaklar." Bilimciler bu konuda anlaştıktan sonra deneyi düzenlediler.

Onlar aslında ışığı ona ne olacağı konusunda bilgilendirmemek için deneyi başka birine düzenlettiler. Başka bir ekip ışık fotonlarından oluşan o harika ışını gönderdi. Lazer ışını gidip o levhaya çarptı, sonra aşağı inip yarıklardan geçerek arkadaki film levhası üzerinde izini bıraktı.

Siz, "Yani sen ışık fotonlarının bilinçli olduklarını mı söylüyorsun?" diyebilirsiniz. Evet, onlar kesinlikle bilinçlidir. Eğer bana inanmıyorsanız, bilimcilere inanın, çünkü onlar ışığın gerisine gizlice sokulduklarında bile, ışığın oyunu bildiğini gösterdiler. O tam olarak ne yapacağını biliyordu. Normalde bir

ışık düz bir çizgide ilerler, ama bu foton parçacıkları ve dalgaları aşağı inip o dar yarıklardan geçip arkadaki film levhasına ulaştılar. Öyleyse sizinle benim aramdaki boşlukta yer alan enerjinin olağanüstü zeki olduğunu düşünmüyor musunuz? Ama eğer o bu kadar zekiyse, neden size ihtiyacı vardır? Çünkü siz Gözlemci'siniz, siz Tanrı'sınız ve enerji Tanrı'ya göre davranır.

ŞEKİL 8: ÇİFT-YARIK DENEYİ

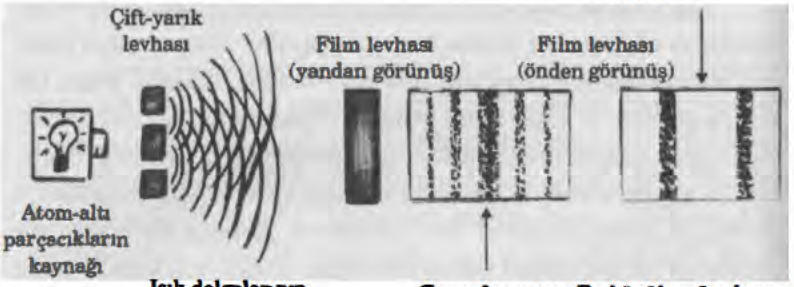
Newton fiziği tarafından beklenen sonuç: İki yarık ile aynı hizada bulunan iki ayrı şerit.
Çift-yarık levhası
Film levhası (yandan görünüş)
Film levhası (önden görünüş)
Atom-altı parçacıkların kaynağı
Işık dalgalarının etkileşim kalıbı
Gerçek sonuç: En büyük yoğunlaşma görüntünün merkezindedir ve bu -kaynaktan dalgalar değil, bireysel parçacıklar yayıldığında bile- bir dalga etkileşim kalıbını işaret eder.

Siz "Bu, o testin sonucunu çok abartmak olur" diyebilirsiniz. Hayır, öyle değildir. Ben sizi oraya götürebilirdim, siz orada bir foton bulutunu gözlemleyebilirdiniz ve o tam olarak sizin onun yapacağını düşündüğünüz şeyi yapardı. Sonra siz dönüp bunu bilimciye açıkladığınızda, o ne dediğinizi anlar ve "Sen bir foton bulutunun buna benzediğini mi düşündün?" diye sorardı. Siz "Evet" derdiniz; o da "Öyleyse görmüş olduğun da odur" derdi.

Öyleyse enerjideki Gözlemci kimdir? Sizsiniz. Gözlemlemenin kuvveti nedir? Beyninizin ön lobunda yer alan hologram (hayal ettiğiniz görüntü). Bu odaklanma enerji alanına istediği her şeyi yapabilir.

Anlamanızı istediğim başka bir şey var: Eğer bu Gözlemci ise ve bu enerji de son derece zekiyse, o zaman Gözlemci'yi efendi ve enerjiyi de hizmetkâr olarak adlandırabiliriz. Biz onu bilinç ve enerji olarak adlandırabiliriz. Öyleyse enerji dalgaları çökerek parçacığa dönüştüklerinde, bunun nedeni onların çöküşe odaklanmış olmalarıdır. Bu, tüm bu enerji dalgasının bir kalıbı üstleneceği ve kendini ona uygun olarak çökerteceği, parçacığa dönüştüreceği anlamına gelir.

Atomik Parçacıkları Anlamak

Bir atom enerjinin büründüğü sadece bir formdur. Enerji var olmuş her parçacığa dönüşmüştür. Doğada bir enerjinin korunması vardır ve bu hiçbir değişmez takyonun, değişmez ışık fotonunun ve değişmez elektronun bulunmadığı anlamına gelir. Elektronlar çekirdekler olmuşlardır, çekirdekler ışık fotonları olmuşlardır, ışık fotonları takyonlar -yani tüm parçacıklar- olmuşlardır. Bunu hatırlamanız sizin için neden önemlidir? Sizin, bir öğrenci olarak, daha fazla enerjiye sahip olmanızın gerekmediğini, sadece halen sahip olduğunuz enerjiyi geri-dönüştürmeniz gerektiğini bilmeniz için. Ve siz her şeye sahip olabilirsiniz.

Her şeye sahip olmak sizin enerji elde etmek için günde kırk kere çalışma yapmanız gerektiği anlamına gelmez. Bu sadece şu anda bedeninizin çevresinde bulunan ve dünyevi yaşamınızı var eden enerjinin, dünyevi parçacıkların olağanüstü parçacıklara dönüştürülebilecekleri ve sizin hiçbir şey yapmanızın gerekmediği anlamına gelir. Sizin sadece hologramları ye-

niden-oluşturmanız, yeniden şekillendirmeniz gerekir ve Gözlemci olarak hologramı yeniden şekillendirdiğiniz anda yaşamınız dağılacak ve sonra yeniden şekillenecektir.

Düşündüğünüz şeyin çevrenizdeki enerjiyi etkilediğini en azından teorik olarak anlıyor musunuz? Bu size biraz daha mantıklı gelmeye başlıyor mu? Biraz daha inanılır geliyor mu? Geliyor, değil mi? Eh, buna aydınlanma denir.

REALİTE NEDİR?

Bilinç ve enerji realitenin doğasını yaratır. Peki, realite nedir? Sizin realiteniz hayatınızdaki tüm kişilerden, yerlerden, şeylerden, zamanlardan ve olaylardan oluşur. Sizin tüm yaşamınız yarattığınız gibidir. Başka birini o yaratıma katılmakla suçlayamazsınız. Siz kurban değilsiniz; sizler yaratıcılarsınız. Bu sizin doğal varoluş halinizdir. Siz kurban değilsiniz. Bu bazılarınızı rahatsız edecektir, çünkü siz tüm o takıntılara ve suçluluk duygusuna sahipsiniz. Onların hiçbirine sahip olmanız gerekmez. Neden onlara hâlâ sahipsiniz? Çünkü siz onu orada tutar ve birisinin size bir şey yaptığını düşünürsünüz. Onu yapmanıza onların neden olduklarını ya da sizin onlara bir şey yaptığınızı veya onları bir şey yapmaya zorladığınızı düşünürsünüz. Onlar karşı koyamamışlardır ve şimdi siz kendinizi o konuda kötü hissedersiniz. Oysa tüm eylemler varlığın kendisi tarafından belirlenir. Bunu hatırlamanızı istiyorum. Bu sizin yapabileceğiniz en huşu verici, en muktedir kılıcı bildirimdir. Ancak, "Bu güç durumu ben yarattım, başka hiç kimse değil" diyebilmek için çok gelişkin bir varlık olmak gerekir. Bunu söylemek zordur, çünkü kendiniz yerine başkalarını suçlamak çok daha kolaydır.

Suçlamak tekrardoğuş çarkına yakalanmanızın nedenlerinden biridir. Siz bir şeyleri düzeltmek için buraya geri dönüyorsunuz. Birisini suçlamak ve "Bu senin hatan" demek kolaydır. Bu olgunlaşmamış, yaşayan-ölü olan bir varlıktır. Aydınlanmış bir varlık kimdir? O, bu acı verici olsa da, sonunda şöyle diyebilen bir varlıktır: "Bu hayatı ben yarattım ve yapmış olduğum her şeyin tüm sorumluluğunu üstleniyorum ve artık başka kimseyi suçlamıyorum. Her şeyin sorumlusu benim." Bu neden özgürleştiricidir? Çünkü aynı anda o sizin gerçekten

ne kadar güçlü olduğunuzu gösterir. Sizler Gözlemcilersiniz.

Siz hayatta bir üstadın gücünü nasıl kullanmak istersiniz? Sizin bir üstadın gücünü kullanmanızın yolu zihninizi suçlamadan ve mağdurluktan, özellikle geçmişten kurtarmaktır. Özgürleşmek muktedir kılıcıdır. Eğer siz bu tür bir ıstırap yaratabilmişseniz, bu hayat suçluluk, güvensizlik, korku ve utançtan başka bir şey olmamışsa, eğer böyle yaparak bir hayatı boşa harcamışsanız, bunu Gözlemci olarak odaklanışınızla siz yapmışsınızdır. Siz bunu idrak ettiğinizde ne olur? Hepsi dağılır. Bağışlama sanatı birilerinden sizi bağışlamalarını istemek değil, onları serbest bırakmaktır. Gerçek bir spiritüel varlık asla bir suçluluk ve utanç zihniyle oyalanmaz, bunlarla vakit kaybetmez. Onlarla hemen başa çıkar, çünkü bilgi ışığı yakar ve durumu aydınlatır.

Öyleyse siz "Bunu ben yarattım" dediğinizde ne olur? Bunun üzerinde düşünün. Özünüz devreye girdiğinde, onun beyinden geçirdiği ilk bilinç akımı neydi? Siz ne yapmaya eğilimliydiniz? Belki yaptığınız şeyleri yapmanız gerekiyordu. Belki ilk geçen akım oydu. O bitmemiş iştir ve çoğunuz asla o ilk akımın gereğini yapıp, onu aşıp yolunuza devam edememişsinizdir.

Siz birden "Hayatımı ben yarattım" derseniz ne olur? İçinizde kıvrılıp dönerek ruhunuzu bir mengene gibi sıkıştıran ve kurtulamadığınız bir şey vardır, çünkü ıstırabınızın içinde gurur ve kibir vardır. Kibirli insanlar o kibirleri yüzünden ıstırap çekerler ve kibir sizin ondan vazgeçmenize izin vermez. Siz "Ne yapalım, ben böyleyim" dersiniz. Ben de size "Kesinlikle öyle ve ona sahip olabilirsin. O senin yaratımın" derim. Ama ya eğer onu aşar, ondan kurtulursanız size ne olur? Çok şey olur, çünkü siz daha önce hiç öyle düşünmemişsinizdir.

Kişiliğin Nöroneti

Düşünce nedir? Görüntüler. O görüntüler nereden kaynaklanır? Beyinden. Bir beynin kendi düşünüş biçimi var mıdır? Evet, ona kişilik denir. Bir kişilik nedir? O, nöronet programının bütünüdür. Duygu nedir? Duygu o nöronet kişiliğine hormon tepkisidir. Bu ne anlama gelir? Küçük bir çocukken, sizin büyümenize, araştırıp keşfetmenize ve olmanıza izin verilmişti, ona masumiyet çağı denir; sonra olgunluk çağına girdiniz ve o olgunluk sizin Özünüz'ün derin bilgeliğiydi.

Olan şuydu: Siz gerçekten katı bir düşünüş biçimi geliştirdiniz. Beyninizin onu birleştirmesine izin vermediniz. Bu birleştirmeyi kim belirler? Onu yapan sizsiniz, böylece kendinizi ve başkalarını suçlamaya başlarsınız. Ama tüm suç bir nöronettir. O beyninizden başka bir yerde bulunmaz. Sizin suçunuz nerededir? Onu bana gösterin, ben onu görmüyorum. O beyninizdedir. Peki, nöronet programını değiştirmek neden önemlidir? Çünkü programı değiştirdiğinizde, görüntüleri değiştirirsiniz. Suçlamayı bıraktığınızda ve o karanlık oyuğu bilginin ışığıyla aydınlattığınızda ne olur? Yeni ve farklı bir biçimde düşünmeye başlarsınız. Beyin yeni ve farklı bir biçimde tepki vermeye başlar. Özünüz sizi doğru gelen bir duyguyla doldurmaya başlar. Beyin ve mantık duyguyla tartışır. Siz neyi seçersiniz, yerleşik düşünüş biçiminizi mi, yoksa size doğru gelen bir şeyi mi? Bu daima sizin seçiminiz olmuştur.

Eğer mantık ışığı ve bugün burada öğrendiğiniz şey utancınızı ortadan kaldırırsa ne olur? Yaşamınız nasıl değişir? O şu şekilde değişir: Siz insanları, yerleri, şeyleri, zamanları ve olayları, yaptığınız her şeyi kişilik vasıtasıyla hayatınızda bir arada tutarsınız. Kişilik onları orada tutar. Bunu nasıl biliriz? Çünkü eğer o insanlar, yerler, şeyler, zamanlar ve olaylar önce beyninizde bulunmasalardı, hayatınızda da olmazlardı. On-

lar orada ortadan kalktıklarında, yaşamınız da değişir.

Böylece sürekli bir Gözlemci vardır. Beyin kişiliği enerji alanında kümülatif (peş peşe eklemelerin birikimiyle oluşan) Gözlemci'dir. Hayatınızda görebildiğiniz her şey, yakından tanıdığınız her kişi, yapmış olduğunuz her şey neokorteksin kişiliğinin kümülatif etkisiyle bir arada tutulur. Duvarınıza astığınız resim türlerinden, en sevdiğiniz renklere kadar bu sizsinizdir. Sizin sevdiğiniz renkler beyinde -her şeyi renklendiren- hâkim nöronettir. Beyin olmadan siz düşünemezsiniz. Düşünmek bir dizi düşüncenin ateşlenmesidir ve her bir düşünce bir nörona bağlıdır. Onlar kümülatif bir biçimde ateşlendiklerinde, bir görüntü üretirler.

Siz bu görüntüyü değiştirebilirsiniz. Sarı rengi bir güneşe ya da bir muza dönüştürebilirsiniz. İradenizle bilgisayarın görüntüyü oluşturmasını sağlayabilirsiniz. Sizin üzerinde odaklandığınız şey dışsal realitenize neden olur. Bunu nasıl biliriz? Bunun için benim sözüme güvenmeniz gerekmez. Gidip kuantum mekanikçi bilimcilerinize sorun. Onlara "Dünya gerçekte neden oluşur?" diye sorun. Onlar size bakıp "Enerjiden" diyeceklerdir.

Siz "Peki, her şey nasıl böyle oldu?" diye sorarsanız, onlar "Bu konuda sadece tahminde bulunabiliriz. Bizim anladığımız kadarıyla, dünya birileri onu bu şekilde düşündükleri için böyle oldu" diyeceklerdir.

Benlik Sevgisi Olarak İfade Edilen Değişim

Sizin yaşamınız neden bilimin dışında olsun? Sizin sorunlarınız neden bu modelin dışında var olan bir şey olsun? Siz o kadar özel değilsiniz. Siz hâlâ bir insansınız. Öyleyse siz utancı bırakırsanız ne olur? Şaşırtıcı bir şey olur. Siz onu beyinde bıraktığınızda, hayatınızın bir bölümü neredeyse hemen değ-

şecektir, çünkü utanç, korku, suçluluk ve yoksunluk, hepsi bir düşünceyle orada tutulur. Duygu ikincildir. Duygu, o önce düşünülmedikçe ortaya çıkamaz. Ya eğer onu ortadan kaldırırsanız? O zaman bir alanda ıstırap tepkisini yaratan bir Gözlemci kalmaz, çünkü eğer siz birisine uzun zaman önce ya da dün yaptığınız şeyden ötürü suçlu olduğunuzu düşünmüşseniz, suçluluk hissedecek ve o yüzden ıstırap çekeceksinizdir. Artık o kişiyle hiçbir ilginiz olmayacaktır, çünkü suçluluk beyinde aslî düşünce süreci haline gelir.

Siz "Bugün güzel bir gün" diye düşündüğünüz bir düşünce realitesi oluşturduğunuzda, beynin tüm o görüntüleri ateşlediğini hayal edin: "Bugün güzel bir gün." Beynin, daha bu sözcükleri söyleyemeden önce, o görüntüleri ateşlemesi gerekir.

Sonra, "Bu başka herkes için güzel bir gün, ama benim için değil. Bu benim günüm değil. Zaten hiçbir gün benim günüm olmadı" diye düşündüğünüzü varsayın. O zaman ne olur? Bu düşünüş her şeyi baltalar.

"Çok mutlu görünüyorsun. Eh, mutlu olmalısın. Sen her şeye sahipsin."

"Evet, mutluyum. Ben çok mutluyum. Sen mutlu değil misin?"

"Sorduğun için teşekkürler, ama hayır, ben hiç mutlu olmadım. Ben dünyada satın alabileceğim her şeyi satın aldım. Çok para kazandım ve çok arkadaşım oldu. Birçok sevgilim oldu. Her türlü şeyi yaptım. Ve ben hâlâ burada oturmuş mutlu olmam için neyin gerektiğini merak ediyorum."

Size neyin gerektiğini söyleyeyim: Yirmi beş yıl önce oluşmuş olan suçluluğu beyninizden çıkarın. Işıkla aydınlatıldığında, beyin öğretinin mantığını görecektir. Peki, onun yerine ne koyarsınız? "Ben mutlu bir kişiyim." Bu holografik formlar dilinde konuşulabildiğinde, hayatınızdaki mutsuzluğa ve size suçluluk yoluyla bağlı olan herkese ne olur? Hepiniz bu ifade edil-

memiş bağlılığa sahipsiniz. Bir ıstırap çekene sahip olmak için sizin bir zorbaya da sahip olmanız gerekir. Böylece beyin hayatınızda sizi ıstırap çeker halde tutan bir zorba yaratır.

Hayatınıza giren o kişi orada size ıstırap çektirmek için bulunduğunu bilmez. Bu sadece onun karakterinin güçlü bir yanıdır. O kişilerde bir yanlışlık yoktur. Ama sizin için vardır, çünkü o kişi sizin ıstırap çekmenize neden olur. Ama o bunu yaptığını hiç bilmez. Bu konuşulmamış ve ifade edilmemiş anlaşmadır. İyi şeyler sizden başka herkesin başına gelir. Çok geçmeden anlaşma bu olur. Sizin başınıza hiç iyi bir şey gelmez, elinize hiçbir fırsat geçmez.

"Ve ben sevgiyi hiç bilmeyeceğim." O zaman anlaşma bu olur ve siz sevgiyi asla tanımazsınız. Hayatınıza size sevgi getirecek kimse girmez. Neden, biliyor musunuz? Çünkü sevgi önce benliğin temeli olmalıdır. Bu basitçe ne anlama gelir? Siz kendinizi olduğunuz gibi sevmelisiniz.

Bunu nasıl yapabilirsiniz? Hayatınızı gözden geçirir ve kendi kendinize "Ben ıstırap çeken biri miyim? Pişmanlık mı duyuyorum? Ben bir kurban mıyım? Nefret ve öfkeyle mi doluyum?" diye sorarsınız. Eğer bu sorulardan herhangi birine yanıtınız evetse, sizin sevgiyi elde etmenizin en büyük yolu o düşünceyi bırakacak kadar kendinizi sevmenizdir. Onları nasıl bırakırsınız? O nöroneti "güneş" yerine "bir muz"a bağlarsınız. Beyin, bilgisayar olarak, doğru programa sahip olduğunda, daima onu ateşleyecektir. Bu gerçek bağışlamadır ve bu kendini sevme eylemidir.

Kendinizi sevin. Asla kendinize işkence etmeyin. Kendinizi sevin. Asla kendinizi başkalarıyla kıyaslamayın. Sizin gibi bir başkası yoktur. Kendinizi sevin. Sevginin dış görünümünüzle ilgisinin olduğunu düşünmeyin. Sevgi sizin özünüzle ilgilidir. Öyleyse kendinize sevgi gösterin. Sizin gibi kimse yoktur, öyleyse başkaları gibi olmayı bırakın. Dünyanın size bir

şey borçlu olduğunu düşünmeyi de bırakın. O size hiçbir şey borçlu değildir. Siz kendinize karşı borçlusunuz. Hayatınızdaki insanları bağışlayabilmek için kendinizi sevin. Siz aslında onların bağışlanmalarını istemiyorsunuzdur, bağışlanmak isteyen sizsinizdir. Bu kendinizi sevmektir.

Kendi üzerinizde bu şekilde çalıştığınızda ne olur? Anlaşma değişir. Artık hayatınıza giren insanların hepsi o ortak paydayı paylaşır ve kendilerini oldukları gibi severler. Onlar garip bir biçimde bağımsızdırlar. Onlar bedenlerinden çok zihinlerini düşünür ve bir akşam rüzgârında öz bulur, doğada sevgi bulurlar. Eğer onlar bunu yapabiliyorlarsa, sizi de kesinlikle severler, çünkü bunu hak etmektesinizdir. Siz hayatta hak etmediğiniz şeyi asla elde etmezsiniz.

Size bunları söylüyorum, çünkü hayatınızı anlamanızın mutluluğunuzun sonu anlamına gelmediğini bilmenizi istiyorum. Çoğu kez bu mutluluğunuzun başlangıcı olur. Siz sevinç bulmak için çevrenize, herkese bakmışsınızdır. Sizi sevecekelerine söz veren insanlarla evlenmişsinizdir. Kendinizi seveceğinize söz vermeye ne dersiniz? Neden bu yükü bir başkasının omuzlarına yüklediniz? Kimse bunu yapamaz. Görünmeyen âlemde sizin için sevecek güce sahip olan bir üstat bile yoktur. Sizin gibi bir faninin sizi sevmekten bu kadar sorumlu olmasını neden bekliyorsunuz?

Başka insanlarda mutluluğu bulmaya çalışmak sadece ıstırap ve mutsuzluk aramaktır, çünkü tıpkı sizin herkesi düş kırıklığına uğrattığınız gibi, hepsi sizi düş kırıklığına uğratacaktır. Siz onların düşündükleri gibi çıkmadığınız ya da onların düşündükleri gibi görünmediğiniz için kaç insan düş kırıklığına uğramıştı? Sizin kabalığınız yüzünden kaç insan düş kırıklığına uğramış veya utanç duymuştu? Siz insanları her zaman düş kırıklığına uğratırsınız. Bu yeni bir şey değildir.

Size hayatî öneme sahip olan bir şey söylemek istiyorum:

Siz kendinize saygıyla baktığınızda, kendinize büyük bir hizmette bulunursunuz. Bu durumda, eğer sevincinizi yitirir ve bir süre üzülürseniz, geri çekilip kendinizle ilgili daha fazla bilginin ortaya çıkmasını sağlamaya çalışır, beynin duygu histerisi olmadan değişmesine izin verirsiniz. İşte bu yüzden biz orta-beyinde güvenli bir sığınak ararız. Depresyon budur.

Herhangi biriniz bu konuda çok geç kalmış olabilir misiniz? Asla çok geç değildir. Siz tüm hayatınızı aptalca ve cahilce yaşamış olsanız bile, eğer hayatınızın son gününde birden güneşin doğuşunu, ertesi sabahı görmek sizin için önemli hale gelirse, o zaman o sabah hayatla ve doğayla -gençliğinizin körlüğü ve orta yaşınızın emekliliği içinde asla görmediğiniz ve hissetmediğiniz- bir birlik hissedeceksinizdir. Eğer o son sabah pencerenizde dans eden altın renkli güneş ışınlarıyla bir olur, anbean onun bir parçası olursanız, son nefesinizi verdiğinizde bu sizin hayatınızın en önemli günü olacak ve yaşadığınız tüm hayat buna değecektir.

Eğer siz, size söylemiş olduğum gibi, Tanrı'ysanız, o zaman bir Tanrı gibi davranma sorumluluğuna sahipsinizdir. Eğer siz Tanrı'ysanız, sizi mutlu etmek sizden başka kimseye düşmez. Eğer siz Tanrı'ysanız, size sevgi vermek sizden başka kimseye düşmez. Siz kendinizi olduğunuz gibi sevdiğinizde, Tanrı içinizde hüküm sürer, çünkü Tanrı bir alıcı değil, vericidir. O zaman tüm insanları koşulsuz olarak sevebilirsiniz, çünkü siz onların sevginize karşılık vermeleri gerekmeden onları sevebilirsiniz. Eğer sevgi zaten sizin içinizdeyse neden bir karşılığa ihtiyaç duyasınız? Bu nihai özgürlüktür ve bir üstat böyle sever. Bu çok güzel bir şey değil midir? Bu durumda insanları fiziksel görünümlerine, yaşlarına, sınıflarına, ırklarına ya da sevginize yeterince karşılık verip vermemelerine bakmadan sevebilirsiniz. Tüm bunlar önemini yitirir, çünkü sizin gerçek varlığınız oradadır ve onun herkes için yeri vardır.

Önce kendinizi koşulsuz olarak sevmelisiniz derken bunu kastediyorum. Birlikte geçirdiğimiz kısa zamanda benden öğrendiğiniz her şey içinde en önemli öğretinin bu olduğunu bilmenizi istiyorum. Bu bilgi olmadan ve onu uygulama çabası olmadan, siz bu okulda fenomenler, olağanüstü şeyler yaratabilirsiniz, çünkü hepiniz bu yeteneğe sahipsiniz, ama sonuçta o fenomenler sizi mutlu etmeyecektir. Başka her şey gibi, onlar da olağan, sıradan hale gelecektir ve siz hâlâ içinizde aynı boşluğu hissedeceksiniz.

Gözlemci Kuşkuculuğu da, Açık-Zihinliliği de Tezahür Ettirir

Bilinmeyeni bilinir kılmak ve zihni yaratmak için hayatı -Öz'ün izniyle- yaratmış olan hayal-eden beyindir. Böylece hayatınızda görebileceğiniz, tadabileceğiniz, koklayabileceğiniz ve hissedebileceğiniz her şeyi siz tezahür ettirmişsinizdir. Hayatınız sizin düşünceli-dikkatli çabanızın bütünüdür.

Peki, neden bazı hayaller gerçekleşmez? Gözlemci, üzerinde odaklandığı şeyle realiteyi yaratır. Öyleyse bazı hayalleriniz neden gerçekleşmez? Bu çok önemlidir, çünkü kuşkucu olanlarınız kuşkuculuklarının nereden kaynaklandığını bilirler. Sizin kuşkuculuğunuz hayatın çok zor ve gerçek olduğunu ve hayal kurmanın aptallar için olduğunu "çok iyi bilmekten" kaynaklanır.

Siz sadece sonucu bilirsiniz. Sizin kuşkuculuğunuz daha büyük hayallerin tezahür etmesini engellemiştir; çünkü bir hayal uyum içindeki pek çok dendrit'ten (sinir hücresinin kısa uzantısından) oluşur. Bir hayal kendi nöronetine sahiptir. O, tıpkı kolunuzun beyninizde canlı olması gibi, beyinde canlıdır. Beyin sizin kolunuz ile hayaliniz arasında herhangi bir fark görmez. Peki, kim görür? Ona mantık merkezi denir. Mantık

merkezi Mesih-karşıtı'dır (Deccal), çünkü bu merkezde her şey iyi ya da kötü, evet ya da hayır, daha yüksek ya da daha düşük, geçmiş ya da gelecek, siyah ya da beyaz olarak, yani tüm o saçma şeyler olarak görülür. Mantık yargılamakla ilgilidir.

Sizin yaptığınız şey birisinin yalanına, birisinin realitesine inanmaktır. Siz onların Gözlemcisi'ni alıp beyninize koymuşsunuzdur. Onların Gözlemcisi nedir? Ona bir görüş denir. Onların görüşü şöyledir: "Ben hayallere inanmam. Ben senin günlük rızkını kazanmak için her gün çalışman gerektiğine inanıyorum. Eğer sen bir erkeksen, alın terinle çalışmalı ve diğer erkekleri koltuğundan etmek için beynini kullanmalı ve daima güçlü ve kontrollü olmalısın. Eğer sen bir kadınsan, eve para getiren erkeği hizada tutmak için becerini kullanmalısın ki istediğin şeyi elde edebilesin. Kontrolü asla elden bırakmamalısın." Buna iyi etiket okulu denir. Bu görüştür. Ama hayal eden beyinde o "Sen gerçek değilsin. Benim kolum gerçektir, ama sen gerçek değilsin" diyen bir nöronete bağlıdır. Böylece siz hayale sahipsinizdir, ama ona bağlı bir sansüre de sahipsinizdir.

Öyleyse o beyinde nasıl ortaya çıkar? Hayal beyinde ortaya çıkar ve siz o hayale daldığınız anda kafanızın içinde küçük bir ses duyulur. Beynin bir sesi yoktur, ama sözcükleri söyleyebilir ve düşünebilir, çünkü onları ezberlemiştir. Böylece onun bellek bankasından "Bu sadece bir hayal. O gerçekleşmez" ya da "Sen ona lâyık değilsin. Kendine karşı gerçekçi ol" diyen bu küçük ses gelir. O bir görüş sesidir -o tümüyle budur- ve hayal ortaya çıktığında, onun üzerinde bir kanser vardır, çünkü o hayal enerji alanlarını -kolunuz gibi- etkileme hakkına sahiptir. Kendi kendinize "Beynim aradaki farkı gerçekten biliyor mu?" diye sorun. Büyük bir üstadın "Bu bir illüzyondan başka bir şey değildir" dediğini hiç duymadınız mı? Evet, öyledir. Sizin bir araya getirebildiğiniz her şey, vardır. Yapmanız gereken tüm şey kuşkudan kurtulmaktır. Eğer hayaliniz konusunda kuş-

ku barındırırsanız, kaybedersiniz. Kuşku sadece eskiyi, olağanı korur. Eğer kuşkudan kurtulursanız, kaybedecek neyiniz vardır? Kaybedeceğiniz şey yeni hayalin yerine barındırdığınız eski hayallerdir. O kadar. Peki, bu odağı beynin ön lobunda ne kadar uzun süre tutabilirsiniz?

Bu bir bilgisayarda çalışmaya benzer; bilgisayar ekranında bir görüntüyü tutup, sonra yavaş yavaş -ekranı hiç kapatmadan- görüntüyü değiştirmeye benzer. İnsan bedeninde buna odaklanma denir. İnsan kişiliği bunu yapmaktan hoşlanmaz. Kişilik çevrede dolanıp sınırlarıyla tekrar birleşmekten hoşlanır. Odaklanma gücüne sahip olan tek veçheniz gerçek siz olan spiritüel varlıktır ve o sürekli olarak odaklanabilir. Siz öyle odaklandığınız, "o hayaliniz olduğunuz" anda tüm zaman, yer ve varlık duygunuzu yitirirsiniz. Birden bu salonda olduğunuzu, bu bedende olduğunuzu unutur, sadece üzerinde odaklandığınız şey olursunuz. Ona analojik-zihin* denir. Siz analojik zihne geçtiğiniz anda, Gözlemci olarak, hayalinizi gerçeğe dönüştürürsünüz.

Şimdi inançtan ve inançsızlıktan söz edelim. Siz neden bir şeye inanmayasınız? Orada inanmayacak ne vardır? Bir an bunun üzerinde düşünün. Herhangi bir şeye inanmamak size ne kazandırır? Açık-zihinli (yeni düşüncelere ve bilgeye açık) olmak size ne kazandırır? Her şeyi. Kuşkuyu bıraktığınızda ne kaybedersiniz? Kontrolü. Kontrol çok güçlü bir şeydir ve güçlü insanlar çok kontrol edici insanlardır.

Siz daha yeni öğrenmeye başladınız. Eğer tüm bu bilgiyi alırsanız, eğer bağışlanmayı başkalarından değil kendinizden istemeniz gerektiğini anlarsanız, eğer mutsuz olmaktan bıkmışsanız ve mutlu olmaya karar verirseniz, o zaman bu ders amacına iyi hizmet etmiş olur. O zaman daha sağlıklı, daha mutlu ve daha genç olduğunuzu da görürsünüz. Mutsuzluk daima bedende tezahür eden bir hastalıktır. Siz hayatınıza ba-

kıp, "Tanrım, tüm bunları ben yarattım; neden daha iyisini yapamadım?" diyebilirsiniz. Daha iyisi nedir? Siz sadece bildiğiniz şeyi yapabilirsiniz. Hiç kimse size daha iyisini söylememiştir ve birisi söylemeye çalıştığında, daima bir başkası onu alay konusu yapmıştır. Hiç kimse sizin hayal kurmanıza izin vermemiştir. Dahası, hiç kimse size onun bilimini anlatmamıştır. Hiç kimse sizin hayatınızı değiştirmenize ve bunun iyi bir şey olduğunu söylemenize izin vermemiştir; oysa Tanrı tümüyle değişimle ilgilidir. Bunu bilmenizi istiyorum.

Hayatınızda durgun olan, değişmeyen şey sıkıcıdır. O yaşanmıştır. O yapılmıştır. O düşünülmüştür. O tadılmıştır, koklanmıştır ve hissedilmiştir. O sıkıcıdır. Bu Özünüz için durgunluktur. Siz değişmeye başladığınızda, bu herhangi bir insanı incitmekle ilgili değildir. Bu kendinizi özgürleştirmenizle ilgilidir. Siz değiştiğinizde, beyninizdeki Gözlemci değişir ve tüm yaşamınız bir başkalaşım (metamorfoz) geçirmeye başlar ve o yeniden-oluşup şekillendiğinde tam olarak sizin zihin ve duygu halinizi yansıtacaktır. Sizin kendinizi severek -geçmişten başka- kaybedeceğiniz bir şey yoktur.

Ne kazanabilirsiniz? Siz bir Tanrı gibi hayal kurmayı, o hayali kabullenmeyi ve sevmeyi, beyninizin ön lobunda tuttuğunuz hayalin gerçekleşeceğini bilmeyi ve kişilik ile Özünüz'ün düşünüşü arasındaki farkı anlamayı öğrenmelisiniz.

ÖĞRENCİ HAZIR OLDUĞUNDA, ÜSTAT ORTAYA ÇIKAR

Ben size hiçbir zaman iyi ya da kötü diye bir şey öğretmedim. İyi ya da kötü Tanrı'nın âleminde mevcut değildir. İyi ya da kötü insanların verdikleri ayrıcalıklı bir karardır. Çoğu kez herkes kötü olmaktan o kadar çok korkar ki asla iyi olmaz. Bugün size ifade ettiğim benim gerçeğimdir. Ben çok uzun bir zamandır buradayım ve insan doğasını anlarım. Eğer siz akıllıysanız, kendi benliğinizin bazı fikirlerinin burada işaret edildiğini belki görmüşsünüzdür ve eğer biraz rahatsız olmuşsanız endişelenmeyin. Herkes kıvranıyordu. Ama bu size öğrettiğim şeyin kötü olduğu anlamına gelmez. Onun bir eleştiri ya da bir kınama olmadığını anlayın.

Siz daha iyisini bilmediğinizde ve çevrenizdeki herkes onu yaptığında, bu yapılacak doğru şey gibi görünür. Sizin bir öğretmene ihtiyacınız vardır (ama bu gezegenden bir öğretmene değil, çünkü onlar daima toplumsal ilişkilerden, kabul edilebilirlikten, yıldızlardan veya başka bir şeyden etkilenirler) ve öğrenci hazır olduğunda, üstat ortaya çıkar. O sizi telefonla aramaz. O ortaya çıkar. Siz ölümden sonra ne olduğunu bilemezsiniz, toplumunuzdaki kimse de bilmez. O hâlâ belirsiz, havada kalmış bir konudur. Jüri hâlâ o konuda bir karara varmamıştır. Bu katta, nereden geldiğinizi, nereye gideceğinizi ve buradaki misyonunuzun ne olduğunu size söylemeye yetkili ve ehliyetli kimse yoktur, çünkü bu katta orada bulunmuş olan kimse yoktur. Onlar hâlâ buradadırlar. Ve siz yıldızların hayatınızı yönlendirdikleri şeklindeki saçma kavramı burada edinmişsinizdir. Eğer gücünüzü Boşluk'ta parıldayan bir şeye teslim ederseniz, gerçekten bir sorununuz vardır. Siz "Ama hepsi doğru çıktı" diyebilirsiniz. Onun neden doğru çıktığını size

söyleyeyim. Onu böyle kılmak için hangi özellikler dahil olmuştu? Bilinç ve enerji. Sizin beyninizin ön lobunda kabul ettiğiniz şey meydana gelecektir. Tüm falcılar daima doğruyu söylerler. Onlar yanlış konuştuklarında bile doğruyu söylerler. Neden biliyor musunuz? Çünkü siz onlara inanırsınız. Onlar daima doğrudur. Buna zihinsel yönlendirme denir.

Hiçbir devlet memurunun ya da hiçbir kurumsal yetkilinin size beyninizin yıkandığını söylemesine izin vermeyin, çünkü onlar var olan en büyük istismarcılardır. Evet, gerçek daima halktan saklanmıştır, çünkü eğer halk gerçeği bilse, oyun biterdi. Halkı yöneten hiç kimse insanların uyanmalarını istemez. İşte bu yüzden bu dünya gösteri katı olarak adlandırılır ve işte bu yüzden buraya geri döndüğünüzde bir hapishaneye girersiniz. Gücünüzü bir iskambil destesine, bir kahve fincanına, bir psişiğe teslim etmemek için mücadele edip kendi yolunuzu -çoğu kez tek başınıza- bulmanız gerekir. Siz realitenin yaratıcısısınız. Eğer bunu anlarsanız, akıllı bir insansınızdır. Bunu anladığınızda, başkasının peşine düşüp geleceğinizin nasıl olacağını sormayın, çünkü onlar size tam duymak istediğiniz şeyleri söyleyebilirler.

Birisinin size buradan çıkış yolunu göstermesi gerekir. Onun sizin gitmeye çalıştığınız yerde bulunmuş olan biri olması gerekir. Eğer o orada olmuşsa, onu size tarif edebilir, oraya nasıl gideceğinizi, bunu nasıl yapacağınızı, nasıl olacağınızı söyleyebilir.

Büyük Çalışma'nın her öğrencisinin bir öğretmene ve bir hieropanta* ihtiyacının olmasının nedeni, onun bilmemesidir. Öğrenciler nereye gittiklerini bilmelerini sağlayacak bilgiyi henüz formüle etmemişlerdir. Henüz bilinçaltını nasıl açacaklarını bilmezler. Herkes sizin bilinçaltını uyuşturucularla açtığınızı düşünür. Size söylemeliyim, eğer Tanrı'yı bilmek için o sanrı yaratan uyuşturuculara başvurmak zorundaysanız, yan-

lış insanlara bulaşmışsınızdır. Tanrı sizi -kendini size ifşa edemeyecek kadar- çok karmaşık kılmamıştır. Yapmanız gereken tüm şey kapıyı açacak sırrı öğrenmektir ve o beyninizi uyuşturucularla tahrip etmekle ilgili değildir. Bunu bilmenizi istiyorum.

Tüm o uyuşturucuları kullanan o aptal insanların nöroneti çok karışmıştır. Onlar garip konuşurlar, çünkü söyledikleri anlaşılır değildir. Bu sizin yapmak istemediğiniz bir şeydir. Size olmanızı söylediğim şey olmak sizin için çok doğal bir şeydir. Sizin sadece onu nasıl yapacağınızı bilmeniz gerekir. Bunun için bilgiye sahip olmalısınız ve o bilginin her şeyi kapsaması gerekir. O sizin bedeninizi, beyninizi, çevrenizi ve genetiğinizi ve onların nasıl çalıştıklarını içermelidir. O zaman beynin ön lobu denen gizli yeri öğrenirsiniz. O zaman bir sabah panik içinde uyanacaksınız, çünkü hayatınızın her gününde düşündüğünüz her şeyin tezahür etmekte olduğunu anlayacaksınız. Su kaynatırken düşündüğünüz o aptalca düşünceler tezahür etmektedirler. Bilgisayarınızdaki o düşünceler olağan-düşünce olarak tezahür etmektedirler. "Tanrım, benim doğal olarak düşündüğüm şey tüm bunları bir arada tutuyor. Ben nasıl olağandışı biçimde olağan düşünebilirim?"

Ben size bunu nasıl yapacağınızı öğretiyorum.

4

BİR ÜSTADIN GERÇEK ÖYKÜSÜ

GANDALF'IN MORIA MADENLERİNDEKİ KÖPRÜDEKİ SAVAŞI

NEŞE VE KAHKAHANIN KUTSANMIŞ MEKÂNI

Bir Üstadın Bildirisi

Bunu Gözlemci olarak söylemenizi istiyorum:

Ben, varlığımın Tanrısı olarak,
Hayatım üzerinde
hâkimiyete sahibim.
Aşağıdaki şeyleri
artık reddediyorum:
Geçmişimin habercilerine,
tezahürlerine
izin vermeyeceğim.
Kendimi mağdur olarak
görmeyi reddediyorum
ve Tanrı'nın hayatından
daha aşağı bir hayatı
görmeyeceğim
ve onurlandırmayacağım.

Ben, varlığımın Tanrısı olarak,
tüm formlarıyla yoksunluğu,
zorbalığa ve mağdurluğa
yol açan yoksunluğu
reddediyorum,
ben yoksunluğu kabul etmeyeceğim
ve her neyi arzuluyorsam ona sahip olacağım.

Ben, varlığımın Tanrısı olarak,
hastalıkları ve sağlıksızlığı
tamamen reddediyorum,

ben kahkahası gök gürültüsü gibi olan
sevinçli bir Tanrı'yım
ve hayatımın tüm günleri
kusursuz bir sağlıkla geçecektir.

Ben, varlığımın Tanrısı olarak
yaşlanmayı ve ölümü reddediyorum.
Ben asla ölmemiş olan
ebedi bir varlığım.
Dolayısıyla benim içimde var olan
ebedi yaşam yasasının
ebediyen bedenimde var olmasını
emrediyorum.

Ben, varlığımın Tanrısı olarak,
genetiğimin Tanrısı olarak,
DNA'mın sesi olarak,
genç bir bedene sahip olmayı
emrediyorum,
coşkun bir enerjiye sahip olmayı,
ebedi yaşamımın tüm günlerinin
varlığımın gençliği içinde
yaşanmasını emrediyorum.

Ben, varlığımın Tanrısı olarak,
emrettiğimden daha azını
reddediyorum ve
kişiliğimin habercilerini
kabul etmeyeceğim
ve bana gelecek olan her şey
bugün emretmiş olduğum
yasalardır.
Varlığımın Tanrısı olarak
böyle diyorum.
Öyle olsun.

En Büyük Şeyler Hafif Bir Kalple Başarılır

Benim kızıma (JZ Knight) söylediğim ilk şey en büyük işlerin hafif bir kalple başarıldığıydı. Kalp derken fiziksel organı değil, insanlığın kalbini kastediyorum; yani, aklî benliği değil, gerçek benliği kastediyorum. Kalp daima Tanrı'yı temsil etmiştir. Akıl ise insanı temsil etmiştir. Duygular insanı temsil etmiştir. Bir yerlerde Tanrı'nın temsil edilmesi gerekiyordu, böylece ruhu kalbin tam yanına koydular; gerçekten de ruhun özü orada bulunur. Böylece en büyük şeyler hafif bir kalple yaratılır.

Eğer biraz araştıracak olsaydık, tıbbi olarak kaydedilmiş en olağanüstü iyileşmelerin hafif bir kalple başarıldığını görürdük. En büyük hastalıklar kahkahayla iyileşmiştir. En kötü hastalık siz birden maskenizi, mağdurluğunuzu, stresi ve kişiliğinizin önemli olduğunu düşündüğü her şeyi bıraktığınızda ve hayatı hafif bir kalple yaşamaya başladığınızda iyileşmiştir. Siz her sabahı yataktan kalkıp, pencereye koşup Tanrı'ya bakmak ve doğanın getirdiği şeyi görmek için harika bir sabah olarak karşılamalısınız. Güneşli bir gün en harika gün değildir; her gün en harika gündür. En önemli şey onun bir parçası olmak, canlı olmak ve o enerjiyle mutlu olmaktır. Eğer sabahın erken saatinde gözlerinizde hâlâ uyku varken gülebiliyorsanız, uzun ömürlülüğün sırrını gerçekten bulmuşsunuzdur. Her gün hafif kalpli bir varoluşu içerdiğinde, hayatınızdaki her durum onun yanında sönükleşir ve siz her şeye hafiflik ve kahkahayla yaklaşabilirsiniz. Stresin yerine hafifliği geçirmek hastalıksız bir bedene sahip olmaktır.

Eğer hafif kalplilik her hastalığın devasıysa ve eğer her hastalığı iyileştirebilecek tek varlık Tanrı ise, o zaman bizim Tanrımız çok neşeli ve hafif kalpli bir varlık olmalıdır. Tanrı en büyük şakacı, kahkahacı, mutluluk, sevinç ve neşedir. Var-

lığımızın Tanrısı'ndan istediğimiz her şeyi saygıyla ister, ama kahkahayla kutlarız, çünkü Tanrı neşe ve kahkahanın kutsanmış mekânıdır.

SİZ ASLA ÖLMEDİNİZ

Ben sizi bulmak için otuz beş bin yıl öteye ulaştım. Size verecek çok şeyim var. Siz onları tüketemezsiniz. Sadece, onları alıp kabul edin. Kendiniz bunu reddetmedikçe, kimse cennetin krallığının koruyuculuğunun ve kontrolünün dışında değildir. Herkes Tanrı'nın ihtişamına erişebilir, çünkü Tanrı'nın ihtişamı sessiz, aşikâr olan ya da olmayan yerde görülür. Onun güzelliği basittir ve onun -insanlığın dogmasını ve ıstırabını içermeyen- istekleri basittir. Tanrı sevgidir. Sadece bunu kabul edin ve anın tatlılığının içinizden tam olarak akmasına izin verin. Sadece sevildiğinizi ve sizi seven Tanrı'nın korumasının ve kontrolünün dışında bulunmadığınızı bilin, bu gerçeği kabul edin. Ben sizin içinizde parlayan şeyin yoksul bir sembolüyüm. Ben sizi beni dinlediğiniz ve hayatınızı bilmeye adadığınız için de seviyorum. Bu öğretiyi işittiğiniz ve uyguladığınız için de sizi seviyorum. Bakın, bu hayat sadece geçici bir andır. Sizin gerçek varlığınız ebedidir; dolayısıyla Tanrı var olan tek realite olduğu halde, beden size yaşam illüzyonunu verir. Bu büyük bir gerçektir. Siz asla ölmediniz ve asla ölmeyeceksiniz. Asla.

Sizin içinizde yaşayan, kafanızdaki o seslerin (kişiliğinizin ve duygusal bedeninizin seslerinin) hitap ettiği varlık Tanrı'nın kendisidir. Eğer orada dinleyen bir varlık olmasaydı, o sesler konuşmazlardı ve o varlık tüm çağların sırrıdır. O içinizdeki Tanrı'dır. O sesler mütevazı bir bedenle yapma, olma ve iradelerini uygulama izni için yalvarır, ama Tanrı olmadan onlar hiçbir iradeye sahip değildirler. Sizin Gözlemci -sadece Gözlemci- haline geldiğiniz gün, hayatın doğru kullanımı için yaşadığınız, kişiliği ve bedeni yendiğiniz gün, Mesih düzeyine erişip kutlama yaptığınız gün olacaktır. O, uyanıp gerçekten

yaşam üstadı olacağınız gündür.

Şunu hep hatırlayın: O sesler birisine hitap etmektedirler. Onlar kime hitap etmektedirler? O, rüzgâr kadar ele geçmez ve bir kaya kadar sabit olan bir gizemdir ve sizin o olmayı istemeniz gerekir. Siz o olmadığınızı düşünürsünüz, ama daima oydunuz ve akıllı insan varlığının Tanrısı'ndan bu idraki ister. Akıllı insan varlığının Tanrısı'ndan bu kurtuluşu ister. Sizin, artık bir insan değil, o seslerin hitap ettiği şey olmayı istediğiniz gün, uyandığınız gündür. Hepinizin içinde tüm seslerin hitap ettiği o Gözlemci vardır. O, tek bir insanın değil, hepinizin içinde vardır. İşte bu yüzden size unutulmuş Tanrılar denir.

Ben burada ortaya çıktığım andan beri sizin Tanrı olduğunuz, hepimizin Tanrı olduğumuz mesajını verdim. Bu öğretiler asla bir grup cahil takipçisini -onların gözlerini kamaştırdığı için- asla duyamadıkları bir mesajla gölgeleyen bir guru olarak verilmemiştir. Bu, bu yolculuğun seçimi değildi, başka türlü yapmak da doğru bir seçim olmazdı. Bu öğretinin amacı daima size saygı göstermek, sizi yüceltmek olmuştur. İşte bu yüzden ben bazen sizin elinizi öperim ve önünüzde saygıyla eğilirim. Bu hayatta yaptığınız ve sıradan insanların onaylamadıkları şeyleri onaylarım.

Asla kimsenin takipçisi olmamış, ama gerçeği anlamaya uğraşanlar için ben daima gerçeği gözler önüne seren bir gizem olarak kalacağım ve buradan gittiğimde siz benim gerçekten var olup olmadığımı merak edeceksiniz. Ama içinizdeki Tanrı benim olasılıkları uyandıran bir elçi olduğumu bilecektir. Ben sizi asla sevdiğim insanlardan başka bir şey olarak kabul ve tasdik etmedim. Bir Tanrı'nın sizin önünüzde secde etmesi, ellerinizi veya alnınızı öpmesi -karşı taraf anlamasa dabir Tanrı'nın diğerini tanıması ve kabul etmesidir. Sizin anlamamanız bu tanımayı geçersiz kılmaz.

Ben sizin bir ilkbahar çiçeği kadar mest edici bulduğum tanrısallığınızı tasdik etmek için buradayım. Ben sizi çok güzel buluyorum. Güzel bulduğum şey yüzünüz ve bedeniniz değildir; benim sevdiğim ve saygı duyduğum şey sizin enerjiniz ve ona yaşam verendir. Onunla aynı olacağınız gün benim gibi olacağınız gündür. Bazıları için bu gün yakındır, bazıları içinse bu sesi duyduğunuz ilk zamanki kadar uzaktır, çünkü siz gizemi henüz anlamamışsınızdır.

Ben sizi seviyorum ve sizin de benim yaşadığım ve çok zevk aldığım aynı özgürlüğe erişmenizi istiyorum. Bu öğretiler bununla ilgilidir. Eğer sizin olmak istediğiniz tek şey bir erkek, bir kadın, bir insan olmaksa, hepsi bu kadarsa, ben bir kez karşınızda belirip size hızlı yaşamanızı, gününüzü gün etmenizi; çılgın, pervasız ve cesurca özgür olmanızı söylerdim. Neden mi? Çünkü o zaman hiçbir sonuç olmazdı. Bedeniniz toprak olmadan önce neden gününüzü gün etmeyesiniz? Mesaj bu olurdu. Ama durum böyle değil. Birinin sizin bu evrenin piçleri değil, yaratıcıları olduğunuzu size hatırlatması gerekiyor. Buraya geldiğimden beri bunu birçok kere söylediğimi biliyorum, ama bazılarınızın onu gerçekten işitmeleri için belki yıllar gerekiyor. Sizin gerçek kimliğinizden daha büyük bir öğreti yoktur ve benim yapmaya çalıştığım tüm şey sizin Gözlemciniz'e aşık olmanızı ve ona kulak vermenizi sağlamaktır.

Büyük Kentin Kapılarındaki Gözlemci

Benim mesajım asla değişmemiştir. Ben sadece bu mesajı yeniden doğrulamak için bilim ve tıp dünyasına derinlemesine girdim. O değişmemiştir, çünkü kaç tane peptide sahip olursanız olun, isterseniz sonsuz sayıda peptide sahip olun, eğer değişim-dönüşüm peptidine sahip değilseniz, hâlâ ölüsünüzdür. Bilim imaj* tarafından kolayca reddedilebilecek mesajı destek-

lemek için oradadır; çünkü imaj bilime karşı çıkmakta gerçekten zorlanır. İşte bu yüzden ben bilimi akıllıca kullanırım. Ve bilimciler size basitçe söylediğim şeyi keşfedeceklerdir. Ben amigdala, hipokamp, ön lop, beyincik, orta-beyin, retiküler oluşum gibi sözcükler kullanıyorum, ama bunu sadece mesajın verisini desteklemek için yapıyorum. En saf mesaj nedir? Sizin Tanrı olduğunuz. Bunu nasıl bilebilirsiniz? Kafanızdaki sesleri kimin dinlediğini idrak ederek.

Size bunu söyleyeceğim ve bu bir başka büyük öğretidir. Kafanızdaki sesleri kim dinlemektedir? O seslerin, o itirazların neler olduğunu biliyoruz. Onlar açlık, yorgunluk, isyan, tehditler, suçluluk, geçmişi kazmak vb. ile ilgilidir. Onları kim dinlemektedir? Bu belki zeki dinleyicilerime sormam gereken en büyük sorudur. Siz şikâyet eden olmak yerine, dinleyen olmak istemez miydiniz? Açıkça, şikâyetler bir şeyin iradesini dilemektedir. Siz dilenen olmak yerine, iradenin ateşleyicisi olmak istemez miydiniz?

İçinizdeki dilencinin şikâyet eden olduğunu ve onun her türlü çöpü sunduğunu görmeye başlayabilirsiniz. O bunu yaptığı sürece, (daha önce anlattığım bir öyküdeki) o büyük kentin kapılarının önünde uzun süre kalamayacaktır, çünkü hemen kaçırmış olduğu bir şeyi görecek ve koşup kentin kapılarından içeri girecektir. O asla tekrar bir Gözlemci olmayacaktır. Gözlemciler o büyük, görkemli kentin kapılarının dışında oturanlardır.

Size daha önce yükselen bir adamın öyküsünü anlatmıştım; eğer hatırlarsanız, bu adam o büyük kentin kapılarının önünde oturmaktaydı. O, değişik kıyafetlerle gelip kente giren insanları izliyordu, her türlü baharatın kokusunu kokluyor, her rengi görüyor, en yoksulundan en zenginine kadar herkesi görüyordu; o aslında hiç deneyimlemediği bir şeyi arıyordu. En sonunda, bir gün bu akışın tekdüzeleştiğini, önceden kes-

tirilebilir hale geldiğini fark etti. Örneğin, o muskat kokusunu aldığı anda, kimin geldiğini, hangi binek hayvanıyla geldiğini, ne tür bir yük taşıdığını size söyleyebilirdi. Her şey bu kadar tahmin edilebilir hale geldiğinde, adam o kentin kapılarında neden oturduğunu anladı, böylece kalkıp oradan ayrıldı. Çok güzel bir çayıra doğru yürüdü. Orada en sonunda yükselerek bu kattan ayrıldı; çünkü çevresinde nereye baksa, onu çoktan deneyimlemişti. Bu uyanmış bir varlıktı.

Öyküdeki varlık ile sizin öğrenmiş olduğunuz şey arasındaki ilişki nedir? O varlık Gözlemci olduğunda ve sadece gözlemlediğinde, aslında asla deneyimlememiş olduğu bir şeyi arıyordu; bu sihirli, yabancı bir yerden gelmiş bir kumaş bile olabilirdi. Ben burada bir ilişkiden bile söz etmiyorum. O süreçte bu varlık -egzotik, sade, mütevazı- tüm o insanları ve tüm o şeyleri gördüğünde, sonuçta hepsini anladı. Onun, onları tahmin edebildiği ve içinde hiçbir duygunun uyanmadığı gün, sıkıldığı, kalkıp oradan ayrıldığı gün oldu. Onun bunu yapma duygusunu hissetmesi gerekiyordu.

Çoğunuz sıkıcı olan şeye tekrar yaşam verirsiniz. Peki, bunu nasıl yaparsınız? Gerçeği yadsırsınız, ikiyüzlü davranırsınız, keşif anını yeniden icat edersiniz ve tüm bu süreçte içinizde gülen bir şey vardır. Siz bu bir serüvenmiş gibi davranmaktasınızdır, ama o gerçekte öyle değildir. İşte bu yüzden ilişkileriniz çok uzun sürmez, çünkü o ilişki daha başlamadan siz sonucu bilirsiniz.

Size kendi öykülerimi anlatmayı severim, çünkü onlar birçok düzey içerir ve her öykünün en büyük düzeyi aşikâr aşikâr-olmayandır. O büyük kentin kapılarının dışındaki Gözlemci'de kim gözlemliyordu? Adam bir şey gördüğü her defasında Gözlemci'ye başvurup, "Bunu daha önce gördün mü?" diye sorardı. Birisi birisiyle konuşuyordu. Öykünün dehası, adamın her şeyi görmüş, duymuş, yapmış ve her şey olmuş olduğunu

anladığında oradan ayrılmasıydı. Durum daha iyiye gitmeyecekti, çünkü insanlığın egzotik bir ortamda sunabileceği en iyi şey oydu. Adam en sonunda her şeyden, çayırdaki gelinciklerden ve düğünçiçeklerinden bile sıkıldığını idrak ettiğinde orada yapacak başka ne vardı? O gitmeye hazırdı. Böylece gözden kayboldu. Bu gerçek bir öyküdür.

Öğretilerin ışığında, siz ne yapmadınız? Belki bunu yapmanın en iyi yolu kimin dinlediğini sormaktır. Bir dahaki sefere kafanızdaki sesleri duyduğunuzda, kimin dinlediğini, bedenin kime başvurduğunu, geçmişin kime başvurduğunu ve eğer o bağımsızsa neden başvurmak zorunda olduğunu kendinize sorun. Bu çok basittir. Geçmiş sadece peptitler ve bir nöronettir. Eğer siz o sesleri duyuyorsanız, o zaman siz o sesler değilsinizdir. Eğer siz o şikâyetleri ve duyguları duyuyorsanız, siz onlar değilsinizdir. Onlar sizden onları etkilemenizi ve onlar olmanızı dilemektedir, böylece açıkça siz onlar değilsinizdir.

Siz kim olmak istersiniz, hayatınızda geçmişin emir eri olmayı mı, emir vereni olmayı mı istersiniz? Ben daima bir fatih olmanın en büyük varoluş biçimi olduğunu düşündüm. Birçoğunuz bir şeyleri kaybettiğinizi düşünerek rahatsız olursunuz ve kaybetmektesinizdir. Siz ikiyüzlülüğünüzü, yalanlarınızı ve aldatmalarınızı kaybetmektesinizdir, çünkü hepiniz daha iyisini bildiğiniz halde bu şeyleri yaparsınız. Eğer daha iyisini bildiğiniz halde onları yapıyorsanız, neden daha iyisini bilmek yaptığınız şeylerden daha ağır basmaz? Bu büyük bir soru değil midir? Belki bunun nedeni sizin tanımlayamadığınız bir şey olmak üzere olduğunuz bir noktaya erişmiş olmanız ve tanımlamaya ihtiyaç duymanızdır.

Çok basit olan bu bilgeliği idrak ettiğiniz gün şöyle diyebilirsiniz: "Tanrım, bu sesleri kim dinliyor? Ben o dinleyen olmalıyım. Ya geçmişte yanılmışsam? Ben bir yakarışa teslim olmuştum. O yakarış nereden geliyordu. Birinci mühürmden,

ikinci mührümden, üçüncü mührümden, dördüncü mührümden,* insanlığımdan. Ben insanlığıma boyun eğmiştim. Eğer benim insanlığım o kadar büyükse, o zaman dinleyen o varlık kimdir? Eğer benim insanlığım o kadar büyükse, neden yapmak üzere olduğum şey için izin istemem gerekiyor?" Evet, gerçekten akıllı bir varlık "Ben kime ve neden başvuruyorum?" diye sorar. "Eğer ben hiç suçluluk, acı duymuyor ve geçmişe dönmüyorsam, bu tartışmayı neden tekrar ortaya getiriyorum? Ben bir şeyi neden ve kime analiz ediyorum? Psikoloğuma mı? Hayır, ama bir şeye analiz ediyorum."

O bir şeyin ne olduğunu hiç merak etmediniz mi? O sesleri duyan (siz) Tanrı olabilir mi? Sizin dünyanın temellerini atan her şeye kadir gücü, sadece duygularınızın dileklerini bahşetmesi için kullanmış olduğunuz hiç aklınıza geldi mi? Duygularınız ne kadar aşırı gitti? Eğer sizi dinleyen varlık dünyanın temellerini atmışsa, siz onu ne için kullandınız? Sadece duygularınız ve imajınız için ricalarda bulunmak için. Siz onu tümüyle bunun için kullandınız.

Bir Üstadın Gizli Bilgisi: Benlik Simyası

Geçmişte azizler ve üstatlar sizin bilmediğiniz gizli ve okült bir bilgiyi bilirlerdi. Onlar benlik simyasını ve gerçek benliğin yapay benliğin başvurduğu benlik olduğunu anlamışlardı. Öyleyse siz kimsiniz? Siz henüz kim olduğunuzu bile bilmiyorsunuz, çünkü sizin yaptığınız tüm şey her enkarnasyonda duygusal bedeninizin dileklerini yerine getirmekti. Siz asla kanatlarınızı açıp uçmadınız. Siz "yüksek"in (içsel ve dışsal uyuşturucu maddelerle) bedeninizi ve beyninizi aldatmak olduğunu düşünürsünüz. Böyle düşünüyorsanız çok yazık. Siz yükseğin yiyecekler olduğunu düşünürsünüz. Yükseğin kendini mağdur hissetmek, kendine acımak, suçluluk ve utanç duy-

mak olduğunu düşünürsünüz. Peki, birisinin birisine o durumu, o davayı savunduğunu bilmiyor musunuz?

Ben asla zayıf insanların lideri olmadım. Ben hayal edemedikleri bir ufkun hayalini kurmaya gönüllü olan insanlara liderlik ettim. Onlar beni inançla takip ettiler, çünkü bir yurtları yoktu. Doğa harap oluyordu. Onların ölmekten ya da ileri gitmekten başka seçenekleri yoktu. İleri neydi? Bir Tanrı, içinizdeki Tanrı'nın bir arketipi. Ben asla zayıf insanlara liderlik yapmadım. Onlar savaşın ilk belirtisiyle helak olan ya da ilerlemek ve değişmek zorunda olan insanlardı. Onlar dünyayı gördükten sonra yerleşebilecekleri güzel bir vadi bulmuşlardı ve ben en sonunda onları dinlenmeleri için bırakabilirdim. Bu dünyadan yükselmeden önceki son yüz yirmi günde onlara öğretmenlik yaptım. Ben her birinin içindeki Gözlemci'yi temsil ediyordum, çünkü ben kendim Gözlemci olmuştum.

Hakkıyla tanrısal olmayan tek bir kadın yoktur. Sadece siz kendinizi yanıltarak başka türlü olduğunuzu düşünürsünüz. Siz düşmanınızın erkekler olduğunu düşünürsünüz. Düşmanınız erkekler değildir. Düşmanınız sizin yanılgınızdır. Bu toplulukta Tanrı olmayan tek bir erkek yoktur. Siz düşmanın cinselliğiniz olduğunu düşünürsünüz. Düşmanın rekabet olduğunu düşünürsünüz. Düşman o değildir. Düşman sizsinizdir, kafanızdaki o seslerdir. Eğer bedeninizden soyunabilseydiniz, uyanmaya, kendini hatırlamaya başlayan Tanrılar olurdunuz. Nasıl ben bu beden değilsem, siz de o bedenler değilsiniz.

Sizden Gözlemci pozisyonunu alıp gerçekten gözlemlemenizi istiyorum. Asla duyguların pozisyonunu almayın. Asla suçluluk pozisyonunu almayın. Asla kurban pozisyonunu almayın. Cinselliğinizin pozisyonunu bile almayın. Asla yoksunluk pozisyonunu almayın, hatta tüm bunları tanımayın. Ben sizin Gözlemci olmanızı, yani kafanızdaki o seslerin hep başvurdukları o varlık olmanızı istiyorum.

Ben berrak insanlar, berrak bir üstat derken, gerçekten berrak olan ve hiçbir soruna sahip olmayan bireylerden söz etmekteyimdir. Onlar bir şeyi tezahür ettirmeyi düşünürken, onun yaşamlarını nasıl etkileyeceğini asla düşünmezler. Siz benim size gönderdiğim her ulağı* zıt duygularla kabul edersiniz, çünkü onun yaşamınızı nasıl etkileyeceğini düşünürsünüz. Eğer bu konuda düşünmek zorundaysanız, siz Gözlemci değilsinizdir; siz hâlâ kafanızdaki o seslersinizdir.

GÖZLEMCİ VE GANDALF'IN KÖPRÜDEKİ SAVAŞI

Yüzüklerin Efendisi adlı ünlü eserde, benim burada size öğrettiğim Gözlemci ile ilgili harika bir öykü vardır. Orada aslında insanlığa karşı Gözlemci'nin duruşuyla ilgili bir gerçek anlatılmaktadır. Orada üstat öğretmen (Gandalf) çok ince bir köprünün üzerinde durup, devasa büyüklükte ve sizi korkudan titretecek kadar korkunç (ateşten ve gölgeden yaratılmış) bir iblise "Geçemezsin!" demişti ve bu mit Gözlemci'yi ve iblisin seslerini diğer mitlere kıyasla daha iyi ifade eder. Bu -o köprüden daha önce geçmiş olanları korumak için- dipsiz bir uçurumun üzerindeki bir köprüde devasa bir canavara doğru yürüyen bir üstadın gerçek öyküsüdür. Bu üstat o iblise "Geçemezsin!" der. Devasa bir iblisin size baktığını ve "Ne, sen benden korkmuyor musun?" dediğini hayal edin.

"Hayır, korkmuyorum ve sen geçemeyeceksin!"

Bu o öykünün daha derin mesajıdır. İblis hiç kuşkusuz o üstadı paramparça edebilirdi, çünkü ondan belki bin kat daha büyüktü, ama üstat iblisin sahip olmadığı bir şeye, iradeye sahipti. İradenin insanlarda ve iblislerde ne kadar az bulunur bir şey olduğunu biliyor musunuz? O, büyüklüğü yaratan nadir niteliklerden biridir. "Sen geçemeyeceksin! Ne kadar büyük ve ne kadar kötü olursan ol, geçemeyeceksin, çünkü ben geçemeyeceğini söyledim!" Bu var olan en "zararsız hale getiren" silahtır ve böylece üstat ile iblis savaşırlar.

Bir insan korkunç bir tehlikenin karşısında sınıra kadar yürüyüp "Geçemezsin!" dediğinde, bu Tanrı'nın ortaya çıkıp, "Buradan geçemeyeceksin! Beni öldürebileceğini düşünmen de umurumda değil, beni asla öldüremeyecek ve buradan geçemeyeceksin! Bedenime her ne yaparsan yap, onu kaybetsem

bile seninle savaşacağım ve eğer bedenimi öldürürsen benden daha da büyük bir canavar yaratmış olacaksın!" dediği büyük andır. Evet, birisi öldürülebilir, ama o öldürüldüğü anda Öz'ü özgür kalır ve o varlık daha da müthiş hale gelir. O zaman ne yaparsınız? Bir üstadın büyük bir varlık olması gerekmez, o küçük bir varlık olabilir. Sadece onun irade-dolu olması ve "Sen bunu yapamayacaksın!" demesi gerekir. Bu iradedir. Böyle bir varlık olmak için ne gerekir, biliyor musunuz? Doğru yoldan saptırılamaz ve korkusuz olan Gözlemci haline gelmek. Ordu ne kadar kalabalık, iblis ne kadar büyük ve kötü olursa olsun, önemli değildir. O iblis, onun üzerine yürüyen ve "Hayır, hayır, hayır! Sen benim bedenimi yok edebilirsin, ama bunu yaparsan çok acı çekersin, çünkü o zaman hayal edebileceğinden daha beter olacağım!" diyen bir varlığa hiçbir şey yapamayacaktır.

Eğer *Yüzüklerin Efendisi*'nin Gözlemci ile ilgili olan o bölümünü okumuşsanız (veya filmi izlemişseniz) benim burada ne'den söz ettiğimi anlayabilirsiniz. Gerçekten Mesih düzeyine erişen bir üstat saf Gözlemci'dir. Onun hangi giysiyi giydiği önemli değildir. "Sen geçemezsin! Kılıcınla kafamı kes, beni bu bedenden özgürleştir, çünkü bunu yaptığın anda sen bir toz zerresi, bense bir kasırga olacağım. Burada ne yapacağını sen seç!" Üstat lambadaki cindir. O lamba olarak görünür ve cin lambanın içinden konuşur: "Bana bir şey yaptığın anda, lambanın kapağı kalkar, ben lambadan çıkarım ve o zaman sen bir toz zerresi olursun, ben de bir kasırga. Yani hiçbir şekilde geçemezsin!" İşte bu Tanrı'dır. Tanrı ne söylemesi gerektiği konusunda düşünmek zorunda değildir. Tanrı'nın onu prova etmesi gerekmez. Tanrı'nın geriye dönüp onu takviye etmesi gerekmez. O sadece bir duruş alır ve o budur.

Sizin iblisleriniz nelerdir? Onlar hayatınızın saçma noktalarından ürettiğiniz şişmiş iblislerdir. Ben sizin Gözlemci-

niz'in o köprüde durup, "Sen bu tarafa, yeni yaşama geçemeyeceksin!" dediği anda ortaya çıkan mutlak kaostan söz ediyorum. Ben size görüp görebileceğiniz -ve ödünüzü patlatabilecek- en büyük, en çirkin ve en kötü yaratığı getirebilirim, ama hiçbir şey sizin geçmişiniz ve mağdurluğunuz olan o süptil düşmandan daha korkunç değildir. Siz sürekli olarak "Eğer bu olay olmasaydı, eğer şu olay olmasaydı" dediğinizde, onları iblislere dönüştürürsünüz. Onlar sizin hayatınızı ve gücünüzü daha fazla yok etmeye zorlandıklarında, daha büyük hale gelirler ve onlar sadece zihninizde var olurlar. Sokakta karşılaştığınız kişiler sizin yaşadığınız sorunları hiç bilmezler. Onlar sizin sırtınızda bir iblis taşıdığınızı bilmezler. Siz o köprüde dimdik durup, "Sen geçemezsin!" derken neye hitap etmektesinizdir? Siz -eşiniz, aileniz ve arkadaşlarınız ile hakkında konuştuğunuz- sorunlarınıza hitap etmektesinizdir. Siz "O adam bunu yaptı, şu kadın bunu yaptı, onlar bunu yaptılar, ben yeterince şeye sahip değilim, onlar onu benden aldılar" dersiniz. O sesler tümüyle o köprüdeki iblise aittir ve bu noktaya kadar siz o iblisin hayatınızı yiyip bitirmesine izin vermişsinizdir. Onun hayatınızın özünü tüketmesine izin vermişsinizdir; işte bu yüzden ben sizi yaşayan ölüler olarak adlandırırım.

Sizin dimdik durup, "Bak, ben bu köprünün öbür tarafında ne olacağını gerçekten umursamıyorum. Sen artık istediğin şeyi elde edemeyeceksin. Ben öyle görünmeyebilir ve öyle bir his vermeyebilirim, ama senin tarafından kovalanmaktan ve senin ihtiyaçlarına boyun eğmekten gerçekten bıktım usandım. Artık geçemezsin. Sen elinden geleni yapabilir, beni korkudan sindirmeye, hatta yok etmeye çalışabilirsin, ama bir daha asla sana boyun eğmeyeceğim!" dediğiniz gün, bu mesajı anladığınızı gösterdiğiniz ve (gri Gandalf'ın sonunda giydiği gibi) beyaz bir giysi giyeceğiniz gün olacaktır.

Ben kime hitap ediyorum? Ben neden mutlu olmadığı ve

neden kendisini mutlu etmeleri için başkalarına ihtiyaç duyduğuyla ilgili her türlü mazereti öne süren size hitap ediyorum. Ben hasta olan ve hastalığı için her türlü mazereti öne süren size hitap ediyorum. Mutsuz olan ve mutsuzluğundan ötürü başkalarını suçlayan size hitap ediyorum. Bu, dünyadaki tüm paraya ya da hayalindeki kişiye sahip olana kadar mutlu olamayacağını düşünen hepinizle ilgilidir. Bu, birisinin size haksızlık ettiğini, size tecavüz ettiğini ya da sizi terk ettiğini söyleyen hepinizle ilgilidir. Ben size hitap ediyorum. O iblisleri siz yaratmışsınızdır.

Bu okul iblislerinizle yüzleşmek ve onlarsız yola devam etmek, onlarla savaşmak ve şöyle demekle ilgilidir: "Sen beni takip edemezsin. Sen artık benim hayatımın nedeni olmayacaksın. Ben artık bir nedene sahip olmayabilirim, ben renksiz olabilirim, artık bir kadın mı erkek mi olduğumu bilmeyebilirim, ne kadar paraya sahip olduğumu bilmeyebilirim, kimi önemsediğimi bilmeyebilirim ve değerimin ne olduğunu bilmeyebilirim, ama kesin olarak bildiğim tek şey artık asla senin tercihlerine göre yaşamak zorunda olmadığım ve sadece mutluluğun peşinde olacağımdır."

Siz *Hobbit* ve *Yüzüklerin Efendisi* gibi eserlerde gerçekten büyük bir meydan okumanın bilgeliğini bulabilirsiniz. Bu eserlerde ayakları kürklü, küçük bir hobbit deliğinde yaşayan, yemek yemeyi ve pipo içmeyi seven basit küçük bir yaratık vardır. Bu siz imaj* insanları için çok romantik değildir, ama o bir başlangıçtır. Bu eserlerde gizemli bir üstat öğretmenle (Gandalf) karşılaşırsınız. İnsanlık ve değişmiş-egonun* mücadelesi hakkında epey şey öğrenirsiniz. Bu eserler var olan en büyük gizli Farmason topluluğundan olan, gerçeği sizin henüz anlamadığınız bir düzeyde anlamış olan bir üstat tarafından yazılmıştı. Orta-dünyanın öyküsü bugün de geçerli olan bir öyküdür.

Kara Atlılar gibi varlıklar var mıdır? Evet. Üstat Gandalf gibi varlıklar var mıdır? Evet. Shadowfax gibi küheylanlar var mıdır? Evet. Elfler gibi varlıklar var mıdır? Evet. Hobbitler gibi varlıklar var mıdır? Troller gibi varlıklar var mıdır? Evet. Orta-dünya gibi bir yer var mıdır? Evet. O bugün de yaşamaktadır. O eserler sandığınızdan daha fazla gerçek içermektedir.

Bu öykünün ana fikri hayattaki haksızlığa karşı savaşmaya ve dünyaya hükmedene cesaretle karşı koymaya gönüllü olmaktır. Dünyaya hükmeden aslında sizin dünyanıza hükmetmektedir ve o kişisel bir dünya haline gelir. O her biriniz için önemli olan ve sizi bağlı, sınırlı, esir tutan ve yapay olarak destekleyen kişisel, öznel benliktir. Sizin köprünün ucuna kadar gidip, geçmişinize "Bu tarafa geçemezsin!" dediğiniz gün, sizin de o iblisle savaşacağınız ve dönüşüm geçireceğiniz gündür; o sizin "gününüz" ve en güzel saatiniz olacaktır. Sizin savaştığınız kimdir? Geçmişiniz, yalanlarınız, insanlığınız, bedeniniz olduğunuzu düşünmeniz, tarihinize dayanmanız. Bu birisinin size yaptığı bir şeyle ilgili değildir. Sizin hepsini geride bırakmaya, köprüde sadece saf iradeyle, çıplak ve savunmasız durmaya gönüllü olduğunuz gün gerçekten uyandığınız gündür. Bu mesaj tümüyle bununla ilgilidir ve antik çağların büyük varlıkları bu mesajı anlamışlardı. Siz de böyle olabilir misiniz? Dediğim gibi, eğer kafanızda o sesleri duyuyorsanız, o seslerin kime hitap ettiklerini kendinize sormalısınız.

Siz ne olmak istiyorsunuz? Bu basit bir sorudur. En sonunda duygularınızın birisine bir şeyler söylediğini anlayıp kabul etmelisiniz. Duygular yerine o birisi olmak daha iyi olmaz mıydı? Açıkça, o birisi o kadar güçlüdür ki, duyguların oldukları gibi olmaya devam edebilmelerine izin veren de odur. Başka bir deyişle, sizin hayatınızda bir hayli sihir görmemiş olmanızın nedeni sınırlılıklarınızın tartışmasını dinlemek ve buna izin vermekle çok meşgul olmanız, böylece onun mevcut du-

rumu olduğu gibi tutabilmesidir. Siz o köprüye dinamit koyup onu havaya uçurduğunuz anda, realitenizin nasıl parçalanabileceğini göreceksiniz ve bunun nedeni sadece sizin "Hayır, geçemezsin!" demeniz olacak.

Tuhaf Kuantum Dünyadan Kanıt

Öyleyse ben basiretsiz ya da basiretli, dikkat çekmeyen, izin veren olmuş olan Gözlemci hakkında ne diyebilirim? Bakın, bedendeki tüm duygular daima bir tür onaylanma isterler. Onlar onaylanmak için yalvarır ve onaylandıklarında siz o duygularla uzlaşırsınız. Bu kendini-iyi-hissetme sürecidir, kurtuluş sürecidir. Eğer bu kendini-iyi hissetme süreci var olmasaydı, insan dilinde "kurtuluş" diye bir sözcük olmayabilirdi. Sizin -onlardan kurtarılmak için- güçlü duygulara sahip olmanız gerekir. Kurtarıcı kimdir? Mesih bunu, en büyük kurtarıcıyı temsil etmiştir. "Ben sizin parlak, ışık yayan sabah yıldızınızım. Ben yolunu şaşırmış olanları geri getiren çobanım. Ben kurtarıcıyım." Kurtarıcı İsa, Buda ya da başka bir peygamber değildi. Kurtarıcı onların her bir kişide temsil ettikleri simgeydi. Duygular kurtuluş aramaktadırlar, ama duygusal beden kimden kurtuluş aramaktadır? Kurtarıcıdan.

Hayatınızın her günü kişiliğiniz olabilmeniz için ve hayatınızı dengede tutmak için, daima duyguları takip etmeli ve onlarla uzlaşmalıydınız. Ama o duygulara kim izin verir? Bir şey verir. Bu yeni bir fenomen midir, yoksa o daima orada mıydı? O daima oradaydı. Sadece siz o sesleri dinlemeye, kendinizi dinlemeye yeni başlıyorsunuz. Peki, siz kimsiniz? Musa Tanrı'ya "Peki, sen kimsin?" diye sorduğunda, Tanrı, "Ben ben olanım" diye karşılık vermişti. Tanrı "Ben senin talan ettiğin varlığım, kötü davrandığın varlığım, terk ettiğin varlığım" demedi. Tanrı "Ben ben olanım, ben benim" dedi. Tanrı budur ve siz Göz-

lemci'yi o sözcüklerden başka nasıl tarif edebilirdiniz?

Muhakeme etmenizi istediğim şey şudur: Eğer insanlarda tanrısal olanın bir kanıtı varsa, kimin yaklaşımı en berraktır? Bilimin, kuantum mekaniğinin. Kuantum mekaniği yaptığınız her testin, onu her nasıl tasarlarsanız tasarlayın, ne yaparsanız yapın, beklediğiniz gibi sonuçlanacağını söyler. Siz hatta kedileri bile hem öldürebilir, hem de yaşatabilirsiniz.* O testte zehirli gazın ortaya çıkabileceği bir kapan yaratılmıştı ve onun ortaya çıkıp çıkmadığına bağlı olarak kedi ölmüş de olabilirdi, yaşıyor da olabilirdi. Siz bu paradoksu yarattınız. Kuantum alanı ne yaptı? O her ikisi de oldu. Siz ne yaparsanız yapın, o öyle olur. Bir deneyde bir bilimci bir ışık fotonunu fırlatan ve ikiye bölen bir silah kullanmış ve fotonun yarısı bir yöne, diğer yarısı başka bir yöne gitmiştir; ancak bilimci fotonun bir yarısını çökerttiğinde, diğer yarı da -çok uzakta olduğu halde- çökmüştür.** Bunu kim yaratmıştır? Gözlemci. Bu kuantum mekaniğinin tuhaf dünyasıdır. Bilimciler hangi teorileri bulurlarsa bulsunlar, kuantumlar daima onların teorilerine göre davranırlar. Bilimciler, yeni parçacıklar keşfetmekte olduklarını düşünürken gerçekte yaptıkları tüm şeyin onları yaratmak olduğu düşüncesi yüzünden sinir bozukluğu bile yaşamaktadırlar. Onlar onun nerede başladığını ve nerede bittiğini bilmezler. Bilimciler ışık hızından daha hızlı olan yeni parçacıklar vasıtasıyla kuantumun ötesinde yeni parçacıkları aramaktadırlar, ama ışık hızından daha hızlı olan yeni parçacıkların onları aramaya karar verdikleri için mi orada ortaya çıktıklarını, yoksa daima mı orada olduklarını bilmemektedirler.

---

*"Schrödinger'in Kedisi Paradoksu" *Kuantum Mekaniğinde Mevcut Durum.* 1935'te Erwin Schrödinger tarafından yayınlandı.

** Alain Aspect, Phillipe Grangier ve Gerard Roger tarafından yaratılan bu deney dizisi Einstein-Podolsky-Rosen Paradoksu'nda tarif edilen "kuantum parçacıkların mekânsızlığını" sergilemiştir. Bu deneylerin sonuçları 1982'de yayınlanmıştır.

Onlar artık bunu bilmemektedirler. Bu yüzden hepsi bir sinir bozukluğu yaşamaktadır.

"Bakın, siz ne yaratacağınızı düşünürseniz düşünün, parçacıklar siz her ne yaratıyorsanız öyle olacaklardır" diyen din değil, bilimdir. Işık fotonları -elektronlar, kuantum paketleri- bilimcinin Gözlemcisi'ne göre davranmaktadırlar. Kuantum mekaniğinin büyük bilim ağacının sadece bir dalı olmasında şaşılacak bir şey var mıdır, çünkü bilimciler sadece o daldırlar. Eğer onlar o ağaç olsalardı, siz gerçekten bazı dinamik sonuçlar elde edebilirdiniz, ama onlar bilimciler olduklarından gerçekten sınırlıdırlar, böylece onlar büyük bilim ağacının sadece bir dalıdırlar. Eğer onlar o ağaç haline gelirlerse, o zaman realite parçacıkları ağacın -parçacıkların olmaları gerektiğini söylediği- her şey olurlar.

Tanrı'nın siz olduğuyla ilgili en büyük kanıt nerededir? Bilim onun atomik alanı, siz denen -ve bir atomu bile göremeyen- o bedeni etkileyen Gözlemci olduğunu söyler. Siz bir atomu görebilseniz de göremeseniz de, sizin iradeniz onların iradesinin oluşmasına neden olmaktadır ve bu Tanrı'dan başka bir şey olamaz.

Beyninizin Kullanılmayan Yüzde Doksanının Haritasını Çıkarmak

Sizden kendinize gerçekten şöyle sormanızı istiyorum: "Kim dinliyor? O sesleri dinleyen ben kimim? Açıkça ben duygularım olamam, çünkü ben ancak analojik* olarak olduğum şey olabilirim. Ben duygularım olmayı sürdürmek mi istiyorum, yoksa asla olmamış olduğum şey olmak mı istiyorum?" Sizin bunu yaptığınız gün -benim otuz beş bin yıl önce güzel bir sabah uyandığım gibi- uyandığınız gün olacaktır. *Beyaz Kitap*'taki (*Güzel Bir Sabah* adlı) bölüm bununla ilgilidir. Gü-

zel bir sabah ben ot yatağımdan kalktım ve sabah ayazıyla buz tutmuş pencereye doğru yürüdüm. Doğuya baktım ve gökyüzünün dağların ardından doğacak ve sisli vadilere altın ışıklarını yayacak büyük Ra'yı bekleyen sabah ışığının pembe ve eflatun tonlarıyla parladığını gördüm ve bu benim uyandığım sabah oldu. "Güzel Bir Sabah" adlı öykünün anlamı budur. O sabah benim gerçekte asla Ramtha olmadığımı anladım, işte bu yüzden hayatımı yaşayabildim, hiçbir pişmanlık duymadım, ama asla o olmaya devam etmedim. Ben hayatımı yaşayabilir, varlığımı takdir edebilir ve yükselerek başka bir şey olabilirdim ve başka bir şey olabilecek kapasiteye sahiptim. Benim Gözlemcim Ramtha'dan daha büyük hale geldiğinde, atom-altı parçacıklar da Gözlemcim'in realitesine göre davranacaklardı. Eğer benim Gözlemcim Ramtha'dan daha büyük hale gelmişse, ben de o yasaya tâbi olacaktım. Ben o yasa olacaktım.

İrade varlığını nasıl sürdürür? İrade duygusal bedenin bir parçası değildir. Duygusal beden beyinden geçmişin devam etmesini, kişinin hayattaki konumunun devam etmesini sağlamasını diler ve beyin bunu onaylar. Siz uyanıp kafanızdaki sesleri duymaya başladığınız gün o seslerle beraber gidersiniz, çünkü o alışkanlıktır. Sonra bir sabah sizin gerçekten insanlığınızın üzerinde mutlak güce sahip olan egemen bir varlık olduğunuzu idrak eder ve böylece sonsuz bilgeliğe uyanır ve ölümsüzlüğe erişirsiniz.

Siz o iblise "Geçemezsin!" dediğinizde ne olur? Duygularınız, geçmişiniz üzerinize geldiğinde ne olur? Onlarla nasıl iletişim kuracağınızı bilmediğiniz için artık arkadaşlarınızla bile iletişim kuramadığınızda ne olur? Onlara sözünü ettiğiniz tek şey parçalı-bulmacanın parçalarını bulmaktı. Onlara sözünü ettiğiniz tek şey sizin mağduriyetiniz, dertleriniz, sorunlarınız ve şimdi yaşadığınız zorluklardır. Siz sabah uyanıp artık onlarla iletişim kuramadığınızda ne olur? Siz geriye dönüp o dü-

zeyde iletişim kurmaya mı çalışırsınız, yoksa sadece "Artık geçemezsin!" mi dersiniz? Onlarla ortak neyiniz vardır? Sizin ahdiniz nedir? Öyküde köprüde duran üstat, orada gerçekten tek başına durarak, daha önce köprüden geçmiş olan küçük varlıkları korumuştu. Üstat tek başına durmuştu ve onun gerçekten başkasına ihtiyacı yoktu.

Sizin diğer insanlarla ve birbirinizle ne tür bir ahdiniz, ne tür bir anlaşmanız vardır? Birbirinizle iletişiminiz yoksunluğunuza, korkunuza, trajedilerinize mi dayanır? Tek başına durmak için onları bırakmaya gönüllü müsünüz? Eğer öyleyseniz, o köprünün üzerinde durup "Geçemezsin!" demeyi hak edersiniz. Aksi takdirde, sadece, başka birisi sizi köprüde savunurken güvenli kıyıya geçenlerden birisinizdir. Siz çevrenizdeki insanlarla ne tür iletişim kuruyorsunuz? Gözlemci olarak, onu gerçekten nasıl kesersiniz? Artık insanlarla onlarla olan anlaşmanız temelinde bir araya gelmeyi seçmediğinizde. Bu sizi popüler kılar mı? Büyük olasılıkla hayır. Ama kaç insan bir iblisle yüzleşecektir? Çok fazla değil. Bu kişisel olarak tartmanız gereken bir şeydir. Siz onları arayıp, "Bak, ben artık geçmişimden hiç söz etmek istemiyorum, çünkü o gerçekten ölmüştür. Geçmiş sizinle ortak noktamızdı. Ben bir sürü zamanı boşa harcadım ve gerçekte "altın rengi"yken "kırmızı" olmaya çalıştım. Artık buna gerçekten ihtiyacım yok. Hayatım ve bugün eriştiğim düzey için gerçekten minnettarım, çünkü o beni köprüdeki üstat yaptı. Bu yüzden artık sırf arkadaşlık uğruna aptalca şeyler hakkında konuşmayalım" dediğinizde onlar size ne diyeceklerdir? Büyük olasılıkla hiçbir şey demeyecek ve telefonu kapatacaklardır. Siz bunu göze alabilir misiniz? Bunu yapabilir misiniz?

Çevrenizdeki insanlar tarafından sevilmek sizin için ne kadar önemlidir? Eğer bu sizin için gerçek bir ihtiyaçsa, o zaman o köprüde duramazsınız. Henüz buna hazır değilsinizdir.

"Benim geçmişimden söz etmeye ihtiyacım var, çünkü henüz onun öbür ucuna ulaştığımı hissetmiyorum. Bir şeyi keşfettim: Geçmişimden daha fazla söz ettikçe, kendimi geleceğimden daha fazla yoksun bıraktım. Ve dürüst olmak gerekirse, gelecekle ilgili konuşacağım bir şey yok, çünkü konuşacak bir şey yok. İnsanlarla konuşamamaktan korkuyordum, bu yüzden sırf onlarla konuşabilmek için bir hayli duygumu riske attım. Ben ne olacağımı bilmiyorum. Olmayacağımı bildiğim şey sizin benim olduğumu düşündüğünüz şeydir " diyebilmek de aynı derecede dürüstçedir. Bunu söylemek dürüst olmaktır.

Tanrı nasıl sevinçli, başkaldırıcı, kendini-kısıtlamayan, şimdiki anda yaşayan bir varlık olabilir? Çünkü bir Tanrı olmak için, sizin önce -Tanrı'yı ortaya çıkarmak için- insanlığına hâkim olan bir üstat olmanız gerekir. Tanrı'nın bir geçmişi yoktur ve o bir kurban değildir. Bir Tanrı'nın doğal hali çok neşeli, mutlu, güzel bir varlıktır; o sizin sevdiğiniz ve öyle olabilmeyi dilediğiniz türde bir varlıktır. Böyle varlıklar bedenlerinin sağlığını doğal olarak etkiler ve onu sağlıklı tutarlar. Üstat bunu beyninin ön lobunda kendini sağlıklı olarak görerek ve her türlü acıya ve geçmişe "Hayır, geçemezsin!" diyerek başarır. Duygusal acı fiziksel acıyla aynı duyumdur. Bir yeriniz kesildiğinde, birden beyne mesaj yollayan bir sinir devresinde bir kesinti yaşar, sonra acı hissedersiniz. Fiziksel acı bedenin nörolojik devresinde bir kesintidir. Duygusal acı da tam olarak aynı şeydir.

Devre sisteminde bir kesinti olduğunda duygusal acı meydana gelir; bu devre kesintisi ön lopta meydana gelir ve basitçe, "Biz acı çekiyor ve bu acıyı hatırlamak istiyoruz" der. Ön lop ise "Hayır, sen geçemezsin!" demiştir ve o engellenmişlik hisseder, çünkü o hücrelere kurtarıldıklarını bildirmek ister, ama onun yerine hayır der. Ön lop geçmişin -beyne kimyasallar gönderen ve sizin ağladığınızı, acı çektiğinizi ve şimdi kur-

tuluş aradığınızı söyleyen- bilgisinin geçmesine artık izin vermediğinde, o zaman devre sisteminde bir kesinti olur. Siz bir çıkış yolu aramaktasınızdır ve sonuçta kurtuluşu elde edersiniz. Kurtuluş sizin anladığınızı söylemeniz yoluyla gelir ve siz anladığınızda devreyi tamamlarsınız, böylece devreler bağlantılı kalır. Başka bir deyişle, o kimyasalları her hücreye dağıtan bir nöronet bağlantısı vardır ve her hücre tutumu taklit eder. Ve o tutumu taklit ederken, "Biz seninleyiz" diyen kimyasal habercileri beyne geri gönderir.

Sonra hücre haberci imzasını bütün bedene göndermeyi sürdürür, duygular ortaya çıkmaya ve ön lobu bombardıman etmeye ve sesler kafanızda size hitap etmeye devam eder. Sizin Gözlemci konumuna geçip, "Hayır, geçemezsin!" demeniz gerekir. Başka bir deyişle, "Seni tatmin etmek için sana geçiş vermeyeceğim. Biz geriye dönüp geçmişi tekrar ziyaret etmeyeceğiz ve kendimiz için üzülmeyeceğiz. Sen iyi olacaksın" demeniz gerekir. Ve herhangi bir kurtarma olmadığından, bu karşılık aşağı gitmeye ve hücre mesajını beyne yollamaya devam eder. Ön lobdaki iradenin yasasının kendi nöronları vardır ve en sonunda beynin kullanılmayan bölümü, yani yüzde doksanı karşılık verir. Kullanılmamış nöronlar ön lobun yasasını örnek alırlar, çünkü ön lop -irade, köprüdeki üstat- normal nöronette örnek alınmaz. Normal bir nöronette örnek alınan tek şey bir döngüdür ve siz onu tekrar tekrar yapmayı sürdürürsünüz. Böylece sizin beynin yeni bir bölümüne erişmeniz ve onu ateşlemeniz gerekir.

Beynin uyanan yeni bir bölümü vardır ve iradenin yasası geçirildiğinde, limbik sistem peptitleri ve hormonları oluşturur; onlar -salgısını doğrudan kan dolaşımına veren- salgı bezleriyle tüm hücrelere aktarılır. Hücreler reseptör yerleriyle yeni nöropeptitler alırlar. Reseptör yer hücrenin nükleik asitlerini açar ve DNA beyinden gelen mesajı örnek almak üzere ha-

rekete geçer. Hücre o mesajı okuyabilir ve onu RNA denen, protein sentezine yardımcı olan türde bir asitle gönderir ve sonuçta bütün hücre kimyasal olarak değişir. Hücre değiştiğinde, haberci bir amino asidi beyne yollar ve o kimyasal, beyne ve nöronete eriştiğinde kalıcı bir elektriksel bağlantıya sahip olur ve uzun-vadeli bellek haline gelir.

İçinde yüzde doksan beyin kütlesinin "hayır" dediği, sadece yüzde onun "evet" dediği eski beyne ne olur? Eski beynin bağlantısı yavaş yavaş kesilir. Eski beynin bağlantısı kesildiğinde, bilgeliğe sahip olursunuz. Buraya yapmaya geldiğiniz şey budur. Kafanızdaki sesler sadece siz hücreye yeni bilgi verene kadar tartışacaktır. O duygusal acıdır. Siz ona yeni bilgi verdiğinizde, hücreyi değiştirmiş olursunuz ve o artık sanki kesilmiş, incinmiş ya da kötü muamele görmüş gibi davranmaz.

Hücresel Biyoloji ve Düşünce Bağlantısı

Şimdi ikiye ayrılmış sıradan bir hücreye bakalım. RNA'nın küçük simyasal fabrikasıyla amino asit proteinleri imal edilir ve hücreye aktarılır.

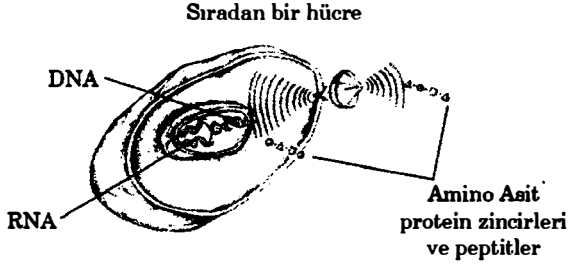

Hücre sonra kendini bu bilgisel varlıkların her birine göre değiştirip dönüştürür. Bir kez o değiştiğinde, peptit bilgisel devrelerini yaratır ve onlar kan dolaşımına salınarak beyne kadar giderler. O peptitler beyinde -beynin bilgisel merkezinde-

hipokampa, hipofize ve oradan da -hücrenin değişiminden etkilenen- nöronete ulaşırlar. Bu, Gözlemci'nin en sonunda bir değişim yaratarak sağladığı yeni tutumun o küçük hücrelerden birini etkilediği anlamına gelir. Hücre en sonunda değiştiğinde, beyindeki limbik sisteme bu bilgiyi gönderir, ona değişimin gerçekleştiğini bildirir. O zaman nöronet beyinde kalıcı bir elektriksel bağlantı oluşturur ve siz en sonunda değişmiş olursunuz.

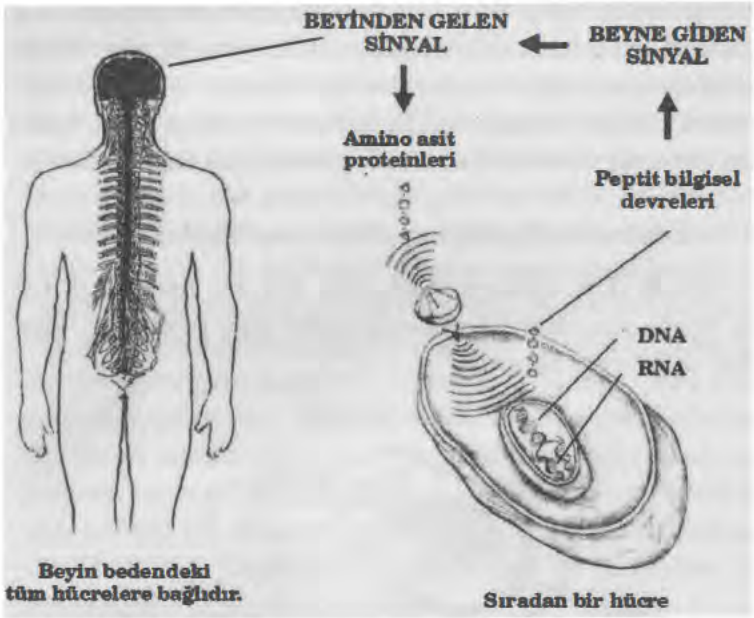

Kafanızdaki sesler sükûnunuzu bozmaya devam edecektir. Olağan-düşüncenizle ilgili bilgi hâlâ beyinde ortaya çıkacak ve beyin tarafından bağdaştırılmak isteyecektir ki varlığını sürdürebilsin. Gözlemci olarak siz tutumu barındırmalı ve o ateşlerken nöroneti dinlemelisiniz. Bir kez o ateşlendiğinde,

siz ön loba nöronetin süreklilik arzusunu değil, yeni bir paradigmayı yerleştirmelisiniz. Siz açıkça ön lobunuzda yansıtabileceğiniz ve akışı kesecek bir düşünceye sahip olmalısınız. Eğer bilinçsizseniz, o düşünceyi beyinde tekrar ateşlemekte ve "öyle olsun" demektesinizdir. Bilinçli olduğunuzda ve düşünceyi ön lobunuzda tutabildiğinizde, bedeninizin konuşması (kafanızdaki sesler) hakkında daha objektif olmaya başlarsınız. O sesleri susturmanızın tek yolu yeni düşünceyi barındırmaktır ve yeni düşünce hiçbir şeye benzemeyecektir. Bu bir insanın iki bin kişilik bir orduya karşı savaşması gibidir. O insan donanımlıdır ve onun kılıcı odur. Onun yapabileceği tüm şey "Geçemezsin!" demektir. "Sen geçemezsin!" diyerek iki bin silahlı savaşçıya karşı duran bir varlık ne kadar güçlüdür? O varlık daha güçlüdür ve onun kılıcı mutlak iradedir; o, duygusal bedenin ihtiyaçları tarafından korkutulup sindirilemeyen bir iradedir.

Bedeni İyileştirmek ve Gözlemci Haline Gelme Sanatı

Eğer siz insanlar, yerler, şeyler, zamanlar ve olaylar (geçmiş) olmadan, "Hayır, geçemezsin"i yaratabilseydiniz beden sağlığına ne olurdu? Hücrelere yeniden bağlanan yeni beyin kütlesi yaratırdınız ve hücreler "Hayır, geçemezsin"e göre mutasyon geçirirlerdi. Hastalık sadece geçmişte yaşar. O asla bir üstadın zihninde yaşayamaz. O sadece bir kurbanın zihninde yaşar. Bunun, örneğin, bölünmüş kişiliklere sahip insanlarda bir sürü kanıtı vardır. Bir kişilik neşeli, sağlıklı ve harika olabilir, diğer kişilik bir kurban olabilir ve her türlü illete sahip olabilir ve bu bir anda değişebilir. Bir kişiliği değiştirdiğinizde farklı bir beden elde edersiniz. O kişiliği uzaklaştırın, bedeninize yeni bir Tanrı koyun ve bu bedende hiçbir soruna sahip

olmazsınız. Yeni varlık bu bedeni nasıl yöneteceğini tam olarak bilecektir.

Eğer enerjinizin olmadığınızı düşünüyorsanız, bunun nedeni hiç enerjiye sahip olmamanızdır. Geçmişin öfkesiyle iş görüyorsanız, nasıl enerjiye sahip olabilirdiniz? Siz ağlayıp dururken ve bir şeyi veya birini kaybettiğinizi düşünürken dünyadaki tüm vitaminler sizi sağlıklı kılmayacaktır. Siz asla bir şey kaybetmezsiniz, o bir illüzyondur. Siz asla kimseye sahip değilsinizdir. Siz bir yamyam gibi onları yemedikçe ve onların proteinlerini içermedikçe asla kimseye sahip olmazsınız. Ve kimse size sahip olamaz. O sizin illüzyonunuzdur.

Siz "Bu göründüğü kadar kolay değil" diyebilirsiniz. Hayır, çok basittir. Sizin o sesleri dinleyenle en sonunda uzlaşmanız gerekir. Siz hayatınızın sonunda ne istiyorsunuz? Benimle gittiğim her yere gelmek istiyorsunuz, ama oraya gitmeye hazır mısınız? Hazır olmadığınızı nasıl bildiğimi biliyor musunuz? Çünkü siz pencerenizin camındaki ısıyla yok olabilecek donmuş şeylere yapışmayı sürdürüyorsunuz. O kadar yüzeysel şeylere yapışıyorsunuz. Bedeninize, cinselliğinize, acınıza, ıstırabınıza, yoksunluğunuza o kadar sarınıp sarmalanırken benimle birlikte görünmez olacağınız o yere nasıl gidebilirsiniz? Günün her anında siz olmayan şeylere o kadar sarınıp sarmalanırken nasıl olur da rüzgâra dönüşebilirsiniz?

Bunu nasıl değiştirirsiniz? Ben size bu dünyadaki her harika disiplini öğrettim, ama en büyük disiplin o köprüde durup şöyle diyen varlıktır: "Hayır, senin kim olduğun umurumda değil, ne kadar büyük ve kötü olduğunu düşünmen umurumda değil, sen geçemeyeceksin! Sen beni ele geçiremeyeceksin, çünkü sen geçmek için yalvarıyorsun, ben hayır diyorum ve bunda direniyorum. Sen savaş mı istiyorsun?" Bu bir üstattır. O küçük bir üstat ya da büyük bir üstat olabilir. Bu önemli değildir. Onun sizin içinizde olduğunu nasıl biliyorum?

Çünkü birisi o sesleri dinliyordu ve sizin -kafası karışık bir insan olmak yerine- öyle olmaya karar vermeniz gereken varlık odur. Sizin bedeniniz bir giysi gibidir. Onu çıkardığınızda kim olacaksınız? Büyük soru budur. Ne tür bir önemsiz konuşma yapacaksınız?

"Bugün köprüde hava nasıl?

"Eh, fırtınalı, güzel."

Şimdiden sonra hangi mazeretleri kullanacaksınız?

"Ben kendimi değerli hissetmiyorum."

"Neden?"

"Nedenini bilmiyorum. Bu sadece bir alışkanlık."

Geçmişte simyacıların oluşturmak için uğraştıkları ölümsüzlük iksiri, Kızıl Aslan denen simyasal iksir Gözlemci'yi tam olarak yürürlüğe sokmak içindir. O bunu yapar. Ben size hayatımda hiçbir iksiri kullanmadığımı söylemiştim. Ben sadece geçmişimin geleceğimi karartacak kadar önemli olduğunu düşünmemiştim.

Öyleyse, sevgili varlıklar, Gözlemci kimdir? O herkes olmuştur, öyle değil mi? Siz kaç yaşam onun gözlemlediği farklı bedenlerde yaşamıştınız? Pek çok. Siz ne olmadınız ki? Her şey oldunuz. Tanrı sevgisi bununla ilgilidir. "Ben daima Tanrı'nın sesi olacağım, çünkü o benim yasam ve benim emrimdir." Bu yaşamdan sonra bedeniniz nasıl olacak? Kim bilir? Kimin umurunda? Bildiğimiz tek şey şimdi bedeninizin ebediyen yaşama şansına sahip olduğudur. Çünkü ilk kez, bedeniniz bu bilgiyle gerçekten bir şansa sahiptir. Bildiğimiz bir şey daha var. Bir daha asla bedeninizi bir mazeret olarak kullanmayacaksınız ve bununla birlikte onun bir daha asla hasta olmayacağını biliyoruz. Bunu biliyoruz. Siz kim olacaksınız? Serüven budur, güzel insanlar. Neden etrafta koşturup geçmişi karıştırmaya çalışmalı? Kendinizi biraz daha güvenli hissetmek için. Artık bunu yapmanız gerekmiyor ve artık "mış gibi

yapmamak" ne kadar güzel bir şeydir. Analojik-zihin* denen varlık Tanrı'dır. Her şey sessiz olduğunda ve siz sadece dinleyen Gözlemci olabildiğinizde, o zaman Gözlemci'nin yaptığı, ortaya çıkardığı her şey yasa olacak ve hiçbir şey onun önünde duramayacaktır. Hatırlayın, bilinç ve enerjiden daha güçlü bir şey yoktur. O, dünyanın temellerini atmış olan Tanrı'dır ve siz onu sadece insanlığınız için kullanıyorsunuz. Daha fazla bir şeye yer yok mudur? Gerçekten vardır.

Siz en sonunda artık geçmişinde yaşamak zorunda olmayan bir varlık olduğunuzda, olağanüstü bir şeyin meydana geldiğini göreceksiniz. Yüzünüze büyük bir gülümseme yayılacak ve insanlar "Senin neyin var?" diyecekler. Ve siz "Sadece, benim artık hiçbir sorunum yok" diyeceksiniz. O sadece doğal bir varoluş halidir. İnsanlar çok fazla para kazanmak için tüm yaşamları boyunca çalışırlar, çünkü bunun onları mutlu edeceğini düşünürler, ama sizi gerçekten mutlu edecek olan şey zaten sizin içinizdedir.

Gözlemci olmak doğal bir mutluluk hali, bir vecit halidir. Siz bir geçmişe sahip olmadığınızda, ortada mutlu olmayacak ne vardır? Siz kafanızdaki o sesleri, o yakınmaları dinleyenin yerinde daha fazla kaldıkça, size yemin ederim ki daha fazla aydınlanacaksınız. Hiçbir duyguya sahip olmamanın -ve hiçbirini yaratmamanın- pekâlâ olduğunu daha fazla anladıkça, daha fazla Gözlemci olabilirsiniz, o zaman daha güçlü ve asil, daha tanrısal olursunuz. Bedeninizin neden bu çalışmayı yapmak istemeyeceğiyle ilgili bir sürü neden vardır, ama yine ona bakan ve şöyle diyen bir Gözlemci olmanız gerekir: "Sen bunu yapacaksın. Ben senin hastalığını kabul etmiyorum, kendine acımanı kabul etmiyorum, bilinç uyuşukluğunu kabul etmiyorum ve hiçbir mazeretini kabul etmiyorum, çünkü senin bana davanı savunman gerekir ve ben onları kabul etmiyorum." Küçük Tanrı hapishanesinden kurtulmakta ve kendini hissetme-

ye başlamaktadır. O kendi gücüne sahip olmaya başlamaktadır ve onun en sonunda kendi gündemine sahip olması gerekir. Bu çok güzeldir. Siz Gözlemci'ye gümüş bir tabakta -onun kabul etmesini ya da reddetmesini istediğiniz- bir imaj verdiğinizde, o imajı önünde yedi peçeli dansöz gibi dans ettirecektir. Ve eğer onu benimserse, yuvadasınız demektir, çünkü Gözlemci onu bir yasa kılacaktır.

GERÇEK ÜSTATLIĞIN VE KENDİNİ-YENMENİN GÜZEL BİR SABAHI

Siz Gözlemci olduğunuzda çok fazla gelişmeniz gerekir. Çok az varlık bu aydınlanma aşamasına erişir, çünkü insanlar insanlıklarına, kendilerinde neyin yanlış olduğuna ve neden bir şey olamayacaklarına o kadar bağlıdırlar ki -kendilerini iyi hissetmek uğruna- Tanrı'larını gerçekten yadsırlar. Size ölümden sonra ışık katında yanınızda bulunan ve geçmiş yaşamınızı gözden geçirişinizi gözlemleyen bir veçhenizin bulunduğunu söylemiştim. Siz Gözlemci haline geldiğinizde ve maymunzihninizi izlediğinizde de aynı durum meydana gelir. Göreceğiniz şey tam olarak bu olacaktır. Siz onu burada, ölmeden yapabildiğinizde üstatların gizli (okült) gerçeğini öğrenmiş olursunuz ve o zaman sizin işiniz Gözlemci'yi sergilemeye ve onu gerçek siz olarak görmeye devam etmektir. O zaman "Tanrım, ben tezahür etmiş Tanrı/insanım. Ben İsa olmanın ne olduğunu biliyorum. Ben gerçeği biliyorum. Ben geçimini sağlamayı, itibarını, bedenini çok önemsediği için belki de hiçbir insanın anlayamayacağı bir şeyi anladım" diyebilirsiniz.

Yusuf oğlu İsa'nın takipçileri ve onların aileleri çok cesurdular. İsa "Kim babasının evini bırakıp beni takip ederse, kim karısını ya da kocasını bırakıp beni takip ederse ve kim toplumunu bırakıp beni takip ederse, cennetin krallığını bulacaktır" dediğinde, sizce onun vasıtasıyla kim konuşuyordu? Onun ne'den söz ettiğini bildiğini düşünmüyor musunuz? Buradaki dinamikleri görmek çok kolaydır. Bir insanın sırtını dönüp, ailesinin onunla ilgili imajını daha büyük bir imaj uğruna terk etmesi için ne geçirmesi gerekir? Onların bu yüzden ne tür cezalar ve acılar çekmeleri gerekir? Tanrı'yı takip etmek, o doğru yolu yaşamak uğruna eşini ve ailesini geride bı-

rakmak için bir erkeğin ya da kadının ne tür bir işkence çekmiş olması gerekir? Onların çektikleri ıstırabı ve işkenceyi kim bilebilir? Onların insanın krallığından daha çok istedikleri nedir? Onlar insanın değil, Tanrı'nın oğulları ve kızları olmak isterler. Yusuf oğlu İsa'nın "ve onlara cennetin krallığı verilmiştir" demesinde şaşılacak bir şey yoktur. Mistik, ancak rahatsız edici olan, aynı anda hem mutlu olmanıza hem de korkmanıza neden olan o sözleri söyleyen bu vaizler -gizemli akıbetin bu vaizleri- kimlerdir? Onlar gerçekten Tanrı'nın melekleri midir, onlar süper-insanlar mıdır? Öyle olmaları gerekir ya da bu hayatın ilk başta asla sunamayacağı bir hayal uğruna ölmeye gönüllü olacak kadar çılgın olmaları gerekir.

Böyle insanlara sahip olmanın ne kadar nadir bir şey olduğunu biliyor musunuz? O kadar çok üstat yoktur. Çoğu insan insanlığını asla aşamamıştır. Bir sürü sihirbaz, bir sürü akıllı insan ve bir sürü güçlü insan vardı, ama bir sürü üstat yoktu ve yakın geçmişte çok az üstat tanınmıştır. Onlara ne olduğunu kimse bilmez, çünkü ölümleri asla kaydedilmemiştir. Onlar o kadar şaşırtıcı, o kadar özgün ve o kadar müthiştiler ki bir köye girdiklerinde, tüm köy onların mevcudiyetiyle kutsanırdı.

Ben Gözlemciniz'in size verdiği aynı mesajı veriyorum: "Eğer sen ben olabilirsen ve imajından daha büyük olabilirsen, imajın ölecektir ve sen sonsuz yaşamı tanıyacaksın." Gözlemciniz'in verdiği mesaj budur. Bir insanın takip ettiği Yusuf oğlu İsa değildir. O, "İçimde yaşayan Baba sizin içinizde de yaşayan Baba'dır ve Baba'nın sesine kim kulak verirse -aile evini terk etmesine, karısını ya da kocasını terk etmesine karşın- cennetin krallığını miras alacaktır" demiştir.* Mesaj buydu. İsa orada Gözlemci'den söz ediyordu.

*Matta İncili 5:1-12; 19:29-30 ve Luka 17:20-21.

Bölünmüş bir kişilikte bir tarafta şeytan, diğer tarafta melek vardır. Siz bölünmüş bir kişiliksiniz, çünkü birisi dinlemektedir ve o sizsiniz. Sizin yapmış olduğunuz şeyi dinleyebilmeniz ve o kadar güçlü ve duygusal olan bir şeyden bağımsız olabilmeniz nasıl mümkün olabilir? Dinleyen varlık Tanrı'dır ve o insana o kadar yakındır. Sizin ne yapmanız gerekiyor? Siz Tanrı olmak için ölmek zorunda değilsiniz; siz o olmak için yaşamalısınız.

İsa "Kim ailesini terk edip beni takip ederse Tanrı'yı görecektir" demişti ve bu sözlerle mutlak gerçeği ifade ediyordu. Bazen sizin özgürleşebilmek için bir şeyleri reddetmeniz, bir şeyleri yenmeniz gerekir. Bu benim İsa'nın zamanından otuz üç bin yıl önce bildiğim aynı mesajdır. Benim yapmam gereken tüm şey bir kayanın üzerinde oturup gerçeği anlamak ve ne olabileceğimle büyülenmemekti, çünkü ben her şeydim. Tanrı'ya şükür, benim terk edeceğim bir ailem yoktu.

Gözlemci haline gelmek için ıstırap çekmek zorunda mısınız? İlk başlarda evet, ama daha sonra o bir esinti olur, çünkü siz gerçekten temizsinizdir ve içinizdeki Gözlemci küçük bir bebek kadar mutludur ve Boşluğa* bağlıdır. O sadece mutlu bir varlıktır. O daha akıllı ve mutlu olarak gelişecektir. Ben size bunu öğretmek için geri döndüm; sizin için bir sürü şey yaparak sizi etkileyebilirim, ama benim yapmak istediğim şey size bildiğim şeyi öğretmek ve böylece onu bizzat yapabilmenize yardımcı olmaktır. Siz ektiğiniz tohumların ödüllerini biçeceksiniz. Kanatlarınız açılacak ve uçabileceksiniz. Tanrısal iradeyi kullanmaya başlayacaksınız. Tıpkı benim gibi cesaretle ayağa kalkacaksınız. Yataktan kalkıp "Hasta olmaktan ve pısırığın teki olmaktan bıktım. Bir daha asla öyle olmayacağım. Bir daha asla ağlamayacağım. Bir daha asla yoksunluk hissetmeyeceğim. Ondan bıktım usandım. Bir daha asla bunları yapmayacağım" diyeceksiniz. O sırada sesinizin ne kadar yüksek

olduğunu ve kimin dinlediğini bile umursamayacaksınız. Sadece ayağa kalkacaksınız, bu içinizde meydana gelecek, siz ateşleneceksiniz ve sizin güzel sabahınız bu olacak. Siz, "Umurumda değil. Bir daha asla bu şekilde yaşamayacağım. Bir daha asla ikiyüzlü olmayacağım. Bundan bıktım usandım. Ben perişanım. Ben mutsuzum. Ağrı kesiciler almaktan bıktım. Kendimi yaşlı hissetmekten bıktım. Hasta olmaktan bıktım. Reddedilmekten bıktım. Başka birinin beni mutlu etmesi için yaşamaktan bıktım. Tanrım, ben tüm bunlardan bıktım" diyeceksiniz. İşte o gün kendi güzel sabahınızı yaşayacaksınız ve kanatlarınız açılacak.

Köprünün üzerindeki ak-büyücünün (Gandalf) Balrog'a (iblise) "Sen geçemezsin! Geçemeyeceksin!" dediğini hatırlayın. O üstat küçüktü ve Balrog korkunç büyüktü, dehşet vericiydi. Üstat ona baktı ve "Geçemezsin!" dedi. İşte siz de bunu söylediğiniz gün o güzel sabahınızı yaşayacaksınız. Öyle olsun. *Hobbit* adlı kitapta Orta-dünyayı, bir ak büyücüyü ve -aslında siz olan- alışılmadık bir kahramanı tanıdınız. Sizin de (hobbitlerin yurdu) Shire'dan ayrılmakta olan bir birlik gibi olduğunuzu bilmenizi istiyorum. Sizin serüvenleriniz gerçekten önünüzde uzanıyor ve onlar çok önemli olacak. Ama asla korkmayın, çünkü aranızda bir ak-büyücü ve akıllı bir elf var. Eğer hobbitlerin bir serüven geçirdiklerini düşünüyorsanız, sizin o eserdeki Kara Atlılar'ın karikatür gibi görünmelerine neden olacak Yerküre değişikliklerini ve her türlü korku ve terörü içeren bir serüven geçirmekte olduğunuzu bilin. Bu harika bir serüvendir ve siz tüm o öykünün sonunda büyük savaşlardan sağ çıkmış olanların Batı'ya doğru yelken açtıklarını görürsünüz. Sizi sevdiğimi ve size söylemiş olduğum her şeyin gerçek olduğunu bilin. Daha önemli olan, en büyük gerçeğin sizin içinizde bulunması ve sizin o olmanızdır. O dışlayıcı değil, herkesi kapsayıcıdır. Hepimiz ona sahibiz, ama sizinle benim aram-

daki tek fark, benim Tanrı olduğumu bilmem ve sizin bilmemenizdir.

Sevgili Tanrım,
varlığımın kurtarıcısı,
hayatımın güzelliği,
seni çok seviyorum.
Senin harika yerinde
yerimi almış olsam da,
seni henüz deneyimlemedim
ve kucaklamadım.
Hayatımın aşkı,
varlığıma gir,
hayatımı yarat
ve hayatımı
benim aldatıcılarımdan,
kullanıcılarımdan,
yalancılarımdan
ve ikiyüzlülerimden arındır ki,
yalnızca ben hayatımı
beni asla terk etmemiş olan
seninle paylaşabileyim.
Tanrım, seni seviyorum.
Öyle olsun.

5

PERİ MASALLARI GERÇEKLEŞTİĞİNDE

KUŞKU – OLAĞANÜSTÜ OLANIN ÖNÜNDEKİ TEK ENGEL

Merhaba. Varlığımın Tanrısı varlığınızın Tanrısı'nı selamlıyor. Şimdi hayatın şerefine bir bardak su içelim.

Sevgili Tanrım,
bugün güzel hayatım için
teşekkür ediyorum.
Bugün öğrendiğim her şeyi
benim için tezahür ettir ki
hayatım hemen tekâmül edebilsin.
Öyle olsun.

Bugün sizin her şeyi bilmediğinizi söyleyerek başlayacağım. Sizin en büyük zorluklarınızdan biri değişmiş bir egoya sahip olmanızdır. Ego (benlik) Tanrı anlamına gelir. Değişmiş ego ise değişmiş Tanrı anlamına gelir. Sizin değişmiş egonuz, bir tür kişiliğiniz gibi, yanlış olduğunu kabul etmekten, cehaletini göstermekten hoşlanmaz ve hepsinden çok da, onu biraz küçültebilecek herhangi bir şeye katılmak istemez. Bu sizin sorununuzdur. Bu herkesin sorunudur. Tanrı'nın krallığında imkânsız olan tek bir şey, tek bir potansiyel, tek bir gerçek vardır. O sizin geçmişte yaptığınız bir şey değildir. O sizin düşündüğünüz korkunç şeyler değildir. Sahip olduğunuz korkular değildir. Sahip olduğunuz umutlar değildir. O sizin sahip olduğunuz kuşkudur. O, Tanrı'nın adını boşuna anmaktan daha büyük bir küfürdür. O, hayatınızda yapmış olduğunuz her şeyden daha büyük bir küfürdür.

Kuşku bu katla ve insanlıkla bağdaşmaz görünür, çünkü insanlık üretkenliğe önem verir: Gelişip doğru şeyi yapmaya, doğru kişi olmaya ve doğru biçimde var olmaya, siyaseten doğ-

ru olmaya önem verir. İşte bu yüzden siz burada enkarne olmayı sürdürür ve bu çarktan kurtulamazsınız, çünkü burada olmanızın en önemli veçhesini kaçırmışsınızdır: Açık-zihinlilik (yeni düşüncelere ve bilgiye açık olmak).

Kadim okullar el değmemiş doğada, bakir yerlerde kurulmuşlardı. Orada öğrencilere dersler öğreten üstat öğretmenler /hieropantlar vardı. Çok gencinden çok yaşlısına kadar öğrenciler o üstat öğretmene gelirlerdi. Onların sınavı geçmelerinin yollarından biri o vahşi doğayı tek başlarına ve çok az tedarikle, çok az erzakla geçmeleriydi. Eğer bunu başarabilir, korkularını ve kuşkularını yenebilir, korkusuz ve kararlı hale gelebilirlerse, kendilerini kanıtladıkları için okula kabul edilirlerdi.

Bu kadim okul da o kadar tehlike ve o kadar bakirlik içerir. O çirkin küçük bir kasabanın ortasında yer alır, ama ben bu kasabanın basit ve sakin halini severim. Siz buraya gelmek için zaman ayırır, tedarik olarak yanınıza para alır, ödeme yapar, bir süre burada kalır ve bir insan gibi görünen bir üstat öğretmenin derslerine katılır (ki tüm üstat öğretmenler insan gibi görünürler) ve daha önemlisi, bedenin ötesine geçmeye, öğretilenlere odaklanmaya, onlarla kendinizi muktedir kılmaya çalışırsınız. Bir üstat öğretmen öğrencilerinin gözünü asla korkutmaz; sadece değişmiş bir ego bunu yapar; en müthiş kavramların açıklanmaları için ileri bir matematik gerekmez. O kavramlar sadece açık bir zihni ve sadeliği gerektirirler, çünkü Tanrı çizginin sadeliğidir.

Öğrencinin, elbette, buraya gelmesi ve beklentilerinin üstesinden gelmesi gerekir. Siz bir üstat öğretmenin ne olduğunu düşünüyorsunuz? Onların parıldadıklarını mı düşünüyorsunuz? Ben parıldayabilirim. Onların uzun boylu olduklarını mı düşünüyorsunuz? Benim bedenim iki metreden uzundur. Onların sizin hakkınızda bir şeyler bildiklerini mi düşünüyor-

sunuz? Ben de sizin hakkınızda bir şeyler biliyorum. Ben size baktığım her seferinde her şeyi görürüm. Üstat öğretmenler arasında kadınlar da var mıdır? Evet. Onlar gerçekten o kadar çok şey bilebilirler mi? Evet. Biz okula yeni başlayan öğrencilere tüm yaşamın aynı anda var olmasını içeren kuantum potansiyeli açıklamaya ve bunu onların anlayabilecekleri -ve o sözleri tezahür ettirecek güce sahip olabilecekleri- basit bir tarzda yapmaya çalışırız; böylece onlar için deneyimleyebilecekleri bir realite yaratırız, çünkü onlar bunu henüz kendileri yapamazlar.

Siz Mesih'in pipo tüttürmediğini mi düşünüyorsunuz? Yusuf oğlu İsa pipo içerdi. Musa, Hindistan'dan getirilen narkotik betel cevizini çiğnerdi. Ve ikisi de şarap içerdi. Size öğretilen paradigma bu değil miydi? Hayır, çünkü İsa Nasıralı idi; Nasıralı olduğundan ve peygamber olarak da bilinen Kral Davud'un soyundan geldiğinden, tahtın asil varislerindendi. O yüzden İsa'nın pipo ve şarap içtiğini söylemek bugün siyaseten doğru olmaz. Bugün geri dönse kimse İsa'yı tanıyamazdı. O asla kabul edilmezdi, çünkü o size gerçekte olduğu gibi öğretilmemişti. Biz olmadığımız bir şeymiş gibi davranmak zorunda değiliz. Çünkü olmadığı bir şeymiş gibi davranan bir üstat artık bir üstat değil, sıradan bir insan olur.

Kapalı-Zihinli Olmanızın Nedeni

Şimdi konuyu biraz daha ileri götürelim. Siz neden kapalı-zihinlisiniz,* yeni düşüncelere neden kapalısınız? Çünkü siz -adeta yaşamı reddedecek kadar- katı ve kısıtlayıcı bir yaşam felsefesine ve onun insanlara bilinçli ve amaçlı bir biçimde öğretildiğine ve uygulandığına inanıyorsunuz. Bu daha önce sö-

*Bu teriminin kapsamlı bir açıklamasını Ramtha, Beyaz Kitap'ın *Kapalı Zihin* adlı bölümünde bulabilirsiniz. (Ç.N.)

zünü ettiğim armağana aykırı değil mi? Eğer yaşam Tanrı'nın bir armağanıysa, o zaman ondan neden kaçınalım? Ondan neden kaçınıyorsunuz? Çünkü size onun üstesinden gelmeniz, atlatmanız gereken bir şey olduğu katı bir biçimde öğretilmiş. Bu hayatı reddet ki cennete gidebilesin. Ben bunu gülünç buluyorum. Eğer yaşam Tanrı'nın bir armağanıysa, o zaman bu doktrinleri kim öğretmiştir?

Kapalı-zihinli olmanızın nedenlerinden biri, size Yeni Çağ hakkında bile katı paradigmaların öğretilmiş olmasıdır; bu saçmadır, çünkü Yeni Çağ diye bir şey yoktur; sadece eski çağın hatırlanışı vardır, Size Hıristiyanlık'la (ve diğer dinlerle) ilgili olarak -günah çıkarma ve kefaret ödeme, kendini köleleştirme, bir hizmetkâr haline getirme gibi- katı şeyler öğretilmiştir ve Mesih öyle bir efsane haline gelmiştir ki kendisi bile o efsanenin gerekliliklerini ve beklentilerini yerine getiremez ve bunu yapmak istemez. İsa'nın geri dönmemiş olmasının nedeninin onu kuşatan isteri -ve onun hiçbir insanın asla olamayacağı bir şeye dönüştürülmüş olması- olduğu hiç aklınıza geldi mi?

Siz bu deneyimi sahiplenene kadar yedinci kata geri yükselemezsiniz. Bu deneyimi, ondan kaçarak ve zihninizi ona kapatarak değil, ona katılarak sahiplenirsiniz, çünkü yasalar sizi programlayan insanlardan farklıdır. O insanlar her şeyin bu yaşamla ilgili olduğunu düşünürler. Ve bu yaşamı o kadar zor ve kötü hale getirmişlerdir ki kimse onu yaşamak istemez.

Bu, yaşamın yadsınmasını, reddedilmesini, suçun cezasının çekilmesini ve böylece kurtarılmayı içeren bir inanç sistemidir; yeniden-doğmuş (kişisel bir kurtarıcı olarak İsa'ya bağlılığını yenilemiş, "günahkârlıktan kurtulup ruhen yeniden doğmuş") Hıristiyanlar kurtarılmaya bayılırlar, çünkü onlar istedikleri kadar günah işleyebilir ve sonra kurtarılabilirler; İsa onları tüm günahlarından kurtardığı için çok mutlu olurlar.

Ama onlar kurtarılmaya bağımlıdırlar. Kurtarılmak için sizin günah işlemeye devam etmeniz gerekir, çünkü tüm o tutumlar bedende kimyasaldır. Suçluluğun bedende kendi hormon akışı, kendi elektriksel sistemi, kendi nöroneti vardır. O çok acı verici ve kötü hale geldiğinde ondan tek bir çıkış yolu vardır: Onu itiraf etmek; onu görünmeyen bir varlığa teslim etmek. Siz bunu yaptığınız anda -elbette, o varlığın onu ne yaptığını bilmezsiniz- her şeyin yolunda olduğu hissini veren bir hormon akını yaşarsınız. O akın böbreküstü bezleri ve steroidlerle ilgilidir. O "kurtarıcının -aşırı mutluluk hali yaşatan- uyuşturucu etkisi" dediğimiz şeydir. Koşucuların kendilerini iyi hissetmek için her gün koşmalarının, o narkotik etkiyi yaşamalarının gerekmesi gibi, günahkârların da kurtarılabilmek için günah işlemeye devam etmeleri gerekir ki o kurtarılma bağımlılığını sürdürebilsinler. Anlıyor musunuz? Anladığınız şeyi yanınızdaki kişiye (veya kendi kendinize) açıklayın ki onu daha iyi anlayabilesiniz.

Kaçınız bunu deneyimlediniz, kendinizi çok kötü hissedip, acı çekip, nadim olduğunuz anda kendinizi çok iyi hissettiniz ve sonra aynı durumdaki insanları tanıyabildiğiniz için onların yargıcı ve jürisi haline geldiniz? Kaçınız bunu deneyimlediniz? Başkalarını yargılamak harika bir şey değil mi? Bu o hormonları akar halde tutar.

Şimdi tek imkânsız şeyin kuşku olduğuyla, kapalı bir zihin olduğuyla ilgili açılış bildirimine geri dönüyoruz, çünkü dinî telkin tek bir kusursuz varlığın bulunduğunu ve onun adının Mesih olduğunu söyler ve kilise bunu insanlar üzerindeki gücünü ve kontrolünü sürdürmek için kullanır.

İsa Mesih'in tek kusursuz kişi olması başka herkesi kusurlu kılar. Ve birileri de tüm bu biçare kusurlu insanlar adına Mesih'le konuşabilen seçilmiş insanlardır. Ama onların sorunu şudur: Eğer herkes kusurlu olduğunu anlarsa, onlar han-

gi hedef uğruna gelip o birileriyle konuşup onlara servetlerini vereceklerdir? Bu işe yaramayacaktır.

"Kusurlu bir demire ne olur?" diye sorar biri.

"Biz onu tekrar ateşe atıp eritiriz."

"İşte bu; eğer onlar bize gelip itirafta bulunmaz ve yaşamlarını yönlendirmemize izin vermezlerse, çok kusurlu oldukları için ateşe atılıp eritilecekler."

İşte kanca budur. Eğer siz İsa'yı hayal kırıklığına uğratırsanız, ebediyen cehennemde yanarsınız. Burada ne tür bir psikotik kusursuzluktan söz ediyoruz? O sizinle ya da sizsiz kusursuzdur veya değildir. Kusursuzluğun hiçbir tanığa ihtiyacı yoktur. Ama insanlar böyle düşünmezler, çünkü bakın, bu asla Tanrı'yla ilgili değildi. Bu daima insanlara hükmetmekle ilgiliydi.

Böylece çoğunuz suçluluğu, kusurluluğu, belirli hedeflere ulaşmak için mücadele etmeyi genetik olarak miras aldınız. İşte bu yüzden birçok insan görünüşte her şeye sahiptir, ama mutsuzdur. Kusursuz ailelere sahip olan insanlar bir ikiyüzlülüğü yaşarlar. Bu orada sevgi olmadığı anlamına gelmez, ama katı bir kural vardır: Yaratmış olduğunuz hayallerinizden vazgeçin ve başka herkes için yaşayın, çünkü bir hayalci olarak -içsel olarak- ölmüşsünüzdür ve gerçek budur.

Sizin suçluluğu, utancı, kusurluluğu ve yetersizliği miras aldığınız (doğuştan günahkâr olduğunuz) inancı ve telkiniyle, siz Özünüz'e yakın olmak istersiniz, ama genetik olarak kafanız karışır. Tanrı'ya yakın olmanın Mesih'e yakın olmak anlamına geldiğini düşünürsünüz. Bu yanlıştır; bu cehalettir. Bunun sonucunda, siz bir çocuk olarak hayata daima gerçekleşen birçok hayalle başlarsınız, ama Tanrı'ya daha yakın olma duygusundan kusurluluğun size işaret edebileceği kadar uzaksınızdır. Ve siz kafanızı kazıtmadıkça, kendinizi hadım etmedikçe, bir manastırda yaşamadıkça, yerleri fırçalamadıkça, bah-

çeyi süpürmedikçe ve tüm gün dua etmedikçe hiçbir doktrini mutlu edemeyeceksiniz. Ve bu bile "kusurlu" bir yaşamdır.

Öyleyse bu kuşkuyu nasıl miras aldınız? Ebeveynlerinizin tutumlarının, eğilimlerinin nasıl sürdürüldüğünü hiç merak etmediniz mi? Bazıları çocukların ebeveynlerinin çevresel tutumları tarafından şekillendirildiklerini söylerler. Bu kısmen doğrudur. Ama siz sırf realiteyi deneyimlemek uğruna bir bedene sahip olmazsınız. Sizin duygularınıza, tutumlarınıza ne olur? Onlar nasıl sürdürülür? Onlar sizin yumurtanız ve sperm hücrelerinizle sürdürülür. İnsanların DNA'ları böyle şekillenir. Kromozomlar böyle doğru olarak yerleştirilir. Çünkü tutumlar biyolojik tohumlar haline gelirler.

Babanızın işine içerlediği ve ailesinin yükünü hissettiği her gün, onun DNA'sının tohumunu ve kromozom yapılarını taşıyan spermi değişir. Annenizin kendini yetersiz, yağmalanmış, cezalandırılmış, eziyet edilmiş, boyun eğdirilmiş hissettiği her gün bu tutum pekişir ve tohuma aktarılır.

Annenizin size hamile kaldığı gece, o geceden önceki gün birçok tutum mayalanmıştı. Onlar sizin döllendiğiniz günün en önemli tutumlarıydı ve siz onları fiziksel olarak taşırsınız. Sizin doğal bir güvensizlik içgüdünüz vardır. Doğal bir zorbalık içgüdünüz vardır. Doğal bir içerleme içgüdünüz vardır. Doğal bir yargılama içgüdünüz vardır. Ve doğal bir sevilme içgüdünüz vardır.

İçgüdü ne anlama gelir? O sizin bedeninizin her hücresindedir. Hücreler sadece güzel cildinizi oluşturan mikroskobik varlıkların bir yoğunlaşması değildir. Onlar bir zekâdır. Onlar programlanabilir bir zekâdır. Böylece siz tereddüdü, kuşkuyu taşırsınız.

O tek imkânsız şey, yani kuşku -ki o birçok köke sahip tek bir bitkidir- kusurluluğu biyolojik olarak taşımaktan kaynaklanır. Kuşku ondan kaynaklanır ve benim gibi bir varlık

size Tanrı olduğunuzu söylediğinde, sizin tüm tepkiniz öyle olamayacağınız, çünkü sizin çok kusurlu olduğunuzdur. İşte bu programlamadır. Ben size mucizevî şeyler yapabileceğinizi söylediğimde, bundan da kuşku duyarsınız, çünkü hemen korku hissedersiniz -zihninizi bir bulut, bedeninizi bir ağırlık kaplar- çünkü ben, sizin Öğretmeniniz olarak, sizin mucizevî bir şey yapmanızı beklemekteyimdir ve siz kendinizi çok güvensiz ve yetersiz hissedersiniz. Bunu anlıyor musunuz? Bunu bildiğimi bilmiyor musunuz? Ve o kuşku sadece bir tutum değildir; o sizin taşıdığınız bedendir. Şimdi bunu yanınızdaki kişiye (veya kendi kendinize) açıklayın.

KADİM BİLGELİK OKULUNUN ÖZÜ

Bu öğretiyi anlayanlara ne mutlu, çünkü eğer kuşkunun doğuştan içinizde bulunduğunu anlarsanız, o zaman bu sadece günahlarınızı itiraf etme meselesi olmaz. Yaşanan o (geçici) "mutluluk ve iyilik haline" gelip hücrelere nüfuz eden kimyasallar neden olur. Aşağıda bir hücrenin kaba bir çizimi yer almaktadır. Her hücrenin üzerinde reseptör yerler vardır. Hücreler onlarla kaplıdır. Onlar küçük kapılardır ve her kapının anahtarı onlara uyan moleküllerdir. İnsan doğasında bilinen her moleküler yapıya uyan bir reseptör yer vardır. Her hücre ona sahiptir. Ama eğer siz sağlıksız bir tutuma sahipseniz, o kapılar ortadan kaybolacak ve bu hücreye ölümsüzlük vermesi gereken besin maddeleri ve vitaminler hücreye asla ulaşamayacaktır.

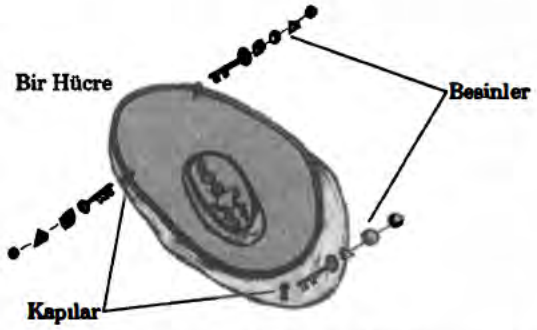

Bugün öğreneceğiniz gibi, herhangi bir kimyasal maddenin molekülleri aslında bilinç ve enerjidir. Onlar programlanmış olaylardır. Beta karoten sadece beta karoten değildir; o bir tutumdur.

Bu derste çok daha fazla şey öğreneceksiniz. Öğreneceğiniz şey şaşırtıcıdır. Ve bugün, Öğretmeniniz olarak, size on-

dan önce gelen her şeyi öğretmem gerekiyor.

Evet, kuşkunun sizin karşınızdaki şeyle ya da kişiyle hiçbir ilgisi yoktur. Kuşku aslında karşınızdaki meydan okumayı göze alamamayla ilgili genetik eğilimdir. O ayrıca bir nöronet, bir tutum, bir beyin işlevidir. Siz hem duygusal hem de biyofiziksel olarak çok iyi düzenlenmişsinizdir ve değişim hepsinin içinde en zor ustalıktır. Ve şimdi Kadim Bilgelik Okulu'nun özüne iniyoruz.

Kadim Bilgelik Okulu şunu öğretir: Bir numara, siz Tanrı'sınız. Eğer siz Tanrı'ysanız, her şeyi yapabilirsiniz. Öyleyse neden yapmıyorsunuz? Kadim okul nasıl Tanrı olacağınızı öğretmez. O, hücresel tutumları nasıl değiştireceğinizi ve zaten orada olanın sunulmasına nasıl izin vereceğinizi öğretir.

Siz elinizde bir şeyleri tezahür ettirme gücüne sahip misiniz? Evet, siz yavaş (titreşim frekanslı) bir katta bulunduğunuz için bu beş, altı saniye alabilir, ama sonuçta bunu yapabilirsiniz. Siz bedeninizdeki her hastalığı iyileştirecek güce sahip misiniz? Kesinlikle, ama onu değiştirecek olanı ikna etmeniz gerekir. Bunu nasıl yaparsınız? Cehaleti aşarak.

Ben size bütün gün ders verebilir ve sizi en şaşırtıcı disiplinlere sokabilirim, öyle ki yapabileceğiniz şeyler başlangıçta sizi çok şaşırtabilir. Bir süre bunu yaptıktan sonra, o sizin için olağan hale gelir. Ben bunu yapabilirim. Ben sizinle en basit dille konuşup, en mantıklı savunmayla sizi ikna etmeye çalışabilirim, ama eğer siz kuşkunuza tutunuyorsanız, siz onu bırakmaya hazır olana kadar yapılabilecek hiçbir şey yoktur, çünkü siz bir Tanrı'sınız. Tek büyük şeyi yapmanız, yani bilinmeyeni bilinir kılmanız için Boşluk* tarafından size özgür irade verilmiştir. Bu sizin yegâne kaderinizdir. Sizin kaderiniz bir hemşire, bir avukat vb. olmak değildir. Sizin kaderiniz bilinmeyeni bilinir kılmaktır. O erdeme sahip olmaktır. Erdem yaşamdan kaçınmak değildir. Tüm hayatı boyunca bir mağa-

rada yaşamış olan bir kişi erdemli değil, cahildir. İkisi aynı şey değildir. Erdemli kişi hayatta her şeyi yaşayan -onu yaratan, deneyimleyen, bilgelik olarak sahiplenen ve sonra yoluna devam eden- kişidir, çünkü o daha erdemli hale geldikçe, herkesle ilgili olarak daha şefkatli olur.

Yargılama acımasız bir mekanizmadır. O bir savaş çağrısıdır. Bir mağarada yaşamış olan biri herkesi yargılayacaktır ve herhangi bir dinin kısıtlı-yaşam doktrinleri altında yaşamış olan biri herkesi yargılayacaktır. Siz bunu nasıl yapabilirsiniz? Kendinizi hayatta o kadar kısıtlamışsınızdır ki, örneğin, yoksul olmanın ne olduğunu bilmezsiniz; bir fahişe olmanın, bir kral olmanın, bir dilenci olmanın ne olduğunu bilmezsiniz; çirkin olmanın, şişman olmanın, uyuşturucu bağımlısı olmanın ne olduğunu bilmezsiniz. Ailenizi terk etmenin ya da terk edilmenin ne olduğunu bilmezsiniz. Şefkat cehaletten kaynaklanmaz; o erdemden kaynaklanır. Erdem nereden kaynaklanır? Yukarıda saydığım her şey olmuş olmaktan. İşte bilinmeyeni bilinir kılmak budur.

Kuşkunuzu ancak siz bırakabilirsiniz, çünkü siz Tanrı' sınız. Evet, harika katlarda yaşayan muhteşem varlıklar vardır. Yüz binlerce yıldır yaşayan; otuzlu, kırklı yaşlarındayken yaşlanmayı durdurmuş olan üstatlar vardır; çünkü onlar gerçeği idrak etmiş ve bedenlerinin yaşlanmasını durdurmuşlardır. Onlar hâlâ yaşamaktadırlar. Onlar neden kentlerinizde sizinle dolaşmamaktadırlar? Çünkü onlar her şeyi zaten yapmışlardır. Gördüğünüz tüm insanlar onu yapmamışlardır. Görmediğiniz tüm insanlar onu yapmışlardır. Anlıyor musunuz?

Onları görememeniz onların burada olmadıklarını göstermez. Siz sadece görebileceğiniz şeyi göreceksiniz. Siz düşünüşünüzün ötesini (düşünemediğiniz şeyleri) göremezsiniz. Gözleriniz her şeyi görür, ama beyniniz gören organdır ve eğer o öyle programlanmışsa, sadece dik-açılı formları tanıyabilir.

Gözler her şeyi görse de, beyin görmeye programlanmadığı şeyi asla tanımayacaktır. İlginç, değil mi?

Bugün öğreneceğiniz gibi, siz tanrısallığın tüm yeteneklerine sahipsiniz. Siz, tutumunuza bağlı olarak, yaşama ve ölme gücüne sahipsiniz. Bu tanrısal bir varlıktır. Dahası, bir üstat öğretmenin hangi durumlarda öğretmenlik yapamayacağını anlayacaksınız ve onlardan biri şudur: Bir üstat öğretmen bir başka Tanrı'nın iradesine asla karşı gelmeyecektir. Eğer o Tanrı kendi kapalı düşünüşünde inat ediyorsa, o zaman üstat öğretmen çekip gidecek, o varlığın kendi algılarına ve idrakine sahip olmasına izin verecektir. Evet, biz böyleyiz.

Böylece, bilmediğiniz çok şeyin olduğunu anlamaya başlayabilirsiniz. Ve bildiğinizi düşündüğünüz bir sürü şey genetik önyargıya dayanıyor olabilir. Alçakgönüllülük sanatı burada devreye girer. En sonunda tüm yanıtlara sahip olmadığını kabul edecek ve öğretileni öğrenecek kadar alçakgönüllü olmadıkça hiçbir insan bir üstat olamaz. Çünkü bildiklerinizden ötürü kibirliyseniz, ondan daha fazla bir şey öğrenemezsiniz ve ben size hiçbir şey bilmediğinizi kanıtlayacağım.

Bunu anladığınızda, buraya açık ellerle, açık bir zihinle ve -aşağılayıcı değil- büyüleyici bir biçimde zorlanmaya hazır olarak gelirsiniz ve bu sizin düşünmenize, mantıklı kılmanıza ve sonuçlara ulaşmanıza neden olur. Bu okul bununla, yani bilgiyi, felsefeyi öğrenip, sonra onu gerçek olarak deneyimlemekle ilgilidir.

Görüntülerle Öğretim

Bu konuda bazı basit kurallarım var. Ben konuşurken susun ve dinleyin, çünkü ben işittiğinizde beyninizde görüntülerin oluşmasına neden olan sözcükler kullanıyorum. Bu süreçte, sizin işitmeniz gereken sözcükler seçilir; bir görüntü or-

taya çıkar; beynin ateşlediği o sesler o nöronları ateşler ve bu işlem düşünce denen holografik görüntüleri yaratır. Ve önemli olan benim hatasız biçimde konuşmam değil, konuşma biçimim ve bir araya getirdiğim sözcüklerdir ve o sözcükler beyinde görüntüler oluşturur. Birçok kez ben hatalı (dilbilgisi kurallarına aykırı) konuşurum, ama burada önemli olan düzgün konuşmak değil, doğru holografik bilimdir. Siz beni açık bir zihinle dinlediğinizde, beyniniz söylediğim sözlerin görüntülerini oluşturmaya başlar. Böylece kafanızın içinde güzel bir düşünce süreci, görüntülerle öğretim meydana gelir.

Bunu yapan sizin neokorteksinizdir. Beni dinleyen beynin o bölümüdür, çünkü beynin dil merkezleri ve görsel merkezleri orada yer alır. Ben beynin bu bölümüne hitap ederim. Bu bölüm milyarlarca sinir hücresinden oluşur. Bilgi, orada zaten var olan sinir-hücresi tabanına katılacak yeni sinir hücreleri yaratmakla ilgilidir. Başka bir deyişle, bilgi eski görüntülerin üzerine dayandırılabilecek yeni görüntüler oluşturmakla ilgilidir. Anlıyor musunuz?

Ben size öğretirken, beyin o görüntüleri ateşler ve siz onları ön lopta algılarsınız, çünkü o üzerinde hologramların oynadığı film ekranıdır. Siz bu sözleri dinlerken, tüm sinirler ana hatlarda bir araya toplanır ve orta-beyne, yani psişik beyne gelirler. Tüm o görüntüler bu sinirlerin ana hattından geçerek orta-beyne gelir, kızılötesi bantta* belirmeye başlarlar. Hatırlayın, o (kızılötesi) bu zamandan daha hızlı bir zamandır. Görüntüler o telefon hatlarından geçerek orta-beyne geldiklerinde, böylece kızılötesi aktive olduğu anda, hipofizde bir aktivasyon başlar ve hormonlar hipofizden amigdalaya, hipokampa ve hipotalamusa akarlar.

Hipofiz salgıbezi bir hormonla aktive olur. Hipofizde yedi büyük hormon vardır. Beyinde ana hatlardan geçerek bu bölüme gelen her görüntü bir hormona aktarılır. Siz bu saçma

diyebilirsiniz. Benim kastettiğim şudur: Eğer sizin beyninizde çalışan milyarlarca nöron varsa ve siz onların en az yüzde onunu kullanıyorsanız, eğer beyinde sarı rengi yaratmak için on bin sinir hücresi gerekiyorsa, o zaman o sarı renk ağı nasıl bir hormonun formulasyonu olabilir? Yani, o zaman sizin hipofizde on bin hormona sahip olmanız gerekir, ama sizin buna yetecek kadar büyük bir kafanız yoktur. Sonuçta bilinç ve enerjinin aynı şey olduğunu anlayacaksınız.

Bu kuantum mekaniğindeki -sizin Gözlemci olduğunuzu ve düşündüğünüz her şeyin enerjiyi çökerterek parçacığa (tezahür eden realiteye) dönüştürdüğünü söyleyen- Gözlemci etkisidir.

Ben burada, size söylediğim bir cümlenin oluşturduğu görüntülerin bir hormona aktarıldığını ve o hormonun tüm bedene yönelik bir kimyasallar çağlayanını başlattığını açıklamaya çalışıyorum.

Tüm realitenin yapı taşı bilinç ve enerjinin realiteyi yaratmasıdır. Böylece sizden anlamanızı istediğim şey parçacıkların ve enerjinin aynı şey olduğudur. Dalgalanan bir mikrodalga ve sonra bir elektron diye bir şey yoktur; onlar aynı şeydir. Enerji gerçekten bir niyettir.

Öyleyse bu bize ne söyler? Bu, enerjinin bir olayı, bir hayali, bir görüntüyü, bir fikri, bir düşünceyi taşıdığını söyler. Enerji onu taşımaktadır. Ve enerji hedefine ulaştığında çökerek -hayalin maddeselliğini oluşturan- parçacığa dönüşecektir.

Benim Odaklanışım Neden Enerjiyi Çökertip Realiteye Dönüştürmüyor?

Bu şuna benzer: Bir gün siz bir şeyleri havaya yükseltebilen insanlar hakkında bir yazı okursunuz ve ne yapacağınızı kimseye söylemeden, tek başınıza oturup bir nesneye -bir kur-

bağaya, bir vazoya veya bir sandalyeye- odaklanarak, zihninizde onun yükseldiğini görmeye çalışarak, onu havaya yükseltmeye çalışırsınız. Beyniniz nabız gibi atmaya, başınız ağrımaya ve siz terlemeye başlarsınız, ama sonunda hiçbir şeyi havaya yükseltmeyi başaramazsınız. Vazo havaya yükselmemiştir. Siz havaya yükselmemişsinizdir. Hiçbir şey olmamıştır. Çünkü siz geçmişinizi ve enerjiyi çökertip o hayalinize dönüştürememişsinizdir.

Siz kendi kendinize "Ben şu kişiyi iyileştireceğim, ben havaya yükseleceğim, ben (astral yolculuk yapmak için) bedenimden ayrılacağım, ben büyük bir servet kazanacağım" dersiniz, ama o gerçekleşmez. Siz "Şimdi ben olumlu bir zihinsel tutuma sahibim. Kristallerimi taktım. Ben bir vejetaryenim. Her gün meditasyon yapıyorum" dersiniz, ama o yine de gerçekleşmez.

Burada sorun sizin buraya savrulmuş olmanız, ama hâlâ orada bulunmanızdır. Siz bunu yapamazsınız, çünkü nasıl yapacağınızı bilmezsiniz. Nasıl yapacağınızı unutmuşsunuzdur. Böylece hayatınızın siz değişmeden önceki -siz et yerkenki, cinselkenki, kürk giymeyi severkenki, bir sürü kredi kartına sahipkenki- tüm enerjisi hâlâ orada çökmekte, siz onu hâlâ tezahür ettirmektesinizdir. Ve siz aynı zamanda buraya savrulmuş, "Ben ondan uzaklaşacağım" demişsinizdir.

Siz burada zor bir durumda tek başınasınızdır. "Ben şimdi doğru oldum, çünkü hayatım doğru olmayı gerektiriyor. Bu basitçe öbür yanağımı çevireceğim anlamına gelir. Ben olumlu bir zihinsel tutumla yadsıma, yadsıma, yadsıma içinde yaşayacağım. Evet, olumlu zihinsel tutum işe yarar" dersiniz.

Fanatikler budur. Onların tüm yaşamı, her şey hâlâ Tanrı tarafından yerinde tutulur. Onlar çok aptal olduklarından, bilinç ve enerjinin realitenin doğasını yarattığını anlamamışlardır, böylece realiteyi sürdürmektedirler. Onlar gerçekten kö-

tü kokmaktadırlar. Siz gerçekten kötü koktuğunuzda ne yaparsınız? Banyo yapmaz, burnunuza bir mandal takarsınız. "Bu benim değil, başkalarının sorunu" dersiniz. Böylece siz değişirsiniz ve ta oraya savrulursunuz ve "Hayır, hayır. Ben bunların hiçbiri değilim. Ben et yemem. Eskiden yerdim. Artık yemiyorum. Ben bir vejetaryenim. Ben kutsalım. Benim bir gurum var" dersiniz. Ancak, et yeme arzusuna hâlâ sahipsinizdir, kürk giyme arzusuna hâlâ sahipsinizdir. Hepsi hâlâ oradadır. Bu kimin hatasıdır? İçinizdeki Tanrı'nın.

Böylece siz değişmişsinizdir. Siz aslında ondan uzaklaşmışsınızdır. Aslında yadsıma içindesinizdir. Biliyor musunuz, ışıktan aşağıya, buraya salınan bu bilinç bir sarkaçtır. Burada biz kurtarılmaktan, değişmekten ve itiraf etmekten söz ediyoruz. Siz oradan oraya savrulursunuz. Günah işler, sonra günah çıkarır, "Tüm enerjimi Tanrı'ya adıyorum" der ve sonra aynı süreci tekrarlar, oradan oraya savrulursunuz. Ve sadece böyle yaparak bu realite katını geçmeyi sürdürürsünüz. Bu aptallıktır. Siz sadece oradan oraya savruluyorsunuz demektir; günah işle, itiraf et, kurtarıl; günah işle, itiraf et, kurtarıl; gece günahkâr ol, sabah kutsal; gece günahkâr ol, sabah kutsal; iyi niyetler, kötü deneyimler... Siz çaba gösterdiğinizi düşünüyor, "Ben burada gerçekten çaba gösteriyorum" diyorsunuz, değil mi?

Ama sizin yapmanız gereken şey oradan oraya savrulmamak, hiçbir kuşku barındırmamaktır; sihirli nokta odur. O zaman yeni hayal tezahür eder. Aksini yapanlar değişken, kararsız insanlardır. Onlar bugün sizi kabul eder, yarın etmezler. Bugün iyidirler, yarın kötü. Biliyorsunuz, günah, günah, günah; kurtarılma, kurtarılma, kurtarılma; kimyasallar, kimyasallar, kimyasallar. Bugün ben zayıfım, çünkü şişman olmaktan korkuyorum.

Bakın, kimse bilinçli olarak değiştirmediği şeyi sürdüre-

mez. Böylece, eğer zayıflamak için mücadele ediyorsanız, bu sizin gerçekten şişman olduğunuz anlamına gelir. Eğer siz gerçekten şişmansanız, bu sizin gerçekten zayıf olduğunuz anlamına gelir. Eğer siz aşırı yemek yiyorsanız, şişman olmak için yiyorsunuzdur, çünkü sizin doğanız zayıf olmaktır. Eğer siz olumlu olmaya çalışıyorsanız, bunun nedeni sizin esasen olumsuz olmanızdır. Eğer siz bir vejetaryen olmaya çalışıyorsanız, bu sizin gerçekte bir et-yiyen olduğunuz anlamına gelir. Ve siz geçmişte bir günahkâr olmadıkça bir dindar olamazsınız.

Eğer siz sadece kişiliğinizi kullanırsanız, hayatınızda gerçek bir değişim yapmaktan kaçınmış olursunuz. Tanrınız sizi -isteğiniz doğrultusunda- mevcut duruma bağlı tutar. Siz biraz günah işleyebileceğinizi ve sonra biraz bağışlanabileceğinizi düşünürsünüz, ama o bir oyundur; gerçek değişim bu oyuna analojik* olarak son verdiğinizde meydana gelebilir. Siz birkaç bin yıl boyunca orada oturabilir, bunu yapmaya çok istekli olduğunuzu düşündüğünüz için masanın üzerindeki o vazoyu havaya kaldırmaya çalışabilirsiniz, ama bunu asla başaramazsınız, çünkü sizin tutarlı bir biçimde barındırdığınız şey kuşkunuzdur. Bunu yanınızdaki kişiye (veya kendi kendinize) açıklayın.

Anahtar Zihniyetinizi Değiştirmektir

Enerji çöküp parçacıklara -atomik yapıların çekirdeğini oluşturan kuarklara- dönüştüğünde, her parçacığın çok bireysel olmasının nedeni bilinçli bir niyet taşımasıdır. Başka bir deyişle onlar akıllı parçacıklardır. Onlar hayatınızı gerçekten etkilemeyen toz parçaları değildir. Hepsi hayatınızı etkiler. Bir elektron gerçekten zeki bir yaratıktır. Bir kuark zeki bir yaratıktır. Bir atomik yapı, elektronların bağlayıcı kuvvetiyle, zekânın bileşimleridir.

Tüm atomik yapıların yörüngesinde dönen tüm elektronlar bireylerdir. Biz atomik yapıları diğer atomik yapılarla birleştirdiğimizde, bağlayıcı kuvvet elektronların niyetidir. Ve elektronlar, aynı görünseler de, hepsi farklı bir tutuma sahiptir. Taşı, tozu, ağacı, suyu, gazı, atmosferi oluşturan atomların hepsi atomik yapılardan oluşur. Öyleyse farkı ne belirler? Çekirdeğin çevresinde dönen elektron ve pozitron. O kadar. Böylece, eğer pozitronları, elektronları ve nötronları ayırsaydık, tüm atomlar aynı görünürlerdi. Öyleyse yaşamın esasını realitenin yapı taşlarına bağlayan nedir? Bağlayıcı elektron ve pozitron kuvvetleri. Evet, çünkü her elektron bir tutumdur. Böylece, biz temel atomik yapıyı alıp bağlayabilir ve dünyadaki herhangi bir şeyi yaratabiliriz. O bu kadar kolaydır.

Realiteyi yaratabilmek için anlamanızı istediğim şey şudur: Realite sadece sizin düşünüş biçiminiz değildir; o bedeninizin deneyimleyeceği çevreyle de ilgilidir. Siz realiteyi zihniyetinizi, genel zihinsel tutumunuzu değiştirerek yaratabilirsiniz. O zaman yaşamınızın manzarası değişir. Dahası, bu bazı kişilerin sizi terk etmelerine neden olur. Siz onların ardından koşup onları geri getirmek isteyebilirsiniz, ama bunu yapmayın. Bırakın gitsinler. Onlar yeni paradigmaya ait değildirler. Siz elektron bağını değiştirdiğiniz anda, onların sizinle olan bağları kopar. Onları tekrar sizin yaşamınıza bağlayacak olan tek şey onlara "Geri dön. Özür dilerim. Ben değişeceğim. Sen nasıl olmamı istiyorsan öyle olacağım, yeter ki beni terk etme" demenizdir. Bu çok aptalca, ham bir zihniyettir. Bırakın onları gitsinler. Sizden kopan her şeyin, sizden alınıp götürülen her şeyin, kaybettiğiniz her şeyin gitmesi gerekmektedir, çünkü o artık yeni niyete, enerjinin realiteyi bağlayıcı kuvvetini değiştiren niyete uymamaktadır.

Bu sizi endişelendiriyor mu? Endişelendirmemeli. O sizin daima özgür olduğunuzu, sizin asla geçmişe tutunmama-

nız gerektiğini gösteren bir işaret olmalıdır, çünkü sizin zihniyetinizi, zihinsel tutumunuzu değiştirdiğiniz gün yepyeni bir enerjiye sahip olduğunuz gün olacaktır. Daha önce orada olan her şey, kişiler, yerler, şeyler, zamanlar ve olaylar kopup gider, çünkü sizin niyetiniz, çekirdek niyetiniz, elektron niyetiniz artık onlara bağlanmaz. Bunu da yanınızdaki kişiye açıklamaya çalışın.

SİNDERELLA VE ANKA KUŞU MASALLARI

Bir atomu değiştiren şey onun pozitronlar ve elektronlar yörüngesi ve onların sayısıdır. O elektronların, pozitronların, nötronların ve nötrinoların her birinin, hepsinin bir tutuma, bir nöronete, örneğin sarı renge dayandığını hayal edin. Eğer bu atom bir sarı muz olma tasarımına sahipse, o buna uyar. O zaman bu atomik yapının daha önce olduğu tüm enerji, örneğin yerdeki toz, birden -başka bir atomik yapıya tam bağlayıcı kuvvete sahip olan bir atomik yapıyla- burada muz olarak yeniden belirecektir. Elektronların tümüyle niyet olduklarını hatırlayın.

Siz atom-altı parçacıklara farklı bir bakış açısıyla bakmaya başlamalısınız. Onlar sadece bu bulutsu atomik yapılar değildirler. Onlar tutumlardır, niyetlerdir, yoğunlaşarak fiziksel hale gelen düşüncelerdir.

Bu gerçeği mükemmel bir biçimde açıklayan iki harika masal vardır. Birincisi Sinderella (Külkedisi) masalıdır. Hepiniz Sinderella'nın öyküsünü bilirsiniz. O saf, alçakgönüllü, yoksul, kötü muamele gören ve buna izin veren bir varlıktı. Onun tek hayali saray tarafından verilen baloda hayallerinin Prensi ile karşılaşmaktı. Ama Prens onu o eski püskü giysileriyle asla kabul etmezdi. Ayrıca, Sinderella o saraya hangi vasıtayla gidecekti?

Masallar huşu verici ve mucizevî olanın öyküsünü matematiksiz olarak anlatırlar. Ve eski püskü bir giysinin güzel bir balo giysisine dönüşmesini açıklayabilecek tek matematik kuantum mekaniğidir. O açıklama için bir matematik vardır. Bir balkabağının -Sinderella'yı saraya götüren- bir arabaya dönüşmesinin bir matematiği vardır. Kuantum mekaniği, bir balkabağını oluşturan moleküler yapıların bir araba olma potansi-

yeline de sahip olduklarını söyler. Sizin yapmanız gereken tüm şey niyeti değiştirmek, balkabağını dağıtmak ve onun niyetini değiştirmektir. Ayrıca, Sinderella'nın bir iyilik perisi vardır. Sizce o kimdir? Sinderella çevresine bakıp, "Ben o baloya gidemem. Gitmeyi çok isterdim. Gitmeye ihtiyacım var, ama gidemem" demiş ve pes etmiştir, ama hâlâ o hayale sahiptir. O bu hayali nasıl gerçekleştirebileceğini düşünmüş, hatta bir giysi dikmeye çalışmış, ama iyi bir sonuç elde edememiştir. Yani hiçbir şey işe yaramamıştır.

Sonuçta Sinderella ne yapmıştır? O hayali barındırmış ve durumu kabullenmiştir ve işte o zaman iyilik perisi belirmiş ve "Ben sana yardım edebilirim" demiştir. Böylece genç kızın üzerindeki eski püskü giysi birden güzel bir balo giysisine dönüşür. Bahçedeki balkabağı bir arabaya dönüşür. Fareler beyaz atlara ve arabacılara dönüşürler.

İyilik perisi, Sinderella'ya "Artık gidebilirsin, ama gece saat on ikiden önce oradan ayrılmalısın" der.

Bunlar şaşırtıcı kavramlardır, ama Sinderella öyküsü, tıpkı yuvasını ve kendini ateşe veren, ama sonra küllerinden yeniden doğan anka kuşununki gibi, gerçek bir öyküdür.

Burada aynı enerji, aynı parçacıklar vardır. Sinderella bu işi kendi başına yapmaya, balo giysisini dikmeye çalıştığında, zaten mevcut olandan bir şey yaratmaya çalışıyordu. Yani o realitesinde çoktan tezahür etmiş olanı bir araya getirmiş, mevcut kumaş parçalarından bir giysi oluşturmaya çalışmıştı. Ne demek istediğimi anlıyor musunuz? Ama o yetersiz bir giysi olmuştu. O işe yaramamıştı. Böylece Sinderella kendini bırakmış, "Ben bunu asla yapamam, ama baloya gitmek istiyorum" demişti.

Sinderella hayatında değişmez, durağan olan bir şeyden harika bir realite yaratma ihtiyacını bıraktığı anda o iyilik perisi karşısında belirmiş ve "Sen bana teslim oluyor musun? O

zaman olacakları izle. Ben bu eski püskü giysiyi alıp güzel bir balo giysisine dönüştüreceğim" demiş ve bunu gerçekten yapmıştır, çünkü o giysinin parçacıkları güzel olma potansiyeline de sahiptirler. Her eski püskü giysi aynı zamanda ipekli bir tuvalettir.

Böylece orada, bir anda, iyilik perisi eski giysiyi (onu atomik düzeyde dağıtıp, niyetini değiştirerek ve yeniden oluşturarak) güzel bir balo giysisine dönüştürür. O zaman Sinderella, "Aman Tanrım, bu çok güzel bir balo giysisi, ama baloya nasıl gideceğim?" der.

Bunun üzerine iyilik perisi bir balkabağına sihirli asasıyla dokunur ve balkabağı altın renkli güzel bir arabaya dönüşür.

O zaman Sinderella, "Aman Tanrım, bu çok güzel bir araba, ama atları yok" der.

Bunun üzerine iyilik perisi bahçedeki beyaz fareleri alıp beyaz atlara dönüştürür. O farelerin hepsi bir enkarnasyonda beyaz bir at olma potansiyeline sahiptir. Böylece, iyilik perisi "onların tekrardoğuşunu hızlandırır" ve onları birer beyaz at yapar. Bunu yanınızdaki kişiye açıklayın.

Gece Saat On İkide Hayal Değişir

Masalın geriye kalanını hepiniz biliyorsunuz. Sinderella baloya gider. Baloda prens ile dans eder ve prens ona aşık olur. Ama sonra gece yarısı olur ve Tanrısı (iyilik perisi) ona "Bak, gece saat on ikide hayal değişir" demiş olduğundan, Sinderella oradan kaçmak zorunda kalır. Böylece sizin beyin hakkında başka bir şeyi öğrenmeniz gerekir. Gece saat on ikiden sonra sizin kabullenme düzeyiniz değişir, çünkü beyin kimyanız değişir. Ama bunu daha sonra açıklayacağım. Şimdi devam edelim.

Böylece gece saat on ikide her şey eski haline geri döner; güzel balo giysisi yine eski püskü giysi olur, araba yine balkabağı olur ve atlar yine fareler olur; her şey değişir. Ama Sinderella bir izlenim, bir etki yaratmıştır. O bir realite yaratmış ve o realiteye sahip olmak istemiştir. Ve o realite onu aramıştır, çünkü o olmadan, o realite de var olamazdı. Bunu da yanınızdaki kişiye (veya kendi kendinize) açıklayın.

Şimdi farelerin atlar, balkabağının araba ve eski püskü giysinin balo giysisi olabilmesine geri dönelim. Bu masal ne söylemektedir? O sabit bir organizma yaratan biyoloji ve ontolojinin -Gözlemci tarafından- potansiyel realitesinin herhangi bir parçası olacak şekilde değiştirilebileceğini söyler. O bunu söyler. Bunun matematiğini siz anlayın. Ama bakın, bir iyilik perisi ya da Gözlemci bulmak için kendi dışınıza çıkmanız gerekmez. O zaten sizin içinizdedir. Ve sizin sürekli olarak ilan ettiğiniz ve olmasını beklediğiniz gibi, o sizin realitenize tutunmaktaydı.

Ben bu okulda gelişmiş öğrencilerime bir şeyleri tezahür ettirmeyi öğretirken, onlara, tezahür ettirmek istedikleri ve tezahür ettirebileceklerini düşündükleri bir şeyi -yani Ay'a veya Pleiades'e bir yolculuk değil de, bir tüy, bir inci ya da bir altın para gibi tezahür ettirebileceklerini düşündükleri basit bir şeyi- yaratmalarını söyledim. Onlara bunu ellerini açarak yapmayı öğrettim. Açık bir el kabullenmenin bir işaretiydi. Burada bir paspas üzerindeki toz bir inciye dönüşmüştü; bir tenis ayakkabısı mavi bir tüye dönüşmüştü; kalemler altın paralara dönüşmüşlerdi. Böylece onlar Sinderella'yı yaşamışlardı.

Bu size imajınızın, değişmiş-egonuzun henüz bilmediği şeyi öğretir. Siz cennetin krallığını kendi dışınızda aramanız gerektiğini düşünürsünüz, ama cennetin krallığı sizin çevrenizde zaten vardır ve siz değiştiğinizde o da değişebilir ve o altın paralar topraktan veya taştan kaynaklanabilir ve hayatınızda

çorak olan güzelleşebilir. Sizin onu aramanız gerekmez. Hayatınızdaki her şey, her sabit şey, her katı şey Tanrı'nın krallığında, kuantum mekaniğinde dönüştürülebilirdir. Ve sizin tüm ihtiyacınız yeni bir tutumdur, olmuş olanı ayrıştırarak olacak olana dönüştürmek için, olacak olanı algılayan bir tutumdur. Sizin gidip bir sürü para kazanmanız gerekmez. Genç olmaya çalışmanız gerekmez. İyi olmaya çalışmanız gerekmez. Siz sadece iyi olursunuz ve tüm bedeniniz buna uyar.

Anka Kuşunun Yanması

Yuvasını yapıp sonra onu ve kendisini yakan güzel anka kuşuyla ilgili masal bu realiteyi deneyimlemek ve sonra onu kapatıp yakmakla ilgilidir. Sonra anka kuşu küllerinden yeniden doğarak uçup gider. O yeniden doğmuştur; o yeni bir kuştur. Bu masalın anlamı budur. O moleküler nesnelerin değişimiyle ilgilidir, ama bu değişim -ikiyüzlülükle, yadsımayla, kaçmakla değil- sadece niyetin değişmesiyle gerçekleşir. Siz suçluluğunuzu kabul ederek kendinizi yakarsınız. Yalanlarınızı kabul ederek kendinizi yakarsınız. İhanetinizi kabul ederek kendinizi yakarsınız. Hırsızlığınızı kabul ederek kendinizi yakarsınız. Yanlış yönlendirme niyetinizi kabul ederek kendinizi yakarsınız. O bununla ilgilidir. Siz her şeyi yakar, her şeyi itiraf edersiniz. Ve bunu yaptığınızda dünyanızın paramparça olacağını bilirsiniz. Anka kuşu yakında yanacak güzel bir yuva yapmakta olduğunu bilir, çünkü siz temiz niyetli olduğunuzda bütün yaşamınız değişir. O paramparça olur. Ama siz küllerinizden yeniden doğduğunuzda, ölümsüz olursunuz. Bunu yanınızdaki kişiye açıklayın.

Umutsuzluğa kapılmayın. Sinderella masalının mutlu bir sonu yok mudur? O ve Prens sonsuza dek mutlu yaşamaz mı? Ve fareler atlar olarak kalırlar. Onlar gerçekten mutlu değil mi-

dirler? Kışın içi oyulacak olan zavallı balkabağı şimdi bir park yerine koyulmuş güzel altın renkli bir araba olduğu için mutlu değil midir? Sinderella'nın o eski püskü giysisi yakılmadığı için mutlu değil midir? O şimdi ipek ve satenden oluşmaktadır. Bu mutlu bir sondur.

Anka kuşu yuvasını yaratırken, aslında kişiliğinin, bilinçli yaşamının tüm dallarıyla bir yuva örmektedir ve sonunda onu ateşe verecektir. Bu sembolik olarak onun her şeyini gözler önüne serdiği anlamına gelir. Ve o bunu yaptığında, dönüşüm geçirecektir. O durumda bu kuşa ne olur? O uçup gider ve ölümsüz bir varlık olur. O bir daha asla ölmez.

Bu ne kadar aşırı bir bildirimdir? Eh, eğer bilimi sorgulamak istiyorsanız, bunu yapın. (Ama bunu yapacak donanıma gerçekten sahip değilsiniz.) Kuantum mekaniği bunu söyler. Ve bu incelemenizi istediğim bilimin bir parçasıdır. Bu konuda yazılmış kitaplar da vardır. Sizin bunun matematiğini yapmanız gerekmez; sadece teoriyi anlamanız gerekir ve o şöyle söyler: Her parçacık, her elektron aynı anda -halen göründüğünden başka her şey olarak- her boyutta bulunur. Bunu da yanınızdaki kişiye açıklayın.

Beni iyi dinleyin ve söylediklerimi kendi kendinize tekrarlayın. Eğer siz bir atom-altı parçacığı, örneğin elektron olarak algılarsanız, siz Gözlemci olarak enerjinin o elektron olmasını beklersiniz. Nokta. O elektron sizin gözleminizin dışında, aynı anda -içinde bulunduğunuz zaman dahil- diğer zamanlarda başka bir parçacık potansiyeli olarak bulunur. Nokta. Ben Gözlemciyim. Enerjiyi kendi tutumuma göre gözlemlerim ve tüm enerji benim tutumuma uyar. Dolayısıyla ben bir potansiyel sürekliliğinden sınırlı bir realiteyi seçtim. Nokta. Bu sınırlı parçacık ayrıca bir ölümsüzlük parçacığıdır. Bu tutum ayrıca potansiyel olarak bir ölümsüzlük tutumudur. Nokta.

Siz ne düşünüyorsanız osunuz. Bilinç ve enerji realiteyi yaratır. Mutsuz yaşamınızı düşünün, siz kendiniz için üzülüp durursunuz; insanlar, yerler, şeyler, zamanlar ve olaylardan oluşan geçmişiniz bunu yapmanıza neden olur ve siz kendinizi üzgün hissedebilmek için onları yerinde tutarsınız. Siz kaç kere bir kurban oldunuz? Kendinizi kurban, mağdur hissedebilmek için sizin bir zorbaya sahip olmanız gerekir. Öyleyse bu oyunu kim yaratmaktadır? Siz. İpek ve saten bir giysiyi hayal ediyor musunuz? Peki, eski püskü giysiler giydiği için üzülmeye devam eden kimdir? O zaman o eski püskü bir giysi olacaktır. Anlıyor musunuz? Siz hasta olduğunuzu mu düşünüyorsunuz? Öyleyse hasta olacaksınız. Yaşlandığınızı mı düşünüyorsunuz? Öyleyse yaşlanacaksınız. Siz dar görüşlüsünüz. Siz her şeyi ileri atıyor ve erteliyorsunuz. Siz olduğunuzu düşündüğünüz her şeysiniz ve Tanrı (isteğiniz doğrultusunda) onu öyle tutar. Bunu yanınızdaki kişiye açıklayın.

Şimdi Yusuf oğlu İsa'nın havarilerine neden şöyle dediğini anlayabilirsiniz: "Siz cennetin krallığını arıyorsunuz. Siz cennete gitmek için ölmeniz gerektiğini düşünüyorsunuz. Bazıları cennetin krallığının gelmekte olduğunu söylüyorlar. Bazıları o krallığın geldiğini ve Tanrı'nın Zeytin Dağı'nda yaşadığını söylüyorlar. Ama bakın, sizin yeniden doğmanız gerekmektedir." Yani siz yuvanızı yapmalı, onu yakmalı ve uçup gitmelisiniz. Tanrınız'ın size baloya gitmeniz için uygun giysiyi vermesine izin vermelisiniz. Siz yeniden doğmalısınız. Bu sizin -daha yavaş bir seçeneği seçerek- ölmeniz ve yeniden enkarne olmanız gerektiği anlamına gelmez.

Hayır. İsa, "Cennetin krallığı bir hardal tohumundan küçüktür" demişti. Siz bir hardal tohumunun ne kadar küçük olduğunu biliyor musunuz? O var olan en küçük tohumlardan biridir. Evet, sizin onun içine girmeniz gerekir. Bu büyük bir paradokstur. Ama İsa haklıydı, o sonsuz krallığın bir hardal

tohumu kadar küçük olduğunu söylüyordu; tüm miniciklerin büyüğü oluşturduğunu söylüyordu. Siz onu en minicik şeyde görene, onu görecek tutuma sahip olana kadar cennetin krallığı ortaya çıkmaz. Anlıyor musunuz?

NİYETİN HORMON MOLEKÜLLERİNE AKTARIMI

Şimdi hormonlara geri dönelim. Nöronların ateşlemesinin yarattığı holografik formların ana hattan geçerek orta-beyne ulaşmasının salgı bezlerinin çalışmasıyla, yani onların salgıladıkları hormonlarla ne ilgisi vardır? Eğer her minik hormon molekülünün sıkıştırılmış bir program, önceden programlanmış bir devre sistemi olduğunu -cansız bir nesne olmadığını, niyetle canlı olduğunu- anlarsanız, o zaman işi düşünceyi dört boyutta yaratmak olan beynin o düşünceyi -orada işlem geçirip kimyasallara dönüşeceği- orta beyne nasıl aktarabildiğini de anlarsınız.

Bir hormon ismini uyum'dan (harmony), sizin uyumlu varoluşunuzdan alır. Bu, bedenin düşünen ile uyum içinde olduğu anlamına gelir; düşünen her ne düşünürse, beden o hale gelir. Eterik düşünüş ile amino asit zincirlerinden oluşan hormonlar, proteinler, moleküller gibi katı kimya arasındaki o bağlantı nerede kurulur? Siz o aktarımı nerede ve nasıl yaparsınız? Beden dev bir laboratuardır. Beyin simyacının düşüncelerinizi biyolojik maddeye aktarmak için çalıştığı yerdir, böylece o madde bedendeki her hücreye gider, o hücreleri açarak aktive eder, DNA'nın o düşünceye açılmasına, ondan etkilenmesine ve hücrenin bu süreçte amino asit zincirleri yaratmasına neden olur.

Amino asitler nedir? Onlar küçük proteinleri oluşturan minik ipliklerdir. Onlar parçacıklardır, ama bir parçacık olabilmeleri için bilinçli bir niyetin bileşimi olmalıdırlar. Amino asitler insan niyetinin değişik biçimlerini taşırlar. Ve böylece küçük hücre bu amino asit boncuklarından bir kolye yaratır. O bunu yapınca, hücre de o tutuma uymaya başlar.

Hormonlar ne'den oluşurlar? Proteinlerden ya da amino asitlerden. Proteinler amino asitlerden oluşurlar. Böylece biz burada bir çözüm bulmaya başlarız. Hormonlar minik amino asit boncuklarından oluşurlar. Sizin bu boncukları nasıl yerleştirdiğiniz kafanızdaki hayali nasıl yarattığınızı gösterir. Böylece her tutum için bir amino asit vardır ve amino asitleri nasıl yerleştirdiğiniz beyninizde meydana gelen düşünceyi tam olarak temsil eder ve yansıtır. Anlıyor musunuz? Yani bu zincirleme reaksiyona aktarılan düşünce her hücreye erişir.

Böylece, zihin/beden bağlantısı tek bir bağlantıdır. Evet, o tek bir bağlantıdır. Böylece şimdi benim size öğrettiğim her şeyi dinlerken, ona odaklanırken ve onu (kendi kendinize veya yanınızdaki kişiye) tekrarlarken o görüntüleri beyninizde oluşturduğunuzu anlayabilirsiniz. Ben daha önce ölümsüzlükten, iyilikten ve üstatlardan söz etmiştim. O düşünceleri beyninizde düşündüğünüzde, onlar amino asit zincirlerine, peptitlere aktarılır ve kan dolaşımınız yoluyla hücrelere ulaşırlar. Böylece hücreler sizin dinlediğiniz her şeyi öğrenirler. Şimdi açık bir zihnin neden tekâmül sürecinde bilgi edinme ve realitenizi değiştirme konusunda çok önemli olduğunu anlayabilirsiniz. Şimdi kapalı bir zihnin neden bedeni kapattığını ve aç bıraktığını, onu sadece mağduriyet, ıstırap, zorbalık ve sınırlı düşünüş acı-otuyla beslediğini anlayabilirsiniz. Şimdi bunu yanınızdaki kişiye açıklayın (ki daha iyi anlayabilesiniz).

Niyetin Sonuçları

Bundan ister hoşlanın ister hoşlanmayın, hastalık öylece meydana gelmez; o geliştirilir, onun bedende tutunması sağlanır. Kazalar öylece meydana gelmez. Kaza diye bir şey yoktur. Sadece realitenin niyeti vardır. Şimdi bu sizi çok rahatsız bir pozisyona sokar. Bu birden hayatta hiç kimsenin sizi gerçek-

ten istismar etmemiş olduğunu anlamaktır. Evet, kaza diye bir şey yoktur ve siz o "kazanın" nedenini tanrısal imgeleme (hayal etme) gücünüzün kötüye kullanılmasına bağlayabilirsiniz.

Siz mutsuz biri misiniz? Neden mutsuz olduğunuzu söyleyeyim: Çünkü siz insanlara yalan söylediniz, onları kullandınız ve istismar ettiniz. Ve bunları aslında onlara değil, kendinize yapmış oldunuz. Bu yüzden suçluluk ve utanç duydunuz, bunun acısını çektiniz. Siz kontrolünü yitirdiğinizi hissettiğiniz durumlarda yaşıyorsunuz ve hayal etme yeteneğinizi yitirdiniz. Özünde, mutsuzluğun kökeni ölümdür, o Tanrı ile bağlantıdan yoksunluktur.

İşte bu yüzden, insanları o harika yere geri getirmek için din vardır. Ama uygulamada o kendi amacına hizmet eder. O insanların spiritüel yaşam ihtiyacını yasaları, inançları, dogmaları, batıl inançları ve tahrifleri ile istismar eder. Herkesin spiritüel bir yaşama ihtiyacı vardır, çünkü o var olan tek, gerçek realitedir. Başlangıçta tüm bunların var olduğunu düşünmeyin; yoktu. Her şey Tanrı'nın zihnindeydi. O spiritüel bir kavramdı. Ama eğer siz yedinci-katta* yaşıyorsanız, o -şimdi sizin için bu katın gerçek olduğu kadar- gerçek olurdu. Ama siz artık orada yaşamadığınızdan, ona spiritüel âlem, ruhsal âlem deniyor.

Siz refaha kavuşamadınız, çünkü ona lâyık değilsiniz, çünkü hâlâ eski paradigmayı barındırıyorsunuz ve asla dönüp onunla yüzleşmediniz. Ondan asla kurtulamadınız. Utancınızdan ve suçluluğunuzdan asla kurtulamadınız. Asla doğru ve dürüst olmadınız, hislerinizi gizlediniz, çünkü bedeli çok ağırdı. Belki (anka kuşununki gibi) yuvanız yanacaktır ve siz sağ kalıp kalamayacağınızı bilmiyorsunuz.

Bunun temeli nedir? Siz tamamen zihninize bağlı olan bedeninizden hayatta kalmasını istiyorsunuz. Eğer zihinsel tutumunuz bunu desteklemiyorsa, bedeniniz hayatta kalamaz.

Eğer sizi geçindirmesi için, varlığınızı sürdürmek için yüzünüze bağlıysanız, yaşlanırsınız. Ve sizin başka herhangi bir kadın veya herhangi bir erkek gibi olduğunuz keşfedilir keşfedilmez, terk edilirsiniz. Tıpkı mağduriyette, ıstırapta ve acıda olmadığı gibi, cinsellikte de bir bağlılık yoktur. Çoğu insan böyle şeylerden kaçar, çünkü onlar -ne tür ilaçlar yaratılmış olursa olsun- insanların ıstıraplarından kurtarılmayı asla istemediklerini anlarlar, çünkü o durumla hayatta kalma arasında bir bağlantı vardır: Böylece size bakılacaktır, böylece siz sevilecek ve besleneceksinizdir. Kendiniz için üzülmeniz ile sizin için üzülen insanları realitenizde tutmanız arasında bir bağ vardır. Böylece onlar sizin için her şeyi yaparlar, çünkü sizin üzülmenizi istemezler ve siz de onlar için aynı şeyi yaparsınız.

Tüm hayatınızı onun için yaşadığınız bir bedenle ne tür bir hayatta kalma oranına sahip olabilirsiniz? Siz başkalarının sizinle ilgilenmeleri için bedeninizi hasta edersiniz. Birilerinin hayatınızla ilgilenmeleri için aşırı dozda uyuşturucu kullanırsınız. Sizin ilişkileriniz olur, eşinizi aldatırsınız, çünkü birlikte olduğunuz kişiye sevginin ne olduğunu ve kim olduğunuzu bilmediğinizi söyleyemezsiniz. Eğer siz kim olduğunuzu bilmiyorsanız, onların sizi tanımalarını nasıl beklersiniz? Bu bir kişiden çok şey istemektir ve neredeyse gülünç bir şeydir, çünkü o kişi kendinin ne olduğunu bilmeyen bir şeye sadık olagelmiştir. O sevgi olamaz; belki o bağımlılıktır.

Ne Yediğiniz Değil, Ne Düşündüğünüz Önemlidir

Sizin sınırlı insanlar olmanızın ve gelişmemiş olmanızın birçok nedeni vardır. Siz sağlıklı bir diyetin kuş yemi yemek ve vejetaryen olmakla ilgili olduğunu düşünürsünüz. Bu cahilce bir düşünüştür. Et yemeyen herhangi bir kişi bir ikiyüzlüdür; çünkü bir şalgamın, bir havucun, bir domatesin bile kanı

vardır. Ekmek yaptığınız un bir sonraki gelişim kuşağının talanıdır. Siz bitkinin gençliğinin yamyamısınızdır. Siz tahılı hasat ettiğiniz her seferinde bir kürtaj yapmaktasınızdır.

Ne Tanrı değildir? Ne niyet değildir? Beni anlıyor musunuz? Ne niyet değildir? Dar-kafalı, cahil insanlar tanrısal olanın sadece kutsal bir azınlık olduğunu düşünür ve bu dünyayı şeytana ait olarak görürler. Ve böylece onların, hırslarını savunmak için, cehaleti savunmaları gerekir: "Ben sana onlarla istediğin şeyi yapman için Yerküre'yi ve tüm hayvanları, tüm kuşları, tüm balıkları veriyorum, çünkü bu Dünya Şeytan tarafından yönetilir. Umurumda değil; Dünya'yı yok edin. Eğer Dünya'yı yok ederseniz, Şeytan'ı yok edeceksiniz." Bir somun ekmek yeme eylemi bir yok etme midir? Evet, öyledir. Öyleyse hayvanların kan renginin -havucun rengi turuncu olduğu için- havuç bilincini reddetmeyi gerektirdiğini söylemek ne kadar cahilce olur? Sizin bunu doğru biçimde yaşayabilmenizin tek yolu asla bir şey yememeniz, bir şey içmemeniz, bir şey giymemeniz ve asla büyümemenizdir. Bunu yapabilir misiniz? Siz bir doktrini yaşadınız.

Böylece şimdi size soruyorum: Bir havuç bilince sahip değil midir? O canlıdır, öyle değil mi? Bir hayvan bilince sahip midir? Sizin etrafta koşturmayan ve televizyon izlerken kucağınıza sokulmayan evcil havuçlara sahip olmamanız havuçların bilme yeteneğini yok etmez. Ama siz bunu böyle görmezsiniz, değil mi? Bu cehalettir. Ama bunda utanılacak bir şey yoktur. Bu daha önce göremiyordum, ama şimdi görüyorum demektir. Tanrı benim için tüm var olan ve olmayandır. Tanrı benim için benden önce yaşamış olan -amipler, virüsler ve bakteriler de dahil olmak üzere- her şeyin potansiyelidir, çünkü onlar zihni yaratmaktadır. Bu Tanrı'ya aittir. Ve benden sonra yaşayacak olan her şey de Tanrı'nın zihnidir.

Böylece her şeyin bir yaşam dönemi, bir yaşam amacı var-

dır ve siz birçok kere enkarne olursunuz, çünkü inatçı kibrinizi aşamazsınız. Ve buraya gelmeye, ıstırap çekmeye ve hayatta kalmaya çalışmaya devam edersiniz, ta ki şunu idrak edene kadar: Önemli olan ne yediğiniz değil, ne düşündüğünüzdür. Önemli olan nasıl göründüğünüz değil, nasıl olduğunuzdur. Tanrı din değildir; Tanrı yaşamdır, güzel yaşamdır ve siz bu hayali yaşayan armağansınız. En sonunda herkesin bir Tanrı olduğunu idrak edersiniz.

Hayatınızı siz yaratırsınız. Gelişip o hayatı aşmaya çalışırsınız, ama bunu yapamazsınız. Hayatınızı değiştiremezsiniz. Neden biliyor musunuz? Çünkü bunu yapmanız gerektiğini bilmezsiniz; hayatınızla yüzleşmeniz, onun bilgeliğini sahiplenmeniz, onunla işinizi bitirmeniz gerektiğini bilmezsiniz.

Siz zamanın bir yaratığısınız. Defalarca yaşadınız. Tanrınız size bunu söyler. Siz tüm insanlar olarak enkarne oldunuz. Kendi kendinize empoze ettiğiniz cehaletinizle mücadele etmektesinizdir. Sizin karma'nız buraya geri dönüp insanlara yardım etmek değildir. O buraya geri dönüp kendinize yardım etmektir. Çünkü siz önemlisiniz. Ve siz bunu yapana kadar, kendinizi sevene kadar buraya sıkışıp kalır ve her şeyi olduğu gibi tutarsınız. Dindar olursunuz, sonra bir günahkâr olursunuz, her ikisi de işinize yaramaz, çünkü hâlâ kendinizi sevmezsiniz.

Sizin neyi öğrenmeniz gerekir? Orijinal plânınızın ne olduğunu bilmeniz gerekir. Sizin orijinal plânınız bilinmeyeni bilinir kılmaktı. Siz neden bir bedene sahipsiniz? Yaratmış olduğunuz zamanda var olabilmek için. Bir beden katılmak istediğiniz çevreyle aynı hızda titreşen bir giysidir. Duygular nedir? Onlar sizin düşünüşünüzün kimyasal reaksiyonlarıdır; öyleyse duygular bir deneyim için bir hazırlıktır. Deneyimi kim yaratmaktadır? Sizin Gözlemciniz onu meydana getirmektedir ve siz onu deneyimlemeye hazırsınızdır. Siz neden utanca, korkuya hapsolursunuz? Çünkü onu asla bilgelikle tamamlamaz-

sınız. Siz asla bir şeyi hayal edip, yaratıp, deneyimleyip, sonra onun dışına çıkıp "Tamam, bunu yaptım. Sırada ne var?" demezsiniz. Siz inleyip sızlanırsınız. Hayatınızda berbat şeyler düşünen ve sizden berbat şeyler bekleyen berbat insanlar vardır, çünkü siz onu böyle oluşturmuşsunuzdur.

Tekrar tekrar enkarne olmanızın tek nedeni misyonunuzu yerine getirmemiş olmanızdır; misyonunuz korkuya, utanca ve cehalete hapsolmak değil, bağımlı duygusal bedeninizin kapanına kısılmak değil, onu deneyimleyip aşmaktır. Duygusal beden bu yavaş-zaman düzeyinde çalıştığı için bağımlıdır. Sizin bedeninize bir mesaj verebilmek için yedinci düzey düşüncenizi temel kimyasallara indirgeyip aktarmanız gerekir. Siz bedeninizin karşılık verdiğinden daha hızlı düşünürsünüz. Ama burada yavaş titreşimli bir bedene hapsolmuşsunuz, çünkü misyonunuzu yerine getirmemişsiniz. Korkuyu deneyimleyip, onu nötrleştirip etkisiz kılmamışsınız. Ve utancınızdan -onunla yüzleşecek kadar- korkmamışsınız. Gerçek sizi özgürleştirir. Aksi takdirde, o ister bu enkarnasyon, isterse gelecek enkarnasyonlar olsun, siz daima geçmişe takılı kalacaksınız. Aynı bitmemiş iş yüzünden tekrar tekrar geri gelmeye devam edeceksiniz.

Sinderella küllerle kaplı eski püskü giysilerden saten bir giysi ve çanta yapmak için her şeyi denedi. O gerçekten elinden geleni yaptı, ama o geçmişle çalışıyordu. Geçmişi giydirip süslemeye çalıştı, ama o yeterince iyi değildi. Sonra pes etmek zorunda kaldı. Ama hayalinden vazgeçmedi. Onun sadece durması ve hayalini barındırması gerekiyordu ve işte o zaman Tanrı belirdi ve "Bak, ben her şeyi değiştirebilirim. Sadece geçmişine tutunmaktan vazgeç, ama hayalini sürdür. Ve bunun nasıl yapıldığını göstereceğim. Ben her berbat yaşamı alıp onu bir anda mükemmel bir yaşama dönüştürebilirim. Ama gece saat on ikide eve dön" dedi. Bunun nedeni bedenin bilgi-

yi henüz biyokimyasal olarak özümsememiş olmasıydı. Ama siz hayali yaratmış ve yaşamışsınızdır. Hayal şimdi realitedir ve o sizsiz var olamaz. Gece on ikide eve dönün, çünkü bedenin hâlâ değişmesi gerekmektedir. Ve o değiştiği gün realiteniz sizi ele geçirecektir. Şimdi bunu yanınızdaki kişiye (ya da kendi kendinize) açıklayın.

KALICI DEĞİŞİM YARATMAK

Sinderella masalının dersi budur: Siz hayali barındırdığınızda, ama onun ne'den -hangi insanlardan, yerlerden, şeylerden, zamanlardan ve olaylardan- oluşacağını anlamaya, düşünerek bulmaya çalışmayı bıraktığınızda tüm mucizeler meydana gelir. Çünkü insanlar, yerler, şeyler, zamanlar ve olaylar kişilik belleğine dayanır. Bunlar onu sizin önünüzde tutan yoğunlaşmış realite parçacıklarıdır. Hatırlayın, siz Gözlemci'siniz, böylece ben insanlardan, yerlerden, şeylerden, zamanlardan ve olaylardan söz ederken aynı zamanda bedende çökmüş olan (maddeleşmiş olan) bu çökmüş realiteden söz ediyorum. Mucize Tanrı onu bir anda yaptığında meydana gelir. O size gösterir. Bir anda insanların kanseri yok olur. Saçları uzamaya başlar. Net bir biçimde görebilirler. Yavaş yavaş yürümeye başlarlar. Onlar tüm bu harika gelişmeler sonucunda mutlu olurlar.

Ama Sinderella masalında Tanrı'nın (iyilik perisinin) ne dediğini hatırlıyor musunuz: "Gece saat on ikide eve dön." Çünkü gece on ikide (insanın değil) Tanrı'nın müdahale edip değiştirdiği her şey eski haline geri dönecektir. Saat on ikide siz tekrar kontrollerden sorumlu olursunuz. Bu saat on ikiden sonra gerçekleşir, çünkü beyin -geceleri epifiz bezinin salgıladığı hormon olan- melatoninden pinoline denen bir sentez, bir kimyasal bileşim yaratır ve o bedeni tutuma göre yeniden oluşturan bir halusinojendir, yani halisünasyona neden olan bir kimyasal maddedir. Rüyaların bir kısmı geleceği bildiren kehanet rüyaları değildir; benim burada sözünü ettiğim rüyalar bilinçaltının uyku esnasında bedene sunduğu görüntülerdir; bu görüntüler kimyasallara ve elektriksel iletim hatlarına dönüştürülerek bedenin uykuda onarılmasını sağlarlar. Rüya gö-

ren beyin bedene iyileşmesi için mesajlar yollar. Anlıyor musunuz? Gece saat on ikiden sonra bu olmaya başlar.

Böylece diyelim ki siz gece saat onda uyur ve rüyanızda bir baloya gidebilirsiniz. Ama gece saat on ikide rüya değişecektir: Rüyanızda çok karanlık bir şeyden gerçekten yavaş bir biçimde koşarak kaçtığınızı, bir uçurumdan aşağı düştüğünüzü, bir havuca -onun gibi garip bir şeye- tosladığınızı görebilirsiniz. Ve tüm bunlar sembollerdir. Onlar bedene aktarılan ve hangi beden bölümlerinin iyileştirileceğini gösteren hologramlardır. Siz dizlerinizdeki ve bacaklarınızdaki tendonları iyileştirmek için rüyanızda yavaş koşarsınız. Siz rüyanızda yavaş hareket ederken, o görüntü anatominizin o bölümlerinin çalışmasını ve iyileşmesini sağlamaktadır. Hücrelerin karşılık verecekleri şey o görüntüdür.

Böylece Tanrı mucize sergiler; bu bir kez olur: Toprakta bir kuş tüyü belirir; hiç yoktan bir fırsat kucağınıza düşer. Ama bu ne kadar zaman sürer? İşte sabır burada devreye girer ve cahil insanlar bunu anlamazlar. Onlar, "Ama bu mucize bir an sürdü" derler. O bir an sizin Tanrınız'ın bir armağanıdır. O size bir şey göstermektedir. Ve siz onu analiz etmeye başlar başlamaz, aynı eski tutuma geri düşersiniz, çünkü siz analiz için beyninizdeki elektrik bağlantısını kullanmaktasınızdır.

Bu yüzden kanserin herhangi bir yerde tekrar ortaya çıkmasında şaşılacak bir şey var mıdır? Uzayan saçların tekrar dökülmesinde şaşılacak bir şey var mıdır? Mucizevî bir biçimde net görüşe kavuştuğunuz günün ertesinde o kadar net biçimde görememenizde şaşılacak bir şey var mıdır? Çünkü o size bir şey göstermektedir. O mucizevî hale ne zaman geri dönersiniz? Hayali tutmaya çalıştığınızda ve onun tek realite olduğunda ısrar ettiğinizde o hale geri dönersiniz, çünkü o zaman her gün -her gün- o realite katılaşır ve peşinizi bırakmaz.

Ve bir gün eski püskü giysileriniz kalıcı biçimde değişecektir. Bedeniniz kalıcı biçimde iyileşecektir. Sizin bu iyileşmeyi kalıcı kılmak için yapmanız gereken şey onu analiz etmek değildir. Yapmanız gereken şey, kendinizi ne kadar kötü hissederseniz hissedin, ölümsüz, sağlıklı, genç, zengin, yaratıcı, dahi, üstat olma hissini barındırmaktır, çünkü beden ona uyacaktır. Aslında o ebediyen böyle programlanmıştır ve sizin onu barındırmanız ve sürdürmeniz gerekir. Sınav budur. Evet, sınav budur, değişimin anatomisi budur.

Tüm bu felsefe benim durduğum yerden gördüğüm ve bildiğim gerçektir. Ama siz bu felsefeyi nasıl anlamlı, kararlı, biyolojik değişikliklere dönüştürebilirsiniz? Az önce bunu size öğrettim. Bazılarının bir mucizenin nasıl sürdürülebileceğini anlamamalarının -onun nasıl başladığını, neden sona erdiğini ya da neden devam ettiğini anlamamalarının- nedeni, onların gerçek varlığınızın mekanizmasını anlamamalarıdır. Sizler fiziksel ilahlar değilsiniz. Sizler kendi kalıplandırıp şekillendirdiğiniz bir bedeni giyen tanrısal varlıklarsınız. Siz zihninizi değiştirdiğinizde, o kalıp da değişecektir.

Öyleyse bu felsefenin ontolojisi (varlık teorisi) nedir ve onu değişime nasıl aktarırsınız? Bu, bu okuldaki öğrencilerin -gerçeği söylemenin dışında- yapmaları gereken en zor şeydir. Ve siz duygusal saplantılarınızı ele almadıkça değişmezsiniz. Böylece eski realitenizin enerjisini çökertmeden değişmeye çalışmak düş kırıklığı yaratıcı ve acı verici bir süreç olacaktır. Siz hiçbir yere ulaşamayacaksınız. Arada sırada küçük atılımlar yapacaksınız, ama bu temel Tanrı realitesinin hâlâ yerinde olduğunun bir işaretidir, çünkü siz onu değiştirmemişsinizdir. Siz onu ele almamış, incelememiş ve ondan kurtulmamışsınızdır. Ancak o çöktüğünde (onun enerjisini başka bir enerjiye ve realiteye dönüştürdüğünüzde) siz ondan kurtulabilirsiniz.

Böylece burada sürüp giden ve sadece bir ritüel ya da an-

lamsız bir dogma olmayan güçlü bir eğitim vardır. O aslında analojik-zihin* noktasına, o çökertme noktasına gitmek, eski realitenin yerine yeni bir hayali koymak ve o hayalin enerjiye bağlanmasına izin vermek üzere en üstün derecede tasarlanmıştır. Bir başlangıç dersine gelen öğrencilerin yüzde doksanı, bu mesajı duyduktan sonra ve nefes-çalışmasını* yapmayı öğrendikten sonra hemen bazı mucizeleri deneyimlerler. Ama onlar okuldan ayrıldıktan sonra durum bozulmaya, kötüye gitmeye başlar. Onlar burada ne yaptıklarını hatırlamaya çalışırlar, ama olanı kendi kanılarıyla, görüşleriyle tabakalandırmışlardır. Şimdi onların soğanın kabuklarını tekrar soymaları ve çizginin orijinal sadeliğini bulmaları gerekir: Sadece onu yapmaları gerekir. Ve onlar o noktaya geldiklerinde, o zaman realite onların peşine düşer ve onlar değişirler.

Bilim ve Arkeolojideki Gizli İpuçları

Bunun dünyanın her yerinde ve her bilimde ipuçları vardır. Arkeolojide onun ipuçları vardır. Baalbek ve Tiwanaku harabelerindeki taşları ve Büyük Piramitleri kim açıklayabilir? Onlar büyüklüğün bu Dünya'dan geçtiğini gösteren işaretlerdir. Kuantum mekaniği de öyledir; aslında bir uzaylı bilimi olan kuantum mekaniği bilimi olmasaydı, siz bir süper-iletkene veya transistörlere sahip olamazdınız. Birleşik alan teorisi uzun bir zaman önce emekli olmuştur; anti-yerçekimi mekanizması otuz yıldır kullanılmaktadır; zaman makinesi zaten vardır. O çoktan buradadır; siz onu bilmiyorsunuz, çünkü siz kendiniz için üzülmek ve hayatta kalmaya çalışmakla çok meşguldünüz.

"Tüm bunlar harika görünüyor. Nasıl oldu da ben bu ko-

*Bu nefes çalışmasıyla ilgili bilgi Ramtha'nın *Doğumun ve Ölümün Gizemi* adlı kitabında sunulmuştur. (Ç.N.)

nuda bir şey duymadım?" diyebilirsiniz. Siz onu duyacak bir konumda mıydınız? Siz zamanın doğası üzerinde hiç düşünmüş müydünüz? Neden bu kadar şaşırdınız? Siz böyle şeyler hakkında düşünmezsiniz. Siz bir sonraki uyuşturucu dozunuzu, sonraki içkinizi, sonraki partinizi, sonraki yüzleşmenizi, işinizi, ne yiyeceğinizi, ne kadar egzersiz yapacağınızı, ne giyeceğinizi, saçınızın nasıl olacağını ve başkalarına nasıl görüneceğinizi düşünürsünüz. O programın içinde zaman üzerinde düşünmeye yer var mıdır? Öyleyse neden şaşırdınız? Bir başkası ona odaklandı ve yanıtı keşfetti. Siz her ne üzerinde odaklanırsanız, onu yaratırsınız. Anlık bir içgörü alabilirsiniz ve onun tezahür etmesi yedi yıl alabilir. O tezahürü kim hak eder? O içgörüyü asla yitirmemiş olanlar. Onu hak edenler onlardır.

Dinde buna iman, yani aşikâr bir kanıt olmadan inanmak denir. Biz burada Tanrı'nın bildiğini bilmeyi, sonsuz bir hayat yaşamayı, bir daha asla enkarne olmamayı, büyük gizemlere ermeyi gerçekten hak eden, geçmişini onun tarafından yönetilmeyecek ve özgürleşecek kadar sahiplenmiş olan varlıkları buluruz. Onların dünde hiçbir ayak izleri yoktur. O zaman onlar tüm yarına sahip olur ve onu hak ederler.

Onların bilinç ve enerjisi her neye -idealizm, kavramlar ve tefekkür içinde- odaklanırsa, onu etkili bir biçimde çökertebilir ve yeniden yaratabilirler. Bunu yapamadıklarında, tezahürü engelleyen bir şeye tutunduklarını bilirler ve o onların asla ortadan kaldırmadıkları bir şeydir. Onların onu bulmaları ve ortadan kaldırmaları gerekir, çünkü hiçbir küçük, önemsiz sorun sonsuzluğu kaçırmanıza değmez. Öyle olsun. Şimdi yanınızdaki kişiye dönün ve şu ana kadar öğrendiklerinizi ona anlatın.

Tırtılın Bir Kelebeğe Dönüşmesi Benzetmesi

Bir tırtıl tüm günlerini yeşil yaprakları yiyerek geçiren çok bacaklı, tombul, küçük bir kurtçuktur. Sonra bir gün onun canı sıkılır, çünkü çok irileşmiştir ve artık yeşil yapraklara yeri kalmamıştır. Böylece o biraz kestirmeye karar verir. Başka bir deyişle, o tırtıl benliğini son haddine kadar kullanmıştır ve artık yaprak yemeyi bırakır. Küçük ipeksi bir yatak yapar ve uykuya dalar. O rüyasında daha fazla yiyecek görmez. Rüyasında kendini tombul küçük bir tırtıl olarak görmez. O zaten tombul, küçük bir tırtıl olmuştu; kendini yine öyle görmeyi neden istesin ki? Onun yerine -deneyimi sahiplendiğinde, eski yaşamında eksik hiçbir şey kalmadığında- kendini uçan bir kelebek olarak görür. Kısa ve kalın bacaklar yerine, onun şimdi altın renkli, uzun çorapları veya uzun, siyah çorapları vardır ve o Tanrılar'ın kadehinden altın iksiri içer. Bu, bu kurtçuğun gördüğü türde bir rüyadır. Siz bir kurtçuktan daha büyük değil misiniz? Eğer kendinizin farkındaysanız, daha iyisini bilmeniz gerekir. Ve o uyandığında, rüya o kadar uzun sürmüştür ki, gece yarısından sonra tırtıl dağılmaya başlar. Gerçekten de krizalit aşamasındaki tırtılın bedeni birkaç saniye içinde yoğun bir pelteye dönüşür. Bu bir olgudur. Buna başkalaşım denir.

Bu kritik bir noktadır. Tırtıl neden çökerek bir pelteye dönüşmüştür? Çünkü tırtıl artık bir tırtıl gibi düşünmemektedir ve formu bir arada tutacak bir şey yoktur. Onun yerine, o rüyasında kanatlarının olduğunu görmektedir. O uçtuğunu ve tembel bir yaz esintisiyle süzüldüğünü, yeşil yaprakların altındaki düğün çiçeklerinin, zambakların ve yaseminlerin özsularını içtiğini görmektedir. Böylece onun eski benliğini bir arada tutacak bir şey olmadığından, o dağılır ve uyandığında rüyasında gördüğü, hayal ettiği şey olur. Bu doğadaki büyük öğ-

retmendir. Tombul küçük tırtıllar bile kelebekler haline gelebilirler. Haylaz küçük insanlar bile Tanrılar haline gelebilirler.

Tanrı'nın Kusursuz Simetrisi: İçiniz Nasılsa Dışınız da Öyledir

Tanrı kusursuz, basit simetriye sahiptir; şu anlamda kusursuz ki onun benlikleri içinde en mütevazısı bile kendini tanıyabilir. Matematik kafa karıştırıcıdır. O sadece, realitenin nasıl oluştuğunu anlamaya çalışmak için bir dildir. Sizin dili anlamaya çalışmanız gerekmez; yapmanız gereken şey bizzat o dil olmaktır.

Tanrı'nın simetrisinde "içerisi nasılsa, dışarısının da öyle olduğunu, yukarısı nasılsa aşağısının da öyle olduğunu" söyleyen eski bir mecaz, bir aksiyom vardır. Siz realitenizin yaratıcısısınız ve realite tabaka tabakadır ve tüm realitenin merkezinde tabakalara neden olan bir niyet vardır. Ve bugün bunu öğrenmek için buradasınız. Bilinç ve enerji tabakalara neden olan, (yedi katlı) piramide neden olan, frekanslara neden olan niyettir. Ama onu basit tutmak için, içerisi nasılsa dışarısı da öyledir diyen aksiyomu kullanmayı tercih ederim. Siz her ne düşünürseniz, dışınızda o tezahür eder.

Bu dışınızda olanın içinizde de olacağı anlamına gelmez. Bu yanlıştır ve böyle düşünmek cehalettir. İşte bu yüzden Tanrı'nın dışarıda bir yerde olduğunu, cennetin krallığında olduğunu, Tanrı ile sizin aranızda muazzam bir uçurumun bulunduğunu ve Tanrı'nın sizi görebileceğini, ama sizin Tanrı'yı göremeyeceğinizi öğretmek yanlış bir programlama yapmaktır. Bu cahilcedir. Bütün bu doktrin Tanrılar -Yehova ve kardeşleri- buradayken ve siz onlara hizmet edecek bir köle ırk olarak yaratıldığınızda ortaya çıkmıştır, o zamandan kalmadır. Onlar geri döneceklerini vaat ederek buradan ayrıldıklarında, siz

yüceltilmiş bir insana hizmet ediyordunuz. Siz onlara ve size yaşam vermiş kuvvete hizmet etmiyordunuz. Öyleyse bu doktrinden kurtulun. Tanrı orada değildir; Tanrı buradadır.

RAMTHA'NIN KANALLIK VE KENDİ ÇALIŞMASI İLE İLGİLİ BİLİMSEL AÇIKLAMASI

Merhaba. Şimdi hayatın şerefine bir bardak su içelim.

Sevgili Tanrım,
senin güzelliğini
ve ölümsüzlüğünü
deneyimlemek istiyor
ve bunu hemen
tezahür ettiriyorum.
Öyle olsun.

Ben 1977'den beri bu hanım (JZ Knight) kanalıyla mesaj veriyorum. O bu partnerliğin gerçekleşmesini sağlayacak bir yaşam yarattı. Bu onun da kaderidir, bu aydınlanmaya adanmış bir kaderdir. O benim ona öğrettiğim ve bedeninden ayrılmasını sağlayan kutsal bir ritüelle bedeninden ayrılır. Ben ona bunu 1977'de öğrettim. (O ve az sayıda varlık beni asıl halimle görmektedir). O bedeninden ayrılır; Özü'nü ve ruhunu bedeninin dışına çeker; bedeninden çıkarken bir tünele girer. Tünelin sonunda bir ışık duvarına çarpar. Bu bazen bir dakikadan az bir zaman alır ve o bedenine geri döner. Ama o bir dakikada burada on iki saat geçmiştir. Geri döndüğünde, ona buradan ayrılalı sadece bir dakika geçmiş gibi görünür.

Bu arada, ben bu varlık kanalıyla konuşurum, ama onun bedenine girmem. O bedenin çevresinde yer alırım. Benim enerjim ve irademonun beyninin arkasındaki beyincik -yani Tanrı'nın zihni- vasıtasıyla davranır. Beyincik neokorteksten bedene gelen ve bedenden beyine çıkan her şeyi düzeltir. O her şeyi bilir. Onun gözler, burun, ağız ve tüm beden ile kendi bi-

reysel bağlantıları vardır. Ve o tüm bu enerji merkezini pas geçebilir. Evet, ben bu bedende değilim, onu bir kukla gibi yönlendiriyorum. Ben 210 cm. boyundayım. Eğer yukarıya bakarsanız, orada benim yüzümü belki görebilirsiniz. Böylece ben bu bedeni irademle yönlendiriyorum. Beyin bir bilgisayardır. Ben onunla bağlantı kurar, tüm bu enerji merkezlerini yönlendiririm. Bu bir gerçektir.

Ben bunu kızıma ve dinleyici gruplarına uzun yıllardır söylüyorum. Bilim daha geçenlerde bunu kanıtladı; bilim adamları, kızım bedenindeyken, onun bir kalıbını elde etmek için, bedensel işlevlerini bilgisayarla izleyip kaydettiler. Sonra kızım "Ben bir transa girmiyorum. Ben bedenimden ayrılıyorum ve Ramtha ortaya çıkacak" diyerek bedeninden ayrıldı. Bilimciler ona inanmadılar. Ben devreye girdim. Kızımın bedenine bağlı tüm o donanım ekranlı bir bilgisayara bağlıydı. Kızım bedeninden o kadar hızlı ayrıldı ve ben o kadar hızlı geldim ki bilgisayar ondan bana olan değişimi kaydedemedi.

Bu neden olağandışıdır? Çünkü ben otonom (irade dışı olan) sinir sistemiyle çalışırım. Otonom sinir sistemi bedeninizin bilinçaltı tarafından, beyincik tarafından yönetilen bölümüdür. Hiçbir sahtekâr kalp atışını bir saniyede yüz seksen bir atışa çıkarıp, sonra bir buçuk saniyede otuz dokuz atışa indiremezdi. Hiç kimse beden ısısını bir bilgisayarın kaydedemeyeceği kadar hızlı bir biçimde düşüremezdi. Ve sadece Tanrı gibi, bilinçaltını yönetebilen bir şey bu kadar çarpıcı değişikliklerin bu kadar hızlı meydana gelmesini sağlayabilir. Bir bilgisayarın onu kaydetmek için yeniden ayarlanması gerekir. Ben, sadece bir kere değil, üç kere kızımın beyninin -neokorteksinin, ön lobunun, beyinciğinin- aynı anda analojik zihin haline girmesini sağladım. Kimse bunu yapamaz, bunu yapan bendim. Böylece ben bu bedeni bu gözler, bu ağız, bu eller vasıtasıyla kullanırım. Bu fenomen burada aslında bilimsel ola-

rak kaydedilen bir tarih yazdı.

Ben Aydınlanmış Varlık Ramtha'yım. Ben uzun zaman önce bir orduyu yönetmek istemiş olan bir varlık kanalıyla konuşuyorum ve şimdi onun bunu yapması gerekiyor. O ve ben farklı varlıklarız. İkimiz de aynı amaca sahibiz; bu amaç tüm bir yaşamı -bilmek isteyen varlıklara onları özgürleştiren, muktedir kılan; gelişmelerini, cehaletin yerine sevgiyi geçirmelerini sağlayan- bir bilgi sunmaya adamaktır. Onlarca yıldır, bu varlık bu amaç uğruna yaşamın uzun anlarını (bedeninin dışında geçirerek) kaçırdı. O bu sabah yine bedeninden ayrıldı, akşam güneş battıktan sonra geri dönecek ve bu süre onun için bir dakika olacak, ama tüm gün geçmiş olacak. Tüm bu yaşam bu amaca adanmıştır.

Siz bu bilgiyi başkaları tarafından alaya alınmadan, nefret edilmeden, istismar edilmeden, tehdit edilmeden ve kıskanılmadan savunamazsınız. Bu yolculuk böyledir. Ancak tüm bu öğreti, bu hizmet tüm bunlara değer. Böylece bu, bu çalışmaya adanmış olan bir yaşamdır.

Çevrenize bir bakın. Bu süslü bir yer değildir Ve gördüğünüz her şeyi oluşturmak, bu hale getirmek epey zaman almıştır. Bizim altın şamdanlara ve vitray camlara ihtiyacımız yoktur. Bana üzerinde bir barınak olan bir parça toprak verin, size nasıl yükseleceğinizi öğreteyim, çünkü Tanrı'nın en büyük tapınağı içinde bulunduğunuz bina değildir; o içinde bulunduğunuz bedendir. Ve sizin göreviniz onu doğru biçimde yaşamak, yaşamı doğru kullanmaktır. Ben size bugün bunu, onun başlangıcını öğrettim.

Eğer bunu fırlatıp atar ve eski yollarınıza geri dönerseniz, hayatınızı hak edersiniz. Size öğrettiğim şey sizin bildiğinizden çok farklıdır; siz onun parçalarına sahipsiniz, ama hepsine sahip değilsiniz; eğer eski, normal düşünüşünüze geri dönerseniz, bu öğretiler yavaş yavaş unutulup gider. Peki, öğret-

men gittiğinde geriye hangi mesaj kalacaktır? Ben size realiteyi nasıl yaratacağınızı öğrettim. O bir gerçektir. Bunu kendiniz görüp anlayacaksınız. O gerçekten çok basittir; o aşikâr aşikâr-olmayandır. En zor şey değişmektir. En zor şey disiplini uygulamaktır. En zor şey mutlu olmaktır. Mutlu olmak çok fazla çabayı gerektirir, çünkü herkes mutsuz olmak için çalışır. Bu varoluşun doğal düzeni değildir.

Böylece, ben burada geçici olarak kalışımda ve bu kaderde yüz binlerce yaşamı etkiledim, buraya asla gelmeyecek olan insanlar sadece sözlerimi (kitaplarda) okudular, anladılar ve bu onların yaşamlarını değiştirdi, birçoklarının yaşamını kurtardı. Bu bilgi Tanrı'yı (insanların onu getirdikleri) çılgınlık noktasından aldı ve kişisel, daha anlamlı, daha erişilebilir kıldı. İnsanların yaşamlarını -sadece sihre götürebilecek ve her insana anlam, her seçime bir anlayış veren- düzenli bir uyum içine soktu.

Eğer bu konuda hiçbir şey yapmazsanız, ölecek ve tekrar enkarne olacaksınız. Bundan hoşlansanız da hoşlanmasanız da, geri dönecek ve bununla tekrar yüzleşeceksiniz ya da gerçek çözümün ne olduğunu anlayacaksınız. Gerçek çözüm onu tekrar yapmak değil, onu sahiplenmektir. O, onu canlı tutan tutumu değiştirmektir; o zaman tamamlanmış olursunuz. O zaman burada olmayanların, başka bir yerde olanların saflarına katılırsınız. Ve öyle birçok varlık vardır.

İnançlarınızı, kültürünüzü, ahlâk kurallarınızı, yargılarınızı, kabulünüzü, yadsımalarınızı, mağduriyetlerinizi, acılarınızı istediğiniz derecede fırlatıp atın. Yalanlarınızla yüzleşin; aldatmalarınızla yüzleşin. Onlardan bir şeyler çaldığınız insanlara, çaldığınız şeyleri geri verin. Onlara gerçeği söyleyin. (Anka kuşu gibi) yuvayı yapın; sonra onunla birlikte yanabilirsiniz. Bu sizin geçmişinizi yakacaktır. Siz özgür olacaksınız ve geçmişinizdekiler de özgür olacaklar. Gerçek şu ki sizin peşin-

de olduğunuz şey duygular ve duyguları örten yalanlar değildir. Siz gerçeğin peşinde olmalısınız, çünkü o bilgeliktir. Ve o size daha büyük paradigmaları, daha büyük sarayları inşa edecek; daha büyük ve daha derin düşüncelere, sihirli düşüncelere, güzel düşüncelere sahip olmanızı sağlayacak aleti verir. Ve hepinizin hayal etme, düşünme kapasitesine sahip olduğunuz her şeyi deneyimlemeniz gerekir. Bunu yaptıktan sonra hepsinden vazgeçersiniz. O zaman Büyük Çalışma'nın şöyle diyen gerçek bir öğrencisi olarak yaşarsınız: "Ben tanrısal olduğumu biliyorum, çünkü kendimin farkındayım. Benim aptallığımı çaresizlik içinde izleyen bir yanım var. Ben kendimin farkında olduğumu biliyorum." Bu doğrudur.

Ama daima izleyen nedir? Eğer siz bunu yapmayı öğrenirseniz çok güzel olacaksınız. Evet, dünya sizi hırpalayabilir, hayatınız sizi hırpalayabilir, ama buna teslim olmayın. O dağılıp giden geçmiştir; onu bırakın gitsin. Her savaş sizi daha güçlü, daha dürüst, daha kusursuz hale getirecektir. Ve siz bir daha asla korkmayacak, gençliğinizi utancınız uğruna feda etmeyecek ve günbegün yaşlanmayacaksınız. Siz hayal kurmayı bıraktığınızda yaşamayı, var olmayı bırakırsınız. O zaman siz sadece tutunmaya çalışmaktasınızdır ve tatlı gençlik geçmiştir.

Şimdi biz ebedi bilgelik ile gençliği bir araya getirmek istiyoruz. Aslında size öğretmiş olduğum budur. Ve şu anda görüldüğü kadarıyla bu bir topluluğa Başlangıç B&E'yi (Bilinç ve Enerji çalışmasını) son kez öğretişimdir. Ve şunu da söylemeliyim ki siz onun küçük bir olay olduğunu düşünseniz de, önünüzdeki dönemde sizi arayıp bu çalışmanın nasıl olduğunu soracak insanlar olacaktır, çünkü yeni paradigma bu kadar önemlidir. Ve bu kendini gerçekleştirmiş öğretmen, Tanrı/erkek, Tanrı/kadın'dır. Bu harika bir hayaldi.

Bu çalışmaya devam etmenizi tavsiye ederim, çünkü o gittikçe daha iyi olacaktır. Siz istediğiniz şeyi tezahür ettir-

mek için zihni nasıl kullanacağınızı öğreneceksiniz. Siz bir üstat gibi yürümenin, düşünmenin ve davranmanın ne olduğunu öğreneceksiniz.

Asla geri dönmeyecek olanlara sizi seviyorum diyorum. Beni asla unutmayın. Ve bu öğrencileri, yanınızda oturan bu güzel insanları asla yargılamayın. Onlarla asla alay etmeyin. Onları kutlayın. Siz büyük bir şeyin bir parçasısınız. Siz birçok şeyi tezahür ettirebileceksiniz. Evet, siz her şeyi yapabilirsiniz.

Bu benim otuz beş bin yıl önce kurduğum hayalin sonudur. Bu hayal edilmiş son aşamadır. Bu onun değişemeyeceği anlamına gelmez, ama şimdi görüldüğü kadarıyla böyledir. Böylece size hoşça kalın diyorum. Büyük olmaya karar verin, seçim sizindir. Ben sizi eğiteceğim, ama değişmeye bu konuda gerçekten mutlu olmaya hazır olun. Öyle olsun.

–Ramtha

Not: Bu dizinin üçüncü ve son cildi yakında Akaşa Yayınları tarafından yayınlanacaktır.

RAMTHA'NIN SÖZLÜĞÜ

Ağ: Bu, Ramtha tarafından zihinsel bir imgelemeyle bilinci ve enerjiyi yükseltip Sıfır Noktası Enerji alanına ve realitenin dokusuna erişmek için yaratılmış olan bir tekniktir. Bu teknik sadece Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nda öğretilmektedir.

Alacakaranlık: Bu terim, Ramtha tarafından öğretilen ve öğrencilerin bedenlerini derin uykuya benzer kataleptik bir hale sokup, bilinçli farkındalıklarını korumayı öğrendikleri disiplini tanımlamak için kullanılır. Alacakaranlık İmgeleme İşlemi, Liste disiplinini ya da diğer imgeleme biçimlerini uygulamak için kullanılan işlemdir.

Alan-çalışması: Bu, Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nun temel disiplinlerinden biridir. Burada öğrencilerden bilip deneyimlemek istedikleri bir şeyin simgesini oluşturmaları ve onu bir kartın üzerine çizmeleri istenir. Bu kartlar büyük bir alanın çit parmaklıklarına boş tarafları dışa bakacak şekilde yerleştirilir. Öğrenciler gözlerini bağlayıp simgeleri üzerinde odaklanırlar, bilinç ve enerji ve analojik zihin yasasını uygulayarak, doğrudan kendi kartlarına doğru yürürler.

Altın beden: Bu, beşinci kata, süper bilince ve x-ışını frekansına ait olan bedendir.

Altıncı kat: Altıncı kat, hiper-bilinç ve gamma ışını frekans bandının âlemidir. Bu katta tüm yaşamla bir olma farkındalığı deneyimlenir.

Altıncı mühür: Bu mühür epifiz salgıbezi ve gamma ışını frekans bandı ile ilişkilidir. Bu mühür aktifleştiğinde, bilinçaltı zihnin bilişini filtreleyip perdeleyen ağımsı oluşum açılır. Beynin açılışı bu mührün açılışını ve onun bilinç ve enerjisinin aktifleşmesini ifade eder.

Ana/Baba prensibi: Bu tüm yaşamın, Tanrı Baba'nın, ebedi Ana'nın, Sıfır Noktası'nın kaynağıdır.

Analojik: Analojik olmak, Şimdide yaşamak anlamına gelir. O yaratıcı andır ve zamanın, geçmişin ve duyguların dışındadır.

Analojik zihin: Analojik zihin tek bir zihin demektir. O, birincil bilincin ve ikincil bilincin, Gözlemci'nin ve kişiliğin uyumlanışının sonucudur. Bedenin dördüncü, beşinci, altıncı ve yedinci mühürleri bu zihin halindeyken açılır. Bantlar, bir çarkın içindeki bir başka çark gibi, zıt yönlerde dönerek güçlü bir vorteks yaratır ve böylece beynin ön lobunda tutulan düşüncelerin yoğunlaşıp tezahür etmesini sağlar.

Aydınlanma: Aydınlanma, insanın kendini tam olarak idrak etmesi, ölümsüzlüğe ve sınırsız zihne erişmesidir. O, omurganın dibindeki kundalini enerjisini beynin uykudaki bölümlerini açan yedinci mühre yükseltmenin sonucudur. Enerji, beyinciğe ve orta-beyne nüfuz ettiğinde ve bilinçaltı zihin açıldığında, birey aydınlanma denen göz kamaştırıcı bir ışık patlaması deneyimler.

Ayna bilinç: Sıfır Noktası, Boşluğun tasarlama eylemini taklit ederek kendi ayna yansımasını yarattı; bu, Boşluğu keşfetmeyi mümkün kılan bir referans noktasıdır. Ona ayna bilinç ya da ikincil bilinç denir. *Bkz.* ***Benlik.***

Bantlar: Bantlar insan bedenini kuşatan ve onu bir arada tutan yedi frekanslı iki dizidir. Her bir bandın yedi-frekans tabakasının her biri insan bedenindeki yedi bilinç düzeyinin yedi mührüne karşılık gelir. Bantlar, iki-zihin ve analojik zihin süreçlerini sağlayan aura alanıdır.

B&E: Bu, Bilinç&Enerji'nin kısaltılmış halidir ve Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nda öğretilen, tezahür ettirme ve bilinci yükseltme temel disiplininin simgesidir. Bu disiplin yoluyla öğrenci analojik bir zihin hali yaratmayı, yüksek mühürleri açmayı ve realiteyi Boşluk'tan yaratmayı öğrenir. Başlangıç B&E semineri, ilk başlayan öğrenciler için bir tanıtım semineridir; bu seminerde öğrenciler Ramtha'nın öğretilerinin temel kavramlarını ve disiplinlerini öğrenirler.

B&E=R. Bilinç ve enerji realitenin doğasını yaratır.

Beden/zihin bilinci: Beden/zihin bilinci, fiziksel kata ve insan bedenine ait olan bilinçtir.

Benlik: Benlik, insanın -kişilikten farklı olan- gerçek kimliğidir. Kişinin aşkın veçhesidir. O, ikincil bilinci, involüsyon ve evolüsyon ya da bilinmeyeni bilinir kılma yolculuğundaki yolcuyu ifade eder.

Beşinci kat: Beşinci varoluş katı süper-bilinç katı ve x-ışını frekansıdır. Ayrıca, Altın Kat ya da cennet olarak da bilinir.

Beşinci mühür: Beşinci mühür, spiritüel bedenimizin bizi beşinci kata bağlayan merkezidir. Bu mühür tiroit salgıbeziyle, gerçeği dualizm (ikilik) olmadan söyleyip yaşamakla ilgilidir.

Bilinç: Bilinç, Boşluğun kendi kendini düşünüp tasarlamasından doğmuş çocuktur. Tüm varlığın özü ve dokusudur. Var olan her şey bilinçten kaynaklanır ve onun hizmetkâr enerjisiyle dışsal olarak tezahür eder. Bilinç akımı Tanrı zihninin sürekliliğini ifade eder.

Bilinçaltı zihin: Bilinçaltı zihnin yeri beyincik ya da sürüngen beynidir. Beynin bu bölümü ön lob ve tüm bedenle bağımsız bağlantılara; ayrıca Tanrı'nın zihnine, çağların bilgeliğine erişme gücüne sahiptir.

Bilinç ve enerji: Bilinç ve enerji yaradılışın dinamik kuvvetidir ve ayrılmaz biçimde birleşiktir. Var olan her şey bilinçten kaynaklanmış ve onun enerji etkisinin maddeye dönüştürülmesiyle tezahür etmiştir.

Bilinmeyeni bilinir kılmak: Bu ibare, Kaynak bilince verilen ve Boşluğun tüm sonsuz potansiyellerini tezahür ettirip bilinçli farkın-

dalığa çıkarmayı içeren ilk tanrısal emri ifade eder. Bu bildirim, dinamik tekâmül, açılma (evolüsyon) sürecini teşvik eden temel niyeti temsil eder.

Bilinmeyen Tanrı: Bilinmeyen Tanrı, Ramtha'nın atalarının, Lemuryalıların tek Tanrısı idi. Bilinmeyen Tanrı aynı zamanda insanın unuttuğu tanrısallığını ve tanrısal kökenini temsil eder.

Birinci kat: Bu, maddesel ya da fiziksel katı ifade eder. Bu imaj bilincinin ve Hertzian frekansının katıdır. Yoğunlaşmış bilinç ve enerjinin en düşük ve yoğun formudur.

Birincil bilinç: O Gözlemci'dir, büyük benliktir, insanın içindeki Tanrı'dır.

Birinci mühür: Birinci mühür, üreme organları, cinsellik ve hayatta kalma mücadelesi ile ilişkilidir.

Boşluk: Boşluk, her şeyin potansiyel olarak bulunduğu, ama maddesel olarak bulunmadığı engin bir hiçlik olarak tanımlanır.

Büyük Çalışma: Büyük Çalışma, Kadim Bilgelik Okullarının öğretilerinin pratik uygulamasıdır. Bu terim insanın aydınlanmasını ve ölümsüz; tanrısal bir varlığa dönüşmesini sağlayan disiplinleri ifade eder.

Büyük Çalışmanın Disiplinleri: Ramtha'nın Kadim Bilgelik Okulu Büyük Çalışmaya adanmıştır. Bu okulda uygulanan Büyük Çalışma Disiplinlerinin hepsi Ramtha tarafından tasarlanmıştır. Bu uygulamalar öğrencinin Ramtha'nın öğretilerini uygulama ve deneyimleme fırsatına sahip olduğu güçlü inisiyasyonlardır.

Değişmiş-ego: Değişmiş-ego, insanın sınırlı kişiliği anlamına gelir ve bireyin kendi gerçek ve tanrısal benliğini değiştirmesini ve bastırmasını ifade eder.

Dördüncü kat: Dördüncü varoluş katı köprü bilincin ve mor-ötesi mavi frekansın âlemidir. Bu kat, eskinin yok edicisi ve yeninin yaratıcısı olan Şiva katı olarak tanımlanır. Bu katta, enerji henüz pozitif ve negatif yüke bölünmemiştir. Fiziksel bedenin her kalıcı değişimi ya da şifası önce dördüncü kat ve Mavi Beden düzeyinde gerçekleşmelidir. Bu kata ayrıca Mavi Kat ya da Şiva katı da denir.

Dördüncü mühür: Dördüncü mühür, koşulsuz sevgi ve timüs salgı bezi ile ilişkilidir. Bu mühür aktifleştiğinde, bedeni kusursuz sağlık içinde tutan ve yaşlanma sürecini durduran bir hormon salgılanır.

Duygular: Bir duygu bir deneyimin fiziksel, biyokimyasal etkisidir. Duygular geçmişe aittir, çünkü onlar beynin sinir-hücresi-ağında çoktan bilinen ve yaşanmış deneyimlerin ifadesidir.

Duygusal beden: Duygusal beden bir bireyin kişiliğini tanımlayan geçmiş duyguların, tutumların ve elektrokimyasal kalıpların bir top-

lamıdır. Ramtha, onu aydınlanmamış olanın ayartması olarak tanımlar. O, tekrardoğuş döngüsünün nedenidir.

Düşünce: Düşünce bilinçten farklıdır. Beyin, bir bilinç akımını işlemden geçirerek onu düşünceler denen nörolojik, elektriksel ve kimyasal etki parçalarına, holografik görüntülere ayırır. Düşünceler zihnin yapı taşlarıdır.

Enerji: Enerji bilincin karşılığıdır, onunla aynı amaca hizmet eden şeydir. Tüm bilinç kendisiyle birlikte dinamik bir enerji tesiri, ışıma ya da kendisinin doğal ifadesini taşır. Aynı şekilde, tüm enerji formları, kendileriyle birlikte, onları tanımlayan bir bilinç taşır.

Evolüsyon: Evolüsyon (tekâmül, açılma), en yavaş frekans ve kütle düzeyinden, en yüksek bilinç düzeylerine ve Sıfır Noktasına, yani yuvaya geri dönüş yolculuğudur.

Göndermek-ve-almak: Göndermek-ve-almak, Ramtha tarafından öğretilen bir disiplindir. Burada öğrenci duyusal algıyı dışlayarak orta-beynin yetisini kullanıp bilgiye erişmeyi öğrenir. Bu disiplin, öğrencinin telepati ve geleceği görme psişik yeteneğini geliştirir.

Gösteri katı: Fiziksel kata gösteri katı da denir. Bu, kişinin duygusal anlayışını genişletmek için yaratıcı potansiyelini kütlede sergileme ve bilinci maddesel formda gözlemleme fırsatı bulduğu kattır.

Gözlemci: Bu, kuantum mekaniğinin parçacık/dalga'sını çökertmekten (enerjiyi yoğunlaştırıp maddeye dönüştürmekten) sorumlu olan Gözlemci'yi ifade eder. O, insanın içindeki gerçek benliği, Öz'ü, birincil bilinci, Tanrı'yı temsil eder.

Gününü Yaratmak: Bu Ramtha tarafından yaratılmış olan bir tekniktir. Bu teknik, sabah erkenden, gün başlamadan, bilinç ve enerjiyi yükselterek yapıcı bir deneyimler ve olaylar planı yaratmayı içerir.

Hieropant: Bir hieropant öğrettiği şeyi tezahür ettirebilen ve öğrencilerini böyle bir bilgiye inisiye edebilen bir üstat öğretmendir.

Hiper-bilinç: Hiper-bilinç, altıncı katın ve gamma ışını frekansının bilincidir.

Işık: Işık, üçüncü varoluş katını ifade eder.

Işık-beden: Bu, üçüncü bilinçli farkındalık katına ve görünür ışık frekansı bandına ait olan bedendir.

İçimizdeki Tanrı: O, Gözlemci'dir, gerçek benliktir, birincil bilinçtir, Öz'dür, insanın içindeki Tanrı'dır.

İkili zihin: Bu terim iki zihin anlamına gelir. O, derin bilinçaltı zihnimize erişmeden, insan kişiliğinin ve fiziksel bedenin bilgisine erişerek üretilen zihindir. İkili zihin sadece neokorteks'in ve ilk üç mührün bilgisine, algısına ve düşünce süreçlerine dayanır. Dördüncü, beşinci ve altıncı mühürler bu zihin hali içindeyken kapalı kalırlar.

İkinci kat: Bu, toplumsal bilinç ve kızıl-ötesi frekans bandının varoluş katıdır. Acı ve ıstırapla ilişkilidir. Bu kat, görünür ışık frekansı katı olan üçüncü katın negatif kutbudur.
İkincil bilinç: Sıfır Noktası, Boşluğun kendini tasarlama eylemini taklit ederek kendi ayna yansımasını yarattı; bu, Boşluğun keşfedilmesini mümkün kılan bir referans noktasıdır. Ona ayna bilinç veya ikincil bilinç denir. *Bkz.* **Benlik**.
İkinci mühür: Bu mühür, toplumsal bilincin ve kızıl-ötesi frekans bandının enerji merkezidir. Acı ve ıstırapla ilişkilidir ve alt karın bölgesinde yer alır.
İlk üç mühür: İlk üç mühür cinsellik, hayatta kalma mücadelesi, acı ve ıstırap, mağdurluk ve zorbalık mühürleridir. Bunlar genelde insan dramının tüm karmaşıklıklarında rol oynayan mühürlerdir.
İmaj: İmaj, toplumsal bilinci ifade eder. Ayrıca, sinir-hücresi-ağı ya da kişilik tarafından üretilen zihni ifade eder.
İnsanlar, yerler, şeyler, zamanlar ve olaylar: Bunlar insan deneyiminin kişiliğin duygusal olarak bağlı olduğu ana alanlarıdır. Bu alanlar insanın geçmişini temsil eder ve duygusal bedenin içeriğini oluşturur.
İnvolüsyon: Bu, Sıfır Noktası'ndan ve yedinci kattan, en yavaş ve yoğun frekans düzeylerine ve kütleye yapılan yolculuktur.
İsim-alanı: İsim-alanı, Alan-çalışması disiplininin uygulandığı büyük alana verilen isimdir.
JZ Knight: JZ Knight, Ramtha tarafından, ona kanallık yapması için seçilmiş kişidir. Ramtha, JZ'den sevgili kızı olarak söz eder. O, Ramtha'nın bu dünyadaki enkarnasyonu sırasında Ram'ın Evinin çocuklarından biri olan Ramaya idi.
Kişilik: Kişilik ikincil bilinçtir, ayna bilinçtir, tanrısal kökenini unutmuş olan yolcudur. *Bkz.* **Duygusal beden**.
Kundalini: Kundalini enerjisi, bir insanın ergenlik çağında yüksek mühürlerden omurganın dibine inen yaşam gücüdür. Bu genelde omurganın dibinde çöreklenmiş bir yılan olarak resmedilen, insan tekâmülü için ayrılmış büyük bir enerji paketidir. Bu enerji, ilk üç mühürden gelen ve cinsellikten, acıdan ve ıstıraptan, güçten ve zorbalıktan sorumlu olan enerjiden farklıdır. O genelde uyuyan yılan ya da ejderha olarak tanımlanır. Kundalini enerjisinin başın tepesine çıkış yolculuğuna aydınlanma yolculuğu denir. Bu yolculuk bu yılan uyanıp omurga çevresinde dans etmeye, omurga sıvısını iyonlaştırmaya ve onun moleküler yapısını değiştirmeye başladığında gerçekleşir. Bu eylem orta-beynin ve bilinçaltı zihnin kapısının açılmasına neden olur.

Liste: Liste, Ramtha'nın öğrettiği bir disiplindir. Burada öğrenci bilmek ve deneyimlemek istediği şeylerin bir listesini çıkarır ve sonra ona analojik bir bilinç hali içinde odaklanır. Liste, kişinin sinir-hücresi-ağını değiştirmek ve yeniden programlamak için kullanılan haritadır. Kişide ve onun realitesinde anlamlı ve kalıcı değişimler yaratmaya yardımcı olan bir uygulamadır.

Mahalle Yürüyüşü: Bu, bilinci ve enerjiyi yükseltmek ve artık istemediğimiz sinir-hücresi-ağlarımızın ve düşünce kalıplarımızın yerine, seçimimiz doğrultusunda yenilerini geçirmek için JZ Knight tarafından yaratılmış bir yöntemdir. Bu yöntem sadece Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nda öğretilmektedir.

Mavi Ağ'lar: Mavi Ağ'lar fiziksel bedenin süptil bir düzeyindeki temel yapıyı temsil eder. O, fiziksel âlemin mor-ötesi mavi frekans düzeyinde titreşen görünmez iskelet yapısıdır.

Mavi Beden: Bu dördüncü varoluş katına, köprü bilincine ve mor-ötesi mavi frekans bandına ait olan bedendir. Mavi Beden, ışık-bedenin ve fiziksel katın efendisidir.

Mavi Beden Dansı: Bu, Ramtha tarafından öğretilen ve öğrencinin bilinçli farkındalığını dördüncü kat bilincine yükselttiği bir disiplindir. Bu disiplin, Mavi Bedene erişilmesini ve dördüncü mührün açılmasını sağlar.

Mavi Beden Şifası: Bu, Ramtha tarafından öğretilen ve öğrencinin fiziksel bedenini şifalandırmak ya da değiştirmek amacıyla bilinçli farkındalığını dördüncü kat bilincine ve Mavi Bedene yükselttiği bir disiplindir.

Maymun-zihin: Maymun-zihin kişiliğin kararsız biçimde hareket eden zihnini ifade eder.

Mesih: Mesih, tek bir bireyin ismi ya da ünvanı değildir. Bu, fiziksel katın üzerinde hâkimiyet kurmuş ve ölümü yenmiş tüm o bireylere verilmiş isimdir. İnsandaki Mesih, içimizdeki Tanrı'yı, kişinin tanrısal veçhesini ifade eder.

Mesih yürüyüşü: Mesih yürüyüşü, Ramtha tarafından tasarlanmış ve öğrencinin çok yavaş ve keskin bir farkındalıkla yürümeyi öğrendiği bir disiplindir. Bu disiplinde öğrenci attığı her bir adımla bir Mesih'in zihnini tezahür ettirmeyi öğrenir.

Müthiş: Ramtha, bu sözcüğü olağanüstü ve alışılmadık, eyleminde kontrolsüz ve aşırı derecede cesur ya da ateşli bir şeyi ya da birini ifade etmek için olumlu bir biçimde kullanır.

Odaklanma: Bir düşünce üzerinde odaklanma yeteneği Büyük Çalışmanın disiplinlerinin esas unsurlarından biridir. Bu çalışmada bir düşünceyi temsil eden holografik bir resim beynin ön lobunda bilinçli

ve analojik olarak tutulur.

Öz: Öz, Sıfır Noktası'nın dinamik veçhesidir. O, bilinmeyeni bilmeyi ve deneyimlemeyi arzulayan irade ya da niyettir. Tanrı'nın ışık olarak genişlemiş halidir, tekil haldeki Tanrı zihnidir, tanrısal benliktir, varlığın özüdür. O, fiziksel bedenin tüm moleküler yapısını kuşatır, böylece bedenin kütlesini bir arada tutar. Auranız, varlığınızın Özüdür.

Özgür yer: Özgür yer, sınırlı kişiliğin kalıplarından kurtulma deneyimidir. Bireyin yaşamında daha önce kaotik ve çözümsüz görünen şeyleri berrak biçimde görüp anlamasını sağlayan daha geniş ve yüksek bir perspektif deneyimidir.

Ram: Ram, Ramtha isminin daha kısa bir versiyonudur. Ramtha, Baba anlamına gelir.

Ramaya: Ramtha JZ Knight'tan sevgili kızı olarak söz eder. JZ, Ramtha'nın bu dünyada yaşarken evlat edindiği ilk çocuk olan Ramaya idi. Ramtha Ramaya'yı Rusya'da bir bozkırda terk edilmiş halde bulmuştu. Uzun yürüyüş sırasında birçok kişi Ramtha'ya kendi çocuğunu bir sevgi ve saygı ifadesi olarak vermiş ve bu çocuklar Ram'ın Evi'nde büyümüşlerdi. Ramtha'nın kendi kanından hiç çocuğu olmasa da, evlat edindiği çocukların sayısı yüz otuz üçe erişmişti.

Ramtha (etimoloji): Aydınlanmış Varlık ve Rüzgârın Efendisi unvanlarıyla birlikte anılan Ramtha ismi Baba anlamına gelir. Bu isim ayrıca Ram'ın müthiş günü olarak bilinen günde dağdan aşağı inen Ram'ı da ifade eder. "Eski çağlarda bundan söz edilir. Kadim Mısır' da büyük fatih Ram'a adanmış bir cadde vardı. Ve onlar Ram'ın yolundan geçebilenlerin rüzgârı yenebileceklerine inanırlardı."

Ruh: Ramtha, ruhtan, bireyin tüm involüsyon ve evolüsyon yolculuğunun bilgelik olarak kaydolduğu Yaşam Kitabı olarak söz eder.

Sarı beyin: Sarı beyin, Ramtha'nın neokortekse, analitik ve duygusal düşüncenin evine verdiği isimdir. Ona sarı beyin denmesinin nedeni, Ramtha'nın beynin işlevi ve işlemleri üzerine verdiği öğretide kullandığı ilk iki-boyutlu karikatür-tarzı çizimde neokorteks'in sarı olarak renklendirilmesiydi. O, bu çizimdeki beynin farklı veçhelerinin iyice anlaşılması için abartıldığını ve renklerle vurgulandığını açıklamıştı. Bu çizim beyin üzerinde yapılan tüm öğretilerde kulanılan standart gereç oldu.

Sıfır Noktası: Bu, Boşluk tarafından, kendini düşünüp tasarlama yoluyla yaratılmış ilk farkındalık noktasını ifade eder. Sıfır Noktası Boşluğun ilk, asıl, birincil çocuğudur.

Sinir-hücresi-ağı: Birlikte bir işlev gören sinir hücreleri ağı.

Sonsuz Bilinmeyen: Bu, yedinci varoluş katının ve ultra-bilincin

frekans bandıdır.

Süper-bilinç: Bu, beşinci katın ve x-ışını frekans bandının bilincidir.

Şiva: Tanrı Şiva, Mavi Katın ve Mavi Bedenin Efendisini temsil eder. Şiva burada Hinduizm'in o ünlü tanrısı anlamında kullanılmamaktadır. Burada o dördüncü kata, mor-ötesi mavi frekans bandına ve dördüncü mührün açılışına ait bir bilinç halini temsil etmektedir. Şiva ne erkek ne de kadındır. Çift cinsiyetli bir varlıktır, çünkü dördüncü katın enerjisi henüz pozitif ve negatif kutuplara ayrılmamıştır. Bu, onunla, Şiva'nın bir karısı olan erkek tanrı olduğu geleneksel Hindu temsili arasında önemli bir farktır. Onun ayaklarındaki kaplan derisi, üç dişli mızrak ve başıyla aynı düzeydeki güneş ve ay bu bedenin ilk üç bilinç mührü üzerindeki hâkimiyetini temsil eder. Kundalini enerjisi omurganın dibinden başın tepesine yükselen ateşli bir enerji olarak resmedilir. Bu da, Kundalini enerjisinin beşinci mühür ya da boğaz düzeyinden dışarı çıktığı Hindu geleneğinin Şiva temsilinden farklıdır. Şiva'nın bir başka simgesel imajı uzun koyu renk saçlar ve boynundaki inci kolyelerin bolluğudur ki bu da onun zengin deneyimlerini bilgeliğe dönüştürmüş olduğunu gösterir. Okluk, yay ve oklar Şiva'nın güçlü iradesini fırlatıp kusurluluğu yok ettiği ve yeniyi yarattığı vasıtadır.

Tahumo: Bu, Ramtha tarafından öğretilen bir disiplindir. Burada öğrenci doğal çevrenin insan bedeni üzerindeki etkileri, soğuk ve sıcak üzerinde hâkimiyet kurmayı öğrenir.

Tank: Bu, Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nun disiplinlerinin bir parçası olarak kullanılan labirente verilen isimdir. Öğrenciler gözleri bağlı olarak bu labirentin girişini bulmayı ve onun içinden duvarlara dokunmadan ya da gözleri veya duyuları kullanmadan, Boşluk üzerinde odaklanarak ilerlemeyi öğrenirler. Bu disiplinin hedefi gözler bağlı haldeyken labirentin merkezini ya da Boşluğu temsil eden odayı bulmaktır.

Tank alanı: Bu, Tank disiplini için kullanılan labirentli büyük alanın ismidir.

Tanrı: Ramtha'nın öğretileri "Siz Tanrı'sınız" bildiriminin bir ifadesidir. İnsanlık kendini unutmuş Tanrılar olarak tanımlanır. Tanrı, Boşluk'tan farklıdır. Tanrı kendini düşünüp tasarlayan Boşluk'tan kaynaklanmış farkındalık noktasıdır. O, araştıran ve Boşluğun bilinmeyen potansiyellerini bilinir kılan bilinç ve enerjidir. Tüm yaradılışın her-şeye-kâdir ve her yerde mevcut Özü'dür.

Tanrı/insan: Bir insanın kendini tam idrak edip, Tanrı'yı tezahür ettirmesi.

Tanrılar: Tanrılar, teknolojik olarak gelişmiş ve 455.000 yıl önce diğer yıldız sistemlerinden dünyaya gelmiş olan varlıklardır. Bu varlıklar bizim DNA'mızı kendilerininkiyle birleştirip değiştirerek, insan ırkını genetik olarak yönlendirdiler. Onlar neokorteks'in evriminden sorumludurlar ve insan ırkını zorla boyun eğdirilmiş bir iş gücü olarak kullandılar. Bu olayların kanıtı Sümer tabletlerinde ve sanat eserlerinde kaydedilmiştir. Bu terim ayrıca, insanlığın, kendini unutmuş Tanrılar'ın gerçek kimliğini tanımlamak için de kullanılır.

Tanrı'nın zihni: Tanrı'nın zihni, herhangi bir zamanda herhangi bir boyutta yaşamış ya da herhangi bir gezegende veya yıldızda yaşayacak her yaşam formunun zihnini ve bilgeliğini kapsar.

Toplumsal bilinç: Bu, ikinci katın ve kızıl-ötesi frekans bandının bilincidir. Buna ayrıca insan kişiliğinin imajı ve ilk üç mührün zihni denir. Toplumsal bilinç insan toplumunun ortak bilincini ifade eder. O insan ırkı topluluğunun düşüncelerinin, varsayımlarının yargılarının, önyargılarının, yasalarının, ahlâkının, değerlerinin, tutumlarının, ideallerinin ve duygularının toplamıdır.

Torsiyon Süreci: Bu, Ramtha tarafından, zihni kullanarak bilinci ve enerjiyi yükseltip bir torsiyon alanı yaratmak için oluşturulmuş olan bir tekniktir. Bu teknikle öğrenci uzay/zaman'da bir solucan-deliği oluşturmayı, realiteyi değiştirmeyi ve görünmezlik, levitasyon, aynı anda iki yerde birden bulunma, ışınlama gibi boyutsal fenomenler yaratmayı öğrenir. Bu teknik sadece Ramtha'nın Aydınlanma Okulu'nda öğretilmektedir.

Ulak: Bir ulak Ramtha'nın bu dünyadaki yaşamında belirli mesajları ya da bilgiyi getirmekten sorumluydu. Bir üstat öğretmen diğer insanlara kendi sözünü ya da niyetini bir deneyim veya bir olay şeklinde tezahür ettiren ulaklar yollama yeteneğine sahiptir.

Ultra-bilinç: Bu, yedinci katın ve Sonsuz Bilinmeyen frekans bandının bilincidir. Bu bir yükselmiş üstadın bilincidir.

Üçüncü kat: Bu, bilinçli farkındalık ve görünür ışık frekansı bandı katıdır. O ayrıca ışık katı ve zihinsel kat olarak da bilinir. Mavi Kat'ın enerjisi bu frekans bandına düşürüldüğünde, o pozitif ve negatif kutuplara ayrılır. İşte bu noktada ruh ikiye ayrılıp eşruhlar fenomenini başlatır.

Üçüncü mühür: Bu mühür, bilinçli farkındalık ve görünür ışık frekansı bandının enerji merkezidir. Kontrol, zorbalık, mağdurluk ve güç ile ilişkilidir. Bu mühür güneş sinirağı bölgesinde yer alır.

Vecit Katı: Bu, ruhların geçmiş yaşamlarını gözden geçirdikten sonra bir sonraki enkarnasyonlarını plânladıkları dinlenme katıdır. Bu ayrıca, ıstırabın, acının, ihtiyacın ya da yoksunluğun bulunmadığı,

her dileğin anında tezahür ettiği cennet katı olarak da bilinir.

Yaşamını gözden geçirmek: Bu, insanın ölümden sonra üçüncü kata eriştiğinde geçmiş enkarnasyonunu gözden geçirmesidir. O süreçte insan kendi eylemlerinin Gözlemcisi, oyuncusu ve hedefi olma fırsatını bulur. Geçmiş yaşam gözden geçirilirken ortaya çıkan halledilmemiş meseleler bir sonraki enkarnasyonun gündemini oluşturur.

Yaşam kitabı: Ramtha, ruhtan, her bireyin involüsyon ve evolüsyon yolculuğunun bilgelik şeklinde kaydolduğu Yaşam Kitabı olarak söz eder.

Yedi mühür: Yedi mühür, insan bedenindeki yedi bilinç düzeyini oluşturan güçlü enerji merkezleridir. Bu mühürlerin enerji bantları fiziksel bedeni bir arada tutar. Her insanda enerji ilk üç mühürden ya da merkezden dışarı sarmal çizer. İlk üç mühürden nabız gibi atarak yayılan enerji sırasıyla cinsellik, acı ya da güç olarak tezahür eder. Üstteki mühürler açıldığında, yüksek bir farkındalık düzeyi aktifleşir.

Yedinci kat: Yedinci kat, ultra-bilinç ve Sonsuz Bilinmeyen frekans bandı katıdır. Bu, involüsyon yolculuğunun başladığı kattır. Bu kat Sıfır Noktası tarafından, o Boşluğun düşünüp tasarlama eylemini taklit ettiğinde yaratılmıştı ve böylece ayna bilinç ya da ikincil bilinç yaratılmıştı. Bir varoluş katı ya da uzay ve zaman boyutu iki bilinç noktası arasında var olur. Tüm diğer katlar yedinci katın zaman ve frekans bandı yavaşlatılarak yaratılmıştır.

Yedinci mühür: Bu mühür başın tepesiyle, hipofiz salgıbeziyle ve aydınlanmayla ilişkilidir.

Yusuf oğlu İsa: Ramtha, o zamanın Musevi geleneğini izleyerek İsa Mesih'ten Yusuf oğlu İsa olarak söz eder.

Zihin: Zihin, beyni etkileyip düşünce formları, holografik parçalar - ya da bellek denen nörosinaptik kalıplar- yaratan bilinç ve enerji akımlarının ürünüdür. Bu bilinç ve enerji akımları beyni canlı tutan şeydir. Onlar onun güç kaynağıdır. Bir insanın düşünme yeteneği ona bir zihin veren şeydir.

Şekil A: Yedi Mühür:
İnsan Bedenindeki Yedi Bilinç Düzeyi

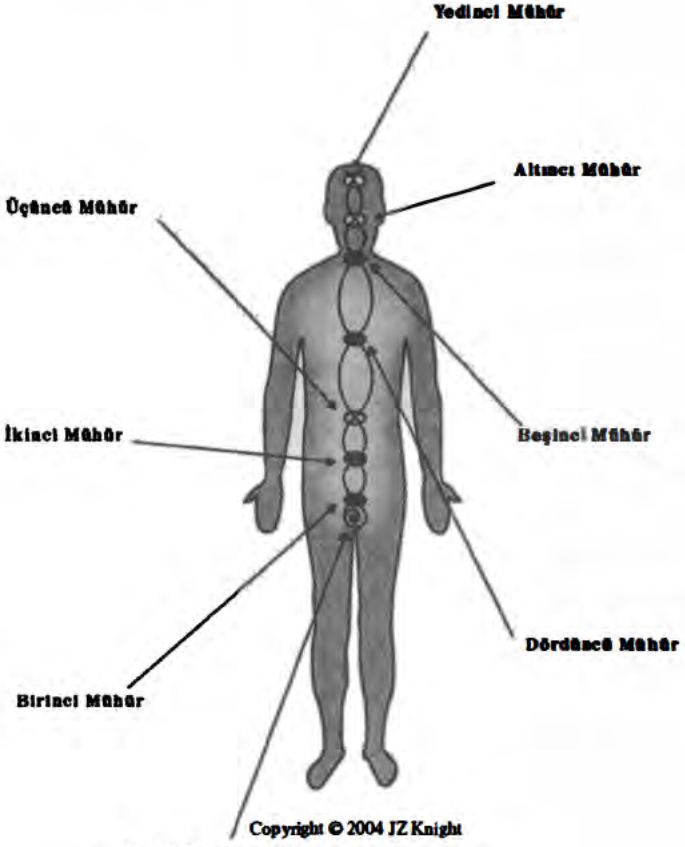

Şekil B: Yedi Bilinç ve Enerji Düzeyi

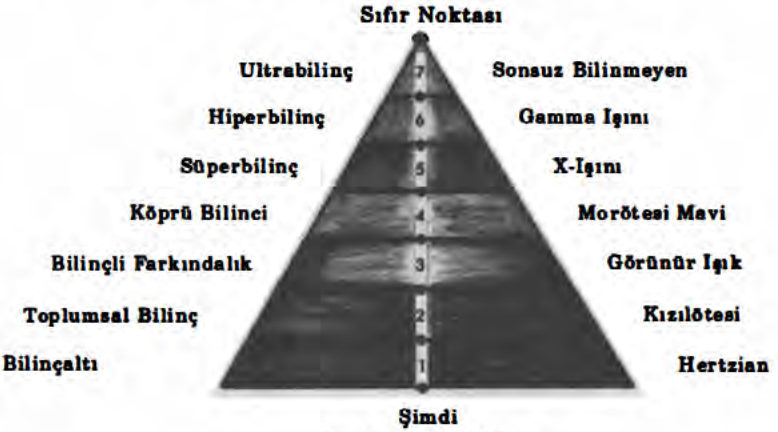

Copyright © 2004 JZ Knight

Şekil C: Beyin

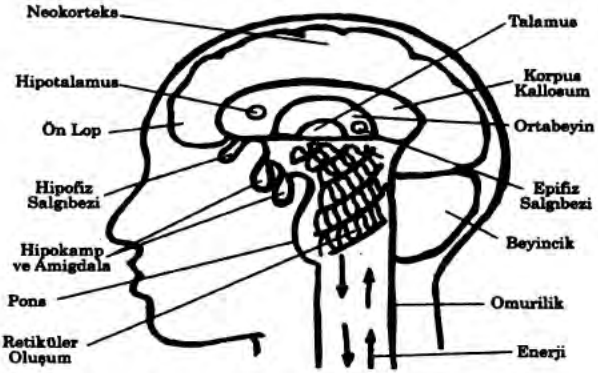

Copyright © 2004 JZ Knight

Şekil D: İkili Zihin – İmajı Yaşamak

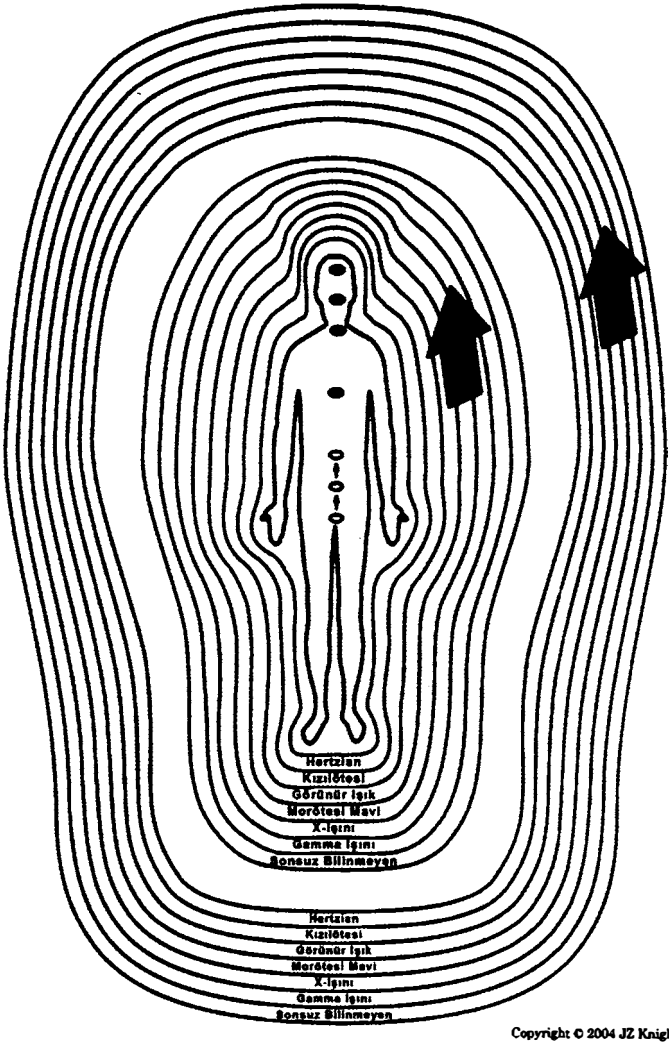

Copyright © 2004 JZ Knight

Şekil E: Analojik Zihin – Şimdide Yaşamak

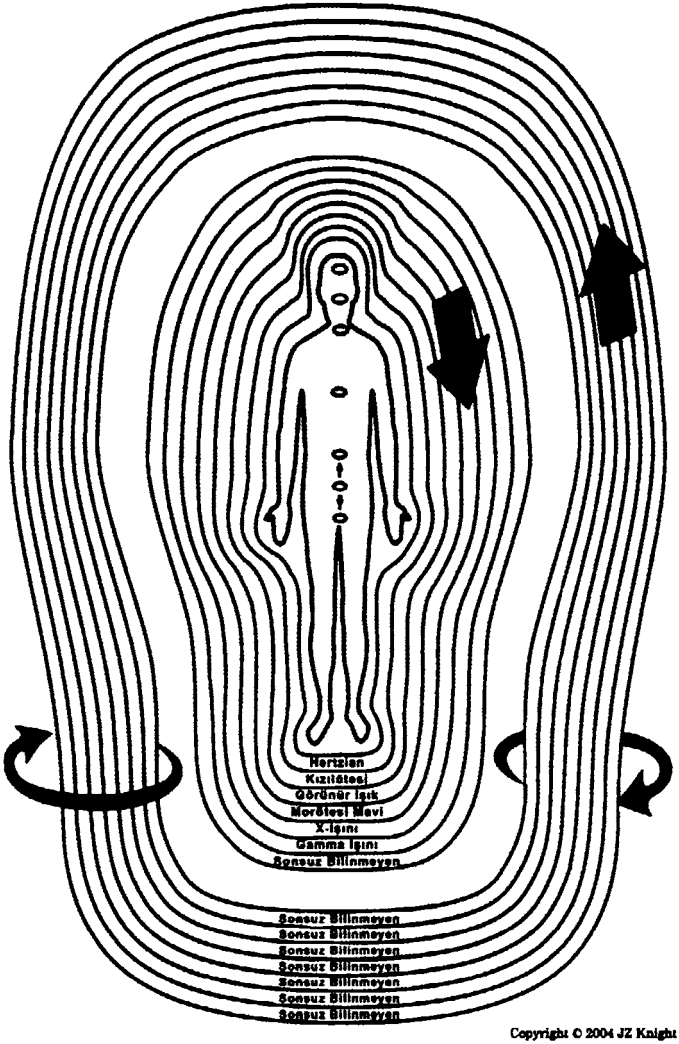

Copyright © 2004 JZ Knight

Şekil F: Gözlemci Etkisi ve Sinir Hücresi

Gözlemci, olasılık dalgasını çökerterek parçacık realitesine dönüştürmekten sorumludur.

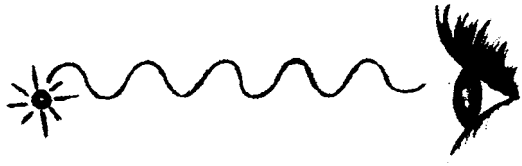

Parçacık Enerji dalgası Gözlemci

Gözlem eylemi sinir hücrelerini ateşler ve düşünce üretir.

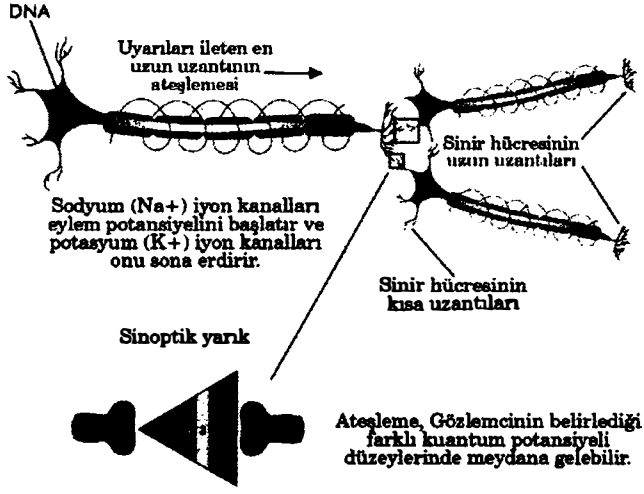
DNA
Uyarıları ileten en uzun uzantının ateşlemesi
Sinir hücresinin uzun uzantıları
Sodyum (Na+) iyon kanalları eylem potansiyelini başlatır ve potasyum (K+) iyon kanalları onu sona erdirir.
Sinir hücresinin kısa uzantıları
Sinoptik yarık
Ateşleme, Gözlemcinin belirlediği farklı kuantum potansiyeli düzeylerinde meydana gelebilir.

Copyright © 2000 JZ Knight

Şekil G: Hücresel Biyoloji ve Düşünce Bağlantısı

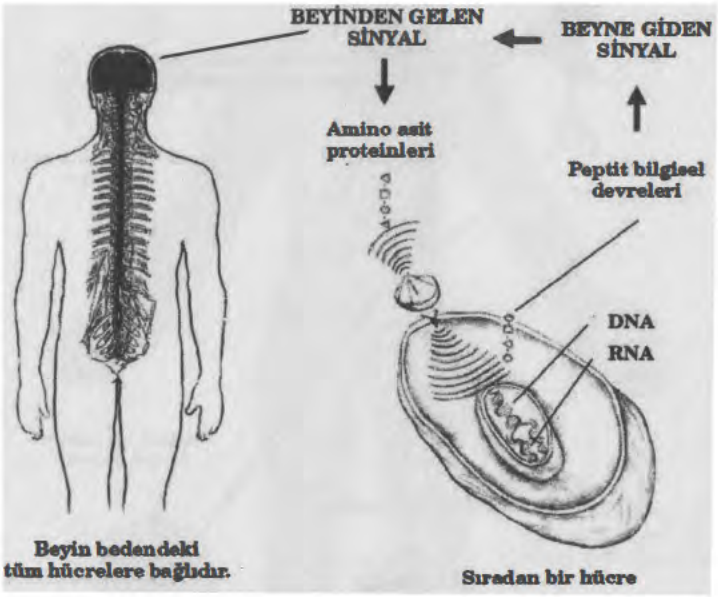

Copyright © 2004 JZ Knight

Şekil H: Hücrelerin Ağımsı İskeletsel Yapısı

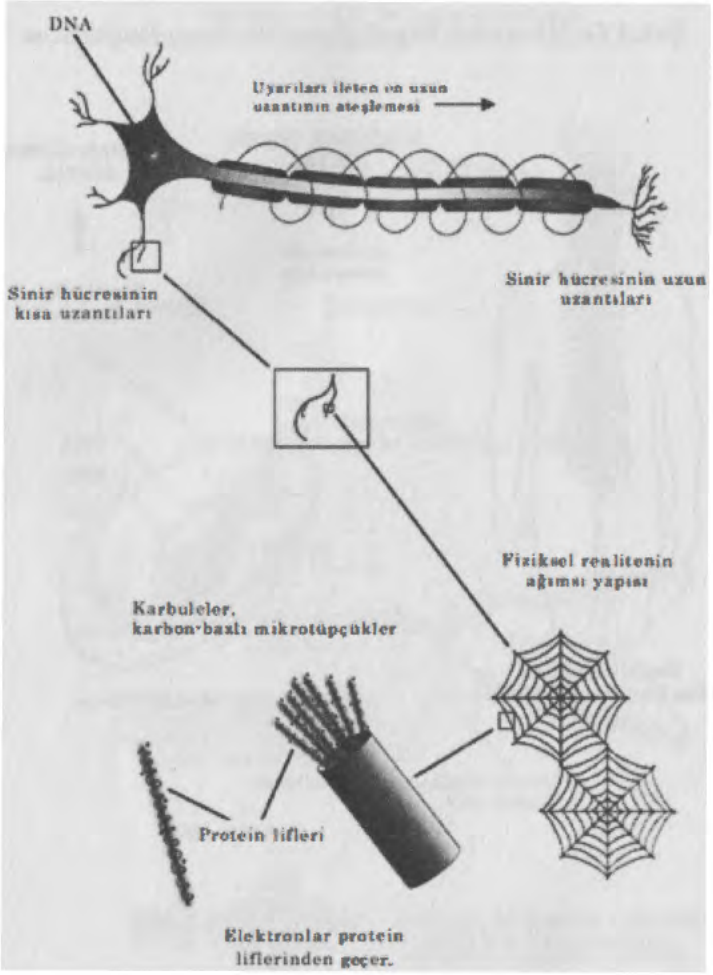

Copyright © 2013 JJ Knight

Şekil I: Mavi Beden

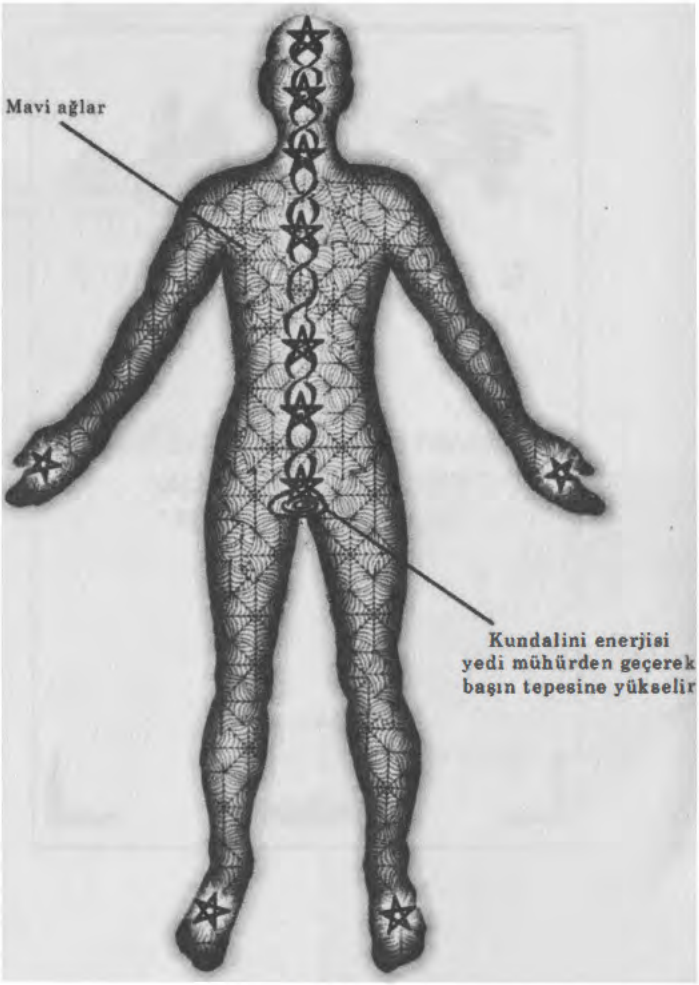

Copyright © 2004 JZ Knight

Ramtha

RUHUMUZUN BİLGELİK YOLCULUĞU

Bu kitap, bu güne dek verdiği aydınlatıcı öğretilerle pek çok insanı uyandırmış ve yaşamlarını olağanüstü bir biçimde değiştirmiş olan Ramtha'nın kendi kurduğu Aydınlanma Okulu'nda öğrencilerine son dönemde sunduğu çok önemli ve kadim bir bilgelik öğretisini içermektedir.

Binlerce yıldır az sayıda inisiyenin ulaşabildiği çok değerli bilgiler ve uygulamalar bu kitapta çok açık ve idrak ettirici bir biçimde sunulmaktadır. Bu anlamda, elinizdeki kitap, okurun sunulan öğretiyi bizzat deneyimleyip doğrulamasını sağlayabilecek eşsiz bir inisiyasyon kitabıdır.

"Ruhun doğuşu, yani insanın yaşamında ortaya çıkışı bir bedenin doğuşu kadar çarpıcı olabilir. Ruh genetik mirasın yoğun zarını yarıp geçerek doğmak zorundadır. O herkesin tutum dediği yoğun nöronet programını yarıp geçmelidir. Böylece, ruh genetik/çevresel/nörolojik eğitimin yoğun tabakalarını yarıp geçer. O ana dek beden kendi bölgesini sahiplenmiştir ve ruh bu sahiplenilmiş bölgede doğmak zorundadır. Ve ruh çok nadiren sevinç içinde doğar. O çoğunlukla haraplık içinde doğar; o "ruhun karanlık gecesi"nde doğar. Bu ruhun mücadelesidir.

Ruh yapması gereken şeyi yaptığında, ışık içinde doğduğunda, insan tam bir huzur, sükûnet ve vecitsel mutlulukla dolar ve böylece ruh amacını gerçekleştirmiş olur."

–Ramtha

www.akasa.com.tr

AKAŞA®